Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/26/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ܬܐܪܝܚܐ at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.
07/26/25 - 526 translations now available in 287 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
29 ..... ܡܪܩܘܣ
40 ..... ܠܘܩܐ
59 ..... ܝܘܚܢܢ
74 ..... ܡܥܒܕܐ
94 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
102 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
110 ..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
115 ..... ܪܘܡܝܐ
118 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ
121 ..... ܓܠܛܝܐ
123 ..... ܐܦܣܘܣ
125 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܐ
127 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܒ
128 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
131 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
133 ..... ܛܝܡܬܐ
134 ..... ܓܠܝܬܐ
135 ..... ܛܝܛܘܣ
141 ..... ܦܠܝܡܘܢ
143 ..... ܥܒܪܝܐ-ܐ
146 ..... ܥܒܪܝܐ-ܒ
148 ..... ܝܘܚܢܢ-ܐ
150 ..... ܝܘܚܢܢ-ܒ
151 ..... ܝܘܚܢܢ-ܓ
152 ..... ܝܗܘܕܐ
153 ..... ܝܥܩܘܒ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

𐤀𐤁𐤄𐤓𐤌 𐤌𐤄𐤓 𐤀𐤁𐤄𐤓𐤌 𐤀𐤁𐤄𐤓𐤌 𐤀𐤁𐤄𐤓𐤌

1 ויהי בעת אשר הקריב אליהו המנחה ויגש אל־
2 אדני אל־יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום
ידע כי־אתה אלהים בישראל ואנכי עבדך ובדבר
3 אליו עשיתי את־כל־הדברים האלה׃ ענני יהוה
ענני ויגלו העם הזה כי אתה יהוה האלהים
4 והסבת את־לבם אחרנית׃ אז נפל אש יהוה
ותאכל את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים
5 ואת־העפר ואת־המים אשר־בתעלה׃ ויראו כל־
6 העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים
7 יהוה הוא האלהים׃ ויאמר אליהם אליהו תפשו
את־נביאי הבעל אל־יפלט מהם איש ותפשום
8 אליהו וירדם אל־נחל קישון׃ ויאמר אליהו אל־
9 אחאב עלה אכל ושתה כי־קול המון הגשם׃
10 ואחאב עלה לאכל ולשתה ואליהו עלה אל־
ראש הכרמל וישם פניו ארצה׃ ויאמר אל־
11 נערו עלה־נא הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר
אין דבר ויאמר שב שבע פעמים׃ ויהי בפעם
12 השביעית ויאמר הנה־עב־קטן כיד־אדם עלה
מים ויאמר אל־אחאב עלה אסר ורד פן־יעצרך
13 הגשם׃ ויהי עד־כה ושמים קדרו ברקים
ורוח ויהי גשם גדול ויבך אחאב וילך יזרעאלה׃
14 והיד יהוה היתה אל־אליהו ויחגר מתניו וירץ
לפני אחאב עד־בואך יזרעאלה׃ ויגד אליהו
15 לאחאב עלה אכל ושתה כי־קול המון הגשם׃
ויהי עד־כה ועד־כה השמים עבים וקדרים
ורוח ויהי גשם גדול ויבך אחאב ויעל יזרעאלה׃
16 והיד יהוה היתה אל־אליהו ויחגר מתניו וירץ
לפני אחאב עד־בואך יזרעאלה׃

2 ויהי כראות אליהו כי־אין אלישע בן־שפט
ויאמר אליו שב־נא פה כי־יהוה שלחני עד־
הירדן ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך
2 ויבאו שניהם׃ ויאמר אליו בני הנביאים אל־
אלישע הידעת כי־היום יקח יהוה את־אדני
מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי הסו׃
3 ויאמר אליהו אליו אלישע שב־נא פה כי־יהוה
שלחני אל־יריחו׃ ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך
4 אם־אעזבך ויבאו יריחו׃ ויגשו בני הנביאים
אשר ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי־היום יקח יהוה את־אדניך מעל ראשך
ויאמר גם־אני ידעתי הסו׃ 5 ויאמר אליהו אליו
אלישע שב־נא פה כי־יהוה שלחני עד־הירדן
ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך ויילכו
שניהם׃ 6 ובני הנביאים הלכו וגם־הם עמדו
מרחק ושניהם עמדו על־הירדן׃ 7 ואיש מבני
הנביאים הלך וגם־הם עמדו מרחק׃ 8 ואליהו
לקח אדרתו וגלם ויך את־המים ויחצו הלם
והלא־הלם ויעברו שניהם בחרבה׃ 9 והיה
כעבר ואליהו אמר אל־אלישע שאל מה־אעשה
לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע אל־נא
יהי־נא פי שנים ברוחך׃ 10 ויאמר הקשית
לשאול אם־תראני לקוח מעמך יהי־לך כן
ואם־לא לא יהי׃ 11 והיה הם־הולכים הלוך
ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרידו בין
שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃ 12 ואלישע
רואה ומצעק אבי אבי רכב־ישראל ופרשיו
ולא־ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרע אתם
לשני קרעים׃ 13 וירם את־אדרת אליהו אשר
נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן׃
14 ויקח את־אדרת אליהו אשר נפלה מעליו
ויך את־המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
אף־הוא ויך את־המים ויחצו הלם והלא־הלם
ויעבר אלישע׃ 15 וראו בני הנביאים אשר
ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על־
אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו־לו ארצה׃
16 ויאמרו אליו הנה־נא עם־עבדיך חמשים
אנשים בני־חיל יבאו־נא ויבקשו את־אדניך
פן־נשאו אותו רוח יהוה והשליכהו אל־אחד
ההרים ואל־אחד הגאיות ויאמר אל־תשלחו׃
17 ויפצרו־בו עד־בוש ויאמר שלחו׃ וישלחו
חמשים איש ויבקשו שלשת הימים ולא מצאוהו
18 ויבא אליו והוא יושב בירחו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם אל־תלכו׃ 19 ואנשי העיר
אמרו אל־אליהו הנה־נא מושב העיר טוב כאשר
אדני רואה ורע הארץ׃ 20 ויאמר קחו־לי צלוחית
חדשה ושימו־שם מלח ויביאו אליו׃ 21 ויצא
אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר כה־אמר
יהוה הרפאתי המים האלה לא־יהיה־משם עוד
מות ומשכלת׃ 22 וירפאו המים עד היום הזה
כדבר אלישע אשר דבר׃ 23 ויעל משם בית־אל
והוא עולה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר
ויתלוצצו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח׃
24 ויפן אחריו ויראם ויקלל אתם בשם יהוה
ותבקענה שתים דבים מן־היער ותבקענה
מהם ארבעים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם
אל־הר הכרמל ומשם שב שמרונה׃

3 אחאב בן־יהושפט מלך ישראל בשמרון
שתים עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה
רק לא כאביו ואמו׃ 3 ויסר מצבת הבעל אשר
עשה אביו׃ אך בחטאות ירבעם בן־נבט אשר
החטיא את־ישראל דבק לא־סר׃ 4 ומישע מלך
מואב היה נקד וישב את־מלכו כמאה אלף
כבשים ומאה אלף אילים צמר׃ 5 והיה כמות
אחאב מת ופשע מלך מואב במלך ישראל׃
6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון
ויפקד את־כל־ישראל׃ 7 והלך ויקרא אל־
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך־מואב פשע
בי הילך אתי למלחמה במואב׃ ויאמר עלה
אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי׃
8 ויאמר אי־זה דרך נעלה׃ ויאמר דרך מדבר
אדום׃ 9 וילך מלך־ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא־היה מים
לצבא ולבהמה אשר־לרגליהם׃ 10 ויאמר מלך
ישראל אי־כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
לתת אותם ביד מואב׃ 11 ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה ונדרשה את־יהוה מאתו ויען
אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר פה אלישע
בן־שפט אשר־יצק מים על־ידי אליהו׃
12 ויאמר יהושפט יש־אתו דבר־יהוה וירדו
אליו מלך־ישראל ויהושפט ומלך אדום׃
13 ואליהו אמר אל־מלך־ישראל מה־לי ולך
לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר
מלך־ישראל אל־אל כי־קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה׃ 14 ויאמר אליהו צבאות יהוה
אשר עמדתי לפניו אם־לולי פני יהושפט
מלך־יהודה אני נשא אם־אביט אליך ואם־
אראך׃ 15 ועתה קחו־לי מנגן והיה כנגן
המנגן ותהי עליו יד־יהוה׃ 16 ויאמר כה־
אמר יהוה עשו הנחל הזה גבים גבים׃
17 כי־כה אמר יהוה לא־תראו רוח ולא־תראו
גשם והנחל הזה יתמלא־מים ושתיתם אתם
אתם ומקנכם׃ 18 וזאת קלה בעיני יהוה
ונתן את־מואב בידכם׃ 19 והכיתם כל־עיר
מבצר וכל־עיר נבחרת תכרתו כל־עץ טוב
ואת־כל־מעיני־מים תסתמו וכל־חלקת הטוב
תשחיתו׃ 20 והיה בבקר כהעלות המנחה
והנה־באו מים דרך אדום׃ 21 וכל־מואב
שמעו כי־עלו המלכים להלחם עליהם׃
ויזעקו־כל כל־חגר חגור ומעלה ויעמדו
על־הגבול׃ 22 והם השכימו בבקר וזרחה
השמש על־המים׃ ויראו מואב מנגד את־
המים אדמים כדם׃ 23 ויאמרו זאת דם־
המלחמה נחרב נחרבו המלכים ויכו איש
את־רעהו׃ ועתה מואב לשלל׃ 24 ויבאו
אל־מחנה ישראל׃ וישראל קמו ויכו את־
מואב׃ 25 והערים יהרסו׃ וכל־חלקת הטוב
איש אבן־שליכו׃ ומלאו׃ וכל־מעיני־המים
יסתמו׃ וכל־עץ הטוב יפילו׃ עד־הותיר
קיר־חרשת׃ ויסבו הקלעים׃ ויכו׃
26 וכי־ראה מלך־מואב כי־חזק ממנו המלחמה
לקח אתו שבע מאות איש־שלף חרב׃
27 ויקח־את־בנו הבכר אשר־ימלך תחתיו
ויעלהו עלה׃ על־החומה׃ ויהי קצף־גדול
על־ישראל׃ ויסעו מעליו׃ וישבו׃ אל־ארצם׃

ויעלו מאה ושבעים ויבא מרדכי ויגד את כל
הדברים אשר אירעו אותו אל אסתר המלכה
ואסתר שלחה ביד התך מן הסריסים אשר
לפניו לדעת מה זה ומדע אשר על זה׃ 5 ויצו
מרדכי אל התך לאמר׃ 6 לך אל אסתר המלכה
לאמר אל תבל נפשך לבוא אל המלך אל
הרמון עד אשר יושט אליך שרביט הזהב
וחיית׃ 7 ויגד התך אל אסתר את דברי
מרדכי׃ 8 ותאמר אסתר אל התך לאמר׃
9 לך שוב אל מרדכי לאמר אל נא תבל
נפשך מבית המלך׃ 10 גם כל עבדי המלך
ועם מדינות המלך יודעים אשר כל האיש
והאשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית זולתי אשר
יושט לו שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי
לבוא אל המלך זה שלשים יום׃ 11 ויגידו
מרדכי׃ 12 ויאמרו עבדי המלך אליו גם כי
תעשה אסתר המלכה את דבר מרדכי׃
13 ויאמר אל תדמה בנפשך להמלט בית
המלך מכל היהודים׃ 14 כי אם החרש תחרישי
בעת הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום
אחר ואת ואביך תאבדו׃ 15 ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת למלוכה׃ 16 ותאמר
אסתר לשיב אל מרדכי׃ 17 ויעבר מרדכי
ויעשה ככל אשר צותה עליו אסתר׃

4 מרדכי יודע את כל אשר נעשה
ויקרע מרדכי את בגדיו ויתלבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה׃
2 ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא
אל שער המלך לבושי שק׃ 3 ובכל מדינה
ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו הגיע
אבל גדול ליהודים צום וספד וזעקה ורבים
שמו שק ואפר הציעו׃ 4 ותבאנה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי
ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ 5 ותקרא
אסתר להתך מן הסריסים אשר העמיד לפניה
ותצוהו אל מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה׃
6 ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר
לפני שער המלך׃ 7 ויגד מרדכי לו את כל
אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן
לשקל על גנזי המלך ביהודים לאבדם׃
8 וגם את העתק הדת הכתב בשושן הבירה
לאבדם נתן אתו לידו לראות את אסתר
ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך
להתחנן לפניו ולבקש מלפניו על עמה׃
9 ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי׃
10 ותאמר אסתר לתך ואמרת אל מרדכי׃
11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים
אשר כל האיש והאשה אשר יבוא אל המלך
אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אליו
אחת דתו להמית זולתי אשר יושיט המלך
לו את שרביט הזהב וחי ואני לא נקראתי
לבוא אל המלך זה שלשים יום׃ 12 ויגידו
מרדכי׃ 13 ויאמר מרדכי לשיב אל אסתר
אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל
היהודים׃ 14 כי אם החרש תחרשי בעת הזאת
רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר
ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת
כזאת הגעת למלוכה׃ 15 ותאמר אסתר
לשיב אל מרדכי׃ 16 לך כנס את כל
היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום גם אני ונערותי אצום כן ואז אבוא
אל המלך אשר לא כדת אשר חטאתי
אבדתי׃ 17 ויעבר מרדכי׃

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר
מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית
נגד בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נגד פתח הבית׃ 2 והיה
כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר
נשאה חן בעיניו ויט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר
ותגע בראש השרביט׃ 3 ויאמר לה המלך
מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותנתן לך׃ 4 ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא המלך והמן היום
אל המשתה אשר עשיתי לו׃ 5 ויאמר המלך
מהרו את המן למען עשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה
אסתר׃ 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין
מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש׃ 7 ותען אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי׃ 8 אם מצאתי חן בעיני
המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי
ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל
המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר
המלך׃ 9 והלך המן ביום ההוא שמח וטוב
לבב וכראות המן את מרדכי בשער המלך
אשר לא קם ולא זע מאתו נמלא חמה על
מרדכי׃ 10 ויתאפק המן ויבא אל ביתו
וישלח ויבא את אהביו וזרש אשתו׃
11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב
בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו
אתו מעל כל השרים ועבדי המלך׃
12 ויאמר המן גם את אסתר המלכה לא
הביאה עם המלך אל המשתה אשר עשתה
כי אם אותי׃ 13 וגם כל זה איננו שוה לי
בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי
יושב בשער המלך׃ 14 ותאמר לו זרש
אשתו ואהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה
ובבקר אמר אל המלך ויתלו את מרדכי
עליו ואז תבא עם המלך אל המשתה
שמח׃ ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ׃

מלכותו ויצא הרג הרבים 31 ויבא אל
בית הרב לחנם ויבא אל בית אביו 32 ויבא אליו הכהן
ויבט לו הכהן ויאמר אחר לא תמצא אתה
בבית אביך ואל תבא אל מקום אשר אין
שם אבן לבית אלהים 33 ויאמר אליו מלאכי אל
ראה אל תבא אל בית אביך ואל תבא אל
מקום אשר אין שם אבן לבית אלהים 34 ויבא
אם תשאיר הבית אל שם אבן לבית אלהים
אלוה, מלבד i אשר, מ הבית הבית אבן אל
מלאכי אבן בית אלהים 36 אבן אלהים מ, מלכותו
אם מלכותם ויאמר אמר לחברו בוא אבנה לנו
בית אבן אל אל אם אם אל אלהים אמרו אל
בית אל אל 37 מלאכי אבן אל אבן אל
אבן בית אלהים 38 אחרת אם בבית אל אבן אלם
אבן אל אל אבן אל אבן אל אבן אל אבן
אבן אל אל אבן אל אבן אל אבן אל אבן
אבן אל אל אבן אל אבן אל אבן אל אבן

7 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
8 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
9 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
10 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
11 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
12 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
13 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
14 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
15 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
16 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
17 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
18 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
19 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
20 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
21 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
22 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
23 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
24 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
25 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
26 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
27 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
28 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
29 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
30 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
31 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
32 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
33 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
34 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד

8

1 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
2 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
3 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
4 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
5 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
6 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
7 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
8 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
9 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד
10 ולא נמצא בהם מום כי אם אחד

מי אמר אי זה נפש אחלה לשי זם
מי מצאו אי זה נפש אחלה לשי זם
37 ויאמר אלהים, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו; ורדו
בדגת הים, ובעוף השמים, ובבהמה--ובכל-הארץ, ובכל
הרמש הרמש על-הארץ. 38 ויברא אלהים, את-האדם
בצלמו--בצלם אלהים ברא אתו; זכר ונקבה, ברא
אתם. 39 ויברך אתם אלהים, ויאמר אלהים אליהם,
פרו ורבו, ומלאו את-הארץ--וכבשוה; ורדו, בדגת
הים ובעוף השמים, ובכל-חיה הרמשת על-הארץ.
40 ויאמר אלהים, הנה נתתי לכם, את-כל-עשב זרע
זרע אשר על-פני כל-הארץ; וכל-העץ אשר-בו-פרי-עץ
זרע זרע--לכם יהיה, לאכלה. 41 ולכל-חית הארץ,
ולכל-עוף השמים, ולכל-רומש על-הארץ--אשר בו נפש
חיה, את-כל-ירק עשב לאכלה; ויהי, כן.

10

1 ואלה תולדות אהרן ומשה, ומרים--ביום
דבר יהוה את-משה, בהר סיני. 2 ואלה שמות
בני אהרן הבכור--נדב ואביהוא, אלעזר ואיתמר.
3 אלה שמות בני אהרן הכהנים, המשחים--אשר
מלא את-ידם, לכהן. 4 ויאמר יהוה, אל-משה
לאמר. 5 קרב, את-מטה לוי; והעמדת אתו, לפני
אהרן הכהן--ושרתו, אתו. 6 ושמרו את-משמרתו,
ואת-משמרת כל-העדה--לפני אהל מועד, לעבד
את-עבדת המשכן. 7 ושמרו, את כל-כלי אהל מועד
ואת-משמרת בני-ישראל--לעבד, את-עבדת המשכן.
8 ונתת, את-הלוים--לאהרן ולבניו; נתונים הם,
נתונים הם לו--מתוך בני ישראל. 9 ואת-אהרן
ואת-בניו, תפקד--וכהנו, את-כהונתם; והזר
הקרב--יומת. 10 וידבר יהוה, אל-משה לאמר.
11 ואני, הנה לקחתי--את-הלוים מתוך בני ישראל,
תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל; והיו, הלוים
לי. 12 כי לי כל-בכור--ביום הכותי כל-בכור
בארץ מצרים, הקדשתי לי כל-בכור בישראל--
מאדם ועד-בהמה; לי, יהיו--אני יהוה. 13 ויהי
הלוים לי--תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל,
ואת-בהמת הלוים--תחת כל-בכור בבהמת בני
ישראל; לי, יהיו--אני יהוה. 14 וידבר יהוה,
אל-משה במדבר סיני, לאמר. 15 פקד את-בני
לוי--לבית אבתם, למשפחתם; כל-זכר מבן-חדש
ומעלה--תפקדם. 16 ויפקד משה, על-פי דבר יהוה
--כאשר צוה. 17 ואלה, היו בני לוי--בשמותם
גרשון וקהת, ומרארי. 18 ואלה שמות בני-גרשון
--לבני, ולמשפחתם: לבני ושמעי. 19 ובני קהת
--לבני, ולמשפחתם: עמרם ויצהר, חברון ועזיאל.
20 ובני מרארי--לבני ולמשפחתם: מחלי ומושי;
אלה, הם משפחת הלוי--לבית אבתם. 21 לגרשון
--משפחת הלבני, ומשפחת השמעי: אלה, הם
משפחת הגרשני. 22 פקודיהם--מספר כל-זכר
מבן-חדש ומעלה; פקודיהם, שבעת אלפים וחמש
מאות. 23 משפחת הגרשני--אחרי המשכן, יחנו
ים; מערבה. 24 ונשיא בית-אב לבית לאב--אליסף
בן-לאל. 25 ומשמרת בני-גרשון--באהל מועד
המשכן ואהלו: מכסהו, והמסך פתח אהל מועד.
26 וקלעי החצר, ואת המסך פתח החצר--אשר על-
המשכן ועל-המזבח סביב; ומיתרו, לכל עבדתו.
27 ולקהת, משפחת העמרמי--ומשפחת היצהרי
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי: אלה, הם
משפחת הקהתי. 28 במספר כל-זכר מבן-חדש
ומעלה--שמנת אלפים ושש מאות, שמרי משמרת
הקדש. 29 משפחת בני-קהת--על-יד המשכן
תימנה. 30 ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי--
אליצפן בן-עזיאל. 31 ומשמרתם--הארון, והשלחן
והמנרה, והמזבחות--וכלי הקדש אשר-ישרתו בהם,
והמסך; וכל-עבדתו. 32 ונשיא הנשאים--נשיא
הלוי, אלעזר בן-אהרן הכהן--פקדת שמרי
משמרת הקדש. 33 למרארי, משפחת המחלי
ומשפחת המושי--אלה, הם משפחת מרארי.
34 ופקודיהם--במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה,
שלשת אלפים ומאתים. 35 ונשיא בית-אב לבית
אב--צוריאל בן-אביחיל; על-יד המשכן
יחנו--צפונה. 36 ופקדת בני מרארי--לבית
אבתם: יריעות המשכן, ובריחיו ועמדיו ואדניו
--וכל-כליו, וכל-עבדתו. 37 ועמדי החצר סביב
--ואדניהם ויתדותם ומיתריהם. 38 וחנים לפני
המשכן--קדמה, לפני אהל מועד--מזרחה, משה
ואהרן ובניו--שמרים משמרת המקדש, לשמרת
בני-ישראל; והזר הקרב--יומת. 39 כל-הפקודים
--אשר פקד משה ואהרן, על-פי דבר יהוה--
למשפחתם: כל-זכר מבן-חדש ומעלה--שנים
ועשרים אלף. 40 ויאמר יהוה, אל-משה--פקד כל-
בכור זכר לבני ישראל, מבן-חדש ומעלה; ושא,
את-מספר שמותם. 41 ולקחת, את-הלוים לי--אני
יהוה, תחת כל-בכור בבני ישראל; ואת-בהמת
הלוים--תחת כל-בכור בבהמת בני ישראל.
42 ויפקד משה, כאשר צוה יהוה אתו--את כל-
בכור בבני ישראל. 43 ויהי כל-בכור זכר--במספר
שמות, מבן-חדש ומעלה: פקודיהם, אלפים ושבעה
ועשרים ומאתים ושלשה ושבעים. 44 ויאמר יהוה,
אל-משה לאמר. 45 קח, את-הלוים תחת כל-בכור
בבני ישראל; ואת-בהמת הלוים--תחת בהמתם,
והיו הלוים לי--אני יהוה. 46 ולפדות, את-שלשת
המאות והשבעים והשלשה--הנמצאים, על-הלוים
--מבכרת בני ישראל. 47 וקחת חמשת חמשת
השקלים--לגלגלת; בשקל הקדש תקח--עשרים
גרה, השקל. 48 ונתת הכסף--לאהרן ולבניו,
פדוי הנמצאים--בם. 49 ויקח משה, את-כסף
הפדיים--מאת, הנותרים--על-פדוי הלוים.
50 מאת בכרת בני ישראל--לקח, את-הכסף;
חמש ומאות ואלף, שקל--בשקל הקדש. 51 ויתן
משה--את-כסף הפדיים, לאהרן ולבניו--על-פי
דבר יהוה: כאשר צוה יהוה, את-משה.

35 ܗܘܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܠܒܢܝ ܢܘܪܐ ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܕܒܪܝܬܐ ܕܢܘܪܐ ܠܒܢܝ ܢܘܪܐ ܗܢܘܢ ܕܒܪ ܢܘܪܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܢܘܪܐ ܗܢܘܢ ܕܒܪ ܢܘܪܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܢܘܪܐ 36 ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܢܘܪܐ ܗܢܘܢ ܕܒܪ ܢܘܪܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܢܘܪܐ 37 ܕܐܝ ܕܢܘܪܐ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܕܠܐ ܢܚܝܐ ܐܢܬܘܢ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܕܠܐ ܢܚܝܐ ܐܢܬܘܢ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܕܠܐ ܢܚܝܐ 38 ܡܛܠ ܕܢܘܪܐ ܕܢܘܪܐ ܗܘ ܕܠܐ ܢܚܝܐ ܐܢܬܘܢ

30 בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך
31 ועתה אם שמוע תשמע בקולי ושמרת את בריתי
והיית לי מכל העמים כי לי כל הארץ
32 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל
33 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם
ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורתם 34 ויקם משה ומשרתו יהושע
ויעל משה אל הר אלהים 35 ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם
36 ויאמר משה אל אהרן לאמר
קח לך פר בן בקר ואיל אחד ושני כבשים
תמימים ולחם ומצות ויין ויין
37 ויקח אהרן כאשר צוה יהוה את משה
ויביאם אל אהל מועד 38 ויעמד משה ואהרן
ובניו לפני יהוה ויזרק משה מן הדם
אל המזבח סביב אשר על פתח אהל מועד
39 ויקרב את הפר ואת האיל ואת הכבשים
ואת הלחם ואת המצות ואת הבקר
ואת הדם הקריב אל המזבח
40 ואת הבקר הביא אל אהל מועד
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הבקר
ויזבח אותו משה ויקח מדמו ויתן על קרנות
המזבח אצבעו ויצק את הדם אל יסוד המזבח
41 ואת החלבים הקטיר המזבחה
ואת הכליות ואת יתרת הכבד
42 ואת עור הבקר ואת בשרו ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא
43 ויקרב את האיל השני
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
ויזבח משה ויזרק את הדם על המזבח
44 ואת האיל נתח
ראשו ואת הנתחים ואת החלב
ויקטר המזבחה 45 ואת הכרים
ואת הדשן על המזבח
ואת עור הבקר ואת בשרו ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה
46 ובן שמנה ימים היה אהרן בעת הקריבו
את הבכר 47 ויקרבו בני אהרן אל משה
ואל אלעזר ואל איתמר
ויביאו אותם אל אהל מועד
48 ויקרב אהרן ובניו את הכבשים
ואת הבכר ואת האיל לזבח שלמים
ליהוה ואת הלחם ואת המצות
49 ויעשו בני אהרן כל אשר צוה יהוה את משה
ויקרבו אל אהל מועד 50 ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר

13

1 ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה
3 ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה
4 ושור ואיל לזבח שלמים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם
5 ויביאו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה 6 ויאמר משה
זאת הדבר אשר צוה יהוה
תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה
7 ויאמר משה אל אהרן
קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעד עצמך
ובעד העם והקרב את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה
8 ויקרב אהרן אל המזבח
ויעגל העגל אשר לחטאתו

ܗܘܐ ܕܢܦܠܘܢ ܠܘܬ ܫܘܪܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ
ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܦܠܘ ܠܡܠܬܐ
ܕܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬ ܫܘܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܫܘܪܐ
ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܫܘܪܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ
ܕܫܘܪܐ ܕܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܫܘܪܐ ܕܢܦܠ
ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܫܘܪ

מחלחלה
16 ויצא המלאך מן המזבח לאמר אל שבעת הכלים
לך שפך את כלי אלהים על הארץ׃ 2 ויצא הראשון ויצק
את כליו על הארץ ויהי שחין רע ונמאס על האנשים
אשר להם את צלם החיה ועל אשר משתחוים לצלמה׃ 3 והשני
שפך את כליו אל הים ויהי לדם כדם מת וכל נפש חיה
מתה בים׃ 4 והשלישי שפך את כליו אל הנהרות ואל
מעינות המים ויהי לדם׃ 5 ואשמע את מלאך המים
אומר צדיק אתה יהוה אשר היה והקדוש אשר יבא כי
את אלה שפטת׃ 6 כי דם קדשים ונביאים שפכו
ודם הרגת לשתות הם כי הם ראוי׃ 7 ואשמע מן המזבח
אומר אמן יהוה אלהים צבאות אמתות ומשפטים
צדקים׃ 8 והרביעי שפך את כליו על השמש
ותן לה לשרף בני אדם באש׃ 9 ויחרו בני אדם
חרון גדול ויגדפו את שם אלהים אשר יש לו
הרשות על המכות האלה ולא שבו מן הכבוד לתת
לו׃ 10 והחמישי שפך את כליו על כסא החיה
ויהי ממלכתו חשך ויכאבו לשונם מן המכאוב׃
11 ויגדפו את אלהי השמים מן המכאובים ומן
המכות ולא שבו מן מעשיהם׃ 12 והששי שפך
את כליו על הנהר הגדול פרת ויבש מימיו
לפנות דרך למלכים אשר יבאו מן מזרח השמש׃
13 וראיתי מן פי הדרקון ומן פי החיה ומן פי
הנביא השקר שלשה רוחות טמאות דמו כצפרדעים׃
14 כי רוחות שדים הם אשר יעשו אותות ויצאו
אל מלכי הארץ כל תבל לאסף אותם למלחמת
היום הגדול של אלהים שדי׃ 15 הנה אני בא כגנב
אשרי שומר בגדיו פן יתהלך ערום ויראו את
קלונו׃ 16 ויאספם אל המקום אשר נקרא בלשון
עברית הר מגדון׃ 17 והשביעי שפך את כליו
על האויר ויצא קול גדול מן היכל השמים
מן הכסא לאמר גמר׃ 18 ויהי קולות וברקים
ורעם ורעש גדול מאד מאז היות אדם על הארץ
כגדול הרעש הזה׃ 19 ותהי העיר הגדולה לשלשה
חלקים וערי הגוים נפלו ובבל הגדולה נזכרה
לפני אלהים לתת לה כוס יין חרון אפו׃ 20 וכל
אי נס ברח ולא נמצאו הרים׃ 21 ואבן גדולה
כמשקל כ׳ כיכר ירדה מן השמים על האדם
ויגדפו את אלהים על מכת האבן כי גדולה
מאד היא׃

17 ויבא אחד מן שבעת המלאכים אשר
להם שבעת הכלים ויאמר אלי לך אראך את
משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים׃
2 אשר זנו מלכי הארץ עמה וישכרו יושבי
הארץ מיין זנותה׃ 3 ויבא אתי אל המדבר
ואראה אשה רכבת על חיה שני שם גדפות
אשר לה שבעת ראשים ועשרת קרנות׃ 4 והאשה
לבושה ארגמן ותולעת שני ומזהבת אבן יקרה
ומרגלית בידה כוס זהב מלא תועבות וטמאת
זנותה׃ 5 ועל מצחה כתב שם נסתר מלת
בבל הגדולה אם הזונות ותועבות הארץ׃
6 ואראה אשה שכרה מדם הקדושים ומדם
עדי יהוה ואתמה אתמה אל האשה׃ 7 ויאמר
אלי המלאך למה תתמה אני אגיד לך סוד
האשה והחיה נושאת אותה אשר בה שבעת
הראשים ועשרת הקרנות׃ 8 החיה אשר ראית
היתה ואינה עתידה לעלות מן הבור ואל
אבדון תלך ויתמהו יושבי הארץ אשר לא
כתובים בספר החיים מיסד עולם בראות את
החיה אשר היתה ואינה ועתידה׃ 9 פה לב
חכם אשר לו שבעת הראשים שבעת הרים
אשר האשה יושבת עליהם׃ 10 ומלכים שבעה
הם חמשה נפלו ואחד יש ועוד לא בא ובבאו
מעט עת׃ 11 והחיה אשר היתה ואינה הוא
גם הוא שמיני ומן השבעה הוא ואל אבדון
הולך׃ 12 ועשרת הקרנות אשר ראית עשרה
מלכים הם אשר לא לקחו מלכות עדיין ורשות
כמלכים יקבלו אחר את המלכות׃ 13 אלה
אחד מחשבתם ונתנו כחם ורשותם אל החיה׃
14 אלה ילחמו עם השה והשה ינצחם כי
אדני אדוני המלכים הוא ואתו הקרואים
והבחירים והנאמנים׃ 15 ויאמר אלי המים
אשר ראית אשר יושבת הזונה עליהם עמים
והמון גוים ולשונות׃ 16 והעשרת הקרנות
אשר ראית על החיה אלה ישנאו את הזונה
והשמו אותה והערום אותה ובשר אותה
באש תאכלנה׃ 17 כי נתן אלהים בלבם לעשות
את מחשבתו ולעשות עצה אחת ולתת מלכותם
לחיה עד אשר יתמו דברי אלהים׃ 18 והאשה
אשר ראית היא העיר הגדולה המולכת על
מלכי הארץ׃

17 ܗܘܝܠܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܝ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܥܡܠܩܐ ܘܡܡܠܠ ܥܡܝ
ܠܡܠܬܐ ܕܙܢܝܘܬܐ ܪܒܬܐ ܕܝܬܒܐ ܥܠ ܡܝܐ ܣܓܝܐܐ, 2 ܕܥܒܕܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܪܥܐ ܥܡ ܙܢܝܘܬܗ, ܘܡܬܡܠܝܢ ܕܝܬܒܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܢ
ܚܡܪܐ ܕܙܢܝܘܬܗ. 3 ܘܐܙܠܬ ܐܢܐ ܒܪܘܚܐ ܠܡܕܒܪܐ ܘܚܙܝܬ
ܐܬܬܐ ܥܠ ܐܡܬܐ ܣܡܩܬܐ ܕܓܕܦܦܬ ܫܡܐ ܕܣܦܪ ܩܘܕܫܐ
ܕܡܠܐ ܫܡܬܐ ܘܫܒܥ ܪܝܫܐ. 4 ܘܗܘܬ ܐܢܬܬܐ ܠܒܫܐ ܒܨܘܪܬܐ
ܘܣܡܩܐ ܒܕܗܒ ܘܒܟܣܦ ܘܒܐܒܢܝ ܝܩܪܐ ܘܒܡܪܓܢܝܬܐ ܡܠܝܢ
ܟܣܐ ܕܪܓܙܐ ܕܙܢܝܘܬܗ ܕܡܠܬܐ ܡܠܝܢ ܫܡܐ ܕܙܢܝܘܬܐ
ܪܒܬܐ ܕܐܪܥܐ. 5 ܘܥܠ ܓܒܗܗ ܫܡܐ ܟܬܝܒ ܪܙܐ ܪܒܬܐ
ܕܒܒܠ, ܐܡ ܕܐܡܗ ܕܙܢܝܢ ܘܪܓܙܐ ܕܐܪܥܐ. 6 ܘܚܙܝܬ ܠܗ ܕܐܬܬܬܪܘܝܬ
ܕܕܡ ܩܕܝܫܐ ܘܕܕܡ ܕܝܫܘܥ ܡܪܝܐ. ܘܡܬܡܗܗ ܐܢܐ ܒܚܙܘܬܐ
ܫܬܝܢ. 7 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܬܬܡܗ ܐܢܬ ܒܚܙܘܬܐ
ܕܐܢܬܬܐ ܘܕܚܝܬܗ ܕܫܒܥܐ ܪܝܫܐ ܘܕܬܪܬܥܣܪ ܩܪܢܐ.
8 ܐܠܝܢ ܬܪܥܣܪ ܩܪܢܐ ܕܚܙܝܬ ܗܘܘ ܡܫܬܡܫܝܢ
ܒܗ ܩܕܡܝܬ ܕܢܦܩ ܡܢ ܫܐܘܠ ܘܠܐ ܡܬܩܝܡ ܒܫܘܠܡܗ
ܘܡܬܐܒܕ ܡܢ ܫܒܥܐ ܘܠܐ ܡܬܩܝܡ ܒܫܘܠܡܗ ܠܡܢܐ ܕܗܘܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܦܩ

ומלכותו לבית אביו ויהי בן שבע עשרה שנה
34 ויעמד יוסף אל אביו את דבתם רעה
35 ישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקונים הוא לו ועשה לו כתנת פסים
וכל אחיו ראו כי אתו אהב אביהם מכל
אחיו ויתנו לו שנאה ולא יכלו דברו לו
לשלום

19

ויחלם יוסף חלום עוד ויגד לאחיו ויוסף
עוד יספר את אביו ואת אחיו ויגער בו
אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
הדבר ויאמרו אחיו אל אביו הלוא אחיך
רעים בשכם הלכה נא ואשלחך אליהם
ויאמר אליו הנני ויאמר אליו לך נא ראה
את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב
אותי דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
שכמה וימצאהו איש ותעהו האיש לאמר
מה תבקש ואמר את אחי אגיד נא לי איה
הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי
אחיו וימצאם בדתינה ויראו אתו מרחק
ולפני קרבתו אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הזה הלך ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו
אחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו ויהי כאשר בא
יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו ויטלהו
הבורה והבור ריק אין בו מים ויאכלו
לחם לשבת אכל ויבט ויראו ארחת ישמעאלים
בא מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להוריד מצרים ויאמר יהודה
אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו ונלכה אל ערוה ואל
יד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא
וישמעו אחיו ויעברו אנשים מדנים
סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור
ויתנו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף ויביאו את יוסף מצרים ויראובן
שב אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע
את בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד
איננו ואני אנה אני בא ויטבלו את
כתנת יוסף בדם שעיר עזים ויביאו את
כתנת הפסים ויבאו אל אביהם ויאמרו
זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא
ויכרהו ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה
טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו ויתן
שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו
ויאבה התנחם ויאמר כי ארד אל בני
אבל שאולה ויבך אתו אביו ומדינים
מכרו אותו אל פוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים איש מצרי

20

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה ויראה
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא
את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה כזבו בלדתה אתו
ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
ויהרגהו יהוה ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע
לאחיך וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו ורע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם אתו ותאמר תמר
אלמנת אחיה אלמנה בית אביך עד
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה
ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה
ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
שלה והיא לא נתנה לו לאשה ויראהו
יהודה לזונה כי כסה פניה ויט אליה
אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך
כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מה
תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אני אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך ויאמר יהודה מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך
ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה ויהי כשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך
ותהר לזנות ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף ותוצא היא שלחה אל חמיה
לאמר מאת האיש אשר אלה לו אנכי
הרה ויאמר הכר נא למי החתם
והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה
ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה ויהי כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו
אשר על ידו ויקרא שמו זרח

29 ואם בקנה מקום לא יהיה לו
אז יגאל עד שנה תמים מיום
30 הקנו אשר בו חומה אשר
לא יגאל עד מלאת לו שנה
תמים ויקם הבית אשר בעיר
אשר לו לצמיתת לדרתיו לא
31 יצא ביובל ובתי הצרים
אשר אין להם חומה סביב
שדה הארץ יחשבו כשדה
32 ובתי הלוים ערי נחלתם
יגאל עולם מגאלת הלוים
33 ואשר יגאל מן הלוים
ויצא מבית הנמכר בעיר
אחזתם כי בתי ערי הלוים
34 הם אחוזתם בתוך בני
ישראל שדה מגרשם לא
ימכר כי אחוזת עולם הוא
להם

21

ובת עמך אחיך אתו ומכר
לו אל תרדה בו בפרך ואת
2 אלהיך ירא וחי אחיך עמך
ואם לא תרבה ולא תשיך
3 כל נדר אשר ידר לאל
אל תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
4 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
5 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
6 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
7 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
8 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
9 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
10 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
11 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
12 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
13 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
14 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
15 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
16 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
17 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
18 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
19 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
20)aiōn g165(ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
21 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
22 ובת עמך אחיך אתו ומכר
לו אל תרדה בו בפרך ואת
23 אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
24 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
25 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
26 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
27 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
28 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
29 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
30 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
31 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
32 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
33 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך
34 וחטא בך ואם לא תדור
לא תאחר לשלמו כי תרדנו
אלהיך דרוש ידרשנו מעמך

23

ומעבדתם אותם לעבד את אדוניהם בפרך ובמורא, 2 וימררו
את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודת
השדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך. 3 ויזעקו
בני ישראל אל יהוה אלהיהם לאמר מי יתן מותנו
בידי מצרים בשבתנו על סיר הבשר בלחם לשבע כי
הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל
הזה ברעב. 4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם
לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי אם לא. 5 והיה ביום הששי והכינו
את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום.
6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם
כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים. 7 ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו
מה כי תלינו עלינו. 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם
בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו יהוה את
תלנותיכם אשר אתם מתלוננים עליו ונחנו מה לא
על תלנתיכם כי אם על יהוה. 9 ויאמר משה אל
אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
כי שמע את תלנותיכם. 10 והיה כדבר אהרן אל כל
עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה
נראה בענן. 11 וידבר יהוה אל משה לאמר. 12 שמעתי
את תלנות בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם. 13 והיה בערב ותעל השלו ותכס את המחנה
ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה. 14 ותעל שכבת
הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על
הארץ. 15 וירא בני ישראל איש אל אחיו מן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויאמר אליהם משה זה הלחם אשר
נתן יהוה לכם לאכלה. 16 זה הדבר אשר צוה יהוה
לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם
איש אשר באהלו תקחו. 17 ויעשו כן בני ישראל
וילקטו הרבה והמעיט. 18 ובמדד בעמר לא העדיף
המרבה והחסיר לא הגיע איש לפי אכלו לקטו. 19 ויאמר
משה אליהם אל יותר ממנו עד בקר. 20 ולא שמעו
אל משה ויותרו אנשים מהם עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה. 21 וילקטו אותו בבקר בבקר
איש כאכלו ויחם השמש והמס. 22 והיה ביום הששי
לקטו לחם משנה שני העמרים לאיש ויבאו כל נשיאי
העדה והגידו למשה. 23 ויאמר אליהם הוא אשר דבר
יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אפו אפו
ובשלו בשל את בשלו וכל הנותר הניחו לכם למשמרת
עד בקר. 24 ויניחו אותו עד בקר כאשר צוה משה
ולא הבאיש ורמה לא היתה בו. 25 ויאמר משה אכלוהו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה.
26 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו.
27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם לקט ולא מצאו.
28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי. 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. 30 וישבתו העם
ביום השביעי. 31 ויקרא בית ישראל את שמו מן
והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש. 32 ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים. 33 ויאמר
משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר
מן והנח אותו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם. 34 כאשר
צוה יהוה את משה והניחהו אהרן לפני העדות למשמרת.
35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד בואם
אל ארץ נישבת אכלו את המן עד בואם אל קצה ארץ
כנען. 36 והעמר עשרת האיפה הוא.

37 ויסעו כל עדת בני ישראל מן מדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם.
2 ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר אליהם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את
יהוה. 3 ויצמא שם העם למים ויתלונן העם על משה
ויאמרו למה זה העליתנו מארץ מצרים להמית אתנו
ואת בנינו ואת מקנינו בצמא. 4 ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ורגמני באבן.
5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח עמך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו קח בידך והלכת.
6 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם. 7 ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו או אין. 8 ויבא עמלק
וילחם עם ישראל ברפידים. 9 ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. 10 ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור
עלו אל ראש הגבעה. 11 והיה כאשר ירים משה ידו
וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. 12 וידי משה
כבדו ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והיו ידיו אמונה
עד בא השמש. 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב. 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון
בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים. 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו
יהוה נסי. 16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר.

18 וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה
את ישראל ממצרים. 2 ויקח יתרו חותן משה את צפורה
אשת משה אחר שלחה משה. 3 ואת שני בניה אשר
שם האחד גרשם כי אמר גר היה בארץ נכריה.
4 ושם האחד אליעזר כי אמר אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה. 5 ויבא יתרו חותן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים. 6 ויאמר אל משה אני חותנך יתרו
בא אליך ואשתך ושתי בניה עמה. 7 ויצא משה
לקראת חותנו וישתחו וישק לו איש לרעהו
וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה. 8 ויספר
משה לחותנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים
על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה. 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה
יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים. 10 ויאמר יתרו
ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה
אשר הציל את העם מתחת יד מצרים. 11 עתה ידעתי
כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם.
12 ויקח יתרו חותן משה עלה וזבחים לאלהים
ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן
משה לפני האלהים. 13 והיה ממחרת וישב משה לשפט
את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב.
14 וירא חותן משה את כל אשר הוא עשה לעם
ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך והעם נצב עליך מן בקר עד ערב.
15 ויאמר משה לחותנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים. 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי
בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים
ואת תורתיו. 17 ויאמר חותן משה אליו לא טוב
הדבר אשר אתה עשה. 18 נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך. 19 עתה שמע בקולי איעצך ויהי
אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת
את הדברים אל האלהים. 20 והזהרתה אתם את
החקים והתורות והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון. 21 וחזית מכל העם אנשי
חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות.
22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול
יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשאו אתך. 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך
אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו
יבא בשלום. 24 וישמע משה לקול חותנו ויעש
כל אשר אמר. 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל
ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות. 26 ושפטו את העם בכל עת
את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן
ישפטו הם. 27 וישלח משה את חותנו וילך לו אל
ארצו.

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני. 2 ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
ההר. 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל. 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. 5 ועתה
אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והיתם
לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. 6 ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים
אשר תדבר אל בני ישראל. 7 ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה. 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם
אל יהוה. 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך
בעב הענן בעבור אשר ישמע העם בדברי עמך
וגם באמן לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה.
10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
ומחר וכבסו שמלתם. 11 והיו נכנים ליום השלישי
כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר
סיני. 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת.
13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או יורה יירה אם
בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו
בהר. 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם
ויכבסו שמלתם. 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
ימים אל תגשו אל אשה. 16 והי ביום השלישי בהיות
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול
שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה.
17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר. 18 והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאד. 19 והי קול השופר הולך וחזק
מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. 20 וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל
ראש ההר ויעל משה. 21 ויאמר יהוה אל משה רד
העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל מהם
רב. 22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן
יפרץ בהם יהוה. 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל
העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר
הגבל את ההר והקדשתו. 24 ויאמר אליו יהוה לך
רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם. 25 וירד משה אל
העם ויאמר אליהם.

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר.
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים. 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.
4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
מעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ.
5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים
ועל רבעים לשנאי. 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי. 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא. 8 זכור את יום השבת לקדשו. 9 ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך. 10 ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך.
11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת וקדשהו. 12 כבד את אביך
ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך. 13 לא תרצח. 14 לא תנאף.
15 לא תגנב. 16 לא תענה ברעך עד שקר.
17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך.

18 וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים
וקול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו
ויעמדו מרחק. 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר אלהים עמנו פן נמות. 20 ויאמר
משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם
בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו. 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים. 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי
עמכם. 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב
לא תעשו לכם. 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת
עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך.
25 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתם
גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה. 26 ולא תעלה
במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.

32 הנה אני שולח אליכם נביאים וחכמים וסופרים
ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תלקו בשוטים בבתי
33 כנסיותיכם ותרדפו מעיר אל עיר (Geenna g1067)
34 למען תבוא עליכם כל הדם הצדיק השפוך על
הארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה
אשר הרגתם בין הבית ובין המזבח 35 אמן אני
אומר לכם כי יבוא כל זה על הדור הזה 36 ירושלים
ירושלים הקוטלת הנביאים ורגמת השלוחים אליה
כמה פעמים רציתי לקבץ בניך כאשר תקבץ אם את
גוזליה תחת כנפיה ולא אביתם 37 הנה יעזב לכם
בתכם שוממה 38 כי אמר אני לכם לא תראוני
מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה
39 ויהי בהיותו יושב על הר הזיתים ניגשו אליו
תלמידיו לבדם ויאמרו אל נא תגיד לנו מתי יהיו
הדברים האלה ומה יהיה אות בואך וסוף העולם

24

ויצא ישוע מן המקדש ויסב לדרכו ותלמידיו
נגשו אליו לבנות המקדש 2 ויען ויאמר אליהם
הלא תראו את כל אלה הלא אמן אני אומר לכם
לא יעזב פה אבן על אבן אשר לא תתפרץ 3 ובשבתו
על הר הזיתים ניגשו אליו תלמידיו בסתר ויאמרו
אל נא תגיד לנו מתי יהיו הדברים האלה ומה יהיה
אות בואך וסוף העולם (aiōn g165) 4 ויען ישוע
ויאמר אליהם הזהרו פן יתעה אתכם איש 5 כי
רבים יבואו בשמי לאמר אני המשיח ואת רבים
יתעו 6 ואתם תשמעו מלחמות ושמועות מלחמות
אל תבהלו כי הכל יבוא אך לא הקץ הוא 7 כי
יקום גוי אל גוי וממלכה אל ממלכה ורעב
ורעידות אדמה בכל מקום 8 הכל אלה תחלת
חבלים 9 אז יסגירו אתכם אל צרה ויהרגו אתכם
ותהיו שנואים לכל הגוים בגלל שמי 10 ואז יכשלו
רבים ויבגדו איש את רעהו ויתעבו איש את אחיו
11 ורבים נביאי שקר יקומו ויתעו רבים 12 ומרוב
הרע יקר אהבת רבים 13 אך המתאמץ עד הקצה
הוא יושע 14 ובשורת המלכות הזאת תבשר בכל
תבל לעדות לכל הגוים ואז יבוא הקץ 15 וכאשר
תראו את שקוץ המשמם הנאמר בדניאל הנביא
עומד במקום הקדוש (הקורא יבין) 16 אז יברחו
אלה אשר יהיו ביהודה אל ההרים 17 ומי אשר
יגיע לגג אל ירד לקחת את אשר לו מן הבית
18 ומי אשר בשדה אל ישב לקחת מעילו 19 אי
לנשים הרות ולמיניקות בימים ההם 20 ואל
תתפללו כי יהיה מנוסתכם בחורף או בשבת
21 כי אז יבוא גדול מאד אשר לא היה כמוהו
מראשית הבריאה אל עתה ולא יהיה עוד כמוהו
22 ואם לא יקצר אדון הימים לא תנצל כל בשר
אבל בגלל הנבחרים אשר בחר אדון הימים יקצר
את הימים 23 אז אם יאמר לכם איש הנה פה
המשיח או הנה שם אל תאמינו 24 כי יקומו
נביאי שקר ונביאי שקר ונתנו אות ומופתים
לתעות אם אפשר גם את הנבחרים 25 הנה
הגדתי לכם מראש 26 אם יאמרו לכם הנה
במדבר אל תצאו הנה בחדרים אל תאמינו
27 כי כאשר יבוא הברק מן המזרח ונראה
עד המערב כן יבוא בן האדם ביום בואו
28 אשר הנשר נאסף שם יתקבצו הנשרים
29 ומיד אחר הצרות הללו יחשך השמש
והירח לא יאיר הכוכבים יפלו מן השמים
וכל הצבאות אשר בשמים תתערערנה 30 אז
יראה אות בן האדם בשמים ואז יספדו כל
שבטי הארץ ויראו את בן האדם בא על ענני
השמים בכח ובכבוד רב 31 ושלח מלאכיו
בקול שופר גדול ויקבצו את נבחריו מארבע
רוחות השמים מקצה השמים ועד קצה
32 ומן התאנה למדו את המשל הזה כאשר
תגיע ענפה הרך ותצמיח עלים אז תדעו
כי הקיץ קרוב 33 גם אתם כאשר תראו
את כל אלה דעו כי הוא קרוב לפתח
34 אמן אני אומר לכם לא יעבור הדור הזה
עד אשר יתקיימו כל אלה 35 השמים והארץ
יעברו אך דברי לא יעברו 36 ואת היום
ההוא ואת השעה לא ידע איש לא מלאכי
השמים ולא הבן כי אם האב לבדו 37 ומה
שהיה בימי נח כן יהיה בבוא בן האדם
38 כי כאשר היו בימים ההם לפני המבול
אכלו ושתו נשאו ונתנו עד אשר בא נח
אל התבה 39 ולא ידעו עד אשר בא המבול
ויספה את כולם כן יהיה בבוא בן האדם
40 אז יהיו שני אנשים בשדה אחד יקח
ואחד יעזב 41 שתי נשים תטחנה בריחיים
אחת תקח ואחת תעזב 42 לכן שקדו כי
לא תדעו איזה יום יבוא אדונכם 43 אך
דעו זאת אם בעל הבית היה יודע איזה
אשמורת יבוא הגנב הוא היה שוקד ולא
היה נותן לגנב לפרוץ את ביתו 44 לכן
גם אתם היו מוכנים כי בשעה אשר לא
תדעו יבוא בן האדם 45 מי הוא העבד
הנאמן והחכם אשר שם אדונו על עבדיו
לתת להם מזון בעתו 46 אשרי העבד
אשר אדונו בבואו ימצא אותו עושה כן
47 אמן אני אומר לכם כי יפקיד אותו
על כל רכושו 48 אך אם יאמר העבד
הרע בלבו אדוני מאחר לבוא 49 והיה
כאשר יתחיל להכות את עבדיו ואת
שפחותיו ולאכול ולשתות ולשכר
50 ויבא אדון העבד ביום אשר לא
יחכה לו ובשעה אשר לא ידע
51 ויכרתו אותו לשנים ויתן
אותו עם הרשעים שם יהיה בכי
וחרק שנים

25

אז יהיה מלכות השמים דומה
לעשרת הבתולות אשר לקחו נרותיהן ויצאו
לקראת חתן וכלה 2 ומן הבתולות היו חמש
חכמות וחמש סכלות 3 הסכלות לקחו נרותיהן
ולא לקחו עמן שמן 4 אך החכמות לקחו כדים
מלאים שמן עם נרותיהן 5 כי אחר בא החתן
ותנומה נפלה עליהן כולן ותישנה 6 ובחצות
הלילה נשמע קול צעקה הנה החתן בא צאו
לקראתו 7 אז קמו כל הבתולות ויכינו נרותיהן
8 ואל הסכלות אמרו תנו לנו מן שמנכן כי
נרותינו כבו 9 ויען אמרו לא כן פן לא יספיק
לנו ולכם לכו אל המוכרים וקחו לכם 10 ובעוד
הן הולכות לקנות בא החתן ואלה אשר
מוכנות נכנסו עמו לחתונה ונסגר הפתח
11 ואחר כן באו גם יתר הבתולות לאמר
אדוני אדוני פתח לנו 12 ויען ויאמר אמן
אני אומר לכם לא הכרתי אתכן 13 לכן
שקדו כי לא תדעו את יום בואו ואת שעת
בואו 14 כי כאשר יסע איש אל ארץ רחוקה
יקרא לעבדיו ויתן אל כל אחד מהם חלק
מרכושו 15 ויתן לאחד חמשת אלפים
לאחר שתים ולאחר אלף איש לפי כוחו
ויסע 16 ומיד הלך העבד אשר קבל חמשת
אלפים ויסחר בהם ויעשה עוד חמשת אלפים
17 ובן אשר קבל שתים עשה כן גם הוא
18 ואולם העבד אשר קבל אלף הלך ויחפר
בארץ ויטמן את כסף אדונו 19 ואחר ימים
רבים בא אדון העבדים ויקרא אל עבדיו
20 ובא אל אשר קבל חמשת אלפים ויאמר
אדוני נתת לי חמשת אלפים הנה חמשת
אלפים עשיתי עוד 21 ויאמר אדונו אליו
אשרי אתה עבד טוב ונאמן אל מעט היית
נאמן אל רב אמשיל 22 ובא אל אשר קבל
אלפים ויאמר אדוני נתת לי אלפים הנה
אלפים עשיתי עוד 23 ויאמר אדונו אליו
אשרי אתה עבד טוב ונאמן אל מעט היית
נאמן אל רב אמשיל 24 ובא אל אשר קבל
אלף ויאמר אדוני ידעתי כי אתה איש קשה
ואתה קוצר מאשר לא זרעת ואוסף מאשר
לא פזרת 25 ואירא אני ואלך וטמן את
כספך באדמה הנה לך אשר לך 26 ויען
אדונו ויאמר אליו עבד רע ועצל אם ידעת
כי אני קוצר מאשר לא זרעתי ואוסף מאשר
לא פזרתי 27 אז היה לך לתת כספי לשלחנים
ובבואי אקח את אשר לי עם תוספת
28 אך עתה קח מעליו את הכסף ותן לבעל
הון אשר יש לו עשרת אלפים 29 כי לכל
אשר יש לו יתן ויוסף לו ומן אשר אין לו
גם אשר לו יקח מאתו 30 ואת העבד
הבטלן הזה הטילו אל חשך החיצון שם יהיה
בכי וחרק שנים 31 ובבוא בן האדם בכבודו
ובכל מלאכי הקודש אז ישב על כסא כבודו
32 ונאספו לפניו כל הגוים והוא יבדיל
אותם איש מרעהו כרועה אשר יבדיל את
הצאן מן העזים 33 ויעמיד את הצאן
מימין ואת העזים משמאל 34 אז יאמר
המלך אל אשר מימינו בואו ברוכי אבי
רשו את הממלכה אשר הוכנה לכם מיסוד
העולם 35 כי רעב היה לי ונתתם לי אכל
צמא היה לי והשקיתם אותי גר הייתי
ואספתם אותי 36 ערום הייתי וכסיתם
אותי חולה הייתי ובקרתם אותי אסיר
הייתי ובאתם אלי 37 אז יענו אותו
הצדיקים לאמר אדוני מתי ראיתיך רעב
והאכלנוך או צמא והשקינוך 38 ומתי
ראיתיך גר ואספנוך או ערום וכסינוך
39 ומתי ראיתיך חולה או אסיר ובאנו
אליך 40 ויען המלך ויאמר אמן אני
אומר לכם כאשר עשיתם לאחד מאחי
הקטנים אלה עשיתם לי 41 אז יאמר
גם אל אשר משמאלו לכו מאתי ארורים
אל האש הנצחית אשר הוכנה לשטן ולמלאכיו
42 כי רעב היה לי ולא נתתם לי אכל
צמא היה לי ולא השקיתם אותי 43 גר
הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם
אותי חולה ואסיר ולא בקרתם אותי
44 אז יענו גם אלה לאמר אדוני מתי
ראיתיך רעב או צמא או גר או ערום
או חולה או אסיר ולא שרתיך 45 אז
יענה אותם לאמר אמן אני אומר לכם
כאשר לא עשיתם לאחד מן הקטנים
אלה לא עשיתם לי 46 ואלה ילכו
אל עונש עולם ואל חיי עולם

ומלאכתם ומלאכתם לא יכלו לעשות כי
לא יכלו לעשות כי לא יכלו לעשות כי
לא יכלו לעשות כי לא יכלו לעשות כי
לא יכלו לעשות כי

מלך, 26

ויאמר אליו אל תירא כי אם־לא מצאתיך
ויכיתיך ראשך מעליך ונתתי נבלת מחנה
פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחיתו
הארץ ויראו כל־הארץ כי יש אלהים לישראל
ויודעו כל־הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית
יושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם
בידנו׃ 47 והיה כי־קם הפלשתי ויבא ויגש
לקראת דוד וידד דוד מהר־אל־המערכה
לקראת הפלשתי׃ 48 ויהי כי־הוא קם ויבא
ויגש לקראת דוד ויהי דוד מהר־רץ־אל־
המערכה לקראת הפלשתי׃ 49 וישלח דוד
ידו אל־הכלי ויקח־משם אבן ויקלע ויך
את־הפלשתי׃ 50 ויתגבר דוד מן־הפלשתי
בקלע ובאבן ויך את־הפלשתי וימתהו ולדוד
לא היה חרב ביד דוד׃ 51 וירץ דוד ויעמד
אל־הפלשתי ויקח את־חרבו וישלף מתערה
ויכרתהו בה וכרת בה את־ראשו ורא פלשתים
כי־מת גבורם וינסו׃ 52 ויקומו אנשי־ישראל
ויהודה וירעו ויגשו עד־בואך גיא ועד
שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך
שערים ועד־גת ועד עקרון׃ 53 ויסבו בני
ישראל מרדף פלשתים וישסו את־מחניהם׃
54 ודוד לקח את־ראש הפלשתי ויביאהו
ירושלם וכלי־נשקו שם׃ 55 וכראות שאול
את־דוד הולך לקראת הפלשתי אמר אל־
אבנר שר־הצבא אבנר בן־מי הנער הזה
ויאמר אבנר בחיי־נפשך המלך אם־ידעתי׃
56 ויאמר המלך שאל דרש־נא אתה אשר
בן־מי הנער׃ 57 וכשוב דוד מהכות את
הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני שאול
וראש הפלשתי בידו׃ 58 ויאמר אליו שאול
בן־מי אתה הנער ויען דוד אני בן־
אישי עבדך בית־לחמי׃

28 1 ויהי בימים האלה ויקבצו פלשתים
את־מחניהם למלחמה לצבא על־ישראל
ויאמר אכיש אל־דוד ידע תדע כי אתי
תצא במחנה אתה ואנשיך׃ 2 ויאמר דוד
אל־אכיש לכן אתה תדע את־אשר־עבדך
עושה ויאמר אכיש אל־דוד לכן אשימך
משמר לראשי כל־הימים׃ 3 ושמואל מת
ויספדו־לו כל־ישראל ויקברו ברמה
בעיר אביו ושאול הסיר אבות הידענים
והאובות מן־הארץ׃ 4 ויתקבצו פלשתים
ויבאו ויחנו בשונם ואת־שאול קבץ כל־
ישראל ויחנו בגלבע׃ 5 וירא שאול את־
מחנה פלשתים וירא ויחרד לבבו מאד׃
6 ויתר־שאול בדרש ביהוה ולא־ענה יהוה
לו גם בחלמות גם באורים גם בנביאים׃
7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו־לי אשת
בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת־אוב
בעין דור׃ 8 ויתחפש שאול ויתלבש
בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים
עמו ויבאו אל־האשה לילה ויאמר קסם־
נא־לי באוב והעלה־לי את אשר־אמר אליך
׃ 9 ותאמר אליו האשה הן אתה ידעת
את־אשר־עשה שאול אשר הכרית אבות
והידענים מן־הארץ ומדוע אתה מתנקש
בנפשי להמיתני׃ 10 וישבע־לה שאול
ביהוה לאמר חי־יהוה אם־יקרך עון
בדבר הזה׃ 11 ותאמר האשה את־מי
אעלה לך ויאמר שמואל עלה־לי׃
12 והאשה כראות את־שמואל
ותזעק בקול גדול ותדבר האשה
אל־שאול לאמר׃ 13 ויאמר לה המלך
אל־תיראי כי־מה ראית ותאמר האשה
אל־שאול אלהים ראיתי עלים מן־
הארץ׃ 14 ויאמר לה מה־תארו ותאמר
איש זקן עולה ועטה מעיל ויתיצב
שאול וידע כי־שמואל הוא ויקד אפים
ארצה׃ 15 ויאמר שמואל אל־שאול
למה הרגזתני להעלות את־שמואל
ויאמר שאול צר־לי מאד והפלשתים
נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא־ענני
עוד גם־בנביאים גם־בחלמות ויקרא
אותך להודיע לי מה אעשה׃ 16 ויאמר
שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעלי
והיה עמך׃ 17 ועשה יהוה לו כאשר
דבר ביד־שמואל ויקרע יהוה את־
הממלכה מידך ונתנה לרעך לדוד׃
18 יען אשר לא־שמעת בקול יהוה
ולא־עשית חרון אפו בעמלק על־כן
הדבר הזה עליך היום׃ 19 ואף יתן
יהוה גם־אתך וגם־ישראל עמך ביד
פלשתים ומחר אתה ובניך עמדי
יתן יהוה גם־מחנה ישראל ביד
פלשתים׃ 20 ויפל שאול מהר־ארצה
ויירא מאד מדברי שמואל וגם־כח לא
היה בו כי לא־אכל לחם כל־היום
וכל־הלילה׃ 21 ותבא האשה אל־שאול
וכראות כי־נבהל מאד אמרה אליו הנה
שפחתך שמעה בקולך ואשים נפשי
בכפי ואשמע אל־דבריך אשר דברת
אלי׃ 22 ועתה שמעי־נא גם־את בקול
אמתך ואשימה־נא פת־לחם לפניך
ואכלה ויתן־כח בך כאשר תלכי
בדרך׃ 23 וימאן לאכל ויאמר לא
אכל׃ ויפצרו־בו עבדיו וגם־האשה
ויאבה לקול דבריהם ויקם מן־הארץ
וישב על־המטה׃ 24 והאשה היתה־לה
עגל מרבק־שמן ותמהר־תזבחהו
ותקח־קמח ותלש ותאפה מצות׃
25 ותקרב לפני שאול ולפני עבדיו
ויאכלו ויקומו וילכו בלילה ההוא׃

29 1 ויקבצו פלשתים את־כל־מחניהם
אפקה וישראל חנים על־העין אשר
ביזרעאל׃ 2 וסרני פלשתים עברים
למאות ואלפים ודוד ואנשיו עברים
באחרנה עם־אכיש׃ 3 ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש
אל־שרי פלשתים הלא־זה דוד עבד
שאול מלך־ישראל אשר היה עמדי
זה־ימים או־זה שנים ולא־מצאתי בו
מיום נפלו עד־היום׃ 4 ויקצפו עליו
שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים
השב את־האיש ושב אל־מקומו אשר
הפקדתו שם ולא־ירד עמנו במלחמה
ולא־יהיה־לנו לשטן במלחמה ובמה
יתרצה אדנו אלא בראשי האנשים׃
5 הלוא־זה דוד אשר־יענו־לו במחלות
לאמר הכה שאול באלפיו ודוד
ברבבתיו׃ 6 ויקרא אכיש לדוד ויאמר
אליו חי־יהוה אם־אתה ישר וטוב בעיני
יציאתך ובאתך עמדי בצבא כי לא־
מצאתי בך רעה מיום בואך אלי עד
היום הזה ובסרנים לא־חן בעיניהם׃
7 ועתה שב־נא ולך בשלום ולא־תעשה
רע בעיני סרני פלשתים׃ 8 ויאמר דוד
אל־אכיש כי־מה עשיתי וגם־מה מצאת
בעבדך מיום היותי לפניך עד־היום
הזה כי לא־אבוא ונלחמתי באויבי
אדני המלך׃ 9 ויען אכיש ויאמר אל־דוד
ידעתי כי־טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא
יעלה עמנו במלחמה׃ 10 ועתה השכם
בבקר אתה ועבדי אדניך אשר־באו
עמך ובאתם בבקר והאיר־לכם אור
ולכו׃ 11 וישכם דוד הוא ואנשיו לבלתי
הבקר לשוב אל־ארץ פלשתים ופלשתים
עלו יזרעאלה׃

30 1 ויהי דוד ואנשיו ביום השלישי
כאשר־באו אל־צקלג ופלשתים פשטו
אל־נגב ואל־צקלג ויכו את־צקלג
ויצתוה באש׃ 2 ואת־הנשים אשר־בה
שבו לא־המיתו מקטן ועד־גדול ויתנהגו
ולא־הרגו׃ 3 ויבא דוד ואנשיו אל־העיר
והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם
ובנותיהם נשבו׃ 4 ויבכו דוד והעם
אשר־אתו עד אין־כח לבכות׃
5 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל אשת נבל
הכרמלי׃ 6 ויצר־לו דוד מאד כי אמרו
סקלהו כל־העם איש על־בניו ועל־
בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃
7 ויאמר דוד אל־אביתר הכהן בן־
אחימלך הגשה־נא אלי האפד ויגש
אביתר אל־דוד׃ 8 ויאל דוד ביהוה
לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה השיגם
אם־אדביק׃ ויאמר אליו רדף כי־
השג תשיג ונצל תנצל׃ 9 וילך דוד
הוא ושש־מאות האנשים אשר עמו
ויבאו עד־נחל בסור הנותרים׃
10 ודוד רדף הוא וארבע מאות
אנשים ושתי מאות עמדו אשר
נתרו מעבר לנחל בסור׃ 11 וימצאו
איש מצרי בשדה ויביאו אותו אל־
דוד ויתנו־לו לחם ויאכל וישקהו
מים׃ 12 ויתנו־לו פלח דבלת ושני
צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי
אכל־לחם ושתה־מים׃ 13 ויאמר אליו
לאמר למי אתה ומאין אתה ויאמר
אני נער מצרי עבד לאיש עמלקי
ויעזבני אדני כי חליתי שלשת ימים
היום׃ 14 נפשנו על־נגב הכרתי
ועל־נגב יהודה ועל־נגב כלב
ואת־בית־צקלג שרפתי באש׃
15 ויאמר אליו דוד הורדני אל־
הגדוד הזה ויאמר אליו אם־תשבעני
באלהים אם־תמיתני ואם־תסגירני
בידי אל־אורדך אל־הגדוד הזה׃
16 ויורדהו והנה־הם נטשים על־
פני כל־הארץ אכלים ושתים
וחגים בכל־הבז הגדול אשר לקחו
מארץ פלשתים ומארץ יהודה׃
17 ויכם דוד מנשף ועד־ערב
למחרתם ולא־נמלט מהם איש
כי־אם־ארבע מאות־נערים אשר
רכבו על־הגמלים ויברחו׃
18 ויצל דוד את־כל־אשר לקחו
עמלק וגם־שתי נשיו הציל דוד׃
19 ולא־חסר להם מקטן ועד־גדול
ועד־בנים ובנות ומן־השלל ועד
כל־אשר לקחו לא־השיב דוד׃
20 ולקח דוד את־כל־הצאן והבקר
אשר־נהגו לפני־אלה ויאמרו זה
שלל דוד׃ 21 ויבא דוד אל־
מאתים האנשים אשר־עיפו מלכת
דוד גם־הם פקדו לקראת דוד
ולקראת העם אשר־עמו ויגש דוד
אל־העם וישאל־להם לשלום׃
22 ויענו כל־אנשי רע ובליעל
מאנשים אשר־הלכו עם־דוד ויענו
אל־האנשים אשר־הלכו לדוד׃
23 ויאמר דוד אל־תעשו אחי
לאשר־נתן־לנו יהוה אשר־שמר
אותנו ונתן את־הגדוד הבא־בנו
בידנו׃ 24 ומי־שמע לדבר הזה
ומה־חלק האיש הירד אל־המלחמה
כחלק הישב אל־הכלים יחדו יחלקו
׃ 25 והיה מן־היום ההוא ומעתה
לחק ולמשפט לישראל עד היום
הזה׃ 26 ויבא דוד אל־צקלג
וישלח מן־השלל לזקני יהודה
לרעיו לאמר הנה־לכם ברכה
מן־שלל אויבי יהוה׃
27 לאשר בבית־אל ולאשר
בדרומות ולאשר ביתר־מעון
ולאשר בערעות׃ 28 ולאשר
בשפמות ולאשר באשתמע
׃ 29 ולאשר בכרמל ולאשר
בערי הירחמאלי ולאשר בערי
הקני׃ 30 ולאשר בחרמה
ולאשר בכור־עשן ולאשר
בעתך׃ 31 ולאשר בחברון
ולכל־המקומות אשר־התהלך
דוד הם ואנשיו׃

31 1 ופלשתים נלחמים בישראל
וינס אנשי־ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בהר הגלבע׃
2 ויתרבקו פלשתים אחרי שאול
ואחרי בניו ויכו פלשתים את־
יונתן ואת־אבינדב ואת־מלכישוע
בני שאול׃ 3 ותכבד המלחמה
אל־שאול וימצאו המורים אותו
ויחל מן־הרמאים׃ 4 ויאמר שאול
אל־נשא כליו שלף חרבך וד־בה
פן־יבאו אלה הערלים והתעללו
בי ולא אבה נשא כליו כי ירא
מאד ויקח שאול את־החרב ויפל
עליה׃ 5 וירא נשא כליו כי־מת
שאול ויפל גם־הוא על־חרבו
וימת׃ 6 וימת שאול ושלשת בניו
ונשא כליו גם־כל־אנשיו יחד
ביום ההוא׃ 7 וראו אנשי־ישראל
אשר בעבר השדה ואשר בעבר
הירדן כי נסו אנשי־ישראל וכי
מתו שאול ובניו ויעזבו את־
הערים וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהן׃ 8 והיה ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט את־
החללים וימצאו את־שאול
ואת־שלשת בניו נפלים בהר
הגלבע׃ 9 ויכרתו את־ראשו
וישלטו את־כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר הבשורה
לבית עצביהם ולעם׃ 10 ויתנו
את־כליו בבית עשתרות ואת־
גויתו תקעו בחומת בית־שן׃
11 ושמעו יושבי יבש גלעד
את־אשר־עשו פלשתים לשאול׃
12 ויקומו כל־איש־חיל וילכו
כל־הלילה ויקחו את־גוית שאול
ואת־גויות בניו מחומת בית־שן
ויבאו יבשה וישרפם שם׃
13 ויקחו את־עצמותם ויקברו
תחת האשלה ביעזר ויצמו שבעת
הימים׃

מלכים ב' 18 ויהי בשנת שלש עשרה
למלך חזקיה עלה סנחריב מלך
19 אשור על כל ערי יהודה הבצרות
ויתפשם׃ ויקח חזקיה מלך יהודה
את כל הכסף אשר נמצא בבית יהוה
ובאוצרות בית המלך׃ 20 אז שלח
חזקיה אל סנחריב מלך אשור לכיש
לאמר חטאתי שוב מעלי אשר
תשא עלי׃ 21 ויתן מלך אשור
על חזקיה מלך יהודה שלש מאות
כסף וכר זהב׃ 22 ויעל חזקיה
מלך יהודה ויסגר את דלתות
היכל יהוה ומן העמודים אשר
חפה חזקיה מלך יהודה׃ 23 בעת
ההיא שלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי
שוב מעלי את אשר תתן עלי
אשא׃ ויתן מלך אשור על חזקיה
מלך יהודה שלש מאות כסף וכר
זהב׃ 24 ויעל מלך אשור את ערי
יהודה הבצרות וילכד אליהם׃
ויחר לבו מלך אשור לעלות
ירושלם׃ 25 ויעל מלך אשור
מלכים ב' 26 מרבי צבאו אל מלך
יהודה ויבא אל ירושלם׃ ויעמד
בתעלת המים העליון אשר
בשדה כובס׃ 27 ויקרא אליהם
רב שקה׃ ויאמר אמרו נא אל
חזקיה כה אמר המלך הגדול
מלך אשור׃ מה הבטחון הזה
אשר בטחת׃ 28 אמרת אך
דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה׃ עתה על מי בטחת
כי מרדת בי׃ 29 כה אמר
מלך אשור׃ אל יבטח לך
חזקיה כי לא יוכל הצילך
מידו׃ 30 ואל יגרם חזקיה
אתכם על בטחו בי׃ לאמר
הצל יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך אשור׃
31 אל תשמעו אל חזקיה
כי כה אמר מלך אשור
עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מים בורו׃ 32 עד
בואי ולקחתי אתכם
אל ארץ כארצכם׃ ארץ דגן
ותירש ארץ לחם וכרמים
ארץ זית שמן ודבש
ותחיו ולא תמותו׃ אל
תשמעו אל חזקיה כי
מסיתכם לאמר יהוה
יצילנו׃ 33 הצלו הצילו
אלהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אשור׃
34 איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים הנע
ואלהי יד׃ כי מי אלהי
כל הארצות אשר הצילו
ארצם מידי׃ 35 מי בכל
אלהי הארצות אשר הצילו
ארצם את יהוה׃ כי יציל
יהוה את ירושלם מידי׃
36 ויחרשו העם ולא
ענהו דבר׃ כי מצות המלך
אמר לאמר אל תענהו׃
37 ויבא אליו אלי
חלקיה אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח
בן אסף המזכיר׃ ויבאו
אל חזקיה קרעי בגדים
ויגידו לו את דברי רב שקה׃
38 ויהי בשמע המלך חזקיה
ויקרע בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה׃ 39 וישלח
את אליקים אשר על הבית
ואת שבנא הסופר ואת
זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיה בן אמוץ
הנביא׃ 40 ויאמרו אליו
כה אמר חזקיה יום צרה
וכעסה ונאצה היום הזה
כי באו בנים עד משבר
ואין כח לילדת׃ 41 אולי
ישמע יהוה אלהיך את
דברי רב שקה אשר שלחו
מלך אשור אדניו לחרף
את אלהים חי׃ והוכיח
יהוה אלהיך את הדברים
אשר שמע׃ ותשא תפלה
בעד השארית הנמצאת׃
42 ויבאו עבדי המלך
חזקיה׃ 43 אל ישעיה׃
ויאמר אליהם כה תאמרון
אל אדניכם׃ כה אמר יהוה
אל תירא מפני הדברים
אשר שמעת׃ אשר גדפו
נערי מלך אשור אתי׃
44 הנה אנכי נתן בו רוח
ושמע שמע׃ ונפל בחרב
בארצו׃ 45 ויבא עוד
ישעיה׃ 46 אל חזקיה
לאמר׃ כה אמר יהוה
אלהי אביך׃ אל תירא
מפני אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור
אתי׃ 47 הנה אנכי נתן
בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו׃ והפלתיו
בחרב בארצו׃ 48 ויבא
סנחריב מלך אשור ויחן
על יהודה׃ ויצר אל
ירושלם׃ 49 ויהי
כשמעו אל חזקיה מלך
יהודה׃ 50 ויבא
אל ישעיה׃ אל אדניך
אל אמר׃ כה אמר יהוה
אל תירא מפני דברי
אשר שמעת׃ אשר
גדפו נערי מלך אשור
אתי׃ 51 הנה אנכי
נתן בו רוח ושמע
שמועה ושב אל ארצו׃
והפלתיו בחרב בארצו׃
52 ובמה מחה אנכי
אל׃ מלכים ב' 53 ובמה
מחה אנכי אל׃ כי
אם אל אלהי הגוים
אשר אבי׃ 54 מעלים
אם

19 ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܡܢܝܢܐ ܕܢܦܠ ܠܟܘܢ ܕܢܦܠ ܡܢܝܢܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܬܚܘܡ

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר
אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם
אשר־זעם יהוה עדי־עד׃ 5 עיניכם תראנה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב
ועבד אדניו אם־אב אי־כבודי ואם־אדון אי־יראתי
אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם
במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם
ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח
וחולה אין טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־
ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא
את־פני אל ויחנן לנו מאת ידכם היתה זאת
הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם
ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם אין חפץ
בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃
11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים
ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל
ונובו נתיבו׃ 13 הנה מה־משלה ונפחתם אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל
אשר־יש־לו בעדרו זכר ונדר וזבח לאדני מום
כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים׃ **2** 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה
זאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־
המארה׳ ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי אין
אתם שמים על־לב׃ 3 הנני גערה לכם את־הזרע
וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם
כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום אתן־לו מורא ויירא אותי ומפני
שמו נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני
נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלוא
אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה
קדש אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש
אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב והמגיש מנחה
ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־
המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה
על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת־חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־
תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי־ישראל
וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הגעתיו באמרכם כל־עשה רע טוב
הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ **3** 1 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך
לפני והאדון אשר אתם מבקשים יבא פתאם
אל־היכלו אדון הברית אשר אתם חפצים הנה
בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום
בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה
ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיתי
עד־מהר בכשפים ובמנאפים ובשבעי שקר
ועשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום והטי גר
ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני
יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃
7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך
המעשר׳ והתרומה׃ 9 בארור אתם הארורים
וגם־אתם קבעים אותי׃ 10 הבאו כל־המעשר
אל־בית האוצר׳ והיה־טרף בביתי׳ ובחנו־נא
בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם
את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי־די׃ 11 וגערתי בעד־אכל׳ ולא־ישחת לכם
את־פרי האדמה׳ ולא־תשכל לכם הגפן׳ בשדה
אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ׳ אמר יהוה צבאות׃
13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם
מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי־
הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה
אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו
יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה
וישמע׳ ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה segulah והחמלתי עליהם כאיש
החמל על־בנו העבד אתו׃ 18 ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע׳ בין עבד אלהים לאשר לא
עבדו׃ **4** 1 כי־הנה היום בא בער כתנור
והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־
יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי
תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ורמסתם רשעים
כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת
משה עבדי אשר־צויתי אתו בחרב על־כל־
ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח
לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום־יהוה
הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים
ולב בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־
הארץ חרם׃

20 לא תבא בי מרמה אמר יהוה צבאות
אשר אביא אתכם ופתחתי לכם את ארבות
השמים והרקתי לכם ברכה עד בלי די
21 וגערתי לכם בעד האכל ולא ישחת לכם
את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה
אמר יהוה צבאות 22 והיו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות
23 ראו אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא 24 והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם
25 הנה אנכי שלח לכם את יהוה
מלאך הברית אשר אתם מבקשים
פתאם יבוא היכלו האדון אשר אתם מבקשים
והמלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות

3

1 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש
ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה
ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק 3 ורמסתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו
בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

1 דבר יהוה אל מלאכי בן מלאכי
2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב
נאם יהוה ואאהב את יעקב
3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו
שמה לנחלת תנים מדבר 4 כי תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס
5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל גבול ישראל
6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב
איה כבודי ואם אדון איה יראתי
אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים
בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך
7 מגיש על מזבחי לחם ואמרתם במה
גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה
8 וכי תגישון עור לזבח אין רע
וכי תגישו פסח וחולה אין רע
הקרבהו נא לפחת הרצך אם יקבלך
אם יישא פניך אמר יהוה צבאות
9 ועתה בקשו נא את פני אל
ויחנן לנו מיד היתה זאת
אם יקבל מפנכם אמר יהוה צבאות
10 מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות
12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן יהוה מגואל הוא ונובו נבזה
אכלו 13 הנה מה לאה אמרתם
ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את המנחה הארצה אם אקבל
מידכם אמר יהוה 14 וארור נוכל
אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום כי מלך גדול אני אמר
יהוה צבאות ושמי נורא בגוים

1 ועתה אליכם הכהנים המצוה
הזאת 2 אם לא תשמעו ואם לא
תשימו על לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם
המארה ואת ברכתיכם ארורתי
אף כי לא שמתם על לב
3 הנה גערתי לכם את הזרע
וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם
4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות
5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום אתו מורא וייראהו
מפני שמי 6 תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והישר הלך אתי
ורבים השיב מעון
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא
8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות
9 וגם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאתם פנים בתורה
10 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו
11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהוה
קדש אשר אהב
ובעל בת אל נכר
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה
זאת ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 וזאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על
אשר יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת חברתך
ואשת בריתך
15 הלא אחד עשה
ורוח לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ואיש אל תבגד
16 כי שנא שלח אמר
יהוה אלהי ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע
טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ
או איה אלהי המשפט
18 הנה אנכי שלח מלאכי
ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו
האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות
19 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש צורף
וכבורסי מכבסים
20 וישב צורף וטהר
את בני לוי וזקק
אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי
מנחה בצדקה
21 וערבה יהוה
מנחת יהודה וירושלים
כימי עולם וכשנים
קדמוניות
22 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד
מגיד בבשפים
ונאף ונשבעי שקר
ומעשקי שכר אלמנה
ויתום והטי גר
ולא יראו אותי
אמר יהוה צבאות
23 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
24 למימי אבותיכם
סרתם מחקי
ולא שמרתם
שובו אלי
ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב
25 היאנם אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבענוך
מעשר ותרומה
26 ארורים אתם
הגוי כולו קבעתם אותי
27 הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים
והריקתי לכם
ברכה עד בלי די
28 וגערתי בעד
האכל ולא ישחת
לכם את פרי האדמה
ולא תשכל גפנכם
בשדה אמר יהוה צבאות
29 והיו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות

4

1 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש
ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה
ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק 3 ורמסתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו
בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

לא אמר אלהים לאמר לא תאכלו ומכל עץ הגן׃ 3 ותרא האשה
כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ולקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 4 ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרות׃ 5 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם והאשה מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 6 ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ 7 ויאמר את קולך שמעתי
בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא׃ 8 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 9 ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃ 10 ויאמר יהוה
אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
11 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל החיה השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
12 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 13 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ 14 וקוצים ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ 15 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
16 ולאדם ולאשתו עשה יהוה אלהים כתנות עור והלבישם׃
17 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
18 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם׃ 19 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃ 20 והאדם
ידע את חוה אשתו והרה ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃
21 ותסף עוד ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה צאן
וקין היה עבד אדמה׃ 22 ויהי מקץ ימים ויביא קין מפרי
האדמה מנחה ליהוה׃ 23 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו
ומחלבהן ויהוה שעה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 24 ואל־קין ואל־
מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 25 ויאמר יהוה אל־
קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 26 הלוא אם־תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליך תשוקתו ואתה תמשל
בו׃ 27 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 28 ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך
ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 29 ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 30 ועתה ארור אתה מן־האדמה
אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 31 כי תעבד את־
האדמה לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 32 ויאמר קין
אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ 33 הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃
34 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם ויהי יהוה
לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ 35 ויצא קין מלפני יהוה
וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ 36 וידע קין את־אשתו והרה ותלד
את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃
37 ולעירד נולד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל
ומתושאל הוליד את למך׃ 38 ויקח־לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה׃ 39 ותלד עדה את יבל הוא היה
אבי יושב אהל ומקנה׃ 40 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־
תופש כנור ועוגב׃ 41 וצלה גם־היא ילדה את־תובל קין לטש
כל חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 42 ולמך אמר
לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזינה אמרתי כי־אנשׁ
הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 43 אם־שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה׃ 44 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא
את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃
45 ולשת גם־הוא היה בן ותקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא
בשם יהוה׃ 46 ואלה תולדת אדם אשר ברא אלהים ביום
ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה
ברא אתם וברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃
3 ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו
ויקרא את־שמו שת׃ 4 ויהי ימי אדם אחרי הולידו את־שת
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל־ימי אדם
אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ 6 וחי שת
חמש שנים ומאת שנה והוליד את־אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי
הולידו את־אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 8 ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות
שנה וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה והוליד את־קינן׃
10 ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה
וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל־ימי אנוש
חמש שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים שנה
והוליד את־מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
14 ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃
15 וחי מהללאל חמש שנים וששים שנה והוליד את־ירד׃
16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי מהללאל
חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃
18 וחי ירד שתים וששים שנה והוליד את־חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל־ימי ירד שתים ותשע
מאות שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה והוליד
את־מתושלח׃ 22 והתהלך חנוך את־האלהים אחרי
הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃
24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו אלהים׃
25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה והוליד את־
למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־
ימי מתושלח תשע ושש־מאות שנה וימת׃ 28 ויחי למך
שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ 29 ויקרא את־שמו
נח לאמר זה ינחמנו מן־המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את־נח
חמש ותשעים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃
31 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ומאת שנה וימת׃
32 ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם
ואת־יפת׃ 6 ויהי כי־החל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם׃ 2 וירא בני האלהים את־בנות האדם
כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃
3 ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה שנה ועשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות
האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃
5 ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצר מחשבת
לבו רק רע כל־היום׃ 6 וינחם יהוה כי עשה את־האדם
בארץ ויתעצב אל־לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את־האדם
אשר־בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ 8 ונח מצא חן
בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך־נח׃ 10 ויולד נח שלשה בנים
את־שם את־חם ואת־יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה
כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃ 13 ויאמר אלהים
לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את־הארץ׃ 14 עשה לך תבת עצי־גפר
קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃
15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה
לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה׃ 17 כי אני הנני מביא את־
המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 18 והקמתי את־בריתי
אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך׃
19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל־התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן־
הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו
אליך להחיות׃ 21 וקח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה׃ 7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל־
ביתך אל־התבה כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃
2 מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו
והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃
3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על־פני כל־הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעת אנכי ממטיר
על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל
אשר צוהו יהוה׃ 6 ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה
מים על־הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו
אל־התבה מפני מי המבול׃ 8 מן־הבהמה הטהורה ומן־
הבהמה אשר לא טהרה ומן־העוף וכל אשר רמש על־
האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את־נח׃ 10 והיו שבעת הימים והמים
היו על־הארץ׃ 11 בשנת שש־מאות שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר יום ביום הזה נבקעו כל־מעינות
תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ 12 והיה הגשם על־
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי־בניו
אתם אל־התבה׃ 14 הם וכל־החיה למינה וכל־הבהמה
למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף
למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל־נח אל־התבה
שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים׃ 16 והבאים
זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
וסגר יהוה בעדו׃ 17 והמבול היה ארבעים יום על־
הארץ ורבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ׃
18 וגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־
פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו
כל־ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים׃ 20 חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל־
בשר הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על־הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים
באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ 23 וימח את כל־היקום
אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף
השמים וימחו מן־הארץ ויישאר אך־נח ואשר אתו בתבה׃
24 ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום׃ 8 וזכר
אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־הבהמה אשר אתו
בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים׃
2 ונסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם
מן־השמים׃ 3 וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה חמשים יום׃ 4 ותנח התבה בחדש
השביעי בשבעה עשר יום על־הרי אררט׃ 5 והמים היו
הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח
את־חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את־הערב ויצא יצוא
ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את־היונה
מאתו לראות הקלו המים מפני האדמה׃ 9 ולא־מצאה
היונה מנוח לכפות רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים
על־פני כל־הארץ ויושט ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו
אל־התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח
את־היונה מן־התבה׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב
והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל
הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־
היונה ולא־יסף שבת אליו עוד׃ 13 ויהי בשנת אחת
ושש־מאות שנה לנח בראשון באחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו
פני האדמה׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים אל־נח לאמר׃
16 צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך׃
17 כל־החיה אשר־אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו
ורבו על־הארץ׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו
אתו׃ 19 כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־
האדמה למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃ 20 ויבן נח מזבח
ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור
ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את־ריח הניחח
ויאמר יהוה אל־לבו לא־אוסף לקלל עוד את־האדמה
בעבור האדם כי יצר לב־האדם רע מנעריו ולא־אוסף
עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל־ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו׃
9 ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את־הארץ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה על
כל־חיתו הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל־רמש אשר
הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־
הכל׃ 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ 5 ואך את־
דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד
האדם איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ 6 שפך דם
האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־
האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃
8 ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃
9 והנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחרי
אתכם׃ 10 ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף
בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
לכל חית הארץ׃ 11 והקמתי את־בריתי אתכם ולא
יכרתו כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול
לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית
אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר
אתכם לדרתם׃ 13 את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות
ברית ביני ובין הארץ׃ 14 והיה בעננו על־הארץ
וראתה הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את־בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו
המים למבול לשחת כל־בשר׃ 16 והיתה הקשת בענן
וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש
חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל־
נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר
אשר על־הארץ׃ 18 ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה
שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ 19 אלה שלשה
בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃ 20 ויחל נח איש
האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן־היין וישכר ויתגל
בתוך אהלה׃ 22 וירא חם אבי כנען את־ערות אביו
ויגד לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת את־השלמה
וישימו על־שכמם וילכו אחרנית ויכסו את־ערות
אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו׃
24 ויקץ נח מיינו וידע את־אשר עשה לו בנו הקטן׃
25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען עבד
למו׃ 27 יפת אלהים ליפת ושכן באהלי שם והיה
כנען עבד למו׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 ויהי כל־ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ 10 ואלה תולדת בני
נח שם חם ויפת ויולדו בנים אחרי המבול׃
2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃
3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון
אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו
איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגויהם׃
6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש
סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה
שבא ודדן׃ 8 וכוש הוליד את־נמרד הוא החל להיות
גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר־ציד לפני יהוה על־כן
יאמר כנמרד גבר־ציד לפני יהוה׃ 10 ותהי רשיתו
בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן־הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחבות עיר ואת־כלח
׃ 12 ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה
׃ 13 ומצרים הוליד את־לודים וענמים ולהבים
ונפתחים׃ 14 ופתרוסים וכסלחים אשר יצאו משם
פלשתים וכפתרים׃ 15 וכנען הוליד את־צידן בכרו
וחת׃ 16 והיבוסי והאמרי והגרגשי׃ 17 והחוי
והצני והערקי׃ 18 והסיני והארודי והצמרי
והחמתי ואחר נפוצו משפחות הכנעני׃ 19 ויהי
גבול הכנעני מצידן בואך גררה עד־עזה בואך
סדמה ועמרה ואדמה וצבאים עד־לשע׃ 20 אלה בני
חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם׃ 21 ולשם
יולד גם־הוא אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃
22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃
23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ 24 וארפכשד
הוליד את־שלח ושלח הוליד את־עבר׃ 25 ולעבר
נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה
הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן הוליד את־אלמודד
ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃ 27 ואת־הדורם
ואת־אוזל ואת־דקלה׃ 28 ואת־עובל ואת־אבימאל
ואת־שבא׃ 29 ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב
כל־אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בבאך
ספר׳ה הר הקדם׃ 31 אלה בני־שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם לגויהם׃ 32 אלה משפחת בני־נח
למולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ׃
11 והיו כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃
2 והיה בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו הבה־לנו נבנה־לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ
על־פני כל־הארץ׃ 5 וירד יהוה לראת את־העיר
ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃
7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־
הארץ ויחדלו לבנות העיר׃ 9 על־כן קרא־שמה בבל
כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה
על־פני כל־הארץ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן־מאת
שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃
11 וחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות
שנה והוליד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמשה
ועשרים שנה והוליד את־שלח׃ 13 וחי ארפכשד אחרי
הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה
והוליד בנים ובנות׃ 14 וחי שלח שלשים שנה
והוליד את־עבר׃ 15 וחי שלח אחרי הולידו את־עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה והוליד בנים ובנות׃
16 וחי עבר ארבע ושלשים שנה והוליד את־פלג׃
17 וחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה והוליד בנים ובנות׃ 18 וחי פלג
שלשים שנה והוליד את־רעו׃ 19 וחי פלג אחרי
הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה והוליד
בנים ובנות׃ 20 וחי רעו שתים ושלשים שנה
והוליד את־שרוג׃ 21 וחי רעו אחרי הולידו את־
שרוג שבע שנים ומאתים שנה והוליד בנים ובנות׃
22 וחי שרוג שלשים שנה והוליד את־נחור׃
23 וחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה
והוליד בנים ובנות׃ 24 וחי נחור תשע ועשרים
שנה והוליד את־תרח׃ 25 וחי נחור אחרי הולידו
את־תרח תשע עשרה שנה מאה שנה והוליד בנים
ובנות׃ 26 וחי תרח שבעים שנה והוליד את־אברם
את־נחור ואת־הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד
את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט׃
28 וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו
באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור לו נשים שם
אשת אברם ושם אשת נחור יסכה בת הרן אבי יסכה
ואבי מלכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃
31 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן
בנו ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן
וישבו שם׃ 32 ויהי ימי תרח חמש מאות שנה
ומתו תרח בחרן׃ 12 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך
מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר
אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־
חמש שבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את־
שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר
רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ובארצה כנען באו׃ 6 ויעבר אברם
בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז
בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן
את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־
אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם
כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרים ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי
אשה יפת־מראה את׃ 12 והיה כי־יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת ואותי יהרגו וא׳ת חיו׃
13 אמרי־נא אחתי את למען יטב־לי בעבורך וחיתה
נפשי בגלל׳ך׃ 14 ויהי כבוא אברם מצרים וראו
המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃ 15 וראו אתה
שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה
בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו
צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנים וגמלים׃
17 ויגע יהוה אל־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו
על־דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 וצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו וכל־אשר־לו
׃ 13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו
ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית־אל
עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית־אל
ובין העי׃ 4 אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם־ללוט הולך
את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים׃ 6 ולא־נשא
אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־
אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז
יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי
מריבה בינ׳י ובינך ובין רעי ובין רעיך כי
אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ לפניך
הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימינה ואם־הימין
ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את־עיניו וירא את־כל
כ׳כר הירדן כי־משקה הוא לפני שחת יהוה את־
סדם ואת־עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים בבאך
צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט את כל־כ׳כר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכ׳כר
ויאהל עד־סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי
הפרד לוט מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום
אשר־אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וים׃
15 כי את־כל־הארץ אשר אתה רואה לך אתננה
ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ אשר אם־יוכל איש לספר את־עפר הארץ
גם־זרעך יספר׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה׃ 14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמות את־ברע מלך סדם את־בירשע
מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע׳ הי צוער׃ 3 כל־אלה חברו אל־עמק
השדים הים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את־
כדרלעמר ובשלשה עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו
ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים
בהם ואת־האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי
בהר שעיר עד אל־פארן אשר על־המדבר׃
7 ויפנו ויבאו אל־עין משפט הי קדש ויכו את־
כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הי יושב בחצצון
תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע׳ הי צוער ויערכו אתם
מלחמה׃ 9 את־כדרלעמר מלך עילם ואת־תדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את־החמשה׃ 10 ועמק השדים
בארת באר בטומר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הנה׳ס׳ו׳ הרה׳ס׳ו׳ ה׳ס׳ו׳ ה׳ס׳ו׳

הלא ידעו אחים כי לחכמים אני מדבר שימו לב אל אשר אני אומר
5 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר
אל רבקה כי הגדול יעבוד לקטן 6 כאשר כתוב אהבתי את יעקב
ואת עשו שנאתי הלא אמר אל אברהם בזרעך אברך כל גויי הארץ
7 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר
אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 8 כאשר כתוב אהבתי את יעקב
ואת עשו שנאתי הלא אמר אל אברהם בזרעך אברך כל גויי הארץ
9 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר
אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 10 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב
ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
11 כאשר כתוב אהבתי את יעקב ושנא את עשו הלא אמר
אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 12 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב
ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
13 כאשר כתוב אהבתי את יעקב ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
14 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
15 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
16 כי אחרי כל אשר עשה אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
17 ואם אמת כי אלוהים אהב את יעקב ושנא את עשו הלא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
18 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
19 ואמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
20 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
21 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
22 אם כאלה אי אפשר אז אלוהים, אלוהים לא יעזוב את עמו
אשר בחר בו אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
23 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
24 אם, כי, גם אנחנו אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן,
אלוהים, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 25 כאשר כתוב אמר אל רבקה
הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
26 ואם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
27 ישעיה אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
28 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן,
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, כאשר אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
29 ישעיה אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן,
אלוהים, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 30 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
31 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
ישראל לדבר אל אלוהים אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול
32 ואם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
33 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
34 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, לאמר, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן

5 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, מה אם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
6 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 7 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 8 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
9 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן 10 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
11 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
12 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, מ, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
13 כאשר כתוב אהבתי את יעקב ושנא את עשו אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
14 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
15 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
16 כי אחרי כל אשר עשה אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
17 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, מ, אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
18 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
19 ואמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
20 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
21 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
22 אם כאלה אי אפשר אז אלוהים, אלוהים לא יעזוב את עמו אם לא אמר
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
23 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
24 אם, כי, גם אנחנו אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
25 כאשר כתוב אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
26 ואם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
27 ישעיה אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
28 אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, כאשר אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן,
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
29 ישעיה אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן, מדוע אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
30 ואם אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן
31 אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן אם לא אמר אל רבקה הגדול יעבוד לקטן

8

ולא דאגו אם אתה מרחיק לכת בדבר הזה ואם אתה
אומר אל תבוא אל בית המדרש ואם אתה אומר אבא
אבא אל תבוא אל בית המדרש ואם אתה אומר אבא
אבא אל תבוא אל בית המדרש אמר לו אם אבא אבא
אל תבוא אל בית המדרש אמר לו אם אבא אבא אל
תבוא אל בית המדרש אמר לו אם אבא אבא אל תבוא
אל בית המדרש אמר לו אם אבא אבא אל תבוא אל
בית המדרש אמר לו אם אבא אבא אל תבוא אל בית
המדרש אמר לו אם אבא אבא אל תבוא אל בית המדרש
אמר לו אם אבא אבא אל תבוא אל בית המדרש אמר
לו אם אבא אבא אל תבוא אל בית המדרש אמר לו
אם אבא אבא אל תבוא אל בית המדרש אמר לו אם
אבא אבא אל תבוא אל בית המדרש אמר לו אם

ומלך אשור ויגלה אתם אל־חלח ואל־חבור
נהר גוזן וערי מדי׃ 27 ומלך אשור לאמר
הביאו שם אחד מן־הכהנים אשר הגליתם
משם וילכו וישבו שם וילמדם את־משפט
אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מן־הכהנים
אשר הגלו משמרון וישב בבית־אל ויהי
מורה אתם איך יירא את־יהוה׃ 29 ואמות
איש־איש עשו אלהים ויציגו בבית הבמות
אשר עשו השמרנים איש־איש בעריהם
אשר־שם׃ 30 ואנשי בבל עשו את־סכות
בנות ואנשי כות עשו את־נרגל ואנשי חמת
עשו את־אשימא׃ 31 והעוים עשו נבחז
ותרתק והספרים שרפים באש לאדרמלך
ולענמלך אלהי ספרוים׃ 32 ויהי יראים
את־יהוה ויעשו להם מן־הקצה כהני במות
ויעמדו בבית הבמות׃ 33 את־יהוה יראו
ואת־אלהיהם יעבדו כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם׃ 34 עד היום הראשון הם
עשים כמשפטם את־יהוה ואת־משפטם
ואת־חקתם ואת־התורה ואת־המצוה
אשר־צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם
ישראל׃ 35 וכרת יהוה אתם ברית
ויצו אתם לאמר לא תיראו אלהים
אחרים׃ 36 כי אם־את־יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרע
נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ואתו
תזבחו׃ 37 והחקים והמשפטים והתורה
והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות
כל־הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃
38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו
ולא תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם־את
יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם
מיד כל־אויביכם׃ 40 והם לא שמעו
כמשפטם הראשון אשר הם עשים׃
41 והגוים האלה היו יראים את־יהוה
ואת־פסיליהם עבדו גם־בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבותם כן הם עשים עד היום
הזה׃ 42 ויהי בחדש הראשון בעשרים
יום לחדש ויהי־לי דבר־יהוה לאמר׃
43 בן־אדם אל־בני עמך ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב והודעתי
אליהם בארץ מצרים׃ 44 ואמרתי אליהם
איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים
אל־תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ 45 ויאמרו
אלי בני־מרי לא־אבו לשמע אלי איש
שקוצי עיניו לא השליכו ובגלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות
אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃ 46 ואעש
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר־המה בתוכם אשר הודעתי אליהם
לעיניהם׃ 47 ואוציאם מארץ מצרים
והביאם אל־המדבר׃ 48 ואתן להם את־חקי
ואת־משפטי הודעתי אותם אשר יעשה
האדם וחי בהם׃ 49 וגם את־שבתותי
נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ 50 ויאמרו
אלי בני־ישראל במדבר בחקי לא הלכו
ואת־משפטי לא שמרו לעשות אשר יעשה
האדם וחי בהם את־שבתותי חללו אמר
אשפך חמתי עליהם במדבר לכלות אפי
בהם׃ 51 וגם אני נשאתי ידי להם
לבלתי הביא אותם אל־הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי הוא לכל־הארצות׃
52 כי־אמרתי אליהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים אל־תטמאו׃
53 ואמר אליהם כה אמר אדני יהוה
ביום בחרי בישראל ונשא ידי לזרע בית
יעקב נודעתי אליהם בארץ מצרים׃
54 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים אל־תטמאו׃
55 ויאמר אליהם כה אמר אדני יהוה
בהיום בחרי בישראל ונשא ידי לזרע
בית יעקב נודעתי אליהם בארץ מצרים
לאמר׃ 56 אני יהוה אלהיכם׃ 57 ויהי
בשנת שבע־עשרה בחמשה בחדש היה
דבר־יהוה אלי לאמר׃ 58 בן־אדם שים
פניך אל־דרך תימן והטף אל־דרום
והנבא אל־יער השדה׃ 59 ואמרת אל־יער
הנגב שמע דבר־יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה כל־עץ רענן
וכל־עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת
ונצרבו בה כל־פנים מנגב׃ 60 וראו כל־
בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה׃
61 ואמר אדני יהוה אהה אדני יהוה
הם אמרים עלי הלא־משל משל הוא׃
62 ויהי־דבר־יהוה אלי לאמר׃ 63 בן־
אדם שים פניך דרך בבל וחרב תבוא
ונבא אל־אדמת ישראל׃ 64 ואמרת לאדמת
ישראל כה אמר יהוה הנני אל־אתיכם
והפכתי פניי בכם והעלתי אתכם מן־
העיר׃ 65 ונתתי אתכם לבזה לגוים
אשר־אתם בתוכם׃ 66 ונגלה בכם לעיני
הגוים׃ 67 וידעתם כי אני יהוה בדברי
אם־לא דברתי׃ 68 כה אמר אדני יהוה
אם־לא אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל־אל
אל־אל־

הנה אל־ארץ אשר־אראך ולא תבא אל־הארץ
הזאת׳ ויהוה אמר אלי׳ הרב לך אל־תוסף
דבר־אלי עוד בדבר הזה׳ עלה׳ ראש הפסגה
ושא־עיניך ים׳ וצפונה׳ ונגבה׳ ומזרחה׳
וראה בעיניך׳ כי לא תעבר׳ את־הירדן׳
הזה׳ ויהושע׳ צו׳ את־יהושע׳ וחזקהו׳
ואמצהו׳ כי הוא׳ יעבר׳ לפני׳ העם׳
הזה׳ והוא׳ ינחיל׳ אתם׳ את־הארץ׳
אשר׳ תראה׳ ויהוה׳ הוא׳ ההלך׳ לפניך׳
הוא׳ יהיה׳ עמך׳ לא׳ ירפך׳ ולא׳
יעזבך׳ לא׳ תירא׳ ולא׳ תחת׳ ויכתב׳
משה׳ את־התורה׳ הזאת׳ ויתן׳ אותה׳
אל־הכהנים׳ בני׳ לוי׳ הנשאים׳ את־ארון
ברית־יהוה׳ ואל־כל־זקני׳ ישראל׳
ויצו׳ משה׳ אתם׳ לאמר׳ מקץ׳ שבע׳
שנים׳ מועד׳ שמטת׳ בחג׳ הסכות׳
בבוא׳ כל־ישראל׳ לראות׳ את־פני׳
יהוה׳ אלהיך׳ במקום׳ אשר׳ יבחר׳
תקרא׳ את־התורה׳ הזאת׳ נגד׳ כל־
ישראל׳ באזניהם׳ הקהל׳ את־העם׳
האנשים׳ והנשים׳ והטף׳ וגרך׳ אשר׳
בשעריך׳ למען׳ אשר׳ יבאו׳ ולמען׳
אשר׳ ילמדו׳ ויראו׳ את־יהוה׳
אלהיכם׳ ושמרו׳ לעשות׳ את־כל־
דברי׳ התורה׳ הזאת׳ ובניהם׳ אשר׳
לא׳ ידעו׳ ישמעו׳ וילמדו׳ ליראה׳
את־יהוה׳ אלהיכם׳ כל־הימים׳ אשר
אתם׳ חיים׳ על־האדמה׳ אשר׳ אתם׳
עברים׳ את־הירדן׳ שמה׳ לרשתה׳
ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ הן׳ קרבו׳
ימיך׳ למות׳ קרא׳ אל־יהושע׳ והתיצבו׳
באהל׳ מועד׳ ואצונו׳ ויתיצב׳ יהוה׳
באהל׳ בעמוד׳ הענן׳ ויעמד׳ עמוד׳
הענן׳ על־פתח׳ האהל׳ ויאמר׳ יהוה׳
אל־משה׳ הנך׳ שכב׳ עם־אבתיך׳
וקם׳ העם׳ הזה׳ וזנה׳ אחרי׳ אלהי׳
נכר׳ הארץ׳ אשר׳ הוא׳ בא׳ שמה׳
בקרבו׳ ועזבני׳ והפר׳ את־בריתי׳
אשר׳ כרתי׳ אתו׳ ואז׳ יחרה׳ אפי׳
בו׳ ביום׳ ההוא׳ ועזבתים׳ והסתרתי׳
פני׳ מהם׳ והיה׳ לאכל׳ ומצאו׳
אותו׳ רעות׳ רבות׳ וצרות׳ ואמר׳
ביום׳ ההוא׳ הלא׳ על־כי׳ אין׳
אלהי׳ בקרבי׳ מצאוני׳ הרעות׳
האלה׳ ואנכי׳ הסתר׳ אסתיר׳ פני׳
ביום׳ ההוא׳ על׳ כל־הרעה׳ אשר׳
עשה׳ כי׳ פנה׳ אל־אלהים׳ אחרים׳
ועתה׳ כתבו׳ לכם׳ את־השירה׳
הזאת׳ ולמדה׳ את־בני׳ ישראל׳
שימה׳ בפיהם׳ למען׳ תהיה׳ לי׳
השירה׳ הזאת׳ לעד׳ בעדת׳ בני׳
ישראל׳ כי׳ אל־הארץ׳ אשר׳ נשבעתי׳
לאבתיו׳ זבת׳ חלב׳ ודבש׳ ואכל׳
ושבע׳ ודשן׳ ופנה׳ אל־אלהים׳
אחרים׳ ועבדום׳ ונאצו׳ אותי׳
והפר׳ את־בריתי׳ והיה׳ כי׳ תמצאנה׳
אותו׳ רעות׳ רבות׳ וצרות׳ וענתה׳
השירה׳ הזאת׳ לפניו׳ לעד׳ כי׳
לא׳ תשכח׳ מפי׳ זרעו׳ כי׳ יודע׳
אנכי׳ את־יצרו׳ אשר׳ הוא׳ עשה׳
היום׳ טרם׳ אביאנו׳ אל־הארץ׳
אשר׳ נשבעתי׳ ויכתב׳ משה׳ את־
השירה׳ הזאת׳ ביום׳ ההוא׳ וילמדה׳
את־בני׳ ישראל׳ ויצו׳ את־יהושע׳
בן־נון׳ ויאמר׳ חזק׳ ואמץ׳ כי׳ אתה׳
תביא׳ את־בני׳ ישראל׳ אל־הארץ׳
אשר׳ נשבעתי׳ להם׳ ואנכי׳ אהיה׳
עמך׳ והיה׳ כאשר׳ כלה׳ משה׳ לכתב׳
את־דברי׳ התורה׳ הזאת׳ על־ספר׳
עד׳ תמם׳ ויצו׳ משה׳ את־הלוים׳
נשאי׳ ארון׳ ברית־יהוה׳ לאמר׳
לקח׳ את־ספר׳ התורה׳ הזאת׳ ושמתם׳
אותו׳ מצד׳ ארון׳ ברית־יהוה׳
אלהיכם׳ והיה׳ שם׳ בך׳ לעד׳ כי׳
אני׳ יודע׳ את־מריך׳ ואת־ערפך׳
הקשה׳ הן׳ בעודנו׳ חי׳ עמכם׳
היום׳ ממרים׳ הייתם׳ עם׳ יהוה׳
וגם׳ כי׳ אחרי׳ מותי׳ הן׳ הקהלו׳
אלי׳ כל־זקני׳ שבטיכם׳ ושטריכם׳
ואעידה׳ בם׳ את־השמים׳ ואת־הארץ׳
כי׳ ידעתי׳ אחרי׳ מותי׳ כי׳ השחת׳
תשחתון׳ וסרתם׳ מן־הדרך׳ אשר׳
צויתי׳ אתכם׳ והקרה׳ אתכם׳ הרעה׳
באחרית׳ הימים׳ כי׳ עשיתם׳ הרע׳
בעיני׳ יהוה׳ להכעיסו׳ במעשה׳
ידיכם׳ ויאמר׳ משה׳ באזני׳ כל־
קהל׳ ישראל׳ דברי׳ השירה׳ הזאת׳
עד׳ תמם׳ ויאמר׳ האזינו׳ השמים׳
ואדברה׳ ותשמע׳ הארץ׳ אמרי׳ פי׳
יערף׳ כמטר׳ לקחי׳ תזל׳ כטל׳
אמרתי׳ כשעירים׳ עלי׳ דשא׳
וכרבבים׳ על־עשב׳ כי׳ שם׳ יהוה׳
אקרא׳ הבו׳ גדל׳ לאלהינו׳ הצור׳
תמים׳ פעלו׳ כי׳ כל־דרכיו׳ משפט׳
אל׳ אמונה׳ ואין׳ עול׳ צדיק׳
וישר׳ הוא׳ שחת׳ לו׳ לא׳ בניו׳
מומם׳ דור׳ עקש׳ ופתלתל׳ הליהוה׳
תגמלו׳ זאת׳ עם׳ נבל׳ ולא׳ חכם׳
הלא׳ הוא׳ אביך׳ קנך׳ הוא׳ עשך׳
וכוננך׳ זכר׳ ימות׳ עולם׳ בינו׳
שנות׳ דור׳ ודור׳ שאל׳ אביך׳
ויגדך׳ זקניך׳ ויאמרו׳ בהנחל׳
עליון׳ גוים׳ בהפרידו׳ בני׳ אדם׳
יצב׳ גבלת׳ עמים׳ למספר׳ בני׳
ישראל׳ כי׳ חלק׳ יהוה׳ עמו׳ יעקב׳
חבל׳ נחלתו׳ יעקב׳ ישרון׳ יסבנהו׳
יבוננהו׳ יצרנהו׳ כאישון׳ עינו׳
כנשר׳ יעיר׳ קנו׳ על־גוזליו׳ ירחף׳
יפרש׳ כנפיו׳ יקחם׳ יסעם׳ על־
אברתו׳ יהוה׳ בדד׳ ינחנו׳ ואין׳
עמו׳ אלהי׳ נכר׳ ירכיבהו׳ על־
במתי׳ ארץ׳ ויאכל׳ תנובת׳ שדי׳
וינקהו׳ דבש׳ מסלע׳ ושמן׳ מחלמיש׳
צור׳ חמאת׳ בקר׳ וחלב׳ צאן׳ עם׳
חלב׳ כרים׳ ואילים׳ בני׳ בשן׳
ועתודים׳ עם׳ חלב׳ כליות׳ חטה׳
ודם׳ גפן׳ תשתה׳ חמר׳ ויבעט׳
ישרון׳ ויאמר׳ שמן׳ עבת׳ כסית׳
ויטש׳ אלוה׳ עשהו׳ וינבל׳ צור׳
ישעו׳ יקנאהו׳ בזרים׳ בתועבות׳
יכעיסהו׳ יזבחו׳ לשדים׳ לא׳
אלוה׳ אלהים׳ לא׳ ידעום׳ חדשים׳
מקרב׳ באו׳ לא׳ שערום׳ אבותיכם׳
צור׳ ילדך׳ תשי׳ ותשכח׳ אל׳
מחולל׳ ויראה׳ יהוה׳ וינאץ׳
מכעס׳ בניו׳ ובנותיו׳ ויאמר׳
אסתירה׳ פני׳ מהם׳ אראה׳ מה׳
אחריתם׳ כי׳ דור׳ תהפכות׳ הם׳
בנים׳ לא׳ אמון׳ בם׳ הם׳ קנאוני׳
בלא׳ אל׳ כעסוני׳ בהבליהם׳
ואני׳ אקנא׳ בלא׳ עם׳ בגוי׳
נבל׳ אכעיסם׳ כי׳ אש׳ קדחה׳
באפי׳ ותיקד׳ עד׳ שאול׳ תחתית׳
ותאכל׳ ארץ׳ ויבולה׳ ותלהט׳
מוסדי׳ הרים׳ אספה׳ רעות׳ בם׳
חצי׳ אכלה׳ בם׳ רעב׳ ורשפי׳
רשף׳ ומרירי׳ קטב׳ ושן׳ בהמות׳
אשלח׳ בם׳ עם׳ חמת׳ זחלי׳ עפר׳
מחוץ׳ תשכל׳ חרב׳ ומחדרים׳
אימה׳ גם׳ בחור׳ גם׳ בתולה׳
יונק׳ עם׳ איש׳ שיבה׳ אמר׳
אפאיהם׳ אשביתה׳ מאנוש׳ זכרם׳
לולי׳ כעס׳ אויב׳ פן׳ יתנכרו׳
צרימו׳ פן׳ יאמרו׳ ידינו׳ רמה׳
ולא׳ יהוה׳ פעל׳ כל־זאת׳ כי׳
גוי׳ אבד׳ עצות׳ הם׳ ואין׳
בהם׳ תבונה׳ לו׳ חכמו׳ זאת׳
יבינו׳ ידעו׳ אחריתם׳ איכה׳
ירדף׳ אחד׳ אלף׳ ושני׳ יניסו׳
רבבה׳ אם׳ לא׳ כי׳ צורם׳
מכרם׳ והיהוה׳ הסגירם׳ כי׳
מצורנו׳ צורם׳ אויבינו׳ פלילים׳
כי׳ מגפן׳ סדם׳ גפנם׳ ומשדמת׳
עמרה׳ ענבמו׳ ענבי׳ רעל׳
אשכלות׳ מרר׳ המה׳ חמת׳
תנינם׳ וראש׳ פתנים׳ אכזרי׳
הלא׳ הוא׳ כמס׳ עמדי׳ חתום׳
באוצרותי׳ לי׳ נקם׳ ושלם׳
לעת׳ תמוט׳ רגלם׳ כי׳ קרוב׳
יום׳ אידם׳ וחש׳ עתדות׳ כי׳
ידין׳ יהוה׳ עמו׳ ועל׳ עבדיו׳
יתנחם׳ כי׳ יראה׳ כי׳ אזל׳
יד׳ ואפס׳ עצור׳ ואמר׳ אי׳
אלהימו׳ צור׳ חסה׳ בו׳ אשר׳
חלב׳ זבחימו׳ יין׳ נסכימו׳
יתקומו׳ יעזרוכם׳ יהי׳ עליכם׳
סתר׳ ראו׳ עתה׳ כי׳ אני׳ אני׳
הוא׳ ואין׳ אלהים׳ עמדי׳ אני׳
המית׳ ואחיה׳ מחצתי׳ ואני׳
ארפא׳ ואין׳ מידי׳ מציל׳ כי׳
אשא׳ אל־שמים׳ ידי׳ ואמרתי׳
חי׳ אני׳ לעולם׳ אם׳ שנותי׳
חרב׳ ברקי׳ ותאחז׳ במשפט׳
ידי׳ אשיב׳ נקם׳ לצרי׳ ולמשנאי׳
אגמל׳ אשכרה׳ את־חציי׳ מדם׳
חללים׳ ושבים׳ מראש׳ פרעות׳
אויב׳ הרעיבו׳ גוים׳ עמו׳ כי׳
דם׳ עבדיו׳ יקום׳ ונקם׳ ישיב׳
לצריו׳ וכפר׳ אדמתו׳ עמו׳
ויאמר׳ משה׳ ויבא׳ הוא׳ והושע׳
בן־נון׳ את־כל־דברי׳ השירה׳
הזאת׳ באזני׳ העם׳ ויכל׳ משה׳
לדבר׳ את־כל־הדברים׳ האלה׳
אל־כל׳ ישראל׳ ויאמר׳ אליהם׳
שימו׳ לבבכם׳ לכל׳ הדברים׳
אשר׳ אנכי׳ מעיד׳ בהם׳ היום׳
אשר׳ תצוון׳ את־בניכם׳ לשמר׳
לעשות׳ את־כל־דברי׳ התורה׳
הזאת׳ כי׳ לא׳ דבר׳ ריק׳ הוא׳
מאתכם׳ כי׳ הוא׳ חייכם׳ ובדבר׳
הזה׳ תאריכו׳ ימים׳ על׳ האדמה׳
אשר׳ אתם׳ עברים׳ את־הירדן׳
שמה׳ לרשתה׳ ויאמר׳ יהוה׳
אל־משה׳ בעצם׳ היום׳ הזה׳
עלה׳ אל־הר׳ העברים׳ הר׳
נבו׳ אשר׳ בארץ׳ מואב׳ אשר׳
על־פני׳ יריחו׳ וראה׳ את־ארץ׳
כנען׳ אשר׳ אני׳ נתן׳ לבני׳
ישראל׳ לאחזה׳ ומת׳ בהר׳
אשר׳ אתה׳ עלה׳ שמה׳ והאסף׳
אל־עמיך׳ כאשר׳ מת׳ אהרן׳
אחיך׳ בהר׳ ההר׳ ונאסף׳ אל־
עמיו׳ יען׳ אשר׳ מעלתם׳ בי׳
בתוך׳ בני׳ ישראל׳ מי׳ מריבת׳
קדש׳ מדבר׳ צין׳ אשר׳ לא׳
קדשתם׳ אתי׳ בתוך׳ בני׳
ישראל׳ כי׳ מנגד׳ תראה׳ את־
הארץ׳ ושמה׳ לא׳ תבא׳ אל־
הארץ׳ אשר׳ אני׳ נתן׳ לבני׳
ישראל׳ ואת־זאת׳ הברכה׳ אשר׳
ברך׳ משה׳ איש׳ האלהים׳ את־
בני׳ ישראל׳ לפני׳ מותו׳ ויאמר׳
יהוה׳ מסיני׳ בא׳ וזרח׳ משעיר׳
למו׳ הופיע׳ מהר׳ פארן׳ ואתה׳
מרבבת׳ קדש׳ מימינו׳ אש׳ דת׳
למו׳ אף׳ חבב׳ עמים׳ כל־קדשיו׳
בידך׳ והם׳ תכו׳ לרגלך׳ יסע׳
מדברתיך׳ משה׳ צוה׳ לנו׳ תורה׳
מורשה׳ קהלת׳ יעקב׳ ויהי׳
בישרון׳ מלך׳ בהתאסף׳ ראשי׳
עם׳ יחד׳ שבטי׳ ישראל׳ יחיי׳
ראובן׳ ואל׳ יהי׳ מתיו׳ ויאמר׳
זאת׳ ליהודה׳ ושמע׳ יהוה׳
קול׳ יהודה׳ ואל׳ עמו׳ תביאנו׳
ידיו׳ רב׳ לו׳ ובעזריו׳ תהי׳
לעזר׳ מצרים׳ ולבני׳ לוי׳ אמר׳
תמיך׳ ואורי׳ לאיש׳ חסידך׳
אשר׳ נסיתו׳ במסה׳ תריבהו׳
על־מי׳ מריבה׳ האמר׳ לאביו׳
ולאמו׳ לא׳ ראיתיו׳ ואת־אחיו׳
לא׳ הכיר׳ ואת־בניו׳ לא׳ ידע׳
כי׳ שמרו׳ אמרתך׳ ובריתך׳
נצרו׳ יורו׳ משפטיך׳ ליעקב׳
ותורתך׳ לישראל׳ ישימו׳ קטרת׳
באפך׳ וכליל׳ על־מזבחך׳
ברך׳ יהוה׳ חילו׳ ופעל׳
ידיו׳ תרצה׳ מחץ׳ קמיו׳
ומשנאיו׳ בלתי׳ יקומו׳ ולבנימן׳
אמר׳ ידיד׳ יהוה׳ לבטח׳
עליו׳ חופף׳ עליו׳ כל־היום׳
ובין׳ כתפיו׳ שכן׳ וליוסף׳
אמר׳ מברכת׳ יהוה׳ ארצו׳
מגדי׳ שמים׳ מטל׳ ומתהום׳
רבצת׳ תחת׳ ומגדי׳ תבואת׳
שמש׳ ומגרש׳ ירחים׳ ומראש׳
קדמי׳ עולם׳ ומגדי׳ גבעות׳
קדם׳ ומגדי׳ ארץ׳ ומלואה׳
ורצון׳ שכני׳ סנה׳ תבוא׳
ברכה׳ ליוסף׳ ולקדקד׳ נזיר׳
אחיו׳ בכור׳ שורו׳ הדר׳
לו׳ ותאפסי׳ קרנות׳ ראם׳
בהן׳ ינגח׳ יחדו׳ עמים׳
אפסי׳ ארץ׳ ואלה׳ רבבות׳
אפרים׳ ואלה׳ אלפי׳ מנשה׳
ולזבולן׳ אמר׳ שמח׳ זבולן׳
בצאתיך׳ ויששכר׳ באהלי׳
ך׳ עמים׳ יקראו׳ הר׳ שם׳
יזבחו׳ זבחי׳ צדק׳ כי׳ שפע׳
ים׳ יינקו׳ ושפני׳ טמון׳
חול׳ ולגד׳ אמר׳ ברוך׳
המרחיב׳ גד׳ כלביא׳ שכן׳
וטרף׳ זרוע׳ אף׳ קדקד׳
ראש׳ וירא׳ ראשית׳ לו׳
כי׳ שם׳ חלקת׳ מחוקק׳
סתום׳ ויתא׳ ראשי׳ עם׳
צדקות׳ יהוה׳ ומשפטיו׳
עם׳ ישראל׳ ולנפתלי׳ אמר׳
נפתלי׳ שבע׳ רצון׳ ומלא׳
ברכה׳ יהוה׳ ים׳ ודרום׳
ירשה׳ ולאשר׳ אמר׳ ברוך׳
מבנים׳ אשר׳ יהי׳ רצוי׳
אחיו׳ וטבל׳ בשמן׳ רגלו׳
ברזל׳ ונחשת׳ ומידתך׳
כימיך׳ ושלוה׳ כל־ימיך׳
אין׳ כאל׳ ישרון׳ רכב׳
שמים׳ בעזרך׳ ובגאותו׳
שחקים׳ מעונה׳ אלהי׳
קדם׳ ומתחת׳ זרועות׳
עולם׳ ויגרש׳ מפניך׳
אויב׳ ויאמר׳ השמד׳
וישכן׳ בטח׳ בדד׳
עין׳ יעקב׳ אל׳ ארץ׳
דגן׳ ותירוש׳ אף׳
שמיו׳ יערפו׳ טל׳
אשרי׳ ישראל׳ מי׳
כמוך׳ עם׳ נושע׳
ביהוה׳ מגן׳ עזרך׳
וחרב׳ גאותך׳
ויכחשו׳ אויביך׳
לך׳ ואתה׳
במותימו׳ תדרך׳
ויאמר׳ ארץ׳
יהוה׳ מבורכת׳
מגדי׳ שמים׳
ומטל׳ ומתהום׳
רבצת׳ תחת׳
ומגדי׳ תבואת׳
שמש׳ ומגדי׳
ירחים׳ ומראש׳
הרי׳ קדם׳
ומגדי׳ גבעות׳
עולם׳ ומגדי׳
ארץ׳ ומלואה׳
ורצון׳ שוכני׳
סנה׳ תבוא׳
ברכה׳ ליוסף׳
ולקדקד׳ נזיר׳
אחיו׳ בכור׳
שורו׳ הדר׳
לו׳ ותאפסי׳
קרנות׳ ראם׳
בהן׳ ינגח׳
יחדו׳ עמים׳
אפסי׳ ארץ׳
ואלה׳ רבבות׳
אפרים׳ ואלה׳
אלפי׳ מנשה׳
ולזבולן׳ אמר׳
שמח׳ זבולן׳
בצאתיך׳
ויששכר׳
באהלי׳
ך׳ עמים׳
יקראו׳
הר׳ שם׳
יזבחו׳
זבחי׳
צדק׳
כי׳
שפע׳
ים׳
יינקו׳
ושפני׳
טמון׳
חול׳
ולגד׳
אמר׳
ברוך׳
המרחיב׳
גד׳
כלביא׳
שכן׳
וטרף׳
זרוע׳
אף׳
קדקד׳
ראש׳
וירא׳
ראשית׳
לו׳
כי׳
שם׳
חלקת׳
מחוקק׳
סתום׳
ויתא׳
ראשי׳
עם׳
צדקות׳
יהוה׳
ומשפטיו׳
עם׳
ישראל׳
ולנפתלי׳
אמר׳
נפתלי׳
שבע׳
רצון׳
ומלא׳
ברכה׳
יהוה׳
ים׳
ודרום׳
ירשה׳
ולאשר׳
אמר׳
ברוך׳
מבנים׳
אשר׳
יהי׳
רצוי׳
אחיו׳
וטבל׳
בשמן׳
רגלו׳
ברזל׳
ונחשת׳
ומידתך׳
כימיך׳
ושלוה׳
כל־ימיך׳
אין׳
כאל׳
ישרון׳
רכב׳
שמים׳
בעזרך׳
ובגאותו׳
שחקים׳
מעונה׳
אלהי׳
קדם׳
ומתחת׳
זרועות׳
עולם׳
ויגרש׳
מפניך׳
אויב׳
ויאמר׳
השמד׳
וישכן׳
בטח׳
בדד׳
עין׳
יעקב׳
אל׳
ארץ׳
דגן׳
ותירוש׳
אף׳
שמיו׳
יערפו׳
טל׳
אשרי׳
ישראל׳
מי׳
כמוך׳
עם׳
נושע׳
ביהוה׳
מגן׳
עזרך׳
וחרב׳
גאותך׳
ויכחשו׳
אויביך׳
לך׳
ואתה׳
במותימו׳
תדרך׳
ויאמר׳
ארץ׳
יהוה׳
מבורכת׳
מגדי׳
שמים׳
ומטל׳
ומתהום׳
רבצת׳
תחת׳
ומגדי׳
תבואת׳
שמש׳
ומגדי׳
ירחים׳
ומראש׳
הרי׳
קדם׳
ומגדי׳
גבעות׳
עולם׳
ומגדי׳
ארץ׳
ומלואה׳
ורצון׳
שוכני׳
סנה׳
תבוא׳
ברכה׳
ליוסף׳
ולקדקד׳
נזיר׳
אחיו׳
בכור׳
שורו׳
הדר׳
לו׳
ותאפסי׳
קרנות׳
ראם׳
בהן׳
ינגח׳
יחדו׳
עמים׳
אפסי׳
ארץ׳
ואלה׳
רבבות׳
אפרים׳
ואלה׳
אלפי׳
מנשה׳
ולזבולן׳
אמר׳
שמח׳
זבולן׳
בצאתיך׳
ויששכר׳
באהלי׳
ך׳ עמים׳
יקראו׳
הר׳ שם׳
יזבחו׳
זבחי׳
צדק׳
כי׳
שפע׳
ים׳
יינקו׳
ושפני׳
טמון׳
חול׳
ולגד׳
אמר׳
ברוך׳
המרחיב׳
גד׳
כלביא׳
שכן׳
וטרף׳
זרוע׳
אף׳
קדקד׳
ראש׳
וירא׳
ראשית׳
לו׳
כי׳
שם׳
חלקת׳
מחוקק׳
סתום׳
ויתא׳
ראשי׳
עם׳
צדקות׳
יהוה׳
ומשפטיו׳
עם׳
ישראל׳
ולנפתלי׳
אמר׳
נפתלי׳
שבע׳
רצון׳
ומלא׳
ברכה׳
יהוה׳
ים׳
ודרום׳
ירשה׳
ולאשר׳
אמר׳
ברוך׳
מבנים׳
אשר׳
יהי׳
רצוי׳
אחיו׳
וטבל׳
בשמן׳
רגלו׳
ברזל׳
ונחשת׳
ומידתך׳
כימיך׳
ושלוה׳
כל־ימיך׳
אין׳
כאל׳
ישרון׳
רכב׳
שמים׳
בעזרך׳
ובגאותו׳
שחקים׳
מעונה׳
אלהי׳
קדם׳
ומתחת׳
זרועות׳
עולם׳
ויגרש׳
מפניך׳
אויב׳
ויאמר׳
השמד׳
וישכן׳
בטח׳
בדד׳
עין׳
יעקב׳
אל׳
ארץ׳
דגן׳
ותירוש׳
אף׳
שמיו׳
יערפו׳
טל׳
אשרי׳
ישראל׳
מי׳
כמוך׳
עם׳
נושע׳
ביהוה׳
מגן׳
עזרך׳
וחרב׳
גאותך׳
ויכחשו׳
אויביך׳
לך׳
ואתה׳
במותימו׳
תדרך׳

אמר ה׳ אל אדום כי נרשנו ונשוב
ונבנה חרבות כה אמר ה׳ צבאות הם
יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול
רשע והעם אשר זעם ה׳ עדי עד
2 עיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל ה׳ מעל גבול ישראל 3 בן
יכבד עבד את אדניו ואם אב אי
איה כבודי ואם אדון אי איה
יראתי אמר ה׳ צבאות אליכם
הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה
בזינו את שמך 4 מגיש על מזבחי
לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך
במאמרכם שלחן ה׳ הוא נבזה
5 וכי תגישו עור פסח ופרס
ופשע הלא הרע הוא ובכי תגישו
קרב הלא הרע הוא הקריבהו נא
לפחתך הרצה אם ישא פניך אמר
צבאות 6 ועתה חלו נא את פני
אל וחנן לנו מאת ידכם היתה
זאת מקרבכם אם אשא פניכם
אמר צבאות 7 מי גם בכם ויסגר
דלתים ולא תאירו מזבחי חנם
אין חפץ בכם אמר צבאות ומנחה
לא ארצה מן ידכם 8 כי ממזרח
שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מוקטר מגיש לשמי
ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים
אמר צבאות 9 ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן אדני הוא
נבזה ונתיו נבזה אכלו עליו
10 ומי בכם ויסגר דלתים ואל
תאירו מזבחי חנם לא חפצתי בכם
אמר צבאות ומנחה לא אקח מידכם
11 כי מן מזרח שמש ועד מבואו
גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר
מגיש לשמי ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר צבאות 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
הוא מגואל ונתיו נבזה אכלו עליו
13 ואמרתם הנה מעבדה ואפחתם
אותו אמר צבאות והבאתם גזול
ופסח והבאתם את הקרבן הזאת
הארצה מידכם אמר ה׳ 14 וארור
נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר
ומזבח לאדני מום כי מלך גדול
אני אמר צבאות ושמי נורא בגוים
17 ועתה אליכם הכהנים המצוה
זאת לי אם לא תשימו ולא אם
לא תשיתו לתת כבוד לשמי אמר
צבאות ושלחתי בכם את המארה
18 הנני גוער לכם את הזרע
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו 19 וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר צבאות
20 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתן לו מורא ויירא
אותי מפני שם נכבד היה 21 תורת
אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום והלך אתי ורבים
השיב מעון 22 כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך ה׳ צבאות הוא 23 ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם רבים
בתורה שחתתם ברית לוי אמר
צבאות 24 גם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם
פנים בתורה 25 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו
26 בגד יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלים כי חלל יהודה
קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר
27 יכרת ה׳ לאיש אשר יעשה זאת
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה לה׳ צבאות 28 וזאת שנית
תכסו דמעות את מזבח ה׳ בבכי
ובאנחה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקבל רצון מידכם 29 ואמרתם
על מה כי ה׳ העיד בינך ובין
אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואת אשת בריתך
30 הלא אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד
31 כי שנא שלח אמר ה׳ אלהי
ישראל וכסה חמס על לבושו אמר
צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו 32 אמרתם במה אבקש
לבקר אמר ה׳ הן אני שולח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר צבאות 33 ומי מכיל
את יום בואו ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש צורף וכבורסי כבסים
34 ויישב צורף וטהר כסף ויטהר
את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו לה׳ מגישי מנחה בצדקה
35 וערבה לה׳ מנחת יהודה וירושלים
כימי עולם וכשנים קדמוניות
36 וקרבתי אליכם למשפט והיה
מהר עד לעד לכל אשר יעשו רשע
ולכל אשר יעשו רשעה אמר צבאות
37 כי אני ה׳ לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם מימי אבתיכם
38 הן אל אדם אלהים הוא כי
אתם מקבעים אותי ואמרתם במה
קבעונוך בעשר ותרומה 39 ארור
אתם הארור הגוי כולו אותי אתם
קבעים 40 ועתה אליכם הכהנים
המצוה הזאת 41 אם לא תשמעו
ואם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי
אמר צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכותיכם ארורתי כי אינכם
שמים על לב 42 הנני גוער בזרעכם
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו 43 ידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר צבאות
תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא
נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי
במישרים והשיב רבים מעון 44 כי
שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך ה׳ צבאות הוא
45 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי
אמר צבאות 46 גם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם
פנים בתורה 47 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו
48 בגד יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלים כי חלל יהודה
קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר
49 יכרת ה׳ לאיש אשר יעשה זאת
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה לה׳ צבאות 50 וזאת שנית
תכסו דמעות את מזבח ה׳ בבכי
ובאנחה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקבל רצון מידכם 51 ואמרתם
על מה כי ה׳ העיד בינך ובין
אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואת אשת בריתך
52 הלא אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד
53 כי שנא שלח אמר ה׳ אלהי
ישראל וכסה חמס על לבושו אמר
צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו 54 אמרתם במה אבקש
לבקר אמר ה׳ הן אני שולח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר צבאות 55 ומי מכיל
את יום בואו ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש צורף וכבורסי כבסים
56 ויישב צורף וטהר כסף ויטהר
את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו לה׳ מגישי מנחה בצדקה
57 וערבה לה׳ מנחת יהודה וירושלים
כימי עולם וכשנים קדמוניות
58 וקרבתי אליכם למשפט והיה
מהר עד לעד לכל אשר יעשו רשע
ולכל אשר יעשו רשעה אמר צבאות
59 כי אני ה׳ לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם מימי אבתיכם
60 הן אל אדם אלהים הוא כי
אתם מקבעים אותי ואמרתם במה
קבעונוך בעשר ותרומה 61 ארור
אתם הארור הגוי כולו אותי אתם
קבעים 62 ועתה אליכם הכהנים
המצוה הזאת 63 אם לא תשמעו
ואם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי
אמר צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכותיכם ארורתי כי אינכם
שמים על לב 64 הנני גוער בזרעכם
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו 65 ידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר צבאות
66 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא
נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי
במישרים והשיב רבים מעון 67 כי
שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך ה׳ צבאות הוא
68 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי
אמר צבאות 69 גם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם
פנים בתורה 70 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו
71 בגד יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלים כי חלל יהודה
קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר
72 יכרת ה׳ לאיש אשר יעשה זאת
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה לה׳ צבאות 73 וזאת שנית
תכסו דמעות את מזבח ה׳ בבכי
ובאנחה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקבל רצון מידכם 74 ואמרתם
על מה כי ה׳ העיד בינך ובין
אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואת אשת בריתך
75 הלא אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד
76 כי שנא שלח אמר ה׳ אלהי
ישראל וכסה חמס על לבושו אמר
צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו 77 אמרתם במה אבקש
לבקר אמר ה׳ הן אני שולח מלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר צבאות 78 ומי מכיל
את יום בואו ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש צורף וכבורסי כבסים
79 ויישב צורף וטהר כסף ויטהר
את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו לה׳ מגישי מנחה בצדקה
80 וערבה לה׳ מנחת יהודה וירושלים
כימי עולם וכשנים קדמוניות
81 וקרבתי אליכם למשפט והיה
מהר עד לעד לכל אשר יעשו רשע
ולכל אשר יעשו רשעה אמר צבאות
82 כי אני ה׳ לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם מימי אבתיכם
83 הן אל אדם אלהים הוא כי
אתם מקבעים אותי ואמרתם במה
קבעונוך בעשר ותרומה

12

1 משא דבר ה׳ אל ישראל
נאם ה׳ הנטה שמים ויסד ארץ
ויצר רוח אדם בקרבו 2 הנני
שם את ירושלים סף רעל לכל
העמים סביב גם על יהודה יהיה
במצור על ירושלים 3 והיה ביום
ההוא אשים את ירושלים אבן
מעמסה לכל העמים כל עמסיה
שרוט ישרטו וקבצו עליה כל גוי
הארץ 4 ביום ההוא נאם ה׳ אכה
כל סוס במבוכה ורכבו למשגעה
ועל בית יהודה אפקח עיני
ואת כל סוס העמים אכה בסנוור
5 ואמרו אלופי יהודה בלבם
יאמרו אמיצי יושבי ירושלים
בי אלהיהם צבאות ה׳ 6 ביום
ההוא אשים אלופי יהודה כאח
בגפן ובעמיר אש בתבן ואכלו
כל העמים סביב ימין ושמאל
ושבה ירושלים עוד תחתיה
בירושלים 7 והושיע ה׳ את אהלי
יהודה לראשונה למען לא תגדל
תפארת בית דוד ותפארת יושבי
ירושלים על יהודה 8 ביום ההוא
יגן ה׳ בעד יושבי ירושלים
והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדוד והבית דוד כאלהים כמלאך
ה׳ לפניהם 9 והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד את כל הגוים
הבאים על ירושלים 10 ושפכתי
על בית דוד ועל יושבי ירושלים
רוח חן ותחנונים והביטו אלי את
אשר דקרו וספדו עליו כמספד
על יחיד והמר עליו כהמר על
בכור 11 ביום ההוא יגדל המספד
בירושלים כמספד הדדרמון בבקעת
מגדון 12 וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דוד לבד
ונשיהם לבד משפחת בית נתן
לבד ונשיהם לבד 13 משפחת בית
לוי לבד ונשיהם לבד משפחת שמעי
לבד ונשיהם לבד 14 כל המשפחות
הנותרות משפחת משפחת לבד
ונשיהם לבד

ראשון לחודש ויהי ביום הקים משה את המשכן
ויקם אתו ויצק את אדניו וישם את קרשיו
ויתן בריחיו ויעמד את עמדיו 44 ויפרש
את האהל על המשכן ושם את מכסה האהל
מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה

13

ויקח את אהרן ואת בניו ויקרב אל פתח
אהל מועד ויכבסו במים 2 ויתן אל אהרן
את כתנת הבד ואת מכנסי הבד ואת אבנט
הבד ואת המצנפת הבד לכבוד ולתפארת
3 ויקרב את בניו ויכתנם כתנת הבד
ויאזר אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר
צוה יהוה את משה 4 ויקרב את אהרן
ואת בניו וירחץ אותם במים 5 ויתן
עליו את הכתנת ויאזר אתו באבנט
ויחבש אתו במגבעת כאשר צוה יהוה
את משה 6 ויקרב את פר החטאת
לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו
את ידיהם על ראש פר החטאת 7 וישחט
את הפר ויקח אהרן ובניו את הדם
ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 8 ואת
כל חלבו הקטיר המזבחה כאשר צוה
יהוה את משה 9 ואת האילים לקח
משה ואת הדם שחט ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב 10 ואת האילים
הקריב אל אהל מועד ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האילים
11 ויזרק משה מן הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו 12 ויקרב אל
אהל מועד ויכבס משה את אהרן
ואת בניו ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב 13 ואת האילים הקריב
אל אהל מועד ויכבס משה את אהרן
ואת בניו ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב 14 ואת הפר החטאת
הקריב לפני אהל מועד וסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת
15 ויקרא לפני יהוה ויקרב משה
מן הדם אשר על המזבח ויתן אל
קרנות המזבח סביב באצבעו וחטא
את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח וכפר עליו לקדשו עליו
16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ויקטר המזבחה 17 ואת
הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו
שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה 18 ואת האיל השני
הקריב ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל 19 ויזבח ויזרק משה
את הדם על המזבח סביב 20 ואת האיל
נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש
ואת הנתחים ואת הפדר 21 ורחץ
בקרב ורגלים במים ויקטר משה את
כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחוח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה
את משה 22 ויקרב את האיל השני
איל המלואים ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל 23 ויזבח
ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן
אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית 24 וגם את
בני אהרן הקריב משה את דם האיל
על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית 25 ויזרק
משה את הדם על המזבח סביב
26 ומן האיל לקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרבים
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ואת שוק הימין 27 ומן
הלחם אחד עגלת לחם אחת וחלת
לחם שמן אחת מן הסל המצות אשר
לפני יהוה הניף אותם תנופה
28 ויקח משה את הכל מידם ויקטר
המזבחה על העלה מלואים הם לריח
ניחוח אשה ליהוה 29 ויקח משה את
החזה והניף אותו תנופה לפני יהוה
מאיל המלואים היה למשה למנה כאשר
צוה יהוה את משה 30 ויקח משה מן
שמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן
ואת בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו
אתו 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו
בשלו את הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלוהו אתו ואת הלחם אשר
בסל המלואים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלוהו 32 והנותר
בבשר ובלחם באש תשרפו 33 ומפתח
אהל מועד לא תצאו שבעת ימים
עד יום מלאת ימי מלואיכם כי
שבעת ימים ימלא את ידכם 34 אשר
עשה היום צוה יהוה לעשות לכפר
עליכם 35 ומפתח אהל מועד תשבו
יומם ולילה שבעת הימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו כי
כן נצטיתי 36 ויעשו אהרן ובניו
את כל הדברים אשר צוה יהוה
ביד משה

14

ויהי ביום השמיני קרא משה
לאהרן ולבניו ולזקני ישראל 2 ויאמר
אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה
3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו
שעיר עזים לחטאת ועגל וכר בני שנה
תמימים לעלה 4 ושור ואיל לזבח
שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
בשמן כי היום יהוה נראה אליכם
5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני
אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה 6 ויאמר משה זאת הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וכבוד יהוה
יראה אליכם 7 ויאמר משה אל אהרן
קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
כאשר צוה יהוה 8 ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עגל החטאת אשר
לו 9 ויגשו בני אהרן אליו את הדם
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
המזבח 10 ואת החלב והכליות
והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה
11 והבשר והעור שרף באש מחוץ
למחנה 12 ויזבח את זבח העם
ויקרב אהרן את דם הזבח אשר לעם
ויזרק אל מזבח סביב 13 ואת הבשר
אל אהל מועד ויקטר המזבחה
14 ויראו כל העדה ויברכו את יהוה
ויגש אהרן ויברך את העם ויהי
כרדת לעשות החטאת והעלה והשלמים
15 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
ויצאו וברכו את העם ויראה כבוד
יהוה אל כל העם 16 ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל על המזבח את העלה
והחלבים וירא כל העם וירנו ויפלו
על פניהם 17 ויקח אהרן ובניו ויתן
מדם הזבח על אפם ויזרק הדם על
המזבח סביב 18 ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה 19 ויזבח את עגל
החטאת ואת איל העלה בני אהרן
אל הדם ויזרקו על המזבח סביב
20 ואת הבשר ואת העור שרף באש
מחוץ למחנה 21 ויגש אהרן ובניו
ויקרבו אל אהל מועד ויתן אהרן
ובניו ידיהם על ראש שעיר העזים
22 ויזבח אותו ויקרב אהרן אל
המזבח ויכבס בגדיו ויזרק אל
המזבח 23 ויבא אהרן אל אהל מועד
ואל המזבח ויברכו את העם וירא
כבוד יהוה אל כל העם 24 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח
את העלה והחלבים וירא כל העם
וירנו ויפלו על פניהם

15

ויקרבו בני אהרן אדם ויתנו
איש אש על מחתתו ויתנו עליה
קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה
אשר לא צוה אתם 2 ותצא אש מלפני
יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה
3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן
4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן
בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני
המקדש אל מחוץ למחנה 5 וקרבו
ויישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר משה 6 ויאמר משה אל
אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
פרעו אל נא ראשיכם ובגדיכם לא
תפרעו ולא תמותו וגם על כל העדה
יקצף אל אחיכם כל בית ישראל
יבכו את השרפה אשר שרף יהוה
7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה 8 וידבר יהוה אל
אהרן לאמר 9 יין ושכר אל תשת
אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל
מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החול
ובין הטמא ובין הטהר 11 והוריתם
את בני ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אליהם ביד משה 12 ויאמר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
הותרו את המנחה הנותרת מאשי
יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי
קדש קדשים הוא 13 ואכלתם אותה
במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא
מאשי יהוה כי כן צויתי 14 ואת
חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובתך אתך
כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
שלמי בני ישראל 15 שוק התרומה
וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה
יהוה 16 ואת שעיר החטאת דרש
דרש משה והנה שרוף היא ויקצף
על אלעזר ואיתמר בני אהרן הנותרים
לאמר 17 מדוע לא אכלתם את חטאת
במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה
לכפר עליהם לפני יהוה 18 הן לא
הובא את דמה אל הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי
19 ויאמר אהרן אל משה הן היום
הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי
חטאת היום הישיב משה אל אהרן
20 ויטב בעיני משה

ههوشه ههوشه ههوشه

ולבשו בגדים אחרים ויצאו אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור ושפכו את הדשן
אל מקום שפוך הדשן ויסקלו אותו
באבנים ויקטירו עליו עצים ובכל
אשר יעלה עליו מן הבקר ומן הצאן
ומן הבקר ומן הצאן ומן הבכור ומן
הבן ומן הבת ומן העבד ומן האמה
ומן הגר ומן הנכרי ומן הבן הנכרי
ומן הבן הגר ומן הבן האמה ומן
הבן העבד ומן הבן הבת ומן הבן
הבן ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הגר הגר ומן
הגר הנכרי ומן הנכרי הנכרי ומן
הנכרי הגר ומן הנכרי הבן ומן
הנכרי הבת ומן הנכרי העבד ומן
הנכרי האמה ומן הגר העבד ומן
הגר האמה ומן העבד האמה ומן
העבד העבד ומן האמה האמה ומן
הבן הבן ומן הבת הבת ומן הבן
הבת ומן הבת הבן ומן הבן הבן
ומן הבת הבת ומן הבן הגר ומן
הבן הנכרי ומן הבת הגר ומן הבת
הנכרי ומן הגר הגר ומן הגר
הנכרי ומן הגר הבן ומן הגר
הבת ומן הגר העבד ומן הגר
האמה ומן הנכרי הנכרי ומן
הנכרי הבן ומן הנכרי הבת ומן
הנכרי הגר ומן הנכרי העבד
ומן הנכרי האמה ומן העבד
העבד ומן העבד האמה ומן
האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה
ומן הבן הבן ומן הבן הבת
ומן הבן הבן ומן הבן הגר
ומן הבן הנכרי ומן הבן העבד
ומן הבן האמה ומן הבת הבת
ומן הבת הגר ומן הבת הנכרי
ומן הבת העבד ומן הבת האמה
ומן הגר הגר ומן הגר הנכרי
ומן הגר העבד ומן הגר האמה
ומן הנכרי הנכרי ומן הנכרי
העבד ומן הנכרי האמה ומן
העבד העבד ומן העבד האמה
ומן האמה האמה ומן הבן הבן
ומן הבן הבת ומן הבן הבן
ומן הבן הגר ומן הבן הנכרי
ומן הבן העבד ומן הבן האמה
ומן הבת הבת ומן הבת הגר
ומן הבת הנכרי ומן הבת העבד
ומן הבת האמה ומן הגר הגר
ומן הגר הנכרי ומן הגר העבד
ומן הגר האמה ומן הנכרי הנכרי
ומן הנכרי העבד ומן הנכרי
האמה ומן העבד העבד ומן
העבד האמה ומן האמה האמה

16

1 ויאמר אל אהרן קח מחתה
ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהר אל
העדה וכפר עליהם כי יצא
הקצף מלפני יהוה החל הנגף
2 ויקח אהרן כאשר דבר משה
וירץ אל תוך הקהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את הקטרת
3 ויעמד בין המתים ובין
החיים ותעצר המגפה
4 ויהיו אשר מתו בנגף
ארבעה עשר אלף ומאתים
5 מלבד אשר מתו על דבר
קרח ועדתו ויהי בזה אל
מול יהוה 6 ויאמר יהוה
אל משה לאמר 7 דבר אל
בני ישראל וקח מאתם
מטה מטה לבית אב מאת
כל נשיאיהם לבית אבתם
שנים עשר מטות איש את
שמו תכתב על מטהו 8 ואת
שם אהרן תכתב על מטה
לוי כי מטה אחד לראש
בית אבתם 9 והנחת אתם
באהל מועד לפני העדות
אשר אועד לכם שמה
(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)
10 ויהי ממחרת ויבא משה
אהרן אל אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן לבית לוי
ויצא פרח ויציץ ציץ ויגמל
שקדים 11 ויאמר יהוה אל
משה השב את מטה אהרן
לפני העדות לשמר לאות
לבני מרי ותכל תלנותם
מעלי ולא ימותו 12 ויענו
בני ישראל את משה לאמר
לאמר הנה גוענו אבדנו כלנו
אבדנו 13 כל הנגש הנגש
אל משכן יהוה יהוה יגוע
הגמר לגוע אבדנו

ܡܪܩܘܣ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܝܕܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܝܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܝܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܠܝܗܘܕܐ ܝܠܝܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܝܠܝܕ ܠܚܨܪܘܢ
ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܝܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܝܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܝܕ
ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܝܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ
ܘܪܚܒ ܝܠܝܕ ܠܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܝܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܡܘܢ ܕܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܫܠܡܘܢ
ܝܠܝܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܝܕ ܠܐܒܝܐ׃ 8 ܐܒܝܐ ܝܠܝܕ ܠܐܣܐ ܘܐܣܐ
ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ 9 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܝܕ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܝܕ ܠܥܘܙܝܐ׃
10 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܝܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܝܕ
ܠܚܙܩܝܐ׃ 11 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܝܠܝܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ
ܝܠܝܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܝܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 12 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܝܕ ܠܝܫܝܐ
ܘܝܫܝܐ ܝܠܝܕ ܠܫܠܬܝܐܝܠ ܘܫܠܬܝܐܝܠ ܝܠܝܕ ܠܙܪܒܒܠ׃ 13 ܘܙܪܒܒܠ
ܝܠܝܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܝܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܝܕ ܠܥܙܘܪ׃
14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܝܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܝܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܝܠܝܕ
ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܝܕ ܠܐܠܝܥܙܪ ܘܐܠܝܥܙܪ ܝܠܝܕ ܠܡܬܢ
ܘܡܬܢ ܝܠܝܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܝܕ ܠܝܘܣܦ ܕܓܒܪܗ ܕܡܪܝܡ
ܕܝܠܗ ܕܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܕܪܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕ
ܕܘܝܕ ܬܪܥܣܪ ܕܪܐ ܡܢ ܕܘܝܕ ܥܕ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܪܬܥܣܪ ܕܪܐ
ܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕ ܡܫܝܚܐ ܬܪܬܥܣܪ ܕܪܐ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܝܕ
ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ׃ 19 ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܪܫܡܬ
ܠܝܘܣܦ ܕܐܢܫ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܝܗ ܠܡܫܕܝܗ ܒܟܬܡܐ׃
20 ܗܘܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܠܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ
ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܠܝܘܣܦ ܒܪ ܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠ ܠܡܪܝܡ
ܐܢܬܬܟ ܕܝܠܕ ܒܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ
ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܝܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠ ܗܢܐ
ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃
23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܬܝܠܕ ܒܪ ܫܡܐ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ
ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܪܝܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܗܟܢܐ ܠܩܚ ܠܗ ܐܢܬܬܗ׃
25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕ ܒܪܗ ܒܟܪܐ׃ 26 ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃
ܡܛܠ ܕܠܡܚܘܝ ܫܘܒܐ, ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܡܫܪܝܬܐ׃
ܘܗܢܘܢ ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܡܠܝܐ ܕܡܠܐ ܕܗܘ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ׃
27 ܗܐ ܒܟܪܐ ܬܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃
28 ܘܡܛܠ ܕܠܡܚܘܝ ܫܘܒܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܢܗܘܐ
ܡܠܐ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃
29 ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ׃
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 30 ܘܗܘ ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܠܗ ܕܡܪܝܡ ܠܡ ܢܬܝܕܥ
ܥܕܡܐ ܕܝܠܕ ܒܪܗ ܒܟܪܐ׃ 31 ܘܗܘ ܒܝܘܡܬܐ ܕܡܠܝ ܡܪܝܡ ܠܡܫܡܫ
ܠܐܠܝܥܙܪ ܐܚܘܗ ܕܝܘܣܦ ܕܡܬ ܒܥܠ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܟܢܫ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ 32 ܘܗܘ ܡܛܠ ܕܥܒܕ ܡܛܠ ܕܝܘܣܦ
ܕܝܠܗ ܕܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܕܢܬܟܢܫ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃
33 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕ ܒܪܗ ܒܟܪܐ׃ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃
(aiōn g165) ܗܘܐ ܕܡܫܬܡܥ ܒܫܡܝܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
34 ܕܠܐ ܢܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ׃
ܘܠܐ ܢܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ׃ 35 ܘܗܘ ܡܛܠ ܕܝܠܕ
ܒܪܗ ܒܟܪܐ׃ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܡܫܬܠܡ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝ ܠܝܠܗ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ
ܕܢܬܟܢܫ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ 36 ܘܐܝܟ ܕܡܠܝܐ ܡܢ ܐܒܝ
ܡ ܕܐ ܕܢܫܬܡܥ ܒܥܠܡܐ ܕܡܢ 37 ܡܪܝ ܠܝܠܗ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ
ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 38 ܡܪܝ ܠܝܠܗ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܕܘܝܕ ܠܐܒܝ ܘܠܐ ܡܢ ܡܪܝ ܠܝ ܕܡܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ
ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ׃ ܡܢ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ
39 ܡܛܠ ܕܝ ܕܢܬ ܒܝ ܒܪܐ׃ 40 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܠܡܪܝ ܡܢ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 41 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ
ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 42 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 43 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 44 ܗܐ ܕܝ ܕܢ ܒܪ
ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 45 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 46 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 47 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 48 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 49 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 50 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 51 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 52 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 53 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 54 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 55 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ
ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ (aiōn g165)
56 ܗܟܢܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃
57 ܡܛܠ ܕܠܡܚܘܝ ܫܘܒܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܡܫܪܝܬܐ׃
58 ܡܛܠ ܕܡܢ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃
ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃
59 ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܕܘܝܕ׃ 60 ܘܐܝܟ ܕܡܬܩܪܝ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 61 ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 62 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 63 ܡܛܠ ܕܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ
ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ
ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 64 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ
ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 65 ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ
ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 66 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ ܕܢܗܘܐ
ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 67 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 68 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 69 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 70 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ (aiōn g165) ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 71 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 72 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 73 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃ 74 ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܒܝܠܝ ܡܢ ܡܪܝ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܕܕܘܝܕ׃

75 אלהים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל־נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 77 ויברך אתם אלהים לאמר
78 פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף
79 ירב בארץ׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ ס
80 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה׃ ויהי כן׃

2

ויעשׂ אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה
ואת כל־רמש האדמה למינהו׃ 2 וירא אלהים כי־טוב׃
3 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל־הארץ׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם׃ ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה
מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים
את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן
מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים
מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד
פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה
אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני
גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃
14 ושם־נהר השלישי חדקל
הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי
הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים
את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר
מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים
לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר
כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה
כל־חיתו השדה ואת כל־עוף השמים
ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה
ולעוף השמים ולכל חיתו השדה
ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים
תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים
את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה
ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש
את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים
האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3

והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ־הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש
מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃
5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב
ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל
וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה
ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ־הגן׃
9 וקרא יהוה אלהים אל־האדם
ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי
בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו
אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר
נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חיתו השדה
על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך וזרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והריונך
בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך
והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך
ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת
כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו
חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח
משם׃ 24 וגרש את־האדם
וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר
את־דרך עץ החיים׃

6 ויבא אל־כל־
אשר־בארץ מצרים
לאמר אל־פרעה
7 ואל־עבדיו לאמר
מי־הוא־זה אשר־
הוצאת מתחת
8 הנה־נא־
אנכי־בא אל־
אביו ואל־אמו
אשר־ילדוני
אל־תיראו כי־
אם־יראת אלהיך
אני אל־תנאפו
9 אם־לא־
אמרתי אל־
אחיך אל־תגנבו
אל־תענו
10 אל־
אחיך דבר־שקר
אל־תגזל
אל־תעשה
אל־רעך
11 הנה־
אנכי־בא אל־
אביו ואל־אמו
אשר־ילדוני
אל־תיראו כי־
אם־יראת אלהיך
12 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
13 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
14 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
15 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
16 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
17 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
18 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
19 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
20 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
21 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
22 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
23 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
24 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
25 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
26 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
27 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
28 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
29 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
30 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
31 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
32 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
33 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
34 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
35 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
36 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
37 אם־אמרתי
אל־אביו אל־
אמו אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
38 אם־אמרתי
אל־אחיך אל־
תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־

4 ויבא אל־כל־
אשר־בארץ מצרים
לאמר אל־פרעה
2 אמור אליו
אל־תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־
3 אמרת לו אל־
אל־תגזל אל־
תעשה אל־
רעך אל־
תגנבו אל־
תענו אל־

18 ולבני אהרן בני יצהר קרחים ופדרם ונדבים
ואביהו בני אלעזר ואיתמר ואלה תולדת
אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר
סיני 19 ואלה שמות בני לוי לגרשון
ולקהת ומרארי וחיי לוי שנים ושלשים
ומאת שנה 20 ובני גרשון לבני וישעי
ומחלי אלה משפחת הלוי לבית אבתם
21 בני יצהר קרח ונפג וזכרי בני יצהר
אשרי 22 בני עזיאל מישאל ואלצפן
בני עזיאל סתרי 23 בני אלקנה אסיר
ואביסף ואת אלקנה 24 ותחת בנו אל
יה שמואל בנו אל יה לבניהו בנו
מרעי בנו אסיף בנו קרח בנו יצהר בנו
קהת בנו לוי 25 ובני אלקנה עמסי
ואחימות 26 אלקנה בנו צופי בנו נחת
בנו אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
אביו לוי הוא אלקנה ואלקנה בני
אביו לוי הוא שמואל הבכר ואבי
27 אלקנה אביו בנו אל יה בנו
יקרת בנו צוף בנו אלקנה בנו מחת
בנו עמשי 28 בנו אל יה אבי לוי בנו
בכרו שמואל הבכר ואבי 29 מחלי
בנו לבני בנו שמעי בנו עזא בנו
אחיה בנו חמא בנו יאשיה בנו אסיה
בנו מלכיה בנו אתי בנו אבי בנו
אל יה בנו לוי 30 אבי בנו מלכיה
בנו אתי בנו אבי בנו שמעי בנו
מחסיה בנו אל יה בנו לוי 31 ואלה
אשר העמדו דוד על שיר בית יהוה
מן אשר הניח הארון ויהי משרתים
לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות
שלמה בית יהוה בירושלם ויעמדו
כמשפטם לעבדתם 32 ואלה העמדים
ובניהם מבני הקהתי שיר בית
יהוה בירושלם ויעמדו בעבודתם
כסדרם 33 אלה העמדים ובניהם
מבני הקהתי הימן המרן יצהר בן
קהת בן לוי בן ישראל 34 בן שמואל
בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן
תוח בן צוף 35 בן אלקנה בן
יואל בן עזריה בן צפניה בן
תחת בן אסיר בן אביסף בן
אלקנה בן יאשיה בן עזריה בן
צפניה בן מעת בן אמשי בן
אלקנה בן יואל בן עזריה בן
צפניה בן תחת בן אסיר בן
אביסף בן אלקנה בן יאשיה בן
מעת בן אמשי בן אלקנה בן
יואל בן עזריה בן צפניה בן
תחת בן אסיר בן אביסף בן
אלקנה בן יאשיה בן מעת בן
אמשי בן אלקנה בן יואל בן
עזריה בן צפניה בן תחת בן
אסיר בן אביסף בן אלקנה בן
יאשי

בשנה הרביעית בחדש הששי בחמשה לחדש
אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני
ויפל עליי שם אדני יהוה׃ 2 וארא והנה דמות
כמראה אש מראה מתניו ומטה אש ומתניו
ומעלה כמראה זהר כעין החשמל׃ 3 ויאמר אלי
בן אדם הנה ידיך שלחתי בתוך הזהר׃ 4 ואראה
והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול
ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכו כעין
החשמל מתוך האש׃ 5 ומתוכה דמות ארבע
חיות וזה מראיהן דמות אדם הנה׃ 6 ופנים
לאחת וכנפים לאחת לארבע׃ 7 ורגליהן רגל
ישרה וכף רגלם ככף רגל העגל ונצצים
כעין עין נחושת׃ 8 וידי אדם מתחת כנפיהם
על ארבע רבעיהם וכנפיהם לארבע׃ 9 חברת
איש אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן
איש אל עבר פניו ילכו׃ 10 ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מן השמאל לארבעתם ופני נשר
לארבעתם׃ 11 ופניהם וכנפיהם לארבע
נפרדות מלמעלה לאיש שתי חברות
מחברות איש לגויתה ושתי מכסות
מכסות את גויתיהן׃ 12 ואיש אל עבר פניו
ילכו אל אשר יהיה הרוח ילכו לא יסבו
בלכתן׃ 13 ודמות החיות מראיהן כגחלי
אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
בתוך החיות ונגה לאש וומן האש יוצא
ברק׃ 14 והחיות רצו ושוב כמראה הברק
ראיתי׃ 15 והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת פניו׃ 16 מראה
האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ותמונת
אחת לארבעתם ומראיהם ומעשיהם כאשר
יהיה האופן בתוך האופן׃ 17 בלכתם
על ארבע רבעיהם יסבו לא יסבו בלכתם׃
18 וגביהם ויראה להם ומלאת עינים
סביב לארבעתם׃ 19 והחיות בלכתם ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות מן הארץ
ישאו האופנים׃ 20 אל אשר יהיה שם הרוח
ילכו שמה הרוח ילכו והאופנים ישאו
לעמתם כי רוח החיות באופנים׃ 21 הם
ילכו הם יעמדו והם בהנשאם מן הארץ
ישאו האופנים לעמתם כי רוח החיות
באופנים׃ 22 ודמות על־רקיע הרקיע
הנורא נטוי על־ראשם׃ 23 ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אל־אחותה איש כנפים
שתים מכסות להן מזה ולגויתן׃ 24 וכל
אשר־יהיה מעל הרקיע כנפיהם ישרות
אל־אחותן׃ 25 וקול מעל לרקיע אשר
על־ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם׃ 26 וקול
מעל לרקיע אשר על־ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה׃ 27 וארא כעין
חשמל כמראה אש בית לה סביב מן־
מראה מתניו ומעלה וומן־מראה מתניו
ומטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃
28 כמראה הקשת אשר־יהיה בענן ביום
הגשם כן־היה מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה׃ 29 וארא ואפל
על־פני׃ 30 ואל־חיות הארץ אל־אופנים
ואל־כל־חיות הארץ אל־אופנים׃ 31 אל־
אשר־יהיה שם הרוח ילכו שמה הרוח
ילכו והאופנים ישאו לעמתם כי רוח
החיות באופנים׃ 32 אל־אשר־יהיה
הרוח ילכו שמה הרוח ילכו והאופנים
ישאו לעמתם׃ 33 ובלכת אלה אלכה
ואשמע אל־כנף כבודם כקול מים רבים
כקול שדי בלכתם מחנה כקול סערה
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהם׃ 34 והיה
מעל הרקיע אשר־על־ראשם כמראה אבן
הספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם מלמעל עליו׃ 35 וארא כעין
החשמל כמראה אש בית־לה סביב מן־
מראה מתניו ומעלה ומן־מראה מתניו
ומטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃
36 כמראה הקשת אשר־יהיה בענן ביום
הגשם כן־היה מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד יהוה׃ 37 וארא ואפל
על־פני׃ 38 ומעל לרקיע אשר
על־ראשם דמות כסא־אבן ספיר
דמות הכסא ועל־דמות הכסא דמות
כמראה אדם מלמעל עליו׃ 39 ומראה
חשמל כמראה אש־בית לה סביב
מן־מראה מתניו ומעלה ומן־מראה
מתניו ומטה ראיתי כמראה אש ונגה
לו סביב׃ 40 כמראה הקשת אשר־יהיה
בענן ביום הגשם כן־היה מראה הנגה
סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה׃
41 וארא ואפל על־פני׃ 42 ומראה
אבן־ספיר דמות כסא ועל־דמות הכסא
דמות כמראה אדם מלמעל עליו׃
43 ומראה מתנו
ומטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב׃
44 כל־אשר־יהיה
מראה הנגה סביב הוא מראה כבוד יהוה
ואראה ואפל על־פני׃ 45 וקול מדבר אלי
ויאמר אלי בן־אדם על־רגליך ואדברה
אתך׃ 46 ורוח בא־בי כדברו אלי ותעמדני
על־רגלי׃ 47 ויאמר אלי בן־אדם שלח
אתך אל־בני ישראל אל־גוים המרדים
אשר־מרדו בי המה ואבותיהם פשעו־בי
עד־עצם היום הזה׃ 48 והבנים קשי־פנים
וחזקי־לב אני שלח אתך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה׃ 49 והמה
אם־יחדלו כי־בית מרי הם ויודעו כי
נביא היה בתוכם׃ 50 ואתה בן־אדם
אל־תירא מדבריהם ומדבריהם אל־תירא
כי סרבים המה אתך וסרבים אתה
ועל־עקרבים אתה יושב מדבריהם אל־
תירא ומפניהם אל־תחת כי בית־מרי
הם׃ 51 ואתה בן־אדם שמע את־אשר
אני־דבר אליך אל־תהי־מרי כבית המרי
פער־פיך ואכל את־אשר אני נותן אליך׃
2 וארא והנה־אלי יד שלחת והנה־בה
מגלת־ספר׃ 3 ויפרש אתה לפני ויהי
כתוב פנים ואחור ויכתב־בה קינים והגה
והי׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם את־אשר־אתה
מצא אכל אכל את־המגלה הזאת ולך
דבר אל־בית ישראל׃ 5 ואפה־פי אשיר
את־מעי הזה׃ 6 ויאמר אלי בן־אדם
אל־תירא מדבריהם ומדבריהם אל־
תחת כי־בית מרי המה׃ 7 ואמרת
דבריי אליהם מן־יחדלו כי־מרי המה׃
8 ואתה בן־אדם שמע אשר־אני דבר
אליך אל־תהי־מרי כבית המרי פער־
פיך ואכל אשר־אני נתן אליך׃ 9 וארא
והנה־אלי יד שלחת והנה־בה גלת־
ספר׃ 10 ויפרש אתה לפני והוא כתב
פנים ואחור וכתב־בה קינים והגה
והי׃ 11 ויאמר אלי בן־אדם את־אשר
תמצא אכל אכל את־המגלה הזאת
ולך דבר אל־בית ישראל׃ 12 ורוח נשאתני
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
כבוד־יהוה׃ 13 וקול כנפי החיות
נשקות אשה אל־אחותה וקול אופנים
לעמתם וקול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני
ותבא־בי יד־יהוה חזקה׃ 15 ואבוא
אל־שבים יושבי תל־אביב הישבים
אצל־נהר כבר ואשב שם שבעת הימים
משמם׃ 16 ויהי מקץ שבעת הימים
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 17 בן־אדם
צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרתם אותם׃ 18 באמרי לרשע
מות תמות והזהרתה הוא לא־דבר
לרשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע
בעונו ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה כי
הזהרת רשע ולא־שב מרשעו ומדרכו
הרשעה לא־שב הוא ברשעו תמות
ואתה את־נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עולה לפני אתן מכשול
לפניו הוא־ימות אשר לא הזהרתהו
בחטאתו יומת וצדקתו אשר עשה לא
תבאנה וידמו אבדתי מיד דמו אבקש׃
21 ואתה כי־הזהרת צדיק מהחטא
הצדיק לבלתי חטוא לא־יחטא חיה
תחיה כי נזהר ואתה את־נפשך הצלת׃
22 והיתה עליי שם יד־יהוה ויאמר אלי
קום צא אל־הבקעה ושם אדבר אתך׃
23 וקם ויצא אל־הבקעה והנה־שם כבוד
עומד ככבוד אשר־ראיתי על־נהר כבר
ואפל על־פני׃ 24 ותבא־בי רוח ותעמדני
על־רגלי וידבר אתי ויאמר־לי לך התחגר
בתוך בתיך׃ 25 ואתה בן־אדם הנה־נתנו
עליך עבתים וכעתוך בם ולא־תצא
בתוכם׃ 26 ולשנך אדבק בחכך והיית
אלם ולא תהיה להם כאיש מוכיח כי
בית־מרי הם׃ 27 ובדברי אתך אפתח
את־פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית
מרי הם׃ 28 ואתה בן־אדם קח־לך לבנה
ונתת עליה עיר ירושלם׃ 29 ונתת עליה
מצור ובנית עליה דיק ונתת עליה כרי
ושים עליה מחנות׃ 30 ואתה קח־לך מחבת
ברזל ונתת אותה קיר ברזל בינך ובין
העיר׃ 31 ואתה שכב על־שמאלך ושמת
את־עון בית־ישראל עליה מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא עונם׃ 32 ואני
נתתי לך עבתים מיום אל־יום ולא תהפך
מצד אל־צד עד־כלות ימי מצור׃
33 ואתה קח־לך חטים ושערים ופול
ועדשים ודגן ושבלת ותן אותם אל־כלי
אחד ועשית אותם לך לחם מספר הימים
אשר־אתה שכב על־צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו׃ 34 ומאכלך אשר
תאכל במשקל עשרים שקל ליום מעת
עד־עת תאכלנו׃ 35 ומים במשורה
תשתה שתי וחמשית ההין מעת עד־עת
תשתה׃ 36 ויאמר אלי בן־אדם עוגות
שערים תאפה אותה לעיני צואת האדם
תעגם׃ 37 ויאמר אדני יהוה כה יאכלו
בני־ישראל לחמם טמא בגוים אשר
אדיחם שם׃ 38 ואמר אהה אדני יהוה
הן נפשי לא מטמאתי ונבלה וטרפה לא
אכלתי מנעורי ועד־עתה לא־בא בפי
בשר פגול׃ 39 ויאמר אלי ראה נתתי לך

אבל אם אתם נושכים ואוכלים זה את זה, ראו
שלא תכלו זה מזה. 16 ואומר אני, הלכו ברוח
ולא תמלאו תאוות בשר. 17 כי הבשר מתאוה
לרוח והרוח לבשר, אלה לאלה מתנגדים, לבלתי
עשות את אשר תחפצו. 18 ואם הרוח מנהיג
אתכם, אינכם תחת המצוה. 19 ומעשי הבשר
גלויים הם, אלו הם: זנות, טומאה, פרצות,
20 עבודת אלילים, כשפים, איבות, מריבות,
קנאות, כעסים, תחרות, מחלוקות, כתות,
21 שנאה, רצח, שכרות, סעודות ודומיהן.
אזהיר אתכם כבר כאז, כי עושי אלה לא
יירשו מלכות אלהים. 22 ופרי הרוח הוא
אהבה, שמחה, שלום, סבלנות, חסד, טוב,
אמונה, 23 ענוה, שליטה עצמית; כנגד אלה
אין תורה. 24 ואלה אשר הם של המשיח
ישוע, אשר צלבו את הבשר עם תאותיו
ומדותיו. 25 אם אנו חיים בגלל הרוח,
נלך אחרי הרוח. 26 אל נא נבקש כבוד
ריק, לא נכעיס איש ולא נקנא זה לזה.
6 אחים, אם אדם נתפס בחטא, אתם
אנשי הרוח, הוכיחו אותו בענוה; ואם
אתה עצמך אתה נבחן, אל תפול גם אתה
בחטא. 2 שאו איש את עול חברו, ובכך
תקיימו את תורת המשיח. 3 אם אדם
חושב שהוא גדול, ואינו גדול כלל, הרי
הוא מרמה את עצמו. 4 כל אדם יבחן
מעשיו, ואם הם טובים, יש לו סיבה
לגאות בעצמו, ולא לגאות בזולתו. 5 כי
כל אדם ישא את עולו בעצמו. 6 המלמד
תורה יתן לתלמיד שלו מן הטוב אשר
לו. 7 אל תטעו: אין לרמות את אלהים;
אדם יקצור את אשר זרע. 8 הזורע לבשרו
יקצור מן הבשר כליון; הזורע לרוח
יקצור חיי עולם. 9 ואל נא נתעייף
מעשות הטוב, כי בעת הראויה נקצור
אם לא נרפה. 10 ועתה, ככל אשר
נזדמן לנו, נעשה טוב לכל אדם, ובייחוד
לבני משפחת האמונה. 11 ראו נא כמה
אותיות כתבתי לכם בכתב יד גדול. 12 כל
אלה אשר יחפצו להראות כי הם יפים
בעיני אנשים, אומרים לכם כי עליכם
לשמור את המצוה. 13 אולם אין הדבר
כך, כי אם אתם שומרים את המצוה
לשם הרוח בלבד, לא לשם אנשים. 14 אך
אמרו אמרתי לכם לפני כן, ואני אומר
לכם עתה, אל נא נגזל כבוד אלהים
מאדם אחר. 15 אם אתם מקיימים את
המצוה, אין אתם מקיימים אותה לשם
אנשים, אלא לשם אלהים. 16 אל תאמינו
בהשגחה אלהית אם אתם מבזים את
אחיכם. 17 לא כן, אין אדם רשאי לבזות
את אחיו, אם אינו מבזה גם את עצמו.
18 ואם אתם מבינים כי אין אדם יכול
לקיים את המצוה לבדו, אל תבזו אחיכם
אם אינכם מקיימים אותה. 19 אם אדם
אינו מקיים את המצוה, הרי הוא אינו
מבין כי אין אדם יכול לבדו לקיים אותה.
20 אל תבזו אחיכם, כי אם תבזו אותם
אינכם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה. 21 אם אתם מבינים
כי אין אדם יכול לבדו לקיים את המצוה,
אל תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה. 22 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 23 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 24 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 25 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 26 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 27 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 28 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 29 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 30 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 31 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 32 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 33 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 34 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 35 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 36 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 37 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 38 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 39 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 40 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 41 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 42 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 43 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 44 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 45 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 46 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 47 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 48 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 49 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 50 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה.

8

אם אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 2 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 3 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 4 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 5 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 6 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 7 אם אתם
מבינים כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי אם
תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים את
המצוה. 8 אם אתם מבינים כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה, אל תבזו
אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם יכול
לבדו לקיים את המצוה. 9 אם אתם
מבינים, אולם, אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 10 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 11 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 12 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 13 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 14 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 15 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 16 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 17 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 18 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 19 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 20 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 21 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 22 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 23 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 24 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 25 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 26 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 27 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 28 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 29 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 30 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 31 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 32 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 33 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 34 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 35 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 36 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 37 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 38 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 39 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 40 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 41 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 42 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 43 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 44 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 45 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 46 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 47 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 48 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה. 49 אם אתם מבינים כי אין
אדם יכול לבדו לקיים את המצוה, אל
תבזו אחיכם, כי אם תבינו כי אין אדם
יכול לבדו לקיים את המצוה. 50 אם
אתם מבינים כי אין אדם יכול לבדו
לקיים את המצוה, אל תבזו אחיכם, כי
אם תבינו כי אין אדם יכול לבדו לקיים
את המצוה.

אל אלוהים, ויברא אלוהים את האדם בצלמו, בצלם אלוהים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם. 27 ויברך אותם אלוהים, ויאמר להם אלוהים, פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה, ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה הרמשת על הארץ. 28 ויאמר אלוהים, הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ, ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע; לכם יהיה לאכלה. 29 ולכל חית הארץ, ולכל עוף השמים, ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה, את כל ירק עשב לאכלה; ויהי כן. 30 וירא אלוהים את כל אשר עשה, והנה טוב מאד; ויהי ערב ויהי בקר, יום הששי. 31 ותכל השמים והארץ וכל צבאם. 32 ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. 33 ויברך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות. 34 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ביום עשות יהוה אלוהים ארץ ושמים. 35 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ, וכל עשב השדה טרם צמח; כי לא המטיר יהוה אלוהים על הארץ, ואדם אין לעבד את האדמה. 36 ואד יעלה מן הארץ, והשקה את כל פני האדמה. 37 ויצר יהוה אלוהים את האדם עפר מן האדמה, ויפח באפיו נשמת חיים; ויהי האדם לנפש חיה. 38 ויטע יהוה אלוהים גן בעדן מקדם, ושם שם את האדם אשר יצר. 39 ויצמח יהוה אלוהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל, ועץ החיים בתוך הגן, ועץ הדעת טוב ורע. 40 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. 41 שם האחד פישון, הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. 42 וזהב הארץ ההוא טוב, שם הבדלח ואבן השהם. 43 ושם הנהר השני גיחון, הוא הסובב את כל ארץ כוש. 44 ושם הנהר השלישי חידקל, הוא הולך קדמת אשור; והנהר הרביעי הוא פרת. 45 ויקח יהוה אלוהים את האדם, וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. 46 ויצו יהוה אלוהים על האדם לאמר, מכל עץ הגן אכל תאכל. 47 ומעץ הדעת טוב ורע, לא תאכל ממנו; כי ביום אכלך ממנו מות תמות. 48 ויאמר יהוה אלוהים, לא טוב היות האדם לבדו; אעשה לו עזר כנגדו. 49 ויהי יהוה אלוהים צר מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו; וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה, הוא שמו. 50 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה; ולאדם לא מצא עזר כנגדו. 51 ויפל יהוה אלוהים תרדמה על האדם, וישן; ויקח אחת מצלעותיו, ויסגר בשר תחתנה. 52 ויבן יהוה אלוהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה, ויביאה אל האדם. 53 ויאמר האדם, זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי; לזאת יקרא אשה, כי מאיש לקחה זאת. 54 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, ודבק באשתו והיו לבשר אחד. 55 והיו שניהם ערומים, האדם והאשתו; ולא יתבוששו.

9

ונחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלוהים; ויאמר אל האשה, אף כי אמר אלוהים לא תאכלו מכל עץ הגן. 2 ותאמר האשה אל הנחש, מפרי עץ הגן נאכל. 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו, פן תמותון. 4 ויאמר הנחש אל האשה, לא מות תמותון. 5 כי יודע אלוהים, כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם, והיו כאלוהים, יודעי טוב ורע. 6 ותרא האשה, כי טוב העץ למאכל, וכי תאוה הוא לעינים, ונחמד העץ להשכיל; ותקח מפריו ותאכל, ותתן גם לאישה עמה, ויאכל. 7 ותפקחנה עיני שניהם, וידעו כי עירמם הם; ויתפרו עלה תאנה, ויעשו להם חגרות. 8 ויקולו את קול יהוה אלוהים מתהלך בגן לרוח היום, ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלוהים בתוך עץ הגן. 9 ויקרא יהוה אלוהים אל האדם, ויאמר אליו, איכה. 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן, ואירא, כי עירם אנכי; ואתחבא. 11 ויאמר, מי הגיד לך כי עירם אתה? המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת? 12 ויאמר האדם, האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ, ואכל. 13 ויאמר יהוה אלוהים לאשה, מה זאת עשית; ותאמר האשה, הנחש השיאני ואכל. 14 ויאמר יהוה אלוהים אל הנחש, כי עשית זאת, ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה; על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך. 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה, ובין זרעך ובין זרעה; הוא ישופך ראש, ואתה תשופנו עקב. 16 ולאשה אמר, הרבה ארבה עצבונך והריונך; בעצב תלדי בנים, ואל בעלך תשוקתך, והוא ימשל בך. 17 ולאדם אמר, כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו, ארורה האדמה בעבורך; בעצבון תאכלנה כל ימי חייך. 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך, ואכלת את עשב השדה. 19 בזעת אפיך תאכל לחם, עד שובך אל האדמה, כי ממנה לקחת; כי עפר אתה ואל עפר תשוב. 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה, כי היא היתה אם כל חי. 21 ויעש יהוה אלוהים, לאדם ולאשתו, כתנות עור וילבשם. 22 ויאמר יהוה אלוהים, הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע; ועתה פן-ישלח ידו, ולקח גם מעץ החיים, ואכל וחי לעלם. 23 ויגרשהו יהוה אלוהים מגן עדן, לעבד את האדמה אשר לקח משם. 24 וגרש את האדם, וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים, ואת להט החרב המתהפכת, לשמר את דרך עץ החיים.

מעמד הר סיני לאמר, 24 אל בני ישראל דבר
לאמר כי אם־ראו את־אלהים, ונצבו
תחת 25 ההר׃ ויאמר יהוה אל־משה, כה
תאמר אל־בני ישראל, אתם ראיתם
כי מן־השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
לכם׃ 26 מזבח אדמה תעשה־לי וזבחת
עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך
ואת־בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 27 ואם־
מזבח אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתם
גזית כי חרבך הניפת עליה ותחללה׃
28 ולא תעלה במעלות על־מזבחי אשר
לא־תגלה ערותך עליו׃ 29 ואלה
המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 30 כי
תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 31 אם־
בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשתו
הוא ויצאה אשתו עמו׃ 32 אם־אדניו
יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו׃ 33 וכי־יגנב איש שור או
שה וטבחו או מכרו חמשה בקר
ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה׃ 34 אם במחתרת ימצא
הגנב והכה־בו ומת אין לו דמים׃
35 אם־זרח השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו׃ 36 אם־בידו תמצא הגנבה
משור ועד חמור עד־שה חיים
שנים ישלם׃ 37 כי־יבער איש שדה
או כרם ושלח את־בערה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם׃ 38 אם־תצא אש וקצה
קצים ונאכל גדיש או השדה
אשר בו שלם ישלם המבעיר את־
הבערה׃ 39 וכי־יפתה איש בתולה
אשר לא־ארשה ושכב עמה מהר
ימהרנה לו לאשה׃ 40 אם־מאן
מאן אביה לתתה כסף ישקל
כמהר הבתולות׃ 41 מכשפה לא
תחיה׃ 42 כל־שכב עם־בהמה מות
יומת׃ 43 זבח לאלהים יחרם
בלתי ליהוה לבדו׃ 44 וגר לא
תונה ולא תלחצנו כי־גרים
הייתם בארץ מצרים׃ 45 כל־
אלמנה ויתום לא תענון׃ 46 אם־
ענה תענה אותו כי־אם־צעק
יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
47 והיה חרי אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים׃ 48 אם־כסף
תלוה את־עמי את־העני עמך לא
תהיה כנשה לו לא־תשימון עליו
נשך׃ 49 אם־חבל תחבל שלמת
רעך עד־בא השמש תשיבנו׃
50 כי היא כסותו לבדה היא שמלתו
לעורו במה ישכב והיה כי־יצעק
אלי ושמעתי כי־חנון אני׃
51 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך
לא תאר׃ 52 כן תעשה לשורך
לצאנך׃ שבעת ימים יהיה עם־אמו
ביום השמיני תתן־לי׃ 53 ואנשי־
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
לא תאכלו לכלב תשליכון אתו׃
54 כי יגנב איש שור או־שה וטבחו

ומכרו׃ 22 אם־הגנב יימצא בידו חי
שור או חמור עד־שה׃ שנים ישלם׃
23 אם־זרחה השמש עליו דמים׃
שלם ישלם אם־אין לו ונמכר
בגנבתו׃ 24 אם־ודאי תמצא־בידו
הגנבה׃ שור או חמור או־שה חיים
שנים ישלם׃ 25 כי־יבער איש שדה
או־כרם ושלח את־בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם׃ 26 כי־תתן איש אל־
רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב
מבית האיש אם־לא ימצא הגנב
יקרב בעל הבית אל־האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
27 על כל־דבר־פשע על־שור על־
חמור על־שה על־שלמה על־כל־
אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים יבוא דבר שניהם אשר
ירשיעון אלהים יכפל לרעהו׃
28 כי־יתן איש אל־רעהו כסף או
כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם לא נמצא הגנב׃ ונקרב בעל
הבית אל־האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו׃ 29 על־כל־דבר
פשע על־שור על־חמור על־שה
על־שלמה על־כל־אבדה אשר
יאמר כי הוא זה עד האלהים
דברי שניהם אשר ירשיעון אלהים
יכפל לרעהו׃ 30 ואם־מעט הוא
מן־הצאן׃ ונשבע בשם יהוה
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו לא ישלם׃ 31 ואם־
גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
32 אם־פרוש יפרש מן־הצאן
ונמצא׃ ישלם שנים׃ 33 כי־
יקנה איש עבד עברי שש שנים
יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם׃ 34 אם־בגפו יבא בגפו יצא
אם־בעל אשה הוא ויצאה אשתו
עמו׃ 35 אם־אדניו יתן־לו אשה
וילדה־לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא בגפו
יצא׃ 36 ואם־אמר יאמר העבד
אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־
בני לא אצא חפשי׃ 37 והגיש
אדניו אל־האלהים והגיש אל־
הדלת או אל־המזוזה ורצע אדניו
את־אזנו במרצע ועבדו לעלם׃
38 וכי־תמכר את־בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים׃ 39 אם־רעה
בעיני אדניה אשר לו־לא יעדה
ופדה לעם נכרי לא־ימשל
למכרה בבגדו־בה׃ 40 ואם־לבנו
יעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה׃
41 אם־אחרת יקח־לו שארה כסותה
וענתה לא יגרע׃ 42 ושלשה אלה
לא־יעשה׃ אם־רעה תרע את־בתי
לקחת׃ 43 מכה איש ומת מות
יומת׃ 44 ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך מקום אשר
ינוס שמה׃ 45 והיה כי־יזד איש
על־רעהו להרגו בערמה מעם
מזבחי תקחנו למות׃ 46 ומכה
אביו ואמו מות יומת׃ 47 וגנב
איש ומכרו ונמצא בידו מות
יומת׃ 48 וכי־יריב אנשים
ונגף איש את־רעהו באבן או
באגרף ולא־ימות ונפל למשכב׃
49 אם־יקום והתהלך בחוץ על־
משענתו ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא׃ 50 וכי־יכה איש
את־עבדו או את־אמתו בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם׃
51 אך אם־יום או יומים יעמד
לא יקם כי כספו הוא׃ 52 וכי־
ינצו אנשים ונגפו אשה הרה
ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו
בעל האשה ונתן בפללים׃
53 ואם־אסון יהיה ונתת נפש
תחת נפש׃ 54 עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת יד רגל תחת
רגל׃ 55 כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
56 וכי־יכה איש את־עין עבדו
או־עין אמתו ושחתה לחפשי
ישלחנו תחת עינו׃ 57 ואם־שן
עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו׃ 58 וכי־יגח
שור את־איש או־את־אשה ומת
סקול יסקל השור ולא יאכל את־
בשרו ובעל השור נקי׃ 59 אם־
שור נגח הוא מתמל שלשם
ולא הועד בעליו והמיתו איש או
אשה השור יסקל גם־בעליו יומת׃
60 אם־כפר עליו יתן פדיון נפשו
ונתן׃ 61 או־בן יגח יגח הוא
אם־בת יגח יגח׃ 62 אם־עבד
יגח השור׃ כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו׃ 63 ואם־פרץ יפרץ
שור־איש ומת־לו׃ גם־הוא
ומכרו את־השור החי וחצו
את־כספו׃ 64 ואם־ידוע הודע
כי־שור נגח הוא׃ מתמל שלשם
ולא הועד בעליו׃ שלם ישלם
שור תחת השור׃ 65 ואם־
כי־אם־שור נגח הוא׃ מתמל
ולא הועד בעליו׃ כי־יבער איש
שדה או־כרם׃ ושלח את־בעירה
ובער בשדה אחר׃ מיטב שדהו
ומיטב כרמו׃ ישלם׃ 66 כי־
תצא אש ומצאה קצים׃ ונאכל
גדיש׃ או־הקמה׃ או־השדה׃
שלם ישלם׃ המבעיר׃ את־
הבערה׃ 67 כי־יתן איש אל־
רעהו כסף׃ או־כלים׃ לשמר
ונגנב׃ מעם׃ האיש׃ אם־לא
נמצא׃ הגנב׃ ונקרב׃ בעל
הבית׃ אל־האלהים׃ אם לא
שלח ידו׃ בשלמת רעהו׃
68 על־כל־דבר־פשע׃ על־שור׃
על־חמור׃ על־שה׃ על־שלמה׃
על־כל־אבדה׃ אשר יאמר׃
כי־הוא זה׃ עד האלהים׃
יבא דבר שניהם׃ אשר
ירשיעון׃ אלהים׃ יכפל
לרעהו׃ 69 אם־יפגע איש
ברעהו׃ ומת׃ או־נכה׃ ביד׃
ונס׃ לא־קם׃ ונפל׃ למשכב׃
70 אם־יפל׃ בקמתו׃ והתהלך
בחוץ׃ על־משענתו׃ ונקה׃
המכה׃ רק׃ שבתו׃ יתן׃
ורפא׃ ירפא׃ 71 וכי־יכה׃
איש׃ את־עבדו׃ או׃ את־
אמתו׃ בשבט׃ ומת׃ תחת
ידו׃ נקם׃ ינקם׃ 72 אך׃
אם־יום׃ או׃ יומים׃ יעמד׃
לא׃ יקם׃ כי׃ כספו׃ הוא׃
73 וכי־יגפו׃ אנשים׃ ונגף׃
איש׃ את־אשת׃ רעהו׃ והרה׃
ונתן׃ פדיון׃ נפש׃ תחת׃
נפש׃ 74 עין׃ תחת׃ עין׃
שן׃ תחת׃ שן׃ יד׃ תחת׃
יד׃ רגל׃ תחת׃ רגל׃
75 כויה׃ תחת׃ כויה׃
פצע׃ תחת׃ פצע׃
חבורה׃ תחת׃ חבורה׃
76 וכי־יכה׃ איש׃ את־עין׃
עבדו׃ או׃ את־עין׃
אמתו׃ ושחתה׃ לחפשי׃
יפטרנו׃ תחת׃ עינו׃
77 ואם־שן׃ עבדו׃ או׃
שן׃ אמתו׃ יפיל׃
לחפשי׃ יפטרנו׃
תחת׃ שנו׃ 78 וכי־
יגח׃ שור׃ את־איש׃
או׃ את־אשה׃ ומת׃
סקל׃ יסקל׃ לא׃
יאכל׃ את׃ בשרו׃
ובעל׃ השור׃ נקי׃
79 אם׃ שור׃ נגח׃
הוא׃ מתמל׃ שלשם׃
ולא׃ הועד׃ בעליו׃
והמיתו׃ איש׃ או׃
אשה׃ גם׃ בעליו׃
יומת׃ 80 אם׃
כפר׃ יכפר׃ עליו׃
ונתן׃ פדיון׃
נפשו׃ ככל׃
אשר׃ יושת׃
עליו׃ 81 גם׃
בן׃ יגח׃ בן׃
יגח׃ הוא׃
אם׃ בת׃
יגח׃ בת׃
יגח׃ 82 אם׃
עבד׃ יגח׃
השור׃ כסף׃
שלשים׃ שקלים׃
יתן׃ לאדניו׃
ואם׃ פרה׃
יפרה׃ שור׃
איש׃ ומת׃
לו׃ גם׃
הוא׃ ומכרו׃
את׃ השור׃
החי׃ וחצו׃
את׃ כספו׃
83 ואם׃ ידוע׃
הודע׃ כי׃
שור׃ נגח׃
הוא׃ מתמל׃
שלשם׃ ולא׃
הועד׃ בעליו׃
שלם׃ ישלם׃
שור׃ תחת׃
השור׃ 84 כי׃
יבער׃ איש׃
שדה׃ או׃
כרם׃ ושלח׃
את׃ בעירה׃
ובער׃ בשדה׃
אחר׃ מיטב׃
שדהו׃ ומיטב׃
כרמו׃ ישלם׃
85 כי׃ תצא׃
אש׃ ומצאה׃
קצים׃ ונאכל׃
גדיש׃ או׃
הקמה׃ או׃
השדה׃ שלם׃
ישלם׃ המבעיר׃
את׃ הבערה׃
86 כי׃ יתן׃
איש׃ אל׃
רעהו׃ כסף׃
או׃ כלים׃
לשמר׃ ונגנב׃
מעם׃ האיש׃
אם׃ לא׃
נמצא׃ הגנב׃
ונקרב׃ בעל׃
הבית׃ אל׃
האלהים׃ אם׃
לא׃ שלח׃
ידו׃ בשלמת׃
רעהו׃ 87 על׃
כל׃ דבר׃
פשע׃ על׃
שור׃ על׃
חמור׃ על׃
שה׃ על׃
שלמה׃ על׃
כל׃ אבדה׃
אשר׃ יאמר׃
כי׃ הוא׃
זה׃ עד׃
האלהים׃
יבא׃ דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
88 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
89 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
90 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
91 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
92 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
93 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
94 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
95 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
96 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
97 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת׃
סקל׃
יסקל׃
לא׃
יאכל׃
את׃
בשרו׃
ובעל׃
השור׃
נקי׃
98 אם׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
והמיתו׃
איש׃
או׃
אשה׃
גם׃
בעליו׃
יומת׃
99 אם׃
כפר׃
יכפר׃
עליו׃
ונתן׃
פדיון׃
נפשו׃
ככל׃
אשר׃
יושת׃
עליו׃
100 גם׃
בן׃
יגח׃
בן׃
יגח׃
הוא׃
אם׃
בת׃
יגח׃
בת׃
יגח׃
101 אם׃
עבד׃
יגח׃
השור׃
כסף׃
שלשים׃
שקלים׃
יתן׃
לאדניו׃
ואם׃
פרה׃
יפרה׃
שור׃
איש׃
ומת׃
לו׃
גם׃
הוא׃
ומכרו׃
את׃
השור׃
החי׃
וחצו׃
את׃
כספו׃
102 ואם׃
ידוע׃
הודע׃
כי׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
שלם׃
ישלם׃
שור׃
תחת׃
השור׃
103 כי׃
יבער׃
איש׃
שדה׃
או׃
כרם׃
ושלח׃
את׃
בעירה׃
ובער׃
בשדה׃
אחר׃
מיטב׃
שדהו׃
ומיטב׃
כרמו׃
ישלם׃
104 כי׃
תצא׃
אש׃
ומצאה׃
קצים׃
ונאכל׃
גדיש׃
או׃
הקמה׃
או׃
השדה׃
שלם׃
ישלם׃
המבעיר׃
את׃
הבערה׃
105 כי׃
יתן׃
איש׃
אל׃
רעהו׃
כסף׃
או׃
כלים׃
לשמר׃
ונגנב׃
מעם׃
האיש׃
אם׃
לא׃
נמצא׃
הגנב׃
ונקרב׃
בעל׃
הבית׃
אל׃
האלהים׃
אם׃
לא׃
שלח׃
ידו׃
בשלמת׃
רעהו׃
106 על׃
כל׃
דבר׃
פשע׃
על׃
שור׃
על׃
חמור׃
על׃
שה׃
על׃
שלמה׃
על׃
כל׃
אבדה׃
אשר׃
יאמר׃
כי׃
הוא׃
זה׃
עד׃
האלהים׃
יבא׃
דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
107 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
108 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
109 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
110 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
111 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
112 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
113 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
114 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
115 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
116 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת׃
סקל׃
יסקל׃
לא׃
יאכל׃
את׃
בשרו׃
ובעל׃
השור׃
נקי׃
117 אם׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
והמיתו׃
איש׃
או׃
אשה׃
גם׃
בעליו׃
יומת׃
118 אם׃
כפר׃
יכפר׃
עליו׃
ונתן׃
פדיון׃
נפשו׃
ככל׃
אשר׃
יושת׃
עליו׃
119 גם׃
בן׃
יגח׃
בן׃
יגח׃
הוא׃
אם׃
בת׃
יגח׃
בת׃
יגח׃
120 אם׃
עבד׃
יגח׃
השור׃
כסף׃
שלשים׃
שקלים׃
יתן׃
לאדניו׃
ואם׃
פרה׃
יפרה׃
שור׃
איש׃
ומת׃
לו׃
גם׃
הוא׃
ומכרו׃
את׃
השור׃
החי׃
וחצו׃
את׃
כספו׃
121 ואם׃
ידוע׃
הודע׃
כי׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
שלם׃
ישלם׃
שור׃
תחת׃
השור׃
122 כי׃
יבער׃
איש׃
שדה׃
או׃
כרם׃
ושלח׃
את׃
בעירה׃
ובער׃
בשדה׃
אחר׃
מיטב׃
שדהו׃
ומיטב׃
כרמו׃
ישלם׃
123 כי׃
תצא׃
אש׃
ומצאה׃
קצים׃
ונאכל׃
גדיש׃
או׃
הקמה׃
או׃
השדה׃
שלם׃
ישלם׃
המבעיר׃
את׃
הבערה׃
124 כי׃
יתן׃
איש׃
אל׃
רעהו׃
כסף׃
או׃
כלים׃
לשמר׃
ונגנב׃
מעם׃
האיש׃
אם׃
לא׃
נמצא׃
הגנב׃
ונקרב׃
בעל׃
הבית׃
אל׃
האלהים׃
אם׃
לא׃
שלח׃
ידו׃
בשלמת׃
רעהו׃
125 על׃
כל׃
דבר׃
פשע׃
על׃
שור׃
על׃
חמור׃
על׃
שה׃
על׃
שלמה׃
על׃
כל׃
אבדה׃
אשר׃
יאמר׃
כי׃
הוא׃
זה׃
עד׃
האלהים׃
יבא׃
דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
126 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
127 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
128 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
129 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
130 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
131 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
132 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
133 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
134 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
135 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת׃
סקל׃
יסקל׃
לא׃
יאכל׃
את׃
בשרו׃
ובעל׃
השור׃
נקי׃
136 אם׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
והמיתו׃
איש׃
או׃
אשה׃
גם׃
בעליו׃
יומת׃
137 אם׃
כפר׃
יכפר׃
עליו׃
ונתן׃
פדיון׃
נפשו׃
ככל׃
אשר׃
יושת׃
עליו׃
138 גם׃
בן׃
יגח׃
בן׃
יגח׃
הוא׃
אם׃
בת׃
יגח׃
בת׃
יגח׃
139 אם׃
עבד׃
יגח׃
השור׃
כסף׃
שלשים׃
שקלים׃
יתן׃
לאדניו׃
ואם׃
פרה׃
יפרה׃
שור׃
איש׃
ומת׃
לו׃
גם׃
הוא׃
ומכרו׃
את׃
השור׃
החי׃
וחצו׃
את׃
כספו׃
140 ואם׃
ידוע׃
הודע׃
כי׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
שלם׃
ישלם׃
שור׃
תחת׃
השור׃
141 כי׃
יבער׃
איש׃
שדה׃
או׃
כרם׃
ושלח׃
את׃
בעירה׃
ובער׃
בשדה׃
אחר׃
מיטב׃
שדהו׃
ומיטב׃
כרמו׃
ישלם׃
142 כי׃
תצא׃
אש׃
ומצאה׃
קצים׃
ונאכל׃
גדיש׃
או׃
הקמה׃
או׃
השדה׃
שלם׃
ישלם׃
המבעיר׃
את׃
הבערה׃
143 כי׃
יתן׃
איש׃
אל׃
רעהו׃
כסף׃
או׃
כלים׃
לשמר׃
ונגנב׃
מעם׃
האיש׃
אם׃
לא׃
נמצא׃
הגנב׃
ונקרב׃
בעל׃
הבית׃
אל׃
האלהים׃
אם׃
לא׃
שלח׃
ידו׃
בשלמת׃
רעהו׃
144 על׃
כל׃
דבר׃
פשע׃
על׃
שור׃
על׃
חמור׃
על׃
שה׃
על׃
שלמה׃
על׃
כל׃
אבדה׃
אשר׃
יאמר׃
כי׃
הוא׃
זה׃
עד׃
האלהים׃
יבא׃
דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
145 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
146 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
147 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
148 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
149 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
150 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
151 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
152 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
153 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
154 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת׃
סקל׃
יסקל׃
לא׃
יאכל׃
את׃
בשרו׃
ובעל׃
השור׃
נקי׃
155 אם׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
והמיתו׃
איש׃
או׃
אשה׃
גם׃
בעליו׃
יומת׃
156 אם׃
כפר׃
יכפר׃
עליו׃
ונתן׃
פדיון׃
נפשו׃
ככל׃
אשר׃
יושת׃
עליו׃
157 גם׃
בן׃
יגח׃
בן׃
יגח׃
הוא׃
אם׃
בת׃
יגח׃
בת׃
יגח׃
158 אם׃
עבד׃
יגח׃
השור׃
כסף׃
שלשים׃
שקלים׃
יתן׃
לאדניו׃
ואם׃
פרה׃
יפרה׃
שור׃
איש׃
ומת׃
לו׃
גם׃
הוא׃
ומכרו׃
את׃
השור׃
החי׃
וחצו׃
את׃
כספו׃
159 ואם׃
ידוע׃
הודע׃
כי׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
שלם׃
ישלם׃
שור׃
תחת׃
השור׃
160 כי׃
יבער׃
איש׃
שדה׃
או׃
כרם׃
ושלח׃
את׃
בעירה׃
ובער׃
בשדה׃
אחר׃
מיטב׃
שדהו׃
ומיטב׃
כרמו׃
ישלם׃
161 כי׃
תצא׃
אש׃
ומצאה׃
קצים׃
ונאכל׃
גדיש׃
או׃
הקמה׃
או׃
השדה׃
שלם׃
ישלם׃
המבעיר׃
את׃
הבערה׃
162 כי׃
יתן׃
איש׃
אל׃
רעהו׃
כסף׃
או׃
כלים׃
לשמר׃
ונגנב׃
מעם׃
האיש׃
אם׃
לא׃
נמצא׃
הגנב׃
ונקרב׃
בעל׃
הבית׃
אל׃
האלהים׃
אם׃
לא׃
שלח׃
ידו׃
בשלמת׃
רעהו׃
163 על׃
כל׃
דבר׃
פשע׃
על׃
שור׃
על׃
חמור׃
על׃
שה׃
על׃
שלמה׃
על׃
כל׃
אבדה׃
אשר׃
יאמר׃
כי׃
הוא׃
זה׃
עד׃
האלהים׃
יבא׃
דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
164 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
165 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
166 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
167 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
168 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
169 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
170 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
171 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
172 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
173 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת׃
סקל׃
יסקל׃
לא׃
יאכל׃
את׃
בשרו׃
ובעל׃
השור׃
נקי׃
174 אם׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
והמיתו׃
איש׃
או׃
אשה׃
גם׃
בעליו׃
יומת׃
175 אם׃
כפר׃
יכפר׃
עליו׃
ונתן׃
פדיון׃
נפשו׃
ככל׃
אשר׃
יושת׃
עליו׃
176 גם׃
בן׃
יגח׃
בן׃
יגח׃
הוא׃
אם׃
בת׃
יגח׃
בת׃
יגח׃
177 אם׃
עבד׃
יגח׃
השור׃
כסף׃
שלשים׃
שקלים׃
יתן׃
לאדניו׃
ואם׃
פרה׃
יפרה׃
שור׃
איש׃
ומת׃
לו׃
גם׃
הוא׃
ומכרו׃
את׃
השור׃
החי׃
וחצו׃
את׃
כספו׃
178 ואם׃
ידוע׃
הודע׃
כי׃
שור׃
נגח׃
הוא׃
מתמל׃
שלשם׃
ולא׃
הועד׃
בעליו׃
שלם׃
ישלם׃
שור׃
תחת׃
השור׃
179 כי׃
יבער׃
איש׃
שדה׃
או׃
כרם׃
ושלח׃
את׃
בעירה׃
ובער׃
בשדה׃
אחר׃
מיטב׃
שדהו׃
ומיטב׃
כרמו׃
ישלם׃
180 כי׃
תצא׃
אש׃
ומצאה׃
קצים׃
ונאכל׃
גדיש׃
או׃
הקמה׃
או׃
השדה׃
שלם׃
ישלם׃
המבעיר׃
את׃
הבערה׃
181 כי׃
יתן׃
איש׃
אל׃
רעהו׃
כסף׃
או׃
כלים׃
לשמר׃
ונגנב׃
מעם׃
האיש׃
אם׃
לא׃
נמצא׃
הגנב׃
ונקרב׃
בעל׃
הבית׃
אל׃
האלהים׃
אם׃
לא׃
שלח׃
ידו׃
בשלמת׃
רעהו׃
182 על׃
כל׃
דבר׃
פשע׃
על׃
שור׃
על׃
חמור׃
על׃
שה׃
על׃
שלמה׃
על׃
כל׃
אבדה׃
אשר׃
יאמר׃
כי׃
הוא׃
זה׃
עד׃
האלהים׃
יבא׃
דבר׃
שניהם׃
אשר׃
ירשיעון׃
אלהים׃
יכפל׃
לרעהו׃
183 אם׃
יפגע׃
איש׃
ברעהו׃
ומת׃
נכה׃
יד׃
ונס׃
לא׃
קם׃
ונפל׃
למשכב׃
184 אם׃
יפל׃
בקמתו׃
והתהלך׃
בחוץ׃
על׃
משענתו׃
ונקה׃
המכה׃
רק׃
שבתו׃
יתן׃
ורפא׃
ירפא׃
185 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עבדו׃
או׃
את׃
אמתו׃
בשבט׃
ומת׃
תחת׃
ידו׃
נקם׃
ינקם׃
186 אך׃
אם׃
יום׃
או׃
יומים׃
יעמד׃
לא׃
יקם׃
כי׃
כספו׃
הוא׃
187 וכי׃
יגפו׃
אנשים׃
ונגף׃
איש׃
את׃
אשת׃
רעהו׃
והרה׃
ונתן׃
פדיון׃
נפש׃
תחת׃
נפש׃
188 עין׃
תחת׃
עין׃
שן׃
תחת׃
שן׃
יד׃
תחת׃
יד׃
רגל׃
תחת׃
רגל׃
189 כויה׃
תחת׃
כויה׃
פצע׃
תחת׃
פצע׃
חבורה׃
תחת׃
חבורה׃
190 וכי׃
יכה׃
איש׃
את׃
עין׃
עבדו׃
או׃
את׃
עין׃
אמתו׃
ושחתה׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
עינו׃
191 ואם׃
שן׃
עבדו׃
או׃
שן׃
אמתו׃
יפיל׃
לחפשי׃
יפטרנו׃
תחת׃
שנו׃
192 וכי׃
יגח׃
שור׃
את׃
איש׃
או׃
את׃
אשה׃
ומת

לא יוכל לו מלאכי אשר לא יוכל לו מלאכי
אשר לא יוכל לו מלאכי אשר לא יוכל לו מלאכי
8 אשר לא יוכל לו מלאכי אשר לא יוכל לו מלאכי

38 ומה יש פגרים כי שרצו, אתה לא תזרע
את הגרגר הגדל אשר יהיה, כי אם גרגר
בודד כגון חטה ואולי מין אחר מן הזרעים
39 ואמר אדם כי יש לו בן ובת ובן אחר
הבכור הוא בן ובת ובן אחר לבן הבכור
ובן אחר הוא בן ובת ובן אחר לבן הבכור
40 ושמנו, ואיננו לא מומים כי רבות הלבן
ומה הלבן הגדל כי רבות הלבן ומה הלבן
41 בגד אדם בגדו ואמרתם אמת ואמרתם
ומה הם הגדולים ומה הגדולים, ובגדים אמת
42 ו, לבן בן אחר לבן פגעו בגדים אמת
אמת ואמרתם בגדים אמת אמת אל הגדל אמת
אמת ואמרתם אמת אמת אל הגדל אמת אמת
43 ו, לבן בן אחר ומה הם אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
44 ו, לבן בן אחר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
45 ומה אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
46 אמר ומה יש לבן בן אחר לבן אמר אמר
ו, ואמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
47 ו, לבן בן אחר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
48 ואמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
49 אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
50 ואמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
51 אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
52 ו, לבן בן אחר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
53 בן אחר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
54 ואמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
בן אחר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר,

12

ובן אחר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמ

43 מנחם כרמלי ואמר לו, מדוע נשבע אתה אדוני המלך לעבד
אמתך לאמר, בן שלמה יבנה אחרי ואחרי הוא ישב על כסאי
44 ומדוע אדוני המלך לא הגיד לעבדך מי הדבר הזה אם אדוני
המלך עשה את הדבר הזה ולעבדך לא הודיע מי ישב על כסא
45 ויאמר צדוק הכהן ונתן הנביא בגיחון ושם משחו אתו
המלך למלך ועלו משם בשמחה והעיר נהמה זאת הקול אשר
שמעתם הוא אשר הרעישו אדוניהו 46 וגם ישב שלמה על
כסא המלכות ועבדי המלך באו לברך את אדוננו המלך דוד
לאמר יטב אלהיך את שם שלמה מזרעך ויגדל את כסאו
מכסא אדוננו המלך דוד 47 והעבדים בא עוד לברך את
המלך אדוננו לאמר יגדל אלהיך את שם שלמה מן שמך
וגדל את כסאו מכסאך ויתברך המלך על המטה 48 וגם כה
אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום מושב
על כסאי ועיני רואות 49 ויחרדו כל המסבים אשר
אתו אדוניהו ויקומו איש לדרכו 50 ואדוניהו יירא
מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח 51 ויגד
לשלמה לאמר הנה יירא אדוניהו את המלך שלמה והנה
יחזיק בקרנות המזבח לאמר ישבע לי היום המלך שלמה
52 ויאמר שלמה אם יהיה לאיש חיל וחטאו לא ימות
מן הארץ 53 וישלח המלך שלמה ויורידהו מעל המזבח
ויבא ויתחו לפני המלך שלמה ויאמר לו שלמה לך אל
ביתך

13

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר
2 אני הולך דרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש
3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כאשר כתוב
בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת
4 לקיים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם
ישמרו בניך דרכם להתהלך לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל
5 ואתה ידעת גם את אשר עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא
בן יתר אשר הרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו
6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו שלום שאול
7 ולבני ברזלי הגלעדי עשית חסד והיו מאכלי
שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום
אחיך 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים
אשר קלל קללה נמרצת ביום לכתי מחנים ואשר
ירד לקראתי הירדן ואשלם לו ביהוה לאמר אם
9 אמיתך בחרב עתה אל תנקהו כי איש חכם אתה
וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם
10 ויישן דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד
11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים
ושלש שנים 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותכן מלכותו מאד 13 ואדניה בן חגית בא אל בת שבע
אם שלמה ותאמר השלום בואך ויאמר שלום
14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר 15 ויאמר אתה
ידעת כי לי היה המלוכה ואותי שמו כל ישראל
לפני ופניהם אל המלוכה ותסב המלוכה ותהי לאחי
כי לו היתה מאת יהוה 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל
מאתך אל תשיבני את פני ותאמר אליו המלכה
17 ויאמר אליה אמרי נא אל שלמה המלך כי לא
יגיד את פניך ותתן לי את אבישג השונמית לאשה
18 ותאמר בת שבע טוב אני אדבר עליך אל המלך
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר אתו על אדוניהו
ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו
ויכסא כסא לאם המלך וישב לימינו 20 ותאמר שאלה
קטנה אנכי שאל מאתך אל תשיבני את פני ותאמר
המלך אליה שאלי אמי כי לא אשיבך את פניך
21 ותאמר יתן אבישג השונמית את אדוניהו אחיך לאשה
22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת
אבישג השונמית לאדוניהו הן שאלי לו את הממלכה
23 ונשבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף כי בנפשו דבר האדוניהו את הדבר הזה
24 ועתה חי יהוה אשר הכין אותי ויושיבני על כסא
דוד אבי ואשר עשה בית לי כאשר דבר ואמת אני
היום אמות אדוניהו 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו
בן יהוידע ויפגע בו ויחי מת 26 ולאביתר הכהן
אמר המלך לך אל ענתות אל שדך כי איש מות אתה
ואת לא אמיתך בעת הזאת כי נשאת את הארון
אדני יהוה לפני דוד אביך וכי התענית בכל אשר
התענה אביך 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן
ליהוה לקים את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי
בשלו 28 והיה השמע יואב כי נטה אחרי אדניה
ולא נטה אחרי אבשלום וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יהוה והנה אצל המזבח ויצו שלמה את בניהו
בן יהוידע לאמר לך פגע בו 30 ויבא בניהו אל אהל
יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויען לא כי
פה אמות ויבא בניהו את הדבר אל המלך לאמר כה
דבר יואב ויען אלי לא 31 ויאמר אליו המלך עשה כדבר
אשר דבר ופגע בו וקברתו והסר את הדם אשר חנם
יואב מעלי ומעל בית אבי 32 ונשב יהוה דמו בראשו
אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו וישם
אותם בחרב ואבי דוד לא ידע את אדניה בן נר
שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה
33 ונשב דמם בראש יואב ובראש זרעו לעולם ולדוד
ולזרעו ולביתו ולכסאו יהי שלום עד עולם מאת יהוה
34 ויעל יהוידע בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר
בביתו במדבר 35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע
תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת
אביתר 36 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו בנה לך
בית בירושלים ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה
37 והיה ביום אשר תצא ועברת את נחל קדרון
ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך 38 ויאמר
שמעי אל המלך הדבר הטוב כאשר דבר אדני המלך
כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלים ימים רבים
39 ויהי מקצה שלש שנים וברחו שני עבדים לשמעי
אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר
הנה עבדיך בגת 40 ויקם שמעי וחבש את חמרו וילך
אל אכיש גתה לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא
עבדיו מגת 41 ויגד לשלמה לאמר הלך שמעי מירושלים
גתה ויבא 42 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו הלא
השבעתיך ביהוה ואעידך לאמר דע תדע כי ביום
צאתך וחלכת אנה ואנה מות תמות והאיש אמר אליך
הטוב הדבר אשר שמעתי אמר אליו המלך מדוע לא
שמרת שבועת יהוה ומצות אשר צויתיך 43 ולמה
לא שמרת את השבועה יהוה אשר נשבעת ואת המצוה
אשר צויתיך 44 ויאמר המלך לשמעי אתה ידעת את כל
הרעה אשר ידעה לבך אשר עשית לדוד אבי ושבת יהוה
את רעתך בראשך 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יכון
לפני יהוה עד עולם 46 ויצו המלך ליהוידע בן יהוידע
ויצא הוא ויפגע בו וימת ותכון הממלכה בידו שלמה

14

ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת חומת ירושלים סביב 2 רק העם
זבחים במות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים
ההם 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו
רק בבמות הוא זבח ומקטיר 4 וילך המלך גבעונה
לזבח שם כי הוא הבמה הגדלה אלף עלות יעלה שלמה
על המזבח ההוא 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך 6 ויאמר שלמה
אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך
לפניך באמת ובצדקה וביושר לבב עמך עמו לתת לו
את החסד הגדול הזה אשר נתת לו לשבת לכסאו כיום
הזה 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת
דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובוא 8 ועבדך
בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא ימנה
מרב 9 ונתת לעבדך לב שומע לשפט את עמך להבין
בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את העם הזה הכבד
10 וייטב דבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר
הזה 11 ויאמר אליו אלהים יען אשר שאלת את הדבר
הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר
ולא שאלת נפש אויביך וגם לא שאלת לך ימים רבים
12 הנני עשה כדברך הנה נתתי לך חכם ונבון אשר
כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך 13 וגם
אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר וכבוד אשר לא היה
איש כמוך בכל המלכים 14 והלכת בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכתי את ימיך
15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלים ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל עולות ויעש שלמים ויעש משתה
לכל עבדיו 16 אז תבאנה שתי הזונות אל המלך
ותעמדנה לפניו 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני
והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית
18 ויהי ביום השלישי לולדתי ותלד גם האשה הזאת
ונהיה אנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתינו
בבית 19 ויהי בלילה הזה ותמת בן האשה אשר שכבה
עליו 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מצדי
בעבור שפחתך ותשכבהו בחיקה ואת מתה שכבתי
בחיקי 21 ואקם בבקר לינק את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי 22 ותאמר
האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת ותאמר
לא כי בנך המת ובני החי ותדברו לפני המלך
23 ותאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת
ותאמר לא כי בנך המת ובני החי 24 ויאמר המלך
קחו לי חרב ויביאו חרב לפני המלך 25 ויגזר המלך
את הילד החי לשתים ונתן חצי לאחת וחצי לאחת
26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי כמו רחמיה
על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילד החי והמת
לא תמיתו אותו ותאמר גם לי גם לך יהיה גזר
27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת
לא תמיתו אותו היא אמו 28 וישמעו כל ישראל את
המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו
חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

7 אדם אשר נגע בכל אשר יגע בו אדם ובגדי
אדם אשר ישכב עליו כל אשר ישב עליו
8 והאדם אשר יגע בזב ולא שטף
את ידיו במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב 9 והכלי חרש
אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
יקרצו במים וטהר 10 והזב כי יטהר
מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו
וכבס בגדיו ורחץ בשר מים חיים
וטהר 11 וביום השמיני יקח לו שתי
תרים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתן אותם
אל הכהן 12 והכהן עשה את האחד
חטאת ואת השני עולה וכפר עליו
הכהן מזובו לפני יהוה 13 והזב
אשר יהיה בו זובו וטהר מזובו ולקח
לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו
ורחץ בשרו במים חיים וטהר 14 וביום
השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתן אותם אל הכהן
15 והכהן עשה אתם אחד חטאת
ואת השני עולה וכפר עליו הכהן
מזובו לפני יהוה 16 ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע וכבס את כל בשרו
במים וטמא עד הערב 17 וכל בגד
ועור אשר יהיה עליו ונכבס מים
וטמא עד הערב 18 ואשה אשר
ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
במים וטמאו עד הערב 19 ואשה
כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע
בה יטמא עד הערב 20 וכל אשר
תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב
עליו יטמא 21 וכל הנגע באשתו
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב 22 וכל הנגע בכל כלי אשר
תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב 23 ואם על המטה
הוא על הכלי אשר היא יושבת
עליו בנגעו יטמא עד הערב 24 וכי
שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה
עליו וטמאה שבעת הימים וכל
המטה אשר ישכב עליה יטמא
25 ואשה כי תזוב זוב דמה ימים
הרבה לא עת נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאתה תהיה
כנדתה היא טמאה 26 כל המטה
אשר תשכב עליה כל ימי זובה
יהיה לה כמשכב נדתה ובכל הכלי
אשר תשב עליו יטמא כטמאת נדתה
27 וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב 28 ואם
טהרה מזובה וספרה לה אחר כן
תטהר 29 וביום השמיני תקח לה
שתי תרים או שני בני יונה והביא
אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד
30 ועשה הכהן את האחד חטאת
ואת השני עולה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה 31 והזרתם
את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר
בתוכם 32 זאת תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה
33 והדה אשר תדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר
ישכב עם טמאה

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם
איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו
רר בשרו את זובו או העציר בשרו
מזובו זאת טמאתו 4 כל המשכב
אשר ישכב עליו הזב וכל הכלי אשר
ישב עליו יהיה טמא 5 והאיש אשר
יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב 6 והישב על
הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב 7 ובשר
הזב כי יגע בבשר הטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
8 והרוק אשר יירק הזב על הטהור
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב 9 והרכב אשר ירכב עליו הזב
יטמא 10 וכל אשר יהיה תחתיו
יטמא עד הערב והנושא אתם
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב 11 וגם כל אשר יגע בו הזב
ולא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב 12 וכלי חרש
אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
יכבס במים וטהר 13 והי כי יטהר
הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשר
חיים וטהר 14 וביום השמיני יקח לו
שתי תרים או שני בני יונה ובא
לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתן
אותם אל הכהן 15 ועשה הכהן
אתם אחד חטאת והאחד עולה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו
16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
וכבס את כל בשרו במים וטמא
עד הערב 17 ובגד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב 18 והאשה אשר
ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
במים וטמאו עד הערב 19 ואשה
כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע
בה יטמא עד הערב 20 וכל אשר
תשכב עליו בנדתה וכל אשר תשב
עליו יטמא 21 וכל האדם אשר יגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב 22 וכל הנגע בכל
כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב 23 אם
על המטה הוא בהגעו בו יטמא עד
הערב 24 ואם שכב ישכב איש אתה
ותהי נדתו עליו וטמא שבעת הימים
וכל המטה אשר ישכב עליה יטמא
25 ואשה כי תזוב זוב דמה ימים
הרבה לא עת נדתה או כי תזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי
נדתה היא טמאה 26 כל המשכב
אשר תשכב עליה כל ימי זובה
יהיה לה כמשכב נדתה ובכל הכלי
אשר תשב עליו יטמא כטמאת נדתה
27 וכל הנגע בם יטמא וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב 28 ואם
טהרה מזובה וספרה לה אחר כן
תטהר 29 ובשמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה והבאת אתם
אל הכהן אל פתח אהל מועד
30 ועשה הכהן את האחד חטאת
ואת השני עולה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמאתה 31 והזרתם
את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו
בטמאתם בטמא את משכני אשר
בתוכם 32 זאת תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה
33 ובנדה בדותה ולזב את זובו
לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב
עם טמאה

16 אמר אליהם אל תבינו כי אם אני אמרתי אליכם
אשר אמרתי אליכם אל תכשלו 2 מעשות אתכם
מנדים אף עת תבוא כל הרגכם יחשב לעבודת
אלהים 3 ואת אשר יעשו אתכם כי לא ידעו את
אבי ואותי לא הכירו 4 אך אמרתי אליכם אל
תזכרו כי אמרתי אליכם את אשר יבוא עליכם
אמרתי אליכם מראש כי לא אמרתי אליכם
בראשונה כי עמדי הייתי 5 ועתה אני אל שלחי
ואין איש מבינו שואל אל אנה אתה הולך
6 כי אם אמרתי אליכם אמרתי אליכם כי
מלאה יגון לבכם 7 אולם אמת אגיד לכם
כי אם אלך אל אבי לא יבוא אליכם המליץ
אם לא אלך אל אבי אשלחנו אליכם 8 ובבוא
הוא יוכיח את העולם על חטא ועל צדקה
ועל משפט 9 חטא – כי לא האמינו בי 10 צדקה
– כי אלך אל אבי ולא תראו אותי עוד
11 משפט – כי נשפט שר העולם הזה
12 עוד דברים רבים יש לי לדבר אליכם
אך אינם יכולים אתכם לשאת עתה
13 ובבוא הוא רוח האמת יורה אתכם
אל כל האמת כי לא מדבר הוא מדעתו
כי אם כל אשר ישמע ידבר ואת אשר
יבוא אליכם יגיד 14 הוא יכבדני כי
מאלי יקח ויגיד לכם 15 כל אשר
לאבי הוא לי לכן אמרתי כי מאלי יקח
ויגיד לכם 16 עוד מעט ולא תראוני
ועוד מעט ותראוני כי אל אבי אני
הולך 17 ויאמרו אז תלמידיו איש אל
רעהו מה זאת אמר לנו עוד מעט ולא
תראוני ועוד מעט ותראוני כי אל אבי
אני הולך 18 ויאמרו מה זאת אמר עוד
מעט לא נדע מה אמר 19 ויודע ישוע
כי רצו לשאלו ויאמר אליהם הלכו
אל לבבכם אודות אמרי עוד מעט ולא
תראוני ועוד מעט ותראוני 20 אמן אמן
אומר לכם כי תבכו ותספדו אתם
ואילו העולם ישמח אתם תעצבו אולם
עצבונכם יהפך לשמחה 21 האשה בעת
הולדתה תעצב כי באה שעתה אולם
אחר הולדה לא תזכר עוד את הצער
בשמחה כי נולד אדם בעולם 22 גם
אתם עתה תעצבו אולם אראה אתכם
ולבבכם ישמח ואת שמחתכם לא יוכל
איש לקחת מאתכם 23 וביום ההוא לא
תשאלו אותי דבר אמן אמן אומר לכם
אם תבקשו מאבי בשם אשר אמרתי
אליכם יתן לכם 24 עד הנה לא בקשתם
דבר בשם אשר אמרתי אליכם בקשו
ותקבלו ושמחתכם תהיה מלאה
25 אלה דברים אמרתי אליכם בדברי
משל אולם יבוא היום אשר לא אדבר
אליכם דברי משל כי אם אגיד לכם
בגלוי אודות אבי 26 ביום ההוא תבקשו
בשם אשר אמרתי אליכם ולא אומר
אליכם כי אני אבקש מאבי בעדכם
27 כי אבי אוהב אתכם כי אתם אהבתם
אותי ואת אשר באתי מאת אבי
28 יצאתי מאבי ובאתי אל העולם
ועתה אני עוזב את העולם ואלך אל אבי
29 אמרו תלמידיו אל יאמר אליו
30 עתה אנו יודעים כי אתה יודע הכל
ואין צורך שישאלך איש אמונה
31 אמר אליהם ישוע אם כן אתם
מאמינים 32 הנה תבוא שעה
ותגיע עתה אשר תפוצו איש לביתו
ואותי תעזבו לבדי אולם לא אהיה
לבדי כי אבי אתי 33 אמרתי אליכם
כל אלה לשלום בי תמצאו שלום
בעולם אולם בעולם תהיה לכם
מצוקה אולם חזקו ואמצו כי אני
הגברתי את העולם

17 אמר ישוע אל אביו אמר אבי
הגיע הרגע אל נא בנך
2 כאשר נתת לו רשות על כל בשר
אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
3 ואת אשר יבקשו אתכם אני אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
4 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
5 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
6 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
7 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
8 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
9 (aiōn g165) אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
(aiōnios g166) 10 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
11 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
12 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
13 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
14 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
15 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
16 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
17 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
18 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
19 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
20 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
21 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
22 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
23 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
(Hadēs g86) 24 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
25 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
26 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
27 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
28 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
29 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
30 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך
31 אמר אבי אל נא בנך אמר אבי
אל נא בנך אמר אבי אל נא בנך

ἐν τῷ πρόσωπῳ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
σου οὐ βλέπεις; 5 ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 6 Μὴ δοῦτε
τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλετε τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν
αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν
ὑμᾶς. 7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ
εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· 8 πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ
κρούοντι ἀνοιγήσεται. 9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος,
ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ; 10 καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει
αὐτῷ; 11 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε
δόματα καλὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς
αἰτοῦσιν αὐτόν; 12 Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε
αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι᾽ αὐτῆς·
14 ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν
δὲ εἰσὶν λύκοι ἅρπαγες. 16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
γνώσεσθε αὐτούς. Μὴ συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς
καὶ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; 17 οὕτως πᾶν δένδρον καλὸν
καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, καὶ πᾶν δένδρον σαπρὸν
καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. 18 οὐ δύναται δένδρον καλὸν
καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. 19 πᾶν δένδρον ὃ μὴ ποιεῖ
καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
20 ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν γνώσεσθε αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ᾽ ὁ ποιῶν τὸν
θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 22 Πολλοὶ
ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε,
οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν καὶ τῷ σῷ
ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; 23 καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀπόχωρεῖτε ἀπ᾽
ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. 24 Πᾶς οὖν ὅστις
ἀκούει μου τοὺς λόγους οὗτοι καὶ ποιεῖ αὐτοὺς
ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ
τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν· 25 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ
οἱ ποταμοὶ ἦλθον καὶ ἐπνεύσαν οἱ ἄνεμοι καὶ
προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· καὶ
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. 26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων
μου τοὺς λόγους οὗτοι καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς
ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ
τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον· 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ
οἱ ποταμοὶ ἦλθον καὶ ἐπνεύσαν οἱ ἄνεμοι καὶ
προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ
πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους οὗτοι, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς
ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχὶ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

18

Καταβὰς δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί. 2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι. 3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ
λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη
αὐτοῦ ἡ λέπρα. 4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ
εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωυσῆς, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς. 5 Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς
Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν
αὐτὸν καὶ λέγων, 6 Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. 7 Καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. 9 Καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ᾽
ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ
τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 10 Ἀκούσας
δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν,
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ᾽ οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν εὗρον
ἐν τῷ Ἰσραήλ. 11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ δυσμῶν ἥξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
ἑκατοντάρχῃ, Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω
σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν
τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·
15 καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ
πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 16 Ὀψίας
δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους
πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας
τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· 17 ὅπως πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, Αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον περὶ αὐτὸν
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19 Καὶ προσελθὼν
εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω
σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. 21 Ἕτερος δὲ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι
πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες
τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

14 כִּי הִנֵּה אֲשֶׁר יֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ
וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־שְּׂחֹה הַמַּשְׁכִּיל עֵפָה
וַחֹשֶׁךְ הַמַּבְקִיעַ בֹּקֶר וְעָשָׂה לַיְלָה מְכַסֶּה
יָם הַקֹּרֵא לְמֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁפָּכֵם עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ 15 הַמְּחַיֶּשׁ עֹז עַל־
בְּרִיּוֹת לְמַבְטִיחַ שֹׁד עַל־עָרִים׃ 16 אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אַךְ עַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ 17 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁר
אֵין־כָּמוֹךָ חָסִין וְאֵמוּנָתְךָ סָבִיב לָךְ׃ 18 כִּי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־אֲשֶׁר־לִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר
הָיוּ אֶת־אֲבוֹתַי אֶת־אַשּׁוּר וְאֶת־מִצְרַיִם
לְהַשְׁמִיד כָּל־הָאָרֶץ׃ 19 וְעַתָּה מַה־לִּי
פֹה נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר־לָקַחַתָּ עַמִּי חִנָּם
אֵין־מָשָׁל בָּם׃ 20 גַּם־אֵלֶּה אֲשֶׁר־לֹא־עָמוּ
עָלָיו לֹא־נָשָׂאוּ אֶת־עֹלָם׃ 21 וַיִּגְרַשׁ
אַשּׁוּר אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה
וַיָּבֹא עֵילָם׃ 22 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים
וַיָּבֹא אֲרָם׃ 23 וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל
וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 24 וַיָּבֹא מִצְרַיִם
וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 25 וַיָּבֹא אַשּׁוּר
וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 26 וַיָּבֹא
מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא
אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃
28 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם
וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא
עֵילָם׃ 29 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים
וַיָּבֹא אֲרָם׃ 30 וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל
וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 31 וַיָּבֹא מִצְרַיִם
וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 32 וַיָּבֹא אַשּׁוּר
וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 33 וַיָּבֹא
מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 34 וַיָּבֹא
אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃
35 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם
וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא
עֵילָם׃ 36 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים
וַיָּבֹא אֲרָם׃ 37 וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל
וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 38 וַיָּבֹא מִצְרַיִם
וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 39 וַיָּבֹא אַשּׁוּר
וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 40 וַיָּבֹא
מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם׃ 41 וַיָּבֹא
אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃
42 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם
וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא
עֵילָם׃ 43 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים
וַיָּבֹא אֲרָם וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא
כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 44 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא
פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא
בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 45 וַיָּבֹא
מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם וַיָּבֹא
אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃
46 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא
אֲרָם וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה
וַיָּבֹא עֵילָם׃ 47 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא פְלִשְׁתִּים
וַיָּבֹא אֲרָם וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא בָבֶל וַיָּבֹא
כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃ 48 וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּבֹא
פְלִשְׁתִּים וַיָּבֹא אֲרָם וַיָּבֹא אַשּׁוּר וַיָּבֹא
בָבֶל וַיָּבֹא כוּתָה וַיָּבֹא עֵילָם׃

20

20 בַּשָּׁנָה בֹּא תַרְתָּן אַשְׁדֹּדָה בַּאֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ סַרְגֹּן מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיִּלָּחֶם בְּאַשְׁדֹּד
וַיִּלְכָּדֶהָ׃ 2 בָּעֵת הַהִיא דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפִתַּחְתָּ
מֵעַל מָתְנֶיךָ וְחִלַּצְתָּ נַעֲלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ
וַיַּעַשׂ כֵּן הָלַךְ עֶרֹם וְיָחֵף׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָה שָׁלֹשׁ שָׁנִים
אוֹת וּמוֹפֵת עַל־מִצְרַיִם וְעַל־כּוּשׁ׃ 4 כֵּן
יִנְהַג אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־שְׁבִי כּוּשׁ וְאֶת־
גָּלוּת מִצְרַיִם עֲרוּם וְנְעוּר הַן־לְמַרְאוֹת
מִצְרָיִם׃ 5 וְחַתּוּ וּבֹשׁוּ מִכּוּשׁ מִבְטַחָם
וּמִמִּצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם׃ 6 וְאָמַר יֹשֵׁב הָאִי
הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה כֹה הָיָה מִבְטָחֵנוּ
אֲשֶׁר־נָסְנוּ שָׁם לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֵיךְ נִמְלָט אֲנָחְנוּ׃ 7 אוֹם
הַנִּבֵּא הַזֶּה לְמַלְכֵי אַשּׁוּר לָכֵן הַנֵּה
אֲנִי מוֹסִיף לְיַסֵּר אֶת־עַמִּי וְאֶת־אַדְמָתִי
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃ 8 וְעַתָּה בֹּאוּ וְאֶמְצָה אֶת־
עַמִּי אֶת־אַדְמָתִי אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲשֶׁר
הָיוּ אֶל־אֵלֶּה אֶל־אֲדֹנָי אֶל־אֲדוֹנִי אֶל־
מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 9 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃ 10 הִנֵּה אֲנִי אֶת־אֲדָמָה
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃ 11 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־
אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־
אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
12 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃ 13 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־
אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־
אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
14 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃ 15 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־
אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־
אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
16 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
17 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
18 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
19 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
20 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
21 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
22 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
23 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
24 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
25 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
26 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
27 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
28 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
29 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
30 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
31 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
32 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
33 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
34 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃
35 אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ
אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת־אֲדָמָה אֶת־אֲשֶׁר־לָהּ׃

aiōn(ܡܢܝܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܥܡܐ ܗܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܚܝܐ)g165 36 ܘܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܪܥܐ 37 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ 38 ܗܢܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܒܫܡܝܐ

לאמר 52 בן־אדם אכול את־אשר־תמצא אכול
את־המגלה הזאת ולך דבר אל־בית ישראל
53 ואפתח את־פי ואמר אליו בן־אדם בטן
תאכל ומעיך תמלא את־המגלה הזאת אשר
אתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש מתוק
54 ואמר אלי בן־אדם לך בא אל־בית
ישראל ודברת בדברי אליהם 55 כי לא
אל־עם עמק שפה ונכבד לשון אתה שלוח
אל־בית ישראל לא אל־עמים רבים עמקי
שפה ונכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם
אם לא אליהם הם שלחים אותך 56 ובית
ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא יאבו
לשמע אלי כי כל־בית ישראל חזקי־מצח
וקשי־לב הנם 57 הנה נתתי את־פניך חזק
לעמת פניהם וקשה מצחך לעמת מצחם
58 כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל תירא
מפניהם ואל־תחת מפני־המה כי בית מרי
הם 59 ואמר אלי בן־אדם את־כל־דברי
אשר־אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע
60 ולך אל־הגלות אל־בני עמך ודברת
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
אם־שמעו ואם־יחדלו 61 ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו 62 וקול כנפי החיות
נשקות אל־אחותה וקול האופנים לעמתם
וקול רעש גדול 63 ותשאני רוח ותבאני
בחמת רוחי והיד יהוה עלי חזקה 64 ואבא
אל־הגולה תל־אביב היושבים אל־נהר כבר
ואשב שם משמם שבעת ימים 65 ויהי
מקץ שבעת הימים ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר 66 בן־אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם
מאתי 67 באמרי לרשע מות תמות והלא
הזהרתו ולא־דבר לרשע מדרכו הרשעה
לחיותו הוא רשע בעונו ודמו מידך
אבקש 68 ואתה אם־הזהרת רשע ומרשעתו
לא־שב ומרשעתו לא־שבה הוא ברשעו
תמות ואתה את־נפשך הצלת 69 ובשוב
צדיק מצדקתו ועשה עול ונתתי מכשול
לפניו הוא ימות אשר לא הזהרתהו בחטאתו
ימות וצדקתו אשר עשה לא תזכרנה
ודמו מידך אבקש 70 ואתה אם־הזהרת
צדיק מהטא צדיק ולבלתי חטוא הוא
צדיק חיה יחיה מן־האזהרה ואתה נפשך
הצלת 71 והיה אל־אדם אדם אתה
נתון לצבא אשר אני שלח אליך

23

ויהי בעשרים שנה ובחדש
הראשון בחמשה לחדש בשנה השלישית
אחרי אשר הכה העיר ויהי יד־יהוה
עלי ויאמר אלי קום צא אל־הבקעה
ואדברה עמך שם 2 ותבא בי רוח
כאשר דברו אלי ותעמדני על־רגלי
ואשמע את־אשר ידבר אלי 3 ויאמר אלי
בן־אדם הנני שלח אותך אל־בני ישראל
אל־גוים המרדים אשר מרדו בי הם
ואבותיהם פשעו בי עד עצם היום הזה
4 ובני־הזרים קשי־פנים וחזקי לבב
אני שלח אותך אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה 5 ואם־המה
שומעים ואם־חדלים כי בית מרי המה
כי ידעו כי־נביא היה בתוכם 6 ואתה
בן־אדם אל־תירא מהם ומדבריהם אל
תירא כי סרבים ומורים אתך ואת
עקרבים אתה יושב ומדבריהם אל
תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי
המה 7 ודברת דברי אליהם אם־שמעו
ואם־חדלו כי בית מרי המה 8 ואתה
בן־אדם שמע את־אשר־אני דבר אליך
אל־תהי מרי כבית המרי פצה־פיך
ואכל את־אשר אני נתן אליך 9 והנה
אלי יד שלחת והנה־בה מגלת ספר
10 ויפרשה לפני והוא כתב פנים
ואחור וכתב אליו קינים והגה ונהי
11 ויאמר אלי בן־אדם את־אשר תמצא
אכול אכול את־המגלה הזאת ולך דבר
אל־בית ישראל 12 ואפתח את־פי
ויאכילני את־המגלה הזאת ויאמר אלי
בן־אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא
את־המגלה הזאת אשר אני נתן אליך
13 ואכלה ותהי בפי כדבש מתוק
ואל־בני הגולה לאמר כה אמר אדני
יהוה אם־יחדלו ואם־יחדלו לשמע
אל־בית ישראל כי בית מרי המה
14 ותשאני רוח ותקחני ואלך מר
בחמת רוחי ויד־יהוה עלי חזקה
15 ואבא אל־תל־אביב אל־הגולה
הישבים אל־נהר כבר ואשב שם
משמם שבעת הימים 16 ויהי מקץ
שבעת הימים ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר 17 בן־אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מן־פי דבר והזהרתם
מאתי 18 באמרי לרשע מות תמות
ולא־הזהרתה ולא־דברת להזהיר
רשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע
בעונו ודמו מידך אבקש 19 ואתה
אם־הזהרת רשע ומרשעתו לא־שב
ומרשעתו לא־שבה הוא ברשעו תמות
ואתה את־נפשך הצלת 20 ובשוב
צדיק מצדקתו ועשה עול ונתתי מכשול
לפניו הוא ימות אשר לא הזהרתהו
בחטאתו ימות וצדקתו אשר עשה לא
תזכרנה ודמו מידך אבקש 21 ואתה
אם־הזהרת צדיק מהטא צדיק ולבלתי
חטוא הוא חיה יחיה מן־האזהרה כי
הזהרת ונפשך הצלת 22 והיתה עליו
שם יד־יהוה ויאמר אלי קום צא אל־
הבקעה ושם אדבר אתך 23 ויקם
ואצא הבקעה והנה כבוד־יהוה עמד
שם ככבוד אשר־ראיתי על־נהר כבר
ואפל על־פני 24 ותבא בי רוח ותעמדני
על־רגלי וידבר אלי ויאמר לי לך בא
התבצר בתוך ביתך 25 ואתה בן־אדם
הנה נתנו עליך חבלים ואגדוך בהם
ולא־תצא בתוכם 26 ולשונך אדביק
אל־חכך ונאלמת ולא תהיה להם
כאיש מוכיח כי בית מרי הם 27 ובדבר
אתך אפתח את־פיך ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה השמע ישמע
והחדל יחדל כי בית מרי הם 28 ואתה
בן־אדם קח־לך לבנה ונתת אותה
לפניך וצרת עליה עיר ירושלם
29 ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק
ונתת עליה כרי ונתת עליה מחנות
שתי־ידות סביב 30 וגם אתה קח־לך
מחבת ברזל ונתת אותה קיר ברזל
בין־ביתך ובין העיר והכנת פניך אליה
והיתה נצורה והצרת אותה אות הוא
לבית ישראל 31 וגם־אתה שכב על־
צדך השמאלי ושמת את־עון בית
ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב
עליו תשא את־עונם 32 כי אני נתתי
לך את־שנות עונם מספר הימים שלש
מאות ותשעים יום ונשאת עון בית
ישראל 33 ובמלאת אלה הימים תשכב
שנית על־צדך הימין ונשאת עון בית
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתתיו לך 34 והכנת אל־מצור
ירושלם וזרועך חשופה והנבאת עליה
לא תשוב עוד אל־ארצך כי עתה
שמתיך חבלים ולא־תוכל לעבר מן־
המצור 35 והנה נתתי עליך עבותים
ולא־תוכל לפתח מהם עד אשר תכלה
ימי המצור 36 ואתה קח־לך מאכל
אכל־לך מן־החטה ומן־השעורה ומן־
הפולת ומן־העדשים ומן־הדגן ומן־
הכסמים ונתת אותם אל־כלי אחד
ועשית אותם לך לחם מספר הימים
אשר אתה שכב על־צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו 37 ומאכלך
אשר תאכל בעת־ההיא עשרים שקל
ליום מעת עד־עת תאכלנו 38 ומים
במשורה תשתה ששית ההין מעת
עד־עת תשתה 39 ויהי המאכל אשר
תאכל בעת־ההיא כמשקל עשרים
שקל ומים בעת־ההיא תשתה בששית
ההין מעת עד־עת תשתה 40 והיה
אחרי כלות אלה הימים תשכב על־
צדך הימין ונשאת עון בית יהודה
ארבעים יום יום לשנה נתתיו לך
41 ואתה הנה־נתון עליך מצור
וצרת אליו זרועך חשופה והנבאת
עליו 42 והנה נתתי אליך חבלים
ולא־תוכל לפתח מהם עד אשר תכלה
ימי המצור 43 ואתה קח־לך לבנה
ונתת אותה על־פני ונתת אותה
אל־תוך העיר ירושלם 44 ונתת
אותה אל־מצור וצרת עליה דיק
ונתת עליה כרי ונתת עליה מחנות
ושים אותה סביב עליה 45 ונתת
עליה מחסום ברזל ונתת אותה חומת
ברזל בין־העיר הזאת ובין הארץ
הזאת והיתה נצורה ותצר עליה
ונצרת אותה אות לבית ישראל
46 ואתה שכב על־צדך השמאל
ושמת את־עון בית ישראל עליו
מספר הימים אשר תשכב עליו
תשא עונם 47 כי אני נתתי לך את־
שנות עונם מספר הימים שלש מאות
ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל
48 והיה כי תכלה את־אלה הימים
תשכב שנית על־צדך הימין ונשאת
עון בית יהודה ארבעים יום יום
לשנה 49 כה אמר אדני יהוה ירושלם
בתוך הגוים שמתיה וארצות סבבותיה
נתנה מרי את־משפטי ותמר את־חקתי
מן־הגוים אשר סביבותיה מאסו
50 לעשות משפטי ואת־חקתי מרו
בהם ואת־שבתותי חללו ואל־גלולי
אבותם היו עינים 51 ואמר אל־בית
המרי הלוא־כה אמר אדני יהוה אם־לא
בדרכיכם ובמעלליכם עשיתם את־
אשר־עשיתם נאם אדני יהוה 52 ואתה
בן־אדם הנבא אל־בית ישראל כה אמר
אדני יהוה אמרתם רע מאד נכון
לבלתי אמר אל־אחיו ואל־אחותו
אמרתם רע מאד נכון לבלתי אמר
אל־אחיו ואל־אחותו

14 הבאים בחלום אל יחזקאל לאמר בן אדם
אל אחיך אל אחיך ואל אנשי גאלתך ואל כל
בית ישראל כולו אשר אמרו לו רחקו מעל
ה׳ לנו הוא נתן הארץ לרשת׳ 15 לכן אמר
אדני ה׳ אם הרחקתים אל הגוים ואם הפיצם
בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות
אשר באו שם׳ 16 לכן אמר אדני ה׳ ואקבצתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את אדמת
ישראל׳ 17 ובאו שמה והסירו את כל שקוציה
ומכל תועבותיה׳ 18 ונתתי להם לב אחד
ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב
האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר׳ 19 למען
בחקותי ילכו ומשפטי ישמרו ועשו אותם
והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׳ 20 ואת
אשר לבם הולך אחרי שקציהם ותועבותיהם
בדרכם אתן׳ נאם אדני ה׳ 21 ויהי בשנת
התשע עשרה בחמשה בחודש היה דבר ה׳
אלי לאמר׳ 22 בן אדם שא נא עיניך אל
דרך צפון ונבאת אל הנגב אל יער השדה׳
23 ואמרת אל יער הנגב שמע דבר ה׳ כה
אמר אדני ה׳ הנני מצית בך אש ואכלה
כל עץ רענן וכל עץ יבש לא תכבה להבת
אש ונצרבו בה כל הפנים מנגב עד צפון׳
24 וראו כל בשר כי אני ה׳ בנתי נצתי
אש ולא תכבה׳ 25 ויהי דבר ה׳ אלי לאמר׳
26 בן אדם הנבא אל רעים הנבא ואמרת
אל הרעים כה אמר אדני ה׳ אי לכם הרעים
מרעים את עדר הצאן׳ 27 הלא הרעים
לרעות את הצאן׳ 28 את החלב תאכלו
ומצמר תלבשו׳ הבריא תזבחו׳ את הצאן
לא רעיתם׳ 29 את הנדחת לא השבתם
ואת האבדת לא בקשתם׳ ובחזקה רדיתם
אותם ובפרך׳ 30 ותתפרדנה מרעה׳
ותהיינה לאכלה לכל חית השדה׳ ותתפרדנה
ולא היה רועה׳ ותהיינה לכל חית השדה
ותאכלנה׳ 31 וצאני נדחו בכל הרים
ועל כל גבעה רמה׳ ועל כל פני הארץ
נפוצה צאני ואין דורש ואין מבקש׳
32 לכן רעים שמעו דבר ה׳ חי אני נאם
אדני ה׳ אם יען היות צאני לבז וצאני
לאכלה לכל חית השדה מאין רועה׳
ורעי לא דרשו את צאני׳ וירעו הרעים
את עצמם ואת צאני לא רעו׳ 33 לכן
רעים שמעו דבר ה׳ כה אמר אדני ה׳
הנני אני ושפטתי בין שה לשה׳ בין
אילים ובין עתודים׳ 34 המן הטוב
שת לכם המרעה׳ ורגליכם תרמסו
את השאר מרעיתכם׳ ומן המים
הצלולים תשתו׳ ואת הרעה
ברגליכם תרפשו׳ 35 ואת צאני
ברגליכם תרעה׳ ורגלי צאני
יבקשו׳ 36 לכן אמר אדני ה׳ אלהים
הנני אני ושפטתי בין שה לשה׳
37 ורעיתם אל אחת לא תרעו׳ ואני
אשפוט בין שה לשה׳ 38 הן בנאות
הדשא ירעו׳ ורגלי אחרית תרפשו׳
ומרעיתי אחרי תרמסו׳ ומים
צלולים תשתו׳ ואת הרעה
ברגלי תרעו׳ 39 לכן כה אמר אדני ה׳
הנני אני ושפטתי בין שה לשה׳
ובין עתודים׳ 40 יען אשר בצד
ובכתף תדחפו׳ ובקרניכם תנגחו
כל הנדחות עד אשר הפיצן החוצה׳
41 ושעתי לצאני׳ ולא תהיינה עוד
לבז׳ ושפטתי בין שה לשה׳ 42 ואקים
עליהם רועה אחד׳ ורעם את עבדי דוד׳
הוא ירעם׳ והוא יהיה להם לרועה׳
43 ואני ה׳ אהיה להם לאלהים׳
ועבדי דוד נשיא בתוכם׳ אני ה׳ דברתי׳
44 וכרתי להם ברית שלום׳
והשבתי חיה רעה מן הארץ׳
ושכנו לבטח במדבר׳ וישנו
ביערות׳ 45 ונתתי אותם
וסביבות גבעתי ברכה׳
והורדתי הגשם בעתו׳
גשמי ברכה׳ יהיו׳ 46 והעץ השדה
יתן פריו׳ והארץ תתן יבולה׳
והיו על אדמתם לבטח׳
וידעו כי אני ה׳ בשברי
את מטות עלם׳ והצלתי
אותם מיד העבדים בהם׳
47 ולא יהיו עוד בזה
לגוים׳ ובהמת הארץ
לא תאכלם׳ ושכנו לבטח
ואין מחריד׳ 48 והקמתי
להם שלום לזרע׳ ולא
יספו עוד רעב בארץ׳
ונשא חרפת הגוים עוד׳
49 וידעו כי אני ה׳
אלהיהם׳ בהיותי
אתם׳ בארצם׳ ונשאו
כלמתם׳ אשר מעלו בי׳
50 בהיות בטחם
בארצם׳ לא יהיה
עוד לגוים׳ ולא
ישאו עוד חרפת
הארץ׳ 51 ויודעו
כי אני ה׳ אלהיהם
אשר הגליתים
בגוים׳ וקבצתים
אל אדמתם׳ ולא
אותיר עוד מהם
שם׳ 52 ולא
אסתיר עוד פני
מהם׳ כי שפכתי
את רוחי׳ נאם
אדני ה׳ 53 ויהי
דבר ה׳ אלי
לאמר׳ 54 בן
אדם דבר אל
בית ישראל
לאמר׳ כה
אמר אדני ה׳
עוד זאת
בזאת׳ אשר
אמרו בית
ישראל׳ לאמר׳
55 הן אמר
אדני ה׳ אם
לא אם בחמה
אם בעברה
אם בקצף
אם בתוכחת
אם בגערה׳
56 אם לא
אם בחרון
אף אם בגערה
אם בשבט
אם בנגע׳

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 1 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 2 ויאמר אלהים יהי אור
ויהי־אור׃ 3 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור
ובין החשך׃ 4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב
ויהי־בקר יום אחד׃ 5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים׃ 6 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 7 ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 8 ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 9 ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 10
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי כן׃ 11 ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים
כי־טוב׃ 12 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 13 ויאמר אלהים יהי
מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים׃ 14 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־
הארץ ויהי כן׃ 15 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור
הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
16 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 17 ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 18
ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 19 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 20 ויברא אלהים
את־התנינם הגדלים וכל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם
וכל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 21 ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 22 ויהי
ערב ויהי בקר יום חמישי׃ 23 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 24 ויעש אלהים את־
חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל רמש האדמה למינהו וירא
אלהים כי־טוב׃ 25 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־
הארץ׃ 26 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׃ 27 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה
הרמשת על־הארץ׃ 28 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע
זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם
יהיה לאכלה׃ 29 ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על־
הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 30 וירא
אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃
31 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 32 ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 33
ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו
אשר־ברא אלהים לעשות׃ 34 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם
ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 35 וכל שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ
ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 36 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־
פני האדמה׃ 37 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 38 ויטע יהוה אלהים גן
בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 39 ויצמח יהוה אלהים מן־
האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע׃ 40 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים׃ 41 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ
החוילה אשר שם הזהב׃ 42 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם׃ 43 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ
כוש׃ 44 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ 45 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־
עדן לעבדה ולשמרה׃ 46 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ
הגן אכל תאכל׃ 47 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
אכלך ממנו מות תמות׃ 48 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם
לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 49 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־
חיתו השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 50 ויקרא האדם שמות
לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא־מצא עזר
כנגדו׃ 51 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 52 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר־
לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 53 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃

1 כבשנו מנחה ומום מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃
2 ועתה אליכם המצות הכהנים׃ 3 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארבה אף ארבה אותה כי לא אתם משיתים׃ 4 הנני גערה
לזרעכם ופרש פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 5 ונלקחתי אתכם אליו׃ 6 בן יכבד אב ועבד אדניו
אם אב אני איה כבודי ואם אדנים אני איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בוזי שמי
ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בדברכם
שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו חבל וחולה אין רע הקרבהו
נא לפחתך הרצך אם ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה בקשו נא את פני אל ויחנן לנו
מידכם היתה זאת הרצה מכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול
שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יהוה הוא מגול ונבזהו נובו אכלו׃ 13 הנה מה מלאה
אמרתם ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את המנחה הארצה
מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם המצות הכהנים׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארר את ברכתיכם וגם ארר אותם כי אין שם על לב׃
3 הנני גוער לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את
המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן
לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי
ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש
אהב ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה
ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת
בה ואת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל אשת נעוריו אל תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד
בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק
אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחתם ליהוה
כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעלי כשפים ובעלי
נאפים ובעלי שבועת שקר ועשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה
צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך׃ 9 המעשר ומנחה׃ 10 הביאו את כל המעשר אל
בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחת לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל
רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר
יהוה צבאות ביום אשר אני עשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו׃
18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה
אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב אבות
על בנים ולב בנים על אבתם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

מעשים ד

ד **3** ויהי ביום אחד עלו פטרוס ויוחנן
אל בית התפלה בשעת התפלה
2 ואיש אחד נכה מבטן אמו היה נשא
אל בית התפלה לבקש נדבה מן
3 הבאים לבית התפלה ראה את פטרוס
ויוחנן עתידים לבוא אל בית התפלה
4 ויבקש לקבל נדבה ויסתכל פטרוס
ויוחנן אליו ויאמר הסתכל אלינו
5 ויסתכל אליהם ויקוה כי יקבל מאתם
6 ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי
ואשר יש לי אתן לך בשם יהוה
7 ויתפשהו בימינו ויקימהו ותתחזקנה
8 רגליו ויעמד ויתהלך ויבא אתם
אל בית התפלה ויתהלך ויקפץ ויהלל
9 את אלהים ויראו כל העם אשר
10 הבאים לבית התפלה כי הוא הוא
11 אשר ישב לבקש נדבה ויתמהו
ויתרעשו מאד על אשר נעשה לו
12 ויראה פטרוס ויען אל העם
13 ויאמר אנשי ישראל מדוע תתמהו
על אשר נעשה לו ומדוע תביטו
אלינו כאלו בכחנו ובחסדנו הלכנו
14 כי אלהי אברהם ויצחק ויעקב
אלהי אבותינו הכבד את עבדו אשר
15 מסרתם אתו ואתם כחשתם בו
16 לפני פלטוס ויגרש אותו ואתם
כחשתם בקדוש וצדיק ותבקשו
אנשים רצחים לתת לכם חיים
17 ועתה אחי ידעתי כי בשגגה
18 עשיתם זאת אתם וגם רעיכם
19 ועתה שובו ותשובו אל אלהים
20 לכפר חטאתיכם ויבא אליכם
21 מלפני אדון הנחומים ויבא
22 את המשיח אשר הכין לכם
23 ויהי אם לא ישמע איש אל
24 הנביא ההוא ישמד מן העם
25 ומן הנביאים אשר דברו אל
26 אבותינו אמר אל אברהם
27 ויאמר אל זרעך אברך את
28 כל משפחות האדמה
29 ויקם אלהים את עבדו
30 ויבחר בו לברכם
31 בהשיב איש מרעתו
32 ויבא אל בית התפלה
33 ויבא אל בית התפלה ויתהלך
34 ויקפץ ויהלל את אלהים
35 ויבאו אליו כל העם
36 ויתמהו

(aiōnios g166)

ד **4** ובדבר אשר דברו אל העם
2 ובא אליהם הכהן ושר הצבא
3 ומנהיגי הצדוקים ויתאונן
4 מאד על אשר לימדו את העם
5 ויהי ביום המחרת ויקבצו
6 ראשי העם וזקניו וסופרי
7 ויעמידו אותם בתוך
8 ויאמר אליהם בשם מי
9 ויאמר אליהם
10 ויאמר אליהם
11 ויגרש אותם
12 ויאמר אליהם
13 ויאמר אליהם
14 ואת האיש
15 ויצו אותם
16 ויאמר אליהם
17 ועתה אחי
18 ויקרא אליהם
19 ויאמר אליהם
20 ויאמר אליהם
21 ויאמר אליהם
22 ויהי
23 ויבא
24 ויבא
25 ויבא
26 ויבא
27 ויבא
28 ויבא
29 ויבא
30 ויבא
31 ויבא
32 ויבא
33 ויבא
34 ויבא
35 ויבא
36 ויבא

(aiōnios g166)

15 (aiōn g165, aiōnios g166) בחכמה, בדעת, ובכל מלאכה
16 ויבן בצלאל ואהליאב ואת כל אשר־נתן יהוה
לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבודת הקדש
17 ויעשו המה את־כל־אשר־צוה יהוה
את־בצלאל לאמר׃ 18 ויעשו בצלאל ואהליאב
ואת־כל־אנשי־לב אשר־נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות את־כל־מלאכת
עבודת הקדש׃ 19 ויקח בצלאל ואהליאב
וכל־אנשי־לב אשר־נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות את־כל־מלאכת
עבודת הקדש לאמר׃ 20 ויצא אליהם עוד
בבקר׃ 21 ויקחו מלפני משה את־כל־
התרומה אשר־הביאו בני־ישראל לפני
מלאכת עבודת הקדש לעשתה ׀ והם עוד
הביאו אליו נדבה בבקר׃ 22 ויבאו כל־
החכמים העשים את־כל־מלאכת הקדש
איש מלאכתו אשר־הם עשים׃ 23 ויאמרו
אל־משה לאמר׳ המרבים להביא׳ מדי העבודה
לדבר אשר־צוה יהוה׃ 24 ויצו משה ויעבר
קול במחנה׳ לאמר׳ אל־יעשו־עוד איש־ואשה
מלאכה לתרומת הקדש׃ ויכלא העם מהביא׃
25 והמלאכה היתה דיים לכל־המלאכה
לעשות׳ והותר׃ 26 ויאמר כל־חכם־לב בעשי
המלאכה׳ אשר־עשו את־המשכן׳ ויריעות
עשר׳ אמת׳ ארכ׳ היריעה׳ ורחב׳ ארבע
אמות׳ היריעה׳ אחת׳ מדה׳ לכל׳ היריעות׳
27 וחמש׳ היריעות׳ חברת׳ אשה׳ אל־אחותה׳
עשו׳ מחברת׳ ללאת׳ ועשה׳ חמשים׳ לולאת׳
על־שפת׳ היריעה׳ האחת׳ מחברת׳ ועשה׳
חמשים׳ לולאת׳ בקצה׳ היריעה׳ אשר׳
מחברת׳ השנית׳ 28 ועשית׳ חמשים׳ קרסי
זהב׳ וחברת׳ את־היריעת׳ איש׳ אל־אחותו׳
בקרסים׳ והיה׳ המשכן׳ אחד׳ 29 ועשית׳
יריעת׳ עזים׳ לאהל׳ על־המשכן׳
עשתה׳ אתם׳ 30 וארך׳ היריעה׳
האחת׳ שלשים׳ אמה׳ ורחב׳ היריעה׳
ארבע׳ אמות׳ היריעה׳ האחת׳ מדה׳ אחת׳
לכל׳ היריעת׳ 31 וחבר׳ את־חמש׳ היריעת׳
לבד׳ וחמש׳ היריעת׳ לבד׳ 32 ועשית׳
חמשים׳ לולאת׳ על־שפת׳ היריעה׳
האחת׳ מחברת׳ ועשית׳ חמשים׳ לולאת׳
על־שפת׳ היריעה׳ אשר׳ מחברת׳ השנית׳
33 ועשית׳ את־הקרסת׳ זהב׳ חמשים׳
וחברת׳ את־היריעת׳ בקרסת׳ והיה׳
המשכן׳ אחד׳ 34 ועשית׳ יריעת׳ עזים׳
לאהל׳ על־המשכן׳ עשתה׳ אתם׳
אמה׳ ורחב׳ היריעה׳ האחת׳ מדה׳ אחת׳
לכל׳ היריעת׳ 35 ועשה׳ את־יריעת׳
האהל׳ אמות׳ שלשים׳ ורחב׳ ארבע׳
אמות׳ היריעה׳ האחת׳ מדה׳ אחת׳
לכל׳ היריעת׳ 36 ויחבר׳ את־חמש׳
היריעת׳ לבד׳ וחמש׳ היריעת׳ לבד׳
ויעש׳ חמשים׳ לולאת׳ על־שפת׳
היריעה׳ האחת׳ מחברת׳ ועשה׳
חמשים׳ לולאת׳ בקצה׳ היריעה׳
אשר׳ מחברת׳ השנית׳ 37 (aiōnios g166)
ויעש׳ קרסי׳ זהב׳ חמשים׳ ויחבר׳
את־היריעת׳ אל־הקרסים׳ ויהי׳
האהל׳ אחד׳ 38 ויעש׳ לאהל׳
יריעת׳ עזים׳ אחת׳ עשתה׳
אתם׳ אמה׳ ארכ׳ היריעה׳ האחת׳
ואמה׳ ורחב׳ היריעה׳ האחת׳
מדה׳ אחת׳ לכל׳ היריעת׳ 39 וחמש׳
היריעת׳ חברת׳ לבד׳ וחמש׳
היריעת׳ חברת׳ לבד׳ 40 ויעש׳
חמשים׳ לולאת׳ על־שפת׳ היריעה׳
האחת׳ מחברת׳ ועשה׳ חמשים׳
לולאת׳ בקצה׳ היריעה׳ אשר׳
מחברת׳ השנית׳ 41 ויעש׳
קרסי׳ זהב׳ חמשים׳ לחבר׳
האהל׳ לעשת׳ יריעת׳ אחת׳ 42 ויעש׳
יריעת׳ עזים׳ אחת׳ עשתה׳
אתם׳ אמה׳ ארכ׳ היריעה׳ האחת׳
ואמה׳ ורחב׳ היריעה׳ האחת׳
מדה׳ אחת׳ לכל׳ היריעת׳ 43 ויחבר׳
את־חמש׳ היריעת׳ לבד׳ וחמש׳
היריעת׳ חברת׳ לבד׳ 44 ויעש׳
חמשים׳ לולאת׳ על־שפת׳ היריעה׳
האחת׳ מחברת׳ ועשה׳ חמשים׳
לולאת׳ בקצה׳ היריעה׳ השנית׳
חברת׳ 45 ויעש׳ קרסי׳ זהב׳
חמשים׳ ויחבר׳ את־היריעת׳
בקרסים׳ ויהי׳ האהל׳ אחד׳
46 ויעש׳ את־הקרשים׳ לאהל׳
עמדים׳ עצי׳ שטים׳ עשרה׳
אמות׳ ארך׳ הקרש׳ ואמה׳
וחצי׳ רחב׳ הקרש׳ האחד׳
47 שתי׳ ידות׳ לקרש׳ האחד׳
משלבת׳ זה׳ אל־זה׳ ככה׳
עשה׳ לכל׳ קרשי׳ המשכן׳
48 עשרים׳ קרשים׳ לפאת׳
נגב׳ תימנה׳ 49 ואדני׳
כסף׳ ארבעים׳ תחת׳
עשרים׳ הקרש׳ שתי׳
אדנים׳ תחת׳ הקרש׳
האחד׳ ושתי׳ אדנים׳
תחת׳ הקרש׳ השני׳
50 ולצלע׳ המשכן׳
השני׳ לפאת׳ צפון׳
עשרים׳ קרשים׳
51 ארבעים׳ אדניהם׳
כסף׳ שני׳ אדנים׳
תחת׳ הקרש׳ האחד׳
ושני׳ אדנים׳
תחת׳ הקרש׳ השני׳
52 ולירכתי׳
המשכן׳ ימה׳
עשה׳ שש׳
קרשים׳ 53 ושני׳
אדני׳ כסף׳
הקרש׳ האחד׳
54 ואת־
הבריח׳
בעצי׳ שטים׳
חמשה׳ לקרשי׳
צלע׳ המשכן׳
האחת׳ 55 וחמשה׳
בריחים׳ לקרשי׳
צלע׳ המשכן׳
השני׳ וחמשה׳
בריחים׳ לקרשי׳
צלע׳ המשכן׳
הימני׳ לירכתי׳
המערב׳ 56 ויעש׳
את־הבריח׳
התיכן׳ בתוך׳
הקרשים׳ מבריח׳
מן־הקצה׳ אל־
הקצה׳ 57 ואת־
הבריחים׳ צפה
זהב׳ ואת־
טבעתיהם׳ עשה
זהב׳ בתים׳
לבריחים׳
ואת־הבריחים׳
צפה נחשת׳
58 ויעש׳ את־
הפרכת׳ תכלת׳
וארגמן׳ ותולעת
שני׳ ושש׳
משזר׳ מעשה
רקם׳ כרבים׳
59 ויעש׳ לה׳
לפני׳ הפרכת׳
ארבע׳ עמודי׳
שטים׳ וצפם
זהב׳ וו׳
אדניהם׳
ארבעה׳
כסף׳ 60 ויעש׳
לפתח׳ האהל׳
אשר׳ לעמת׳
הפרכת׳ ויצק׳
אדני׳ נחשת׳
חמשים׳ ויעש׳
ווי׳ העמדים׳
וחפה׳ ראשם׳
וחשקם׳ כסף׳
61 ויעש׳ אדני׳
הנחשת׳ ארבע׳
מאות׳ ווי׳
כסף׳ תחת׳
הווים׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
62 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
63 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
64 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
65 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
66 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
67 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
68 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
69 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
70 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
71 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
72 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
73 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
74 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
75 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
76 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
77 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
78 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
79 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
80 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
81 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
82 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
83 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
84 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
85 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
86 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
87 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
88 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
89 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
90 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
91 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
92 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
93 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
94 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
95 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
96 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
97 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
98 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
99 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
100 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
101 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
102 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
103 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
104 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
105 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
106 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
107 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
108 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
109 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
110 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
111 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
112 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
113 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
114 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
115 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
116 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
117 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
118 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
119 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
120 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
121 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳
122 ווי׳ אחד׳
לעמוד׳ ווי׳
אחד׳ לעמוד׳

23 הלוים לבדם יבנו את בית אלהינו
ולעבודת הבית אשר עבדו אבתינו
24 ואתם הרבתם בנים ובנות
ולא הביאו את כל המעשר לבית אלהינו
לעזרת הכהנים׃ 25 ונחמיה אמר
ואבה אל־הכהנים ואל־הלוים
לאמר הנה בית אלהינו
אשר אנחנו בו׃ 26 הלא
בזאת הקטיר שלמה מלך־ישראל
ובגוים הרבים לא היה מלך כמוהו
אהוב לאלהיו היה׃ 27 ואף־
אלהים נתנו מלך עליו
לעולם׃ 28 הגם אל־
הנכרים חטאו אותו
אשר אהב אותו אלהיו׃
ויתנהו אלהים לגוים
גם־בזאת׃ 29 ומלת
אמרו אל־הכהנים
ואל־הלוים ואל־
אחיהם אשר
אחרי־כן יבאו
לבנות את־בית
אלהינו׃ 30 ואל־
אחיהם הנלוים
אל־הבית אל־
אלהינו׃ ואל־
אחיהם אל־
הכהנים׃ 31 ואל־
אחיהם אל־
הלוים׃ ואל־
אחיהם אל־
הנתינים׃ 32 ואל־
אחיהם אל־
הנתינים׃ ואל־
אחיהם אל־
הלוים׃ 33 ואל־
אחיהם אל־
הנתינים׃ ואל־
אחיהם אל־
אל־אלהינו׃ 34 ואל־
אל־אלהינו׃ 35 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 36 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 37 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 38 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 39 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 40 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 41 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 42 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 43 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 44 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 45 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 46 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃ 47 אל־
אל־אלהינו׃ ואל־
אל־אלהינו׃

6

ויהי כאשר שמע סנבלט
וטוביה וגשם הערבי
ואויבינו כי בנינו
את־החומה ולא־נותר
בה עוד פרץ ואני
לא־הקמתי
בעת ההיא
דלתות בשערים׃
2 וישלח סנבלט
וגשם אלי לאמר
לכה ונועדו יחדו
בכפרים בבקעת
אונו׃ ואני חשבו
לעשות לי רע׃
3 ואשלח אליהם
מלאכים לאמר
מלאכה גדולה
אני עשה ולא
אוכל לרדת
פן־תשבת
המלאכה
בעצרי
לרדת
אליכם׃
4 ואשלח
אליהם
כדבר
הזה
ואשיב
אליהם
כדבר
הזה׃
5 וישלח
אלי סנבלט
כדבר הזה
פעם חמישית
ושלחו אלי
עבדו ובידו
אגרת פתוחה׃
6 בה כתוב
בגוים נשמע
וגשם אמר
אתה ויהודים
חשבים למרד
על־כן אתה
בונה את־
החומה
למען
תהיה
להם
לשם
מלך
כדברים
האלה׃
7 וגם
נביאים
הקימת
לקרא
לך
בירושלם
לאמר
מלך
ביהודה
ועתה
יוודע
לארתחשסתא
המלך
כדברים
האלה
ועתה
לכה
ונועצה
יחד׃
8 ואשלח
אליו לאמר
לא היו
כדברים
אשר
אמרתה
כי מן־
לבבך
אתה
בדית׃
9 כי־כולם
יראים
אותנו
לאמר
ידיהם
תרפינה
מן־
המלאכה
ולא
תעשה
ועתה
חזק
ידי׃
10 ואני
בא אל־
בית־
שמעיה
בן־
דליה
בן־
מהיטבאל
והוא
עצור
לא־
יוכל
לבוא
אמר
נפגשה
בבית
האלהים
בתוך
ההיכל
ונסגרו
דלתות
ההיכל
כי
באים
הם
להרגך
בלילה
הם
באים
להרגך׃
11 ואמר
אנכי
האיש
אשר
יברח
ומי
כמוני
יכנס
אל־
ההיכל
ואחיה
לא
אבוא׃
12 והנה
הבנתי
ולא
אל־
האלהים
שלחו
כי
הנבואה
הזאת
דבר
עלי
וטוביה
וגשם
שכרו׃
13 בעבור
זאת
נשכר
הוא
לי
למען
אירא
ואעשה
כן
וחטאתי
ולהם
יהיה
לי
לשם
רע
למען
אחרפך
ולחרף׃
14 זכרה
אלהי
לטוביה
ולגשם
כמעשיהם
אלה
וגם
לנעדיה
הנביאה
ויתר
הנביאים
אשר
היו
יראים
אותי׃
15 ותכלל
החומה
בחמשה
עשר
יום
לאלול
בחמשים
ושתים
יום׃
16 ויהי
כשמע
כל־
אויבינו
וראו
כל־
הגוים
אשר
סביבתינו
ויפלו
מאד
בעיניהם
וידעו
כי
מאת
אלהינו
נעשתה
המלאכה
הזאת׃
17 וגם
ימים
ההם
רבות
אגרות
היו
יוצאות
מיהודה
אל־
טוביה
ואגרות
טוביה
באות
אליהם׃
18 כי
שבועה
היו
בו
ליהודה
כי־חתן
היה
לשכניה
בן־
ארח
וגם
יהוחנן
בנו
לקח
את־
בת־
משלם
בן־
ברכיה
לאשה׃
19 וגם
אתם
מדברים
לפני
הטוב
ודברי
אמרו
אתי
ודבר
טוביה
שלח
מלאכים
לירא
אותי׃
20 ומה
שהיה
אמרו
אל־
אמרו
אל־
אמרו
אל־

אשר אתה, ואתה אל תחל לבנות בית לי לשבת
40 בו: כי לא ישבתי בבית מיום העלותי את בני ישראל
(aiōnios g166) מארץ מצרים עד היום הזה, והיה מאהל ומשכן
41 ובמשכן: בכל אשר התהלכתי, את כל בני ישראל
הדבר אשר צויתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות
42 את עמי לאמר, למה לא בניתם לי בית ארזים:
ועתה כה תאמר לעבדי לדוד, כה אמר יהוה צבאות
אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי
43 על ישראל: והיה עמך בכל אשר הלכת, והכרתי את כל
אויביך מפניך, ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים
44 אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל, ונטעתיו
ושכן תחתיו ולא ירגז עוד, ולא יוסיפו בני עולה לענותו
45 כאשר בראשונה: ומן הימים אשר צויתי שופטים על עמי
ישראל, ונחתי לך מכל אויביך; גם הגיד לך יהוה כי בית
46 יעשה לך יהוה: והיה כי ימלאו ימיך ללכת עם אבתיך
47 והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא מבטנך, והכינותי את
ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי, וכוננתי את כסא ממלכתו
(aiōnios g166) עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן
48 אשר בהעותו והוכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
49 ואולם חסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול
50 אשר הסרתי מלפניך; ונאמן בית דודך וממלכתך
עד עולם לפני כסאך יהיה נכון עד עולם: על כן כה אמר
51 יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר: אני לקחתי אותך מן
הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: והיה עמך
בכל אשר הלכת, ואכרתה את כל אויביך מפניך, ועשיתי
לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום
לעמי ישראל, ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד, ולא
52 יוסיפו בני עולה לענותו כבראשונה: ומן הימים
אשר צויתי שופטים על עמי ישראל, והנחתי לך מכל
אויביך; גם הגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה:
כי ימלאו ימיך ללכת עם אבתיך, והקימותי את זרעך
אחריך אשר יצא מבטנך, והכינותי את ממלכתו:
53 הוא יבנה בית לשמי, וכוננתי את כסא ממלכתו
54 עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן, אשר
בהעותו והוכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
55 ואולם חסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מאת שאול
(aiōnios g166) אשר הסרתי מלפניך; ונאמן בית דודך וממלכתך
56 עד עולם לפני כסאך יהיה נכון עד עולם: על כן כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר: אני אהיה עם ישראל
57 כל הימים אשר הלכת בתוכם, ואכרתה את כל אויביך
מפניך, והיה לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ:
58 ונתתי מקום לעמי ישראל ונטעתיו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד, ולא יוסיפו בני עולה לענותו כבראשונה:
59 ומן הימים אשר צויתי שופטים על עמי ישראל
(aiōn g165) ואכרתה את כל אויביך מפניך, והגדתי לך כי בית
60 יעשה לך יהוה: והיה כי ימלאו ימיך ללכת עם אבתיך
והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא מבטנך, והכינותי
61 את ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי, וכוננתי את כסא
ממלכתו עד עולם: ואני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן
62 ואם בהעותו ויכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
63 וחסדי לא אסיר ממנו כאשר הסרתי מאת שאול
אשר הסרתי מלפניך; ונאמן בית דודך וממלכתך
עד עולם לפני כסאך יהיה נכון עד עולם: על כן כה אמר
64 יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר: אני אהיה עם ישראל
כל הימים אשר הלכת בתוכם, והכרתי את כל אויביך
מפניך, והיה לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ:
65 ונתתי מקום לעמי ישראל ונטעתיו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד, ולא יוסיפו בני עולה לענותו כבראשונה:
66 ומן הימים אשר צויתי שופטים על עמי ישראל
67 והנחתי לך מכל אויביך; גם הגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה: והיה כי ימלאו ימיך ללכת עם אבתיך
68 והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא מבטנך, והכינותי
את ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי, וכוננתי את כסא
69 ממלכתו עד עולם (aiōnios g166) ואני אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן: אשר בהעותו ויכחתיו בשבט אנשים
70 ובנגעי בני אדם: וחסדי לא אסיר ממנו כאשר הסרתי
מאת שאול אשר הסרתי מלפניך; ונאמן בית דודך וממלכתך
71 עד עולם: ואם אמרתי אל בית דודך ואל ממלכתך

32 ויעבר אל־ירושלם ויקרא אליו אל־
כל־הרבים ויאמר אליהם שמעו־נא
אל־ירושלם הנה אנחנו עלים ויכלו
כל־הנביאים אשר כתבו על־בן־אדם
33 כי יבגד בו׃ ויבאו אל־יריחו ויצא
עמו תלמידיו והמון־עם רב מן־
34 ויעבר יריחו׃ ויהי בגשתו אל־
ירושלם ויבא אל־בית־פגה ואל־
בית־עניה אל־הר הזיתים׃ ויבא
35 ויבא אל־ירושלם׃ ויבא אל־
בית־המקדש ויחל לגרש את־
המוכרים בו׃ ויאמר אליהם הכתוב
כתוב בית־תפלתי יקרא לכל־
36 הגוים׃ ואתם עשיתם אתו
מערת פרצים׃ ויבא אל־בית־
המקדש ויגשו אליו העורים
37 והפסחים׃ ויראו הכהנים
הגדולים והסופרים את־הנפלאות
אשר עשה׃ ויאמרו אל־בן־דוד׃
38 הושע׃ ויקנאו בו׃ ויאמרו אליו
הכתוב אמר לך׃ ויאמר אליהם
39 הן לא קראתם׃ ויעזבם ויצא
מחוץ לעיר׃ ויבא אל־בית־עניה
40 ויהי בבקר׃ ויעבר אל־ירושלם
ויראו את־התאנה יבשה׃ ויזכר
41 פטרוס׃ ויאמר אליו׃ רבי׃ הנה
התאנה אשר קללת יבשה׃ ויען
42 ויאמר אליהם׃ אמן׃ אמר אני
אליכם׃ אם־יש־לכם אמונה׃ ולא
43 תספקו׃ לא־זאת בלבד׃ אם־
אל־ההר הזה תאמרו׃ הנטל והתרמה
44 בים׃ ויהי׃ אם־תאמינו׃ כל־
אשר־תבקשו׃ בתפלה׃ תקבלו׃
45 ויבא׃ ויהי׃ בלכתו׃ אל־היכל׃
ויגשו׃ אליו׃ ראשי הכהנים׃ וזקני
46 העם׃ ויאמרו׃ אליו׃ בשלטון׃
אשר־עשית׃ אלה׃ ומי־נתן לך׃
47 את־השלטון׃ הזה׃ ויען׃ יהושע׃
אליהם׃ אף־אני׃ אשאל אתכם׃
48 דבר׃ ואם־תגידו׃ לי׃ אז׃
אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ מי׃ נתן׃
49 לי׃ את־הטבילה׃ מן־השמים׃
50 ויחשבו׃ אל־נפשם׃ לאמר׃
אם־נאמר׃ מן־השמים׃ יאמר׃ אלינו׃
51 מדוע׃ לא־האמנתם׃ בו׃ ואם־נאמר׃
מן־האדם׃ ירא׃ אנחנו׃ את־העם׃
52 כי׃ כולם׃ יחשבו׃ את־יוחנן׃
53 לנביא׃ ויענו׃ את־יהושע׃ לא׃
ידענו׃ ויאמר׃ אליהם׃ גם־אני׃
לא׃ אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
אני׃ עושה׃ אלה׃

8

2 כי־פיקח׃ הוא׃ ויאמר׃ אליהם׃ ויהי׃ בעבר׃
הלילה׃ ויבא׃ אל־בית־הקדש׃ ויגש׃
אל־כל־הכהנים׃ ואל־הזקנים׃ ואל־
3 ויאמר׃ אליהם׃ אם־אמת׃ אמרתי׃
אל־אביכם׃ ואל־אמכם׃ ואל־אחיכם׃
4 לא־אמרתי׃ לכם׃ אם־אמת׃ אמרתי׃
אל־כל־הכהנים׃ ואל־הזקנים׃
5 ויאמרו׃ אליו׃ אם־כן׃ אמרתי׃ אליכם׃
אמרתי׃ אמת׃ אמרתי׃ אליכם׃
6 אמת׃ ויקנאו׃ בו׃ ויבקשו׃ לתפוס׃
אותו׃ ויגרשו׃ אותו׃ מן־בית׃
7 הקדש׃ ויבא׃ אל־בית־עניה׃ ויהי׃
בבקר׃ ויעבר׃ אל־ירושלם׃ ויראו׃
8 אל־התאנה׃ יבשה׃ ויזכר׃ פטרוס׃
9 ויאמר׃ אליו׃ רבי׃ הנה׃ התאנה׃
אשר־קללת׃ יבשה׃ ויען׃ יהושע׃
10 ויאמר׃ אליהם׃ אמן׃ אמר אני׃
אליכם׃ אם־יש־לכם׃ אמונה׃ ולא
11 תספקו׃ לא־זאת בלבד׃ אם־אל־
ההר׃ הזה׃ תאמרו׃ הנטל והתרמה
12 בים׃ ויהי׃ בלכתו׃ אל־היכל׃
ויגשו׃ אליו׃ ראשי הכהנים׃ וזקני
העם׃ ויאמרו׃ אליו׃ בשלטון׃
אשר־עשית׃ אלה׃ ומי־נתן לך׃
את־השלטון׃ הזה׃ ויען׃ יהושע׃
אליהם׃ אף־אני׃ אשאל אתכם׃
13 דבר׃ ואם־תגידו׃ לי׃ אז׃
אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
14 אני׃ עושה׃ אמון׃ לא־ידענו׃ מאין׃
הוא׃ לא־נאמר׃ מן־השמים׃ יאמר׃
אלינו׃ לא־נאמר׃ מן־האדם׃ ירא׃
אנחנו׃ את־העם׃ כי׃ כולם׃ יחשבו׃
15 את־יוחנן׃ לנביא׃ ויענו׃
את־יהושע׃ לא׃ ידענו׃ ויאמר׃
אליהם׃ גם־אני׃ לא׃ אגיד׃ לכם׃
16 בשלטון׃ אשר׃ אני׃ עושה׃ אלה׃
ויחל׃ לדבר׃ אל־העם׃ את־המשל׃
17 הזה׃ אדם׃ אחד׃ היה׃ נטע׃ כרם׃
ויגדרהו׃ ויחצב־בו׃ יקב׃ ויבן׃
18 מגדל׃ ויתנהו׃ לכרמים׃ וילך׃
בדרך׃ רחוקה׃ ובעת׃ הקציר׃
19 שלח׃ את־עבדיו׃ אל־הכרמים׃
לקחת׃ את־פרי׃ הכרם׃ ויתפשו׃
20 בעבדיו׃ ויכו׃ אחד׃ והרגו׃
אחר׃ ויסקלו׃ אבן׃ ויכו־בו׃
21 ויהרגו׃ שלח׃ עוד׃ עבדים׃
אחרים׃ רבים׃ מן־הראשונים׃
ויעשו׃ להם׃ כן׃ אחרון׃ שלח׃
22 אליהם׃ בנו׃ לאמר׃ אולי׃
יכבדו׃ את־בני׃ ויתפשו׃ בעבדים׃
23 ויהרגו׃ אותו׃ ויבזו׃ אותו׃
אל־מחוץ׃ לכרם׃ ויבא׃ בעל׃
24 הכרם׃ ומה־יעשה׃ לכרם׃ הזה׃
ישחיתו׃ את־הכרם׃ ויתנו׃ לאחרים׃
25 אחרים׃ ויענו׃ ויאמרו׃ לו׃
חלילה׃ לא׃ יהי׃ כן׃ ויביט׃
26 אליהם׃ ויאמר׃ מה־זה׃ כתוב׃
אבן׃ מאסו׃ הבונים׃ היתה׃
לראש׃ פנה׃ מאת׃ יהוה׃ היתה׃
27 זאת׃ ונפלא׃ בעינינו׃ ויבקשו׃
לתפוס׃ אותו׃ בעת׃ ההיא׃ כי׃
ידעו׃ כי׃ אליהם׃ דבר׃ המשל׃
28 הזה׃ ויעזבו׃ אותו׃ ויסורו׃
מעליו׃ ויבא׃ אל־בית־הקדש׃ ויגש׃
29 אליו׃ ויאמר׃ רבי׃ אמת׃ אמרת׃
אמת׃ ולא־תשא׃ פנים׃ ולא׃
תגרע׃ אמת׃ אמרת׃ לנו׃ 30 הנכון׃
לתת׃ מס׃ לקיסר׃ אם־לא׃ נתן׃
31 ויאמר׃ אליהם׃ כן׃ אמרתי׃
אליכם׃ אם־לא׃ תתנו׃ לקיסר׃
32 ויתן׃ לו׃ אחרים׃ 33 ויתן׃ לו׃
אחרים׃ לא׃ אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃
אשר׃ אני׃ עושה׃ אלה׃ ויחל׃
לדבר׃ אל־העם׃ את־המשל׃
34 הזה׃ אדם׃ אחד׃ היה׃ נטע׃ כרם׃
ויגדרהו׃ ויחצב־בו׃ יקב׃ ויבן׃
35 מגדל׃ ויתנהו׃ לכרמים׃ וילך׃
בדרך׃ רחוקה׃ ובעת׃ הקציר׃
36 שלח׃ עבדיו׃ אל־הכרמים׃
לקחת׃ את־פרי׃ הכרם׃ ויתפשו׃
בעבדיו׃ ויכו׃ אחד׃ והרגו׃
אחר׃ ויסקלו׃ אבן׃ ויכו־בו׃
37 שלח׃ עוד׃ עבדים׃ אחרים׃
רבים׃ מן־הראשונים׃ ויעשו׃
38 להם׃ כן׃ אחרון׃ שלח׃
אליהם׃ בנו׃ לאמר׃ אולי׃
יכבדו׃ את־בני׃ ויתפשו׃
39 בעבדים׃ ויהרגו׃ אותו׃
ויזרקו׃ אותו׃ אל־מחוץ׃ לכרם׃
40 ויבא׃ בעל׃ הכרם׃ ומה־יעשה׃
לכרם׃ הזה׃ ישחיתו׃ את־הכרם׃
ויתנו׃ לאחרים׃ 41 ויענו׃
אליו׃ ויאמרו׃ אליו׃ בשלטון׃
אשר־עשית׃ אלה׃ ומי־נתן לך׃
את־השלטון׃ הזה׃ ויען׃ יהושע׃
אליהם׃ אף־אני׃ אשאל אתכם׃
42 דבר׃ ואם־תגידו׃ לי׃ אז׃
אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
43 אני׃ עושה׃ אמון׃ לא־ידענו׃
מאין׃ הוא׃ לא־נאמר׃ מן־השמים׃
יאמר׃ אלינו׃ לא־נאמר׃ מן־האדם׃
44 ירא׃ אנחנו׃ את־העם׃ כי׃
כולם׃ יחשבו׃ את־יוחנן׃
45 לנביא׃ ויענו׃ את־יהושע׃ לא׃
ידענו׃ ויאמר׃ אליהם׃ גם־אני׃
לא׃ אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
46 אני׃ עושה׃ אמון׃ לא־ידענו׃
מאין׃ הוא׃ לא־נאמר׃ מן־השמים׃
47 יאמר׃ אלינו׃ לא־נאמר׃ מן־האדם׃
ירא׃ אנחנו׃ את־העם׃ כי׃
כולם׃ יחשבו׃ את־יוחנן׃
48 לנביא׃ ויענו׃ ויאמרו׃ אליו׃
בשלטון׃ אשר׃ אני׃ עושה׃ אלה׃
49 ומי׃ נתן׃ לך׃ את־השלטון׃
הזה׃ ויען׃ יהושע׃ אליהם׃
50 אף־אני׃ אשאל אתכם׃
דבר׃ ואם־תגידו׃ לי׃ אז׃
אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
51 אני׃ עושה׃ אמון׃ לא־ידענו׃
מאין׃ הוא׃ לא־נאמר׃ מן־השמים׃
יאמר׃ אלינו׃ לא־נאמר׃ מן־האדם׃
ירא׃ אנחנו׃ את־העם׃ כי׃
כולם׃ יחשבו׃ את־יוחנן׃
52 לנביא׃ ויענו׃ את־יהושע׃ לא׃
ידענו׃ ויאמר׃ אליהם׃ גם־אני׃
לא׃ אגיד׃ לכם׃ בשלטון׃ אשר׃
53 אני׃ עושה׃ אמון׃ לא־ידענו׃
מאין׃ הוא׃ לא־נאמר׃ מן־השמים׃
יאמר׃ אלינו׃ לא־נאמר׃ מן־האדם׃

הנה אל־אדם אמר אל־אשה כי שמעת
בקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר־צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך
41 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב
השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד־שובך
אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה
ואל־עפר תשוב 42 והאדם קרא שם אשתו
חוה כי היא היתה אם כל־חי 43 ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם 44 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם 45 ושלחו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה
אשר לקח משם 46 וגרש את־האדם
וישכן מקדם לגן עדן את־הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־
דרך עץ החיים 47 ואדם ידע את־חוה
אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר
קניתי איש את־יהוה 48 ותסף
עוד ללדת את־אחיו את־הבל והבל היה
רעה צאן וקין היה עבד אדמה 49 ויהי
מקץ ימים והביא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה 50 והבל הביא גם־הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן ויהוה שעה
אל־הבל ואל־מנחתו 51 ואל־קין
ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד
ויפלו פניו 52)aiōn g165(ויאמר
יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך 53)aiōn g165(הלא אם־תיטיב
שאת ואם לא תיטיב לחטאת רבץ
פתח ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו
54 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי
בהיותם בשדה וקם קין אל־הבל אחיו
והרגהו 55 ויאמר יהוה אל־קין אי
הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
אחי אנכי 56 ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה
57 ועתה ארור אתה מן־האדמה
אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי
אחיך מידך 58 כי תעבד את־האדמה
לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה
בארץ 59 ויאמר קין אל־יהוה
גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי
היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר ונע ונד אהיה בארץ והיה כל־
מצאי יהרגני 10 ויאמר יהוה לו לכן
כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה
לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו
11 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קדמת עדן 12 והאדם ידע את־
חוה אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי
בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
חנוך 13 ולעירד נולד את־מחויאל
ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל
הוליד את־למך 14 ויקח־לו למך
שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית
צלה 15 ותאמר עדה לצלה נשי שמענה
אמרתי כי אנשתי לי־פצע לילדתי
לחבורתי 16 אם־שבעתים יקם קין
ולמך שבעים ושבעה 17 ויהי־עוד
אדם את־אשתו ותלד בן ותקרא את־
שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר
תחת הבל כי הרגו קין 18 ולשת
גם־הוא יולד בן ויקרא את־שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה 19 אלה
תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו 20 זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־
שמם אדם ביום הבראם 21 וחי אדם
שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את־שמו שת 22 וימי
אדם אחרי הולידו את־שת שמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות 23 ויהי
כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת 24 וחי־שת
שנים חמש ושנים מאה ויולד את־
אנוש 25 ויחי־שת אחרי הולידו את־
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות 26 ויהי כל־ימי
שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע
מאות שנה וימת 27 ויחי אנוש
תשעים שנה והולד את־קינן
אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה
שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות 28 ויהי כל־ימי קינן
עשר שנה ותשע מאות שנה וימת
29 ויחי־קינן שבעים שנה
והולד את־מהללאל אחרי הולידו
את־מהללאל שלשים שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות 30 ויהי כל־ימי
מהללאל חמש שנים ושמנים שנה
ומאת שנה וימת 31 ויחי־מהללאל
חמש וששים שנה ומאת שנה והולד
את־ירד 32 ויחי־ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה והולד את־חנוך
אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות 33 ויהי כל־
ימי־ירד שתים וששים שנה ותשע
מאות שנה וימת 34 וחנוך חי
חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח
35 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי
הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות 36 ויהי כל־ימי
חנוך חמש וששים שנה ומאת שנה
37 ויתהלך חנוך את־האלהים
ואיננו כי־לקח אתו אלהים 38 וחי־
מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת
שנה והולד את־למך 39 ויחי־מתושלח
אחרי הולידו את־למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות
40 ויהי כל־ימי מתושלח אשר חי
תשע מאות שנה ותשע עשרה שנה
וימת 41 ויחי־למך שתים ושמנים
שנה ומאת שנה והולד בן 42 ויקרא
את־שמו נח לאמר זה ינחמנו מן־
המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשר אררה יהוה 43 ויהי־נח בן
חמש מאות שנה ויולד נח את־שם
את־חם ואת־יפת

9 1 ויברך אלהים אתם ויאמר
להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ
2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית
הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו 3 כל־רמש אשר הוא חי לכם
יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם
את־הכל 4 רק בשר בנפשו דמו לא
תאכלו 5 ואך את־דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד
האדם איש אחיו אדרש את־נפש
האדם 6 שפך דם האדם באדם דמו
יישפך כי בצלם אלהים עשה את־
האדם 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו בה 8 ויאמר אלהים אל־נח
ואל־בניו אתו לאמר 9 והנני מקים
את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחרי
אתכם 10 ואת כל־נפש החיה אשר
אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ
אתכם מכל יצאי התבה לכל חית
הארץ 11 והקמתי את־בריתי אתכם
ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול
ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ
12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית
אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל־
נפש חיה אשר אתכם לדרתם עולם
13 את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות
ברית בינו ובין הארץ 14 והיה בעננו
אל־ענן וראיתי את־הקשת לזכר ברית
עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה
בכל־בשר אשר על־הארץ 15 והיתה
הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־
בשר אשר על־הארץ 16 ויאמר אלהים
אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי
ביני ובין כל־בשר אשר על־הארץ
17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־
הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־
בשר אשר על־הארץ 18 ויהי בני־נח
היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם
הוא אבי כנען 19 אלה שלשה בני־נח
ומאלה נפצה כל־הארץ 20 ויחל נח
איש האדמה ונטע כרם 21 וישת
מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלו
22 וירא חם אבי כנען את־ערות אביו
ויגד לשני אחיו בחוץ 23 ויקח שם
ויפת את־השלמה וישימו על־שכם שניהם
וילכו אחרנית ויכסו את־ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
ראו 24 ויקץ נח מיינו וידע את־
אשר עשה לו בנו הקטן 25 ויאמר
ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
והיה כנען עבד למו 27 יפת אלהים
ליפת ושכן באהלי שם והיה כנען
עבד למו 28 ויחי נח אחרי המבול
שלש מאות שנה וחמשים שנה
29 ויהי כל־ימי נח תשע מאות
שנה וחמשים שנה וימת
10 1 ואלה תולדת בני־נח שם חם
ויפת ויולדו בנים אחרי המבול
2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס 3 ובני גמר
אשכנז וריפת ותוגרמה 4 ובני יון
אלישה ותרשיש כתים ודודנים
5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם
איש לשנתו למשפחתם בגויתם
6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען
7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא
ודדן 8 וכוש ילד את־נמרד
הוא החל להיות גבר בארץ
9 הוא היה גבר־ציד לפני יהוה
על־כן יאמר כנמרד גבר צייד לפני
יהוה 10 ויהי רשית ממלכתו בבל
וארך וכלנה בארץ שנער 11 מן־
הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־
נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח
12 ובין נינוה ובין כלח הוא העיר
הגדלה 13 ומצרים ילד את־לודים
ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים
14 ואת־פתרוסים ואת־כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים וכפתרים
15 וכנען ילד את־צידן בכרו
ואת־חת 16 ואת־היבוסי ואת־
האמרי ואת־הגרגשי 17 ואת־
החוי ואת־הסיני ואת־הארוד
ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר
נפוצו משפחות הכנעני 18 והיו
גבול הכנעני מצידן בואך גררה
עזה בואך סדמה ועמרה ועד לשע
19 אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויתם 20 אלה בני־חם
לפלגתם לארצתם לגויתם 21 ולשם
אף־הוא אבי כל־בני עבר אחי יפת
הגדול 22 בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם 23 ובני ארם
עוץ וחול וגתר ומש 24 וארפכשד
הולד את־שלח ושלח הולד את־עבר
25 ולעבר נולדו שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן 26 ויקטן הולד
את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות
ואת־ירח 27 ואת־הדורם ואת־
אוזל ואת־דקלה 28 ואת־עובל
ואת־אבימאל ואת־שבא 29 ואת־
אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־
אלה בני יקטן 30 ויהי מושבם
מישא בבאך ספר הר הקדם
31 אלה בני שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם לגויתם
32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם
בגויתם ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחר המבול

מנחה׃

10

1 ויאמר אליו אל־נא אדני כי־אתה יודע
אשר־אנכי ואנשי־אבי׳ אשר־אתנו׳ הרעים
2 ואנכי רעיתי צאן־אבי׳ ויאמר אלי לך
3 אתה ואנשיך׳ ואנכי אתה׳ אל־נא אדני׳
אל־נא אדני׳ שמע׳ נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
4 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
5 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
6 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
7 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
8 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
9 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
10 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
11 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
12 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
13 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
14 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
15 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
16 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
17 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
18 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
19 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
20 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
21 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
22 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
23 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
24 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
25 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
26 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
27 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
28 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
29)aiōn g165, aiōnios g166(
30 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
31 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
32 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
33 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
34 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
35 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
36 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
37 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
38 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
39 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
40 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
41 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
42 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳

11

1 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
2 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
3 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
4 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
5 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
6 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
7 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
8 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
9 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
10 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
11 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
12 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
13 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
14 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
15 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
16 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
17 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
18 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
19 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
20 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
21 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
22 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
23 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
24 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳
25 אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳ אל־נא׳

לא אבד מן הם כי אם בן האבדון למען יתקיים הכתוב 26 ועתה
אני אל אביך ודברתי לפניו ואם יאמר אלי לא אדע מתי
אמות 27)aiōn g165(ואם אמר אמרתי אל אביך ואל אמו
אם לא תגידו לי איה אלך לרעות צאנך ואיה תרבצם
28 ויאמר אלי לך אל נא אל אדני אשר אמר אלי אל
אמר אל אביך לבדו אשר אמר אלי אל אמו אם לא אמר
29 ויאמר גם אחותך אל אמר אל אמר אל אמר אל אמר
אל אמר אל אמר אל אמר

ראה 30 מחה אלהי ראשיהם בי ראשיהם עמם ראחיו
אלה אשר אלה עמם, אלהיהם עמם לא נמלו אחריו אחרי
ראחיהם אשר אשר הרגלהם עם מנגד אשר 31 הנחלים
ראיה כי אחריהיהם ראה עוריו לבו עוריו 32 הנחלה אשר אלהים
אחרים עלהם ראשם ראשם עשאו אחרי בי עוד 33 אחר אל חלב לאל,
עמם אחר אשר אשר אחרי אחרי אשר בי אחרי 34 אחר אל
ראה אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אשר אלה אשר אשר בעבור אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי

14

1 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετραάρχης τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ, 2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτος
ἐστιν Ἰωάνης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάνην ἔδησεν καὶ
ἀπέθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 4 ὅτι ἔλεγεν αὐτῷ
Ἰωάνης ὁ βαπτιστής, Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.
5 καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον,
ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. 6 Γενεσίων δὲ
ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου ἐν μέσῳ ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ
τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ, 7 ὅθεν μετὰ
ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃ παρὰ
τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 8 ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς
μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ. 9 καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς
διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν
δοθῆναι, 10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάνην
ἐν τῇ φυλακῇ. 11 καὶ ἐνεχθὴ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκεν τῇ
μητρὶ αὐτοῦ. 12 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες
ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. 13 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ᾽ ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ
τῶν πόλεων ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ. 14 καὶ ἐξελθὼν
εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ
ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. 15 Ὀψίας δὲ
γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες,
Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς
κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. 16 ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δοτε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. 17 οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ,
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.
18 ὁ δὲ εἶπεν, Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. 19 καὶ
κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου
λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας
ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.
20 καὶ ἐφάγοσαν πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ
ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους
πλήρεις. 21 οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἀνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν,
ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους ἀνέβη κατ᾽ ἰδίαν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι·
ὀψίας γενομένης μόνος ἦν ἐπὶ τῆς γῆς. 24 τὸ δὲ
πλοῖον ἤδη πολλοὺς σταδίους ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν,
βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντία
ὁ ἄνεμος. 25 τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν
πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 οἱ δὲ
μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα
ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμά ἐστιν, καὶ
ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων, Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28 Ἀποκριθεὶς
δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με
πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. 29 ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ.
καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν
ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 30 βλέπων
δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος
καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων, Κύριε, σῶσόν με.
31 παραχρῆμα δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

15

1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες, 2 Διὰ τί οἱ
μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν
ἄρτον ἐσθίωσιν. 3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς,
Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 ὁ γὰρ θεὸς ἐνετείλατο
λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ,
Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω·
5 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί,
Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, 6 καὶ οὐ μὴ τιμήσει
τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας
λέγων, 8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν
καὶ τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω
ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ· 9 μάταιον δὲ σέβονταί με διδάσκοντες
διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. 10 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε·
11 οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν στόμα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος
τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι
ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν, Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν
ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. 14 ἄφετε
αὐτούς· τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ
ἐὰν τυφλὸν ὁδηγῇ, ἀμφοτεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολήν ταύτην. 16 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ
ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; 17 οὐνοήσετε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον
εἰς τὸν στόμα εἰς κοιλίαν χωρεῖ καὶ ἐκβάλλεται
εἰς ἀφεδρῶνα; 18 τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον. 19 ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ
πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί,
ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· 20 ταῦτα ἐστιν τὰ
κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν
φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 21 Καὶ ἐκεῖθεν
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου
καὶ Σιδῶνος. 22 καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν
ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν αὐτῷ λέγουσα,
Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου
κακῶς δαιμονίζεται. 23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον.
καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες, Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.
24 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. 25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα
προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. 26 ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων καὶ προβαλεῖν τοῖς κυναρίοις. 27 ἡ δὲ εἶπεν,
Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων
αὐτῶν. 28 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ,
Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς
θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. 29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ
ἐκάθητο ἐκεῖ. 30 καὶ προσῆλθεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς
ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κυλλούς,
κωφούς, καὶ ἄλλους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
31 ὥστε τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας,
κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς
βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ.

16

1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι
πειράσαντες ἠρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. 2 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς,
Γενομένης ἑσπέρας λέγετε, Εὐδία, πυρρίζει γὰρ
ὁ οὐρανός· 3 καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμών, πυρρίζει
γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ
οὐρανοῦ οἴδατε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν
οὐ δύνασθε; 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον
ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν.
5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς,
Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ Σαδδουκαίων. 7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς
λέγοντες, Ἄρτους οὐ λαβομεν. 8 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι,
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; 9 οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους
κοφίνους λήμψεσθε; 10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν
τετρακισχιλίων καὶ πόσους σπυρίδας λήμψεσθε;
11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν;
πλὴν προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ Σαδδουκαίων. 12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἀρτων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς
διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου
ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων, Τίνα λέγουσιν
οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 οἱ δὲ
εἶπαν, Οἱ μὲν Ἰωάνην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ
Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.
15 λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
16 ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν, Σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ,
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι ἀλλὰ ὁ πατήρ
μου ὁ ἐν οὐρανοῖς. 18 κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ
Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν
αὐτῆς. 19 καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
δεδεμένον ἐν οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται λελυμένον ἐν οὐρανοῖς. 20 Τότε διεστείλατο
τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ Χριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα
ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι
καὶ ἐγερθῆναι ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. 22 καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων,
Ἵλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 ὁ δὲ
στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ, Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
σκάνδαλόν μοί ἐστιν, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω μοι. 25 ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
26 τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
27 μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ
τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ἑστηκότων
ὧδε οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ.

17

1 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν·
2 καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο λευκὰ ὡς φῶς. 3 καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς
Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες μετ᾽ αὐτοῦ.
4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ, Κύριε,
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσῇ μίαν καὶ
Ἠλίᾳ μίαν. 5 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη
φωτεινὴ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. 6 καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα. 7 καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν καὶ
εἶπεν, Ἐγείρεσθε καὶ μὴ φοβεῖσθε. 8 ἐπάραντες δὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν
Ἰησοῦν μόνον. 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ
ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, Μηδενὶ
εἴπητε τὸ ὅραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ. 10 καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι
Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; 11 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·
12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ
ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλὰ ἐποίησαν αὐτὸν ὅσα ἠθέλησεν.
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ὑπ᾽ αὐτῶν. 13 τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ
Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἐλθόντες
πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων, 15 Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν,
ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ
πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.
16 καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ
οὐκ ἠδύναντο αὐτὸν θεραπεῦσαι. 17 ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη,
ἕως πότε μεθ᾽ ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν ὧδε μοι. 18 καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον,
καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ᾽
ἰδίαν εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό; 20 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς
κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, Μετάβα
ἐνθεν ἐκεῖσε, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει
ὑμῖν. 21 [ὁ δὲ λόγος οὗτος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ
ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.] 22 Συστρεφομένων δὲ
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, 23 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ, οἱ τὰ δίδραχμα
λαβόντες προσῆλθαν τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν, Ὁ διδάσκαλος
ὑμῶν οὐ τελεῖ δίδραχμα; 25 λέγει, Ναί. καὶ ὅτε
εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, προέφθασεν αὐτὸν λέγων, Τί σοι
δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι
τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων; 26 εἰπόντος δὲ τοῦ Πέτρου, Ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων, ἔφη αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, Ἄρα γε οἱ υἱοὶ
ἐλεύθεροί εἰσιν. 27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς,
πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν
ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις στατῆρα· τὸν ἐκεῖνον λαβὼν
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18

1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 καὶ προσκαλεσάμενος
παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, 3 καὶ εἶπεν,
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε
ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. 4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς
τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 5 καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον
ἓν τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
6 ὃς δ᾽ ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἦν αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ
μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ
ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ
ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα,
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι᾽ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου καὶ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὰ καὶ ἔκβαλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ χωλὸν ἢ δύο χεῖρας
ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ ἔκβαλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν
μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τούτων τῶν
μικρῶν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου
τοῦ οὐρανίου. 11 ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται
τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ
ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 καὶ ἐὰν
γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει
ἐπ᾽ αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. 14 οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ οὐρανίου ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ
μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·
16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἕνα ἢ δύο,
ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ
πᾶν ῥῆμα· 17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ
ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ,
ἔστω σοὶ ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς
γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. 19 Πάλιν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν
ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωσιν,
γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ οὐρανίου.
20 οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν
ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν. 21 Τότε
προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, πόσακις
ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ;
ἕως ἑπτάκις; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι
ἕως ἑπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτάκις.
23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον
μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 καὶ ἀρξαμένου αὐτοῦ
συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀ

17

1 אם אל מלך גדול אני, אמר יהוה צבאות, ושמי נורא
בגוים. 2 ועתה אליכם הכהנים המצות האלה. 3 אם לא
תשימו ולא תשיתו לב לתת כבוד לשמי, אמר יהוה
צבאות, ושלחתי בכם את המארה ואת ברכותיכם
אקלל; וגם קיללתי אותם, כי לא שמתם לב אליו.
4 הנני גוער בזרעכם, ופזרתי פרש על פניכם, פרש
חגיכם; ונשאתם אליו. 5 וידעתם כי מצוה זאת
שלחתי אליכם, להיות ברית עם לוי, אמר יהוה
צבאות. 6 תורת האמת היתה בפיו, ועולה לא נמצא
בשפתיו; בשלום והישר הלך אתי, והשיב רבים
מעון. 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת, ותורה יבקשו
מפיהו; כי מלאך יהוה צבאות הוא. 8 ואתם סרתם
מן הדרך, הכשלתם רבים בתורה; שחתתם ברית
לוי, אמר יהוה צבאות. 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם, כפי אשר לא שמרתם את דרכי
ונשאתם פנים בתורה. 10 הלא אב אחד לכולנו,
הלא אל אחד בראנו; מדוע נבגד איש באחיו, לחלל
את ברית אבותינו? 11 בגדה יהודה, ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלים; כי חלל יהוה קודש אהב,
ובעל בת אל נכר. 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשה
זאת, ער ועונה, מאהלי יעקב, ומגיש מנחה ליהוה
צבאות. 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה,
בכי ואנחה, מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת
רצון מידכם. 14 ואמרתם, על מה? על אשר יהוה
העיד בינך ובין אשת נעוריך, אשר בגדת בה,
והיא חברתך ואשת בריתך. 15 הלא אחד עשה,
ושארית רוח לו; ומה האחד מבקש? זרע אלהים.
ושמרתם ברוחכם, ואל יבגד איש באשת נעוריו.
16 כי שנא שלח, אמר יהוה אלהי ישראל, וכסה
חמס על לבושו, אמר יהוה צבאות; ושמרתם
ברוחכם, ולא תבגדו. 17 הוגעתם יהוה בדבריכם,
ואמרתם, במה הוגענו? באמרכם, כל עשה רע
טוב בעיני יהוה, ובהם הוא חפץ; או, איה אלהי
המשפט? 18 הנני שלח מלאכי, ופנה דרך לפני;
ופתאם יבוא אל היכלו, האדון אשר אתם מבקשים,
ומלאך הברית אשר אתם חפצים, הנה בא, אמר
יהוה צבאות. 19 ומי מכיל את יום בואו, ומי עומד
בהראותו? כי הוא כאש צורף, וכבורסי מכבסים.
20 וישב צורף וטהר כסף, וטהר את בני לוי,
וזקק אותם כזהב וככסף; והיו ליהוה מגישי מנחה
בצדקה. 21 ואז ערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים,
כימי עולם וכשנים קדמוניות. 22 וקרבתי אליכם
למשפט; והייתי עד מהר לעדים בכשפים, ובנאפים,
ובנשבעים לשקר, ובעושקי שכר שכיר, אלמנה
ויתום, ומטי גר, ולא יראו אותי, אמר יהוה
צבאות. 23 כי אני יהוה לא שניתי; ואתם בני יעקב
לא כליתם. 24 למן ימי אבותיכם סרתם מחקי,
ולא שמרתם; שובו אלי ואשובה אליכם, אמר יהוה
צבאות. ואמרתם, במה נשוב? 25 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעתם אותי? ואמרתם, במה קבענוך?
במעשר ותרומה. 26 ארורים אתם בארור, ואותי
אתם קבעתם, הגוי כולו. 27 הביאו את המעשר
אל בית האוצר, ויהי טרף בביתי; ובחנו נא בזאת,
אמר יהוה צבאות, אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים, והריקותי לכם ברכה עד בלי די. 28 וגערתי
בעבורכם, ולא ישחית לכם את פרי האדמה; ולא
תשכל גפנכם בשדה, אמר יהוה צבאות. 29 ואשרוכם
כל הגוים, כי תהיו אתם ארץ חפץ, אמר יהוה
צבאות. 30 חזקו עלי דבריכם, אמר יהוה; ואמרתם,
מה דברנו עליך? אמרתם, שוא עבד אלהים,
ומה בצע כי שמרנו משמרתו, וכי הלכנו קדרנית
לפני יהוה צבאות? 31 ועתה אנחנו מאשרים זדים;
גם נבנו עושי רשע, גם בחנו אלהים ויפלטו.
32 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו; ויהוה
הקשיב ושמע, וספר זכרון נכתב לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו. 33 והיו לי, אמר יהוה צבאות, ביום
אשר אני עשה סגלה; וחמלתי עליהם כאיש חומל
על בנו העובד אותו. 34 ושבתם, וראיתם בין צדיק
לרשע, בין עובד אלהים לאשר לא עבדו.

18

1 כי הנה היום בא, בער כתנור; והיו כל זדים
וכל עושי רשע קש, ולהט אותם היום הבא, אמר
יהוה צבאות, אשר לא יעזב להם שרש וענף.
2 ויזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה;
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק. 3 ורמסתם רשעים,
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם, ביום אשר אני
עשה, אמר יהוה צבאות. 4 זכרו תורת משה עבדי,
אשר צויתי אתו בחורב, חקים ומשפטים לכל
ישראל. 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא,
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא. 6 והשיב לב
אבות על בנים, ולב בנים על אבותם; פן אבוא
והכיתי את הארץ חרם.

6 בבר אחרי לאמר 7 אדם כי יזיר
נדר פלא ליהוה׃ מנלה על הטמאים
אביו ואמו אחיו ואחותו לא יטמא
להם בעמיו׃ 8 כי אם לשארו הקרב
אליו לאמר׃ 9 ראשם אל יגלחו
ופאת זקנם לא יגלחו ובבגדיהם
לא יקרעו׃ 10 וקדשו לאלהיו
ולא יחללו את שם אלהיו כי את
אשי יהוה לחם אלהיו הם מקריבים
וקדש יהיו׃ 11 ואשה כי תזנה
מנעורי אביה ונמצאה בבית אביה
בנערותיה׃ 12 ואם בעל היה לה
ונדריה עליה ונבזה אשר תקח
לה׃ 13 ואם גרושה חללה
מבעלה לא יקח׃ 14 ואלמנה
וגרושה וחללה זונה אלה לא יקח
כי אם בתולה מעמיו יקח אשה׃
15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו׃ 16 ויהי דבר יהוה
אל משה לאמר׃ 17 דבר אל אהרן
לאמר איש איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו׃ 18 כי כל
אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע׃ 19 או
איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד׃ 20 או גבן או דק או
תבלל או גלדת או יבלת או מרוח
אשך׃ 21 כל אשר בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש להקריב
אשי יהוה מום בו לא יגש לקרב
לחם אלהיו׃ 22 לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל׃ 23 אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא
יגש כי מום בו ולא יחלל את
מקדשי׃ כי אני יהוה מקדשם׃
24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל׃ 25 דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר איש איש
מזרע אהרן והוא צרוע או זב
לא יאכל בתרומת הקדשים עד
אשר יטהר׃ 26 ואשה כי תזרע
וילדה זכר וטמאה שבעת ימים
כימי נדת דותה תטמא׃ 27 וביום
השמיני ומלה בשר ערלתו׃
28 ובפרה ובשור אתו לא תשחטו
ביום אחד׃ 29 וכי תזבחו זבח
תודה ליהוה לרצנכם׃ 30 ביום
ההוא יאכל לא יותיר ממנו עד
בקר אני יהוה׃ 31 ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה׃
32 ולא תחללו את שם קדשי
ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
יהוה מקדשכם׃ 33 המוציא
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה׃ 34 בחדש השביעי
בעשרה לחדש הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו שבתון הוא ליהוה בכל
מושבתיכם׃ 35 אלה מועדי יהוה
מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדם׃ 36 שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם וקרבתם אשה
ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ 37 אלה מועדי
יהוה אשר תקראו אתם מקראי
קדש להקריב אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים דבר יום
ביומו׃ 38 מלבד שבתות יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל
נדריכם ומלבד כל נדבותיכם
אשר תתנו ליהוה׃ 39 אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ תחגו את חג
יהוה שבעת ימים׃ 40 ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון׃

19

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר
כפות תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים׃
3 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים
בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
השביעי׃ 4 בסכות תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכות׃
5 למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃
6 וידבר משה את מועדי יהוה
אל בני ישראל׃ ס ויקח אהרן
מאת בני ישראל תרומה לכל אשר
נדבו לבו אתו לעבדת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃
7 ויביאו אל משה עוד לבקר
לבקר׃ 8 ויבא כל חכם לב
העשים את המלאכה המשכן
ואת אהלו את כסו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו׃ 9 ואת מכסה
לאהל עורות אילים מאדמים
ומכסה עורות תחשים מלמעלה׃
10 ויעשו את בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל אשר צוה יהוה
את משה׃ 11 ויעשו בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם לב אשר
נתן יהוה חכמה ותבונה לדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת
קדש לאשר צוה יהוה׃ 12 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת המשכן׃ 13 ויעשו את
הקרשים לבריח בדים לקרשים
מזה ומזה׃ 14 ויעשו את הבריח
בדים לקרשים מזה ומזה׃
15 ויעשו את הבריח בדים לקרשים
מזה ומזה׃ 16 ויעשו את עמדי
בדים לקרשים מזה ומזה׃
17 ויצק לו ארבע טבעת כסף
לארבע פאתו׃ 18 ויעשו בדים
לבריחים עצי שטים וצפה אתם
זהב׃ 19 ויצק לו ארבע טבעת
כסף לארבע פאתו׃ 20 ויעשו
בדים עצי שטים וצפה אתם זהב׃
21 ויעשו את הבדים בתוך
הטבעות אל פאת המזבח׃
22 ויעשו בדים לבריחים עצי
שטים וצפה אתם זהב׃ 23 ויעשו
את הבריחים לבדים לקרשים
לבריחים׃ 24 ויעשו את הבדים
לבריחים׃ 25 ויעשו את המסך
לפתח האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם׃ 26 ואת עמדיו חמשה
לבריחים׃ 27 ויצק לו ארבע
אדנים כסף׃ 28 ואת הוו הקרשים
וצפה ראשיהם כסף׃ 29 ויעשו
אתם אדני כסף׃ ס ואת הוו
הקרשים׃ 30 ויעשו בו אדני
לפתח אהל מועד׃ ס ואת
מזבח העלה׃ 31 ויעשו בדים
עצי שטים וצפה אתם נחשת׃
32 ואת כל כלי המזבח׃ 33 ואת
הכיר ואת כנו׃ 34 ואת
מכסה לקרשים׃ 35 ואת
בדיו׃ 36 ויעשו את הבדים
עצי שטים וצפה אתם זהב׃
37 ויעשו מסך לפתח האהל
תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם׃
38 ואת עמדיו חמשה וואת
וויו וצפה ראשיהם וחשקיהם
זהב׃ ס ואדניהם חמשה
נחשת׃ 39 ויעשו בצלאל
אהליאב ובצלאל בן אורי בן
חור למטה יהודה את כל
אשר צוה יהוה את משה׃
40 ויעשו בצלאל אהליאב
ואת כל חכם לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה לדעת לעשות
את כל מלאכת עבדת הקדש
את כל אשר צוה יהוה׃

21 ויאמר יהוה אל־משה לאמר׳ דבר
אל־הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם
לנפש׳ לא יטמא בעמיו׳ כי אם־לשארו
הקרב אליו׳ לאמו ולאביו׳ ולבנו ולבתו
ולאחיו׳ 2 ולאחתו הבתולה הקרבה אליו
אשר לא היתה לאיש׳ עליה יטמא׳ לאחיו
בעמיו׳ לחלל׳ לא יטמא׳ בעל בעמיו׳
לחלל׳ את־זרעו׳ בעמיו׳ 3 כי אם־לשארו
הקרב אליו׳ אשר לא היתה לאיש׳ עליה
יטמא׳ לאחיו׳ בעמיו׳ לא יטמא׳ לבעל
בעמיו׳ לחלל׳ את־זרעו׳ 4 ויאמר יהוה
אל־משה׳ לאמר׳ 5 אמר׳ אל־הכהנים
בני אהרן׳ לא יקרחו קרחה׳ בראשם׳
ופאת זקנם לא יגלחו׳ ובבשרם לא
ישרטו שרט׳ 6 קדשים יהיו לאלהיהם׳
ולא יחללו שם אלהיהם׳ כי את־אשי יהוה
לחם אלהיהם׳ הם מקריבים׳ והיו קדש׳
7 אשה זונה וחללה לא יקחו׳ ואשה גרושה
מאישה׳ לא יקחו׳ כי קדש הוא׳ לאלהיו׳
8 וקדשתו׳ כי את־לחם אלהיך׳ הוא מקריב׳
קדש יהיה־לך׳ כי קדוש אני יהוה׳ מקדשכם׳
9 ובת איש כהן׳ כי תחל לזנות׳ את־אביה
היא מחללת׳ באש תשרף׳ 10 והכהן הגדול
מאחיו׳ אשר יוצק על־ראשו שמן המשחה׳
והמלא את־ידו לכהן׳ בבגדים׳ לא יפרע
ראשו׳ ופרם בגדיו לא יקרע׳ 11 ואל־כל
נפשות מת לא יבא׳ לאביו ולאמו לא יטמא׳
12 ומן־המקדש לא יצא׳ ולא יחלל׳ את־
מקדש אלהיו׳ כי נזר שמן־משחת אלהיו׳
עליו׳ אני יהוה׳ 13 והוא׳ נשא אשה׳
בבתולתו׳ 14 אלמנה׳ וגרושה׳ וחללה׳
זונה׳ את־אלה׳ לא יקח׳ כי אם־בתולה
מעמיו׳ יקח אשה׳ 15 ולא יחלל׳ זרעו
בעמיו׳ כי אני יהוה׳ מקדשו׳ 16 וידבר
יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳ 17 דבר אל־אהרן
לאמר׳ איש אשר־בו מום׳ מזרע׳ אחרי
דורתם׳ ונגש׳ לא יקרב׳ לחם אלהיו׳
18 כי כל־אשר־בו מום׳ לא יקרב׳ איש
עור׳ ופסח׳ וחרם׳ ושרוע׳ 19 או אשר־יהיה
בו שבר רגל׳ או שבר ידו׳ 20 או גבן׳
או דק׳ או תבלל׳ עין׳ או־יבלת׳ או־תלל
יבלת׳ או־מרוח׳ אשך׳ 21 איש אשר־בו
מום׳ מזרע׳ אהרן׳ הכהן׳ לא יגש׳
להקריב׳ את־אשי יהוה׳ מום׳ בו׳ לחם
אלהיו׳ לא יגש׳ 22 לחם אלהיו׳ מקדשי
קדשים׳ ומן־הקדשים׳ יאכל׳ 23 אך׳ אל־
הפרכת׳ לא יבא׳ ואל־המזבח׳ לא יגש׳
כי־מום׳ בו׳ ולא יחלל׳ את־מקדשי׳
אני יהוה׳ מקדשם׳ 24 וידבר׳ משה׳
אל־אהרן׳ ואל־בניו׳ ואל כל־בני ישראל׳
לאמר׳

20

דבר אל־אהרן׳ ואל־בניו׳ ונזרו מקדשי
בני ישראל׳ ולא יחללו׳ את שם קדשי
אשר־הם מקדישים׳ לי אני יהוה׳ 2 אמר
אליהם׳ לדרתיכם׳ כל־איש אשר יקרב
אל־כל־הקדשים׳ אשר יקדישו בני ישראל׳
ליהוה׳ וטמאתו׳ עליו׳ ונכרתה׳ הנפש
ההוא׳ מלפני׳ אני יהוה׳ 3 איש איש
מזרע׳ אהרן׳ והוא צרוע׳ או זב׳ לא יאכל
מן־הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ וגם׳ הנגע
בכל־טמא נפש׳ או איש אשר־תצא ממנו
שכבת זרע׳ 4 איש אשר יגע בכל־רמש
אשר יטמא־לו׳ או באדם אשר יטמא־לו׳
לכל טמאתו׳ 5 נפש אשר תגע בו׳ וטמא
עד הערב׳ ולא יאכל׳ מן־הקדשים׳ כי
אם־רחץ׳ בשרו׳ במים׳ 6 וטמא עד
הערב׳ ולא יאכל׳ מן־הקדשים׳ כי אם־
רחץ׳ בשרו׳ במים׳ 7 וכבס׳ בגדיו׳
וטהר׳ אחר׳ יבא׳ מן־המחנה׳ וטמא
עד הערב׳ 8 נבלת׳ וטרפה׳ לא יאכל׳
לטמאה׳ בה׳ אני יהוה׳ 9 ושמרו׳
את־משמרתי׳ ולא־ישאו׳ עליו חטא׳
ומתו׳ בו׳ כי יחללוהו׳ אני יהוה׳
מקדשם׳ 10 וזר׳ לא יאכל׳ קדש׳
תושב׳ כהן׳ ושכיר׳ לא יאכל׳ קדש׳
11 וכהן׳ קנת כסף׳ הוא׳ יאכל׳ בו׳
ויליד ביתו׳ הם׳ יאכלו׳ בלחמו׳
12 ובת כהן׳ כי תהיה׳ לאיש זר׳ הוא׳
בתרומת הקדשים׳ לא תאכל׳ 13 ובת
כהן׳ כי־תהיה׳ אלמנה׳ וגרושה׳
וזרע׳ אין־לה׳ ושבה׳ אל־בית אביה׳
כנעורתיה׳ לחם אביה׳ תאכל׳ וכל־זר׳
לא יאכל׳ בו׳ 14 ואיש׳ כי יאכל׳
קדש׳ בשגגה׳ וחמשתו׳ יסף׳ עליו׳
ונתן׳ לכהן׳ את־הקדש׳ 15 ולא יחללו׳
את־קדשי בני ישראל׳ אשר ירימו׳
ליהוה׳ 16 והשיאם׳ עון אשם׳ באכלם
את־קדשיהם׳ כי אני יהוה׳ מקדשם׳
17 וידבר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳
דבר אל־אהרן׳ ואל־בניו׳ ואל כל־בני
ישראל׳ ואמרת׳ אליהם׳ איש איש
מבית לזרעכם׳ אשר יקרב׳ אל־הקדשים׳
אשר יקדישו בני ישראל׳ ליהוה׳ וטמאתו׳
עליו׳ והכרתי׳ הנפש׳ ההוא׳ מלפני׳
אני יהוה׳ 18 אמר׳ אל־אהרן׳ ואל־בניו׳
ואל כל־בני ישראל׳ איש איש מבית
לזרעכם׳ אשר יקריב׳ קרבנו׳ לכל־
נדריהם׳ ולכל־נדבתם׳ אשר יקריבו׳
ליהוה׳ לעלה׳ 19 לרצנכם׳ תמים׳
זכר׳ בבקר׳ בכשבים׳ ובעזים׳ 20 כל
אשר־בו מום׳ לא תקריבו׳ כי לא לרצון׳
יהיה׳ לכם׳ 21 ואיש׳ כי־יקריב׳ זבח
שלמים׳ ליהוה׳ לפלא נדר׳ או לנדבה׳
בבקר׳ ובצאן׳ תמים׳ יהיה׳ לרצון׳
כל־מום׳ לא יהיה׳ בו׳ 22 עור׳ או־שבור׳
או־חרום׳ או־יבלת׳ או־תלל׳ יבלת׳
לא־תקריבו׳ אלה׳ ליהוה׳ ואשה׳ לא
תתנו׳ מהם׳ על־המזבח׳ ליהוה׳ 23 שור׳
ושה׳ אשר־יהיה׳ בו׳ שרוע׳ וקלוט׳
נדבה׳ תעשה׳ אותו׳ ולנדר׳ לא ירצה׳
24 אבה׳ ומרוח׳ ומכרת׳ וכתות׳
וכרות׳ לא תקריבו׳ ליהוה׳ ובארצכם׳
לא תעשו׳ 25 ומיד בן־הנכר׳ לא תקריבו׳
את־לחם אלהיכם׳ מכל־אלה׳ כי־מום׳
בם׳ מום׳ בם׳ לא ירצו׳ לכם׳ 26 ויאמר
יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳ 27 שור׳ או־כשב׳
או־עז׳ כי־יולד׳ והיה׳ שבעת ימים׳
תחת אמו׳ ומיום׳ השמיני׳ והלאה׳
ירצה׳ לקרבן׳ אשה׳ ליהוה׳ 28 ושור׳
או־שה׳ אתו׳ ובנו׳ לא תשחטו׳ ביום׳
אחד׳ 29 וכי תזבחו׳ זבח תודה׳
ליהוה׳ לרצנכם׳ תזבחו׳ 30 ביום׳
ההוא׳ יאכל׳ לא־יותיר׳ ממנו׳ עד־
בקר׳ אני יהוה׳ 31 ושמרתם׳
מצותי׳ ועשיתם׳ אתם׳ אני יהוה׳
ולא תחללו׳ את־שם קדשי׳ ונקדשתי׳
בתוך בני ישראל׳ אני יהוה׳ מקדשכם׳
32 המוציא׳ אתכם׳ מארץ׳ מצרים׳
להיות׳ לכם׳ לאלהים׳ אני יהוה׳
33 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳
דבר אל־בני ישראל׳ ואמרת׳ אליהם׳
איש איש׳ מבית ישראל׳ ומן־הגר׳
בישראל׳ אשר יקריב׳ קרבנו׳ לכל־
נדריהם׳ ולכל־נדבתם׳ אשר יקריבו׳
ליהוה׳ לעלה׳ 34 לרצונכם׳ תמים׳
זכר׳ בבקר׳ בכשבים׳ ובעזים׳ 35 בהמה
אשר־הוא׳ שור׳ וכשב׳ אתו׳ ובנו׳
תשחטו׳ ביום׳ אחד׳ הוא׳ ובן־היום׳
לא תעשו׳ לקרבן׳ אשה׳ ליהוה׳
36 ומן־הבקר׳ ומן־הצאן׳ לא תקחו׳
אותו׳ ואת־בנו׳ ביום׳ אחד׳ 37 וכי
תקריבו׳ קרבן׳ תודה׳ ליהוה׳ לרצונכם׳
תזבחו׳ 38 ביום׳ ההוא׳ יאכל׳ לא
יותיר׳ ממנו׳ עד־בקר׳ אני יהוה׳
ובכל־נדריכם׳ ובכל־נדבותיכם׳ אשר
תעשו׳ ליהוה׳ 39 ובחמשה׳ עשר
יום׳ לחדש׳ השביעי׳ בהאספכם׳
את־תבואת הארץ׳ תחגו׳ את־חג׳
יהוה׳ שבעת ימים׳ בשנה׳ חקת עולם׳
לדרתיכם׳ בחדש׳ השביעי׳ תחגו׳
אותו׳ 40 ביום׳ הראשון׳ מקרא׳
קדש׳ יהיה׳ לכם׳ כל־מלאכת׳ עבדה׳
לא תעשו׳ ושמחתם׳ לפני׳ יהוה׳
אלהיכם׳ שבעת ימים׳ 41 וחגתם׳
אתו׳ חג׳ ליהוה׳ שבעת ימים׳ בשנה׳
חקת עולם׳ לדרתיכם׳ בחדש׳ השביעי׳
תחגו׳ אותו׳ 42 בסכות׳ תשבו׳ שבעת
ימים׳ כל־האזרח׳ בישראל׳ יישבו׳
בסכות׳ 43 למען׳ ידעו׳ דרתיכם׳
כי בסכות׳ הושבתי׳ את־בני ישראל׳
בהוציאי׳ אתם׳ מארץ׳ מצרים׳
אני יהוה׳ אלהיכם׳ 44 וידבר׳ משה׳
את־מועדי׳ יהוה׳ אל־בני ישראל׳

21

ויאמר יהוה׳ אל־משה׳ דבר׳
אל־הכהנים׳ בני אהרן׳ ואמרת׳
אליהם׳ לנפש׳ לא יטמא׳ בעמיו׳
2 כי אם־לשארו׳ הקרב אליו׳
אל־אמו׳ ואל־אביו׳ ואל־בנו׳
ואל־בתו׳ ואל־אחיו׳ 3 ואל־אחתו׳
הבתולה׳ הקרובה׳ אליו׳ אשר לא־
היתה׳ לאיש׳ עליה׳ יטמא׳ 4 בעל׳
בעמיו׳ יטמא׳ לחלל׳ בעמיו׳
5 לא יקרחו׳ קרחה׳ בראשם׳
ופאת זקנם׳ לא יגלחו׳ ובבשרם׳
לא יעשו׳ שרט׳ 6 קדשים׳ יהיו
לאלהיהם׳ ולא יחללו׳ שם אלהיהם׳
כי את־אשי יהוה׳ לחם אלהיהם׳
הם מקריבים׳ והיו קדש׳
7 אשה׳ זונה׳ וחללה׳ לא יקחו׳
ואשה׳ גרושה׳ מאישה׳ לא יקחו׳
כי קדש׳ הוא׳ לאלהיו׳
8 וקדשתו׳ כי את־לחם אלהיך׳
הוא׳ מקריב׳ קדש׳ יהיה־לך׳
כי קדוש׳ אני יהוה׳ מקדשכם׳
9 ובת׳ איש׳ כהן׳ כי תחל׳
לזנות׳ את־אביה׳ היא׳ מחללת׳
באש׳ תשרף׳ 10 והכהן׳ הגדול׳
מאחיו׳ אשר יוצק׳ שמן המשחה׳
על־ראשו׳ והמלא׳ את־ידו׳
לכהן׳ בבגדים׳ לא יפרע׳
ראשו׳ ופרם׳ בגדיו׳ לא יקרע׳
11 ואל־כל׳ נפשות׳ מת׳ לא יבא׳
לאביו׳ ולאמו׳ לא יטמא׳
12 ומן־המקדש׳ לא יצא׳ ולא יחלל׳
את־מקדש׳ אלהיו׳ כי נזר׳ שמן־
משחת אלהיו׳ עליו׳ אני יהוה׳
13 והוא׳ נשא׳ אשה׳
בבתולתו׳ 14 אלמנה׳ וגרושה׳
וחללה׳ זונה׳ את־אלה׳ לא יקח׳
כי אם־בתולה׳ מעמיו׳ יקח׳ אשה׳
15 ולא יחלל׳ זרעו׳
בעמיו׳ כי אני יהוה׳ מקדשו׳
16 וידבר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳
17 דבר אל־אהרן׳ לאמר׳ איש׳
אשר־בו מום׳ מזרעך׳ לדרתם׳
לא יקרב׳ לחם אלהיו׳
18 כי כל־אשר־בו מום׳ לא יקרב׳
איש עור׳ וחרם׳ ושרוע׳
19 או איש׳ אשר־יהיה׳ בו שבר׳
רגל׳ או שבר׳ יד׳ 20 או גבן׳
או דק׳ או תבלל׳ עין׳ או־יבלת׳
או־תלל׳ יבלת׳ או־מרוח׳ אשך׳
21 איש׳ אשר־בו מום׳ מזרע׳
אהרן׳ הכהן׳ לא יגש׳
להקריב׳ אשי יהוה׳ מום׳ בו׳
לחם אלהיו׳ לא יגש׳
22 לחם אלהיו׳ מקדשי קדשים׳
ומן־הקדשים׳ יאכל׳ 23 אך׳ אל־
הפרכת׳ לא יבא׳ ואל־המזבח׳
לא יגש׳ כי־מום׳ בו׳ ולא יחלל׳
את־מקדשי׳ אני יהוה׳ מקדשם׳
24 וידבר׳ משה׳ אל־אהרן׳ ואל־בניו׳
ואל כל־בני ישראל׳

ראה מלך בצדק ישרו שרים למשפט׃ והיה איש כמסתר מרוח
וסתר זרם מים ציה ארץ עיף׃ כצל צור גדול בארץ עיה׃ ולב
נבהלים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃ לא יקרא
עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף ולדבר אל־יהוה תועה לרקות רעב נפש
תריק ומשקה צמא יחסיר׃ וכלי כילי הוא רעים יעצותיו זמות
יעצו להחריב עניים בדברי־שקר וגם כי־ידבר אביון משפט׃
ונדיב נדיבות יעצו והוא בנדיבות יקום׃ נשים שאנן קומנה
שמענה אמרי־לא׃ בטחות אל־תבטח בנות־בלעדי־בטח׃ כי־
אסף בצר יבוא כרם אין אסיף׃ חרדו רגזות בטחות׃ אל־
תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה
צבאות׃ אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר
אדני יהוה צבאות׃ אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃
לכן אמר אדני יהוה צבאות׃ אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־
אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה צבאות׃ אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־
יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה צבאות׃ אל־תבטחו בלא־
דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה צבאות׃ אל־תבטחו
בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה צבאות׃ אל־
תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה צבאות׃
אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני יהוה
צבאות׃ אל־תבטחו בלא־דבר׃ כי־יין אין־אמונה׃ לכן אמר אדני
יהוה

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ׃ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ׃ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܡܢ ܪܚܒ ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ׃ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܫܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܘܪܡ׃ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܒܥܕܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ ܫܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܠܙܪܒܒܠ׃ ܙܪܒܒܠ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ 13 ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ 14 ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ 15 ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܢܗ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܩܪܝܢ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܐܫ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܐܪܒܥܬܣܪܐ ܕܪܐܫ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܐܪܒܥܬܣܪܐ ܕܪܐܫ׃ 18 ܗܝܢ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ׃ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܪܪܫܬܐ ܠܡܐܪܣܘܗ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܘܬܗ ܐܦܠܚ ܠܫܕܪܘܗܝ׃ 20 ܘܟܕ ܗܘܐ ܡܚܫܒ ܗܢܘܢ ܐܬܪܐܝܬܐ ܕܡܪܝܡ ܐܬܪܐܝܬܐ ܕܝܘܣܦ ܒܪ ܕܘܝܕ ܠܬܪܥ ܠܡܣܒܘܬܟ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܕܬܫܪܐ ܠܡܣܒܘܬܟ׃ 21 ܕܡܪܝܡ ܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ׃ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ׃ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ׃ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ׃ ܘܩܒܠ ܠܢܫܬܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܒܟܪܐ׃ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃

2 ܗܘܐ ܕܒܝܘܡܬܐ ܕܝܠܕܘܗܝ ܕܝܫܘܥ ܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ ܒܝܡܘܗܝ ܕܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ׃ ܗܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܐܬܘ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ׃ ܐܝܟܡܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ׃ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܪܝܐ׃ 3 ܘܫܡܥ ܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ׃ ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ ܘܟܢܫ ܟܗܢܐ ܪܒܐ ܘܣܦܪܐ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܥܡܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ׃ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܬܐ ܐܢܬ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ׃ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܢܘܢ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܒܣܬܪܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܕܙܒܢܐ ܕܟܘܟܒܐ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܙܠܘ ܘܫܐܠܘ ܫܠܡܐ ܕܛܠܝܐ׃ ܘܟܕ ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܒܘ ܠܝ ܕܐܙܠ ܐܦ ܐܢܐ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܡܠܟܐ׃ ܐܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܘ ܒܡܕܢܚܐ׃ ܡܛܠ ܕܐܙܠ ܩܕܡܝܗܘܢ׃ ܥܕܡܐ ܕܡܛܐ ܥܠ ܐܬܪܐ׃ ܕܗܘܐ ܩܐܝܡ׃ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ׃ ܫܡܚܘ ܚܕܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܢܦܠܘ ܩܕܡܘܗܝ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ׃ ܕܗܒ ܘܠܒܘܬܐ׃ ܘܡܪ ܩܛܪܬܐ׃ 12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ ܠܐܬܪܗܘܢ׃ 13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܚܙܝ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܢܬܬ ܠܡܨܪܝܡ׃ ܘܗܘܐ ܩܝܡ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܝܣ ܒܥܐ ܠܡܚܒܠ ܠܛܠܝܐ׃ 14 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܒܠܠܝܐ׃ ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܡ׃ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕ ܡܘܬܐ ܕܗܪܘܕܝܣ׃ ܕܬܡܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ׃ ܡܢ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܢ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܕܬܡܗ ܗܘܐ ܡܬܬܠܥܙ ܒܟܠ ܓܒܘܠܐ׃ ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ׃ ܟܠ ܒܢܝ ܕܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܡܢ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ׃ ܠܦܡܐ ܕܙܒܢܐ ܕܫܐܠ ܡܢ ܚܟܝܡܐ׃ 17 ܗܝܢ ܕܐܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠܐ ܡܪܡܐ ܐܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܡܪܝܪܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܒܢܝܗ׃ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ׃ ܠܐ ܡܬܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܐܢܫܐ ܕܒܥܘ ܢܦܫܗ׃ 20 ܕܐܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܐܢܫܐ ܕܒܥܘ ܢܦܫܐ׃ 21 ܘܩܡ ܝܘܣܦ׃ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܕܐܡܪ ܠܗ׃ ܒܪ ܕܘܝܕ׃ ܕܢܚܘܪ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܕܡܝܬܘ ܐܢܫܐ ܕܒܥܘ ܢܦܫ ܛܠܝܐ׃ 22 ܘܟܕ ܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܠܡܙܠܬ ܬܡܢ׃ ܡܛܠ ܕܐܫܬܡܥ ܒܚܠܡܐ׃ ܐܙܠ ܠܬܚܘܡ ܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܫܪܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܕܢܬܩܝܡ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܨܪܝܐ ܢܬܩܪܐ׃

ἀκολουθεῖν αὐτῷ καὶ ἀφεῖναι πρῶτον τοῖς
κατὰ τὸν οἶκόν μου καὶ ἀποτάξασθαι τοῖς
ἐν τῷ οἴκῳ μου. 9 οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὸν ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ
ὀπίσω εὐθέτος ἐστὶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ. 8 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ὁ μὲν καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ
τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;
7 οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετον
ἔστιν, ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω.

3 Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς συναγωγάς·
καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ ἐξηραμένην ἔχων
τὴν χεῖρα. 2 καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς
σάββασιν θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτοῦ. 3 καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν ξηρὰν
χεῖρα ἔχοντι· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. 4 καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι
ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 καὶ
περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς,
συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον
τὴν χεῖρα σου. καὶ ἐξέτεινεν, καὶ
ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
ἄλλη. 6 καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον
ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ
πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, 8 καὶ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα πλῆθος
πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἐποίει ἦλθον πρὸς
αὐτόν. 9 καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα πλοιάριον προσκαρτερήσῃ αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· 10 πολλοὺς
γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας.
11 καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν
αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτεν αὐτῷ καὶ
ἔκραζεν λέγοντες ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ. 12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ
αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσιν. 13 Καὶ ἀναβαίνει
εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν
αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 καὶ
ἐποίησεν δώδεκα, ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ
ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, 15 καὶ
ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια·
16 καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν
ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, 17 καὶ Ἰάκωβον
τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάνην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὄνομα Βοανηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς·
18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον
καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τοῦ
Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σιμῶνα τὸν
Καναναῖον 19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ
παρέδωκεν αὐτόν. 20 Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον·
καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. 21 καὶ ἀκούσαντες
οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν·
ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς
οἱ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καταβάντες ἔλεγον ὅτι
Βεελζεβοὺλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 23 καὶ
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς
ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται Σατανᾶς
Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 καὶ ἐὰν βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ βασιλεία ἐκείνη· 25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ'
ἑαυτὴν διαμερισθῇ, οὐ δυνήσεται σταθῆναι
ἡ οἰκία ἐκείνη. 26 καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη
ἐφ' ἑαυτὸν καὶ διεμερίσθη, οὐ δύναται
στῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 οὐδεὶς δύναται
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ
σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
δήσῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ τότε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ διαρπάσει. 28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας
ἐὰν βλασφημήσωσιν· 29 ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸν ἅγιον πνεῦμα, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς
τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου
κρίσεως. 30 ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον
ἔχει. Καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω στήκοντες
ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν.
31 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος· καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. 32 καὶ
ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· Τίς μου ἐστὶν
ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί; 33 καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει·
Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
34 ὅς ἂν γὰρ ποιήσῃ τὸν θέλημα τοῦ θεοῦ,
οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
ἐστίν. 35 Καὶ ἤρξατο πάλιν διδάσκειν παρὰ
τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν
ὄχλος πολὺς ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς
ἦν. 36 καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς πολλὰ ἐν
παραβολαῖς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· 37 Ἀκούετε. Ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν
αὐτό. 38 καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸν πετρώδη
τόπον, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν· καὶ
ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·
39 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ἡ ἡλιος ἐκαυματίσθη,
καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. 40 καὶ
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό,
καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. 41 καὶ ἄλλα ἔπεσεν
εἰς τὴν καλὴν γῆν καὶ ἐδίδου καρπὸν
ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερεν
ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.
42 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω. 43 Καὶ ἐλέγετο αὐτοῖς· Βλέπετε
τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται
ὑμῖν. 44 ὅς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 45 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος
βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 46 καὶ
καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν,
καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς
οὐκ οἶδεν αὐτός. 47 αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆς
καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν,
εἶτα πλήρες σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. 48 ὅταν
δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει
τὸν δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
49 Καὶ ἔλεγεν· Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν
παραβολῇ παραβάλωμεν; 50 ὡς κόκκῳ
σινάπεως, ὅς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς, 51 καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει
καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μεῖζον,
καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. 52 Καὶ τοιαῖσδε
παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· 53 χωρὶς
δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ'
ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν
πάντα. 54 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν. 55 καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν
αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ πλοῖα ἦν
μετ' αὐτοῦ. 56 καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου
μεγάλη, καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ
πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸν ἰκμῶνα.
57 καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ
προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν
αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε,
οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; 58 καὶ
διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν
τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη. 59 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί
ἐστε οὕτως; οὐπω ἔχετε πίστιν; 60 καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτος ὅτι καὶ ἡ θάλασσα
καὶ ὁ ἄνεμος ὑπακούουσιν αὐτῷ;

4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης
εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. 2 καὶ
ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς
ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος
πνεύματι ἀκαθάρτῳ, 3 ὃς τὴν κατοίκησιν
εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν· καὶ οὐδὲ ἁλύσει
οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι, 4 διὰ
τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσιν
δεδεμένον διεσπακέναι τὰς ἁλύσεις καὶ
συντετρῖφθαι τὰς πέδας, καὶ οὐδεὶς
ἰσχύεν αὐτὸν δαμάσαι· 5 καὶ διὰ παντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ
ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων
ἑαυτὸν λίθοις. 6 καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνει
αὐτῷ, 7 καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει·
Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου; ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ, μή με
βασανίσῃς. 8 ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.
9 καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; καὶ
λέγει αὐτῷ· Λεγεὼν ὄνομα μοί ἐστιν, ὅτι
πολλοί ἐσμεν. 10 καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς
χώρας. 11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὸ ὄρος
ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· 12 καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς
εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς
εἰσέλθωμεν. 13 καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς
εὐθύς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὡρμήσεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ
ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. 14 καὶ οἱ
βοσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ
ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστιν τὸ γεγονὸς τὸ
πεπραγμένον. 15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον
καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν
χοίρων. 17 καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 18 καὶ
ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἐδεήθη
ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ
οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ
ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριος
πεποίηκεν καὶ ἐλεήσας σε. 19 καὶ ἀπῆλθεν
καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες
ἐθαύμαζον. 20 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν
πολὺς ὄχλος συνήχθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἦν
παρὰ τὴν θάλασσαν. 21 καὶ ἔρχεται εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος,
καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ 22 καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ
λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως
ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας,
ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ. 23 καὶ ἀπῆλθεν μετ'
αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 24 καὶ γυνὴ οὖσα
ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, καὶ πολλὰ
παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα
ἀλλὰ εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 25 ἀκούσασα
περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· 26 ἔλεγεν
γὰρ ὅτι Ἐὰν κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ
ἅψωμαι, σωθήσομαι. 27 καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη
πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ
σώματι ὅτι ἴαται μάστιγος. 28 καὶ εὐθὺς
ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ
δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ
ὄχλῳ ἔλεγεν· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
29 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Βλέπεις
τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις
Τίς μου ἥψατο; 30 καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν ταῦτα ποιήσασαν. 31 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρομήσασα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν αὐτῇ,
ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 32 καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῇ· Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν
σε· ὑπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιὴς
ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. 33 Ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος ἔρχονται παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν·
τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; 34 ὁ
δὲ Ἰησοῦς παρακούσας λόγον λαλούμενον
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον
πίστευε. 35 καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
συνακολουθῆσαι αὐτῷ εἰ μὴ τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάνην τὸν ἀδελφὸν
Ἰακώβου. 36 καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ
κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά· καὶ
εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ
καθεύδει. 37 καὶ ἐγέλων αὐτόν. ὁ δὲ
ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα
τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
μετὰ αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν
τὸ παιδίον κείμενον. 38 καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ
κούμι, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· Τὸ
κορασάριον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. 39 καὶ
εὐθὺς ἀνέστη τὸ κορασάριον καὶ περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν
στάσει μεγάλῃ. 40 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο, καὶ εἶπεν
δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

מים אשר אם לא תרחצו אותם ולא תאכלו
אותם עד היום אשר אני עשה אותם לי
אני יהוה אדני׃ 11 ואל בני עמך תדבר
לאמר אל תטמאו בגלוליהם ובגלוליכם
אל תגעו׃ 12 כי אני יהוה אלהיכם אשר
בחקותי תלכו ומשפטי תעשו ואת שבתותי
תשמרו׃ 13 ומרו בי הבית ישראל במדבר
בחקותי לא הלכו ומשפטי מאסו אשר
יעשה האדם וחי בהם ושבתותי חללו מאד
ואמר אשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
14 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם׃
15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אל הארץ אשר נתתי חלב ודבש
צבי הוא לכל הארצות׃ 16 יען אשר
מאסו את משפטי ובחקותי לא הלכו
ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
היה לבם׃ 17 ותחס עיני עליהם משחת
אותם ולא עשיתי אתם כלה במדבר׃
18 ואמר אל בניהם במדבר בחקות אביכם
אל תלכו ומשפטיהם אל תשמרו וגלוליהם
אל תטמאו׃ 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי
לכו ומשפטי שמרו ועשו אותם׃
20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות בינו
ובינכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃
21 וימרו בי הבנים במשפטי לא הלכו
ואת חקותי לא שמרו לעשות אותם אשר
יעשה האדם וחי בהם את שבתותי חללו
ואמר אשפך חמתי עליהם לכלות אפי
בהם במדבר׃ 22 והשבתי את ידי ועשיתי
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתי אותם׃ 23 גם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי הפיץ בגוים
ולזרות בארצות׃ 24 יען אשר משפטי
לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי
חללו ואחרי גלולי אביהם היו עיניהם׃
25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בהם׃ 26 ואטמא
אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם אשר אני יהוה׃ 27 לכן
דבר אל בני בית ישראל ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה עוד את זאת גדפו
אבותיכם בי מעל מעל׃ 28 והבאתים
אל האדמה אשר נשאתי את ידי לתתה
לאבותם וראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות
ויזבחו שם זבחיהם ויתנו שם כעס
קרבנם וישימו שם ריח ניחחם וינסכו
שם נסכיהם׃ 29 ואמר אליהם מה הבמה
אשר אתם הבאים שמה ותקרא שמה במות
עד היום הזה׃ 30 לכן אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הלא דרך אבותיכם
אתם דרשים ואחר שקציהם אתם זנים׃
31 ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם
באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
ואדרש לכם בית ישראל חי אני נאם
אדני יהוה אם לא אדרש לכם׃
32 והעלה על רוחכם היו לבתי אמר
נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת
עץ ואבן׃ 33 חי אני נאם אדני יהוה
אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה אמלוך עליכם׃ 34 והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצותם בהם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃
35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים׃
36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר
ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני
יהוה׃ 37 והעברתי אתכם תחת השבט
והבאתי אתכם במסרת הברית׃
38 ובררתי מכם המרדים והפשעים בי
מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת
ישראל לא יבאו וידעתם כי אני יהוה׃

5 1 ואתה בן אדם שא אל הרי ישראל
והנבא אל אדמת ישראל׃ 2 ואמרת אל
הרים ואל הגבעות אל הנחלים ואל
האפיקים כה אמר אדני יהוה הנה אני
מביא עליכם חרב ואבדתי את במותיכם׃
3 ושמתי פגריהם לפני גלוליהם ואת
עצמותיכם אזרה סביבות מזבחותיכם׃
4 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה
והבמות תשמנה למען יחתו ונשברו
מזבחותיכם וגדעו גלוליכם ונתצו
חמניכם ומחיתי מעשיכם׃
5 והנחתי פגרי בני ישראל לפני
גלוליהם וזרתי עצמותיכם סביב
מזבחותיכם׃ 6 בכל מושבותיכם הערים
תחרבנה והבמות תשמנה למען יחרבו
ויאשמו וגדעו גלוליכם ונשברו
וכלו חמניכם ונמחו מעשיכם׃
7 וחלל נפל בתוככם וידעתם כי אני
יהוה׃ 8 והותרתי שאר כי יהיו לכם
פלטים מן החרב בגוים בהזרותכם
בארצות׃ 9 והפליטים מכם יזכרוני
בגוים אשר נשבו שם אשר שברתי את
לבם הזונה אשר סרה מעלי ואת עיניהם
הזונות אשר היתה אחריהם ונכמרו
פניהם אשר זנו את גלוליהם ונקטו
פניהם על הרעות אשר עשו בכל תועבותיהם׃
10 וידעו כי אני יהוה לא דבר
הרעה הזאת עשיתי להם׃ 11 כה אמר
אדני יהוה הכה כפך ורקע רגלך ואמר
אהה על כל תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב יפלו וברעב ובדבר ימותו׃
12 הרחוק בדבר יפול והקרוב בחרב
יפל והנשאר והנצור ברעב יכלו
וכלתי חמתי בם׃ 13 וידעתם כי אני
יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם
סביבות מזבחותיהם על כל גבעה רמה
בכל הרי הר ותחת כל עץ רענן ותחת
כל אלה עבות אשר נתנו שם ריח
ניחוחם לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי
את ידי עליהם ונתתי את הארץ
שממה ומדבר מדברה מכל דרותם
ויודעו כי אני יהוה׃

9 ויאמר אליו אל תירא כי אתך אני ולא אעזבך
כי עם רב לי בעיר הזאת 10 ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם
עבדי יצחק באר אחת 11 ואבימלך הלך אליו
מגרר ומרעהו ופיכל שר צבאו מאת פלשתים
לאמר אליו אל מה זה עשיתה לנו כמעט שכב
אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם
12 ויצו אבימלך את כל העם לאמר
הנגע באיש הזה ואל אשתו מות יומת
13 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה
ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
14 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי
גדל מאד מאד 15 ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים 16 ואבימלך אמר אליו לך
מעמנו כי עצמת מאד מאתנו
17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם 18 ויחפר יצחק את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן
שמות כשמות אשר קרא לן אביו
19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים חיים 20 ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו
21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה 22 ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות
ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ

6

23 ויעל משם באר שבע 24 וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך
אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי
את זרעך בעבור אברהם עבדי 25 ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו
וכרו שם עבדי יצחק באר 26 ואבימלך
הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר
צבאו 27 ויאמר אליהם יצחק מה באתם
אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם
28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה
ברית עמך 29 אם תעשה עמנו רע כאשר
לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה
30 ויעש להם משתה ואכלו ושתו
31 וישכמו בבקר ישבעו איש לאחיו
וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום
32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק
ויגידו לו על אודת הבאר אשר חפרו
ויאמרו אליו מצאנו מים 33 ויקרא אתה
שבעה על כן שם העיר באר שבע
עד היום הזה 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילן החתי 35 ותהיינה
מרת רוח ליצחק ולרבקה

7

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני 2 ויאמר הנה נא זקנתי
לא ידעתי יום מותי 3 ועתה שא נא כליך
תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה
4 ועשה לי מטעמים כאשר אהב אבי
ואכלה בעבור אשר תברכך נפשי
5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו
וילך עשו השדה לצוד צידה להביא
6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר 7 הביאה לי צידה ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי
8 ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי
מצוה אותך 9 לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם
מטעמים לאביך כאשר אהב
10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך
לפני מותו 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו
הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק
12 אולי ימשני אבי והיה בעיניו כמתעתע
והבאתי על נפשי קללה ולא ברכה
13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך
שמע בקולי ולך קח לי מן הצאן
14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו
15 ותקח רבקה את בגדי עשו הבן הגדול
אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן 16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה
על ידיו ועל חלקת צוארו
17 ותתן את המטעמים והלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה 18 ויבא אל אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני מי אתה בני
19 ויאמר יעקב אל אביו אני עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שב
ואכלה מצידי למען תברכני נפשך
20 ויאמר יצחק אל בנו מה זאת מהרת
למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא
22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר
הקול קול יעקב והידים ידי עשו
23 ולא הכירו כי היו ידיו אחים
שערת כאחיו עשו ויברכהו
24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני
25 ויאמר הגישה לי ואכלה מצידו בני
בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויביאהו יין וישת
26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ויגש וישקהו
27 ויריח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה
אשר ברכו יהוה
28 ויתן לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
29 יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים
הוה גבר לאחיך והשתחוו לך בני אמך
ארריך ארור ומברכיך ברוך
30 ויהי אך כלה יצחק לברך את עשו
אחיו ויהי אך יצא יצא יעקב מאת
פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו
31 גם הוא עשה מטעמים ויביא לאביו
ויאמר לאביו יקום אבי ויאכל מצידו
בעבור תברכני נפשך 32 ויאמר לו יצחק אביו
מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו
33 ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד
ויאמר מי אפוא הוא הצד צידה ויבא לי
ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם
ברוך יהיה 34 כשמע עשו את דברי
אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי
35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך
36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים אתי את בכרתי הנה עתה לקח
ברכתי ויאמר הלא שמרת לי ברכה
37 ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים
ודגן ותירש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה
בני 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו
קולו ויבך 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל
40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך
41 ויעקב שנא את עשו על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבבו הקרבו
ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי
42 ותגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך
43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך
אל לבן אחי חרנה 44 וישבת עמו
ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך
45 עד שוב אף אחיך מעמך ושכח את
אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם
הגם אשכל גם שניכם יום אחד
46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים

לב אדם אומר אל תאמר חטאי
מפני מה היו הימים הראשונים
טובים מאלה כי לא מחכמה
אתה שואל על זה׃ 23 הבט
בחכמה ראה
אשר עשה האלהים
מי יוכל לתקן
את אשר עקם׃ 24 ביום
הטוב היה שמח
וביום הרע
התבונן
אלהים עשה
את זה לעומת
זה לבלתי
מצא אדם
אחרי מה
שיהיה׃ 25 הכל
ראיתי בימי
הבל
אחד יש צדיק
אובד בצדקו
ויש רשע
מאריך
ברעתו׃ 26 אל
תהי צדיק
הרבה ואל
תתחכם
יותר למה
תשומם׃
אל תרשע
הרבה ואל
תהי כסיל
למה תמות
בלא עת׃
27 טוב
אשר תאחז
בזה וגם
מזה אל
תנח ידך
כי יראת
אלהים
תצא את
כולם׃
28 החכמה
תעז לחכם
מעשרה
שליטים
אשר
בעיר׃
29 אך
זאת מצאתי
אשר עשה
האלהים
את האדם
ישר והם
בקשו
חשבונות
רבים׃
30 הבט
זה מצאתי
אמר קהלת
אחד לאחד
למצא
חשבון׃
31 עוד
בקש נפשי
ולא מצאתי
אדם אחד
מאלף
מצאתי
ואשה
מכל
אלה לא
מצאתי׃
32 רק
זאת
מצאתי
אשר עשה
האלהים
את האדם
ישר והם
בקשו
חשבונות
רבים׃
33 מי
כחכם
ומי
יודע
פתרון
דבר
חכמת
אדם
תאיר
פניו
ועז
פניו
ישנה׃
34 אני
אומר
שמור
פי מלך
ועל
דבר
שבועת
אלהים
אל
תבהל
לעמד
מלפניו
אל
תתיצב
בדבר
רע
כי כל
אשר
יחפץ
יעשה׃
35 בדבר
המלך
שלטון
ומי
יאמר
אליו
מה
תעשה׃
36 שומר
מצוה
לא
ידע
דבר
רע
ולב
חכם
יודע
עת
ומשפט׃
37 כי
לכל
חפץ
יש
עת
ומשפט
כי
רעת
האדם
רבה
עליו׃
38 כי
אינו
יודע
מה
שיהיה
כי
כאשר
יהיה
מי
יגיד
לו׃
39 אין
איש
שלט
ברוח
לכלא
את
הרוח
ואין
שלטון
ביום
המות
ואין
מלט
במלחמה
ולא
יפלט
רשע
את
בעליו׃
40 כל
אשר
מצאתי
בימי
הבל
לב
לי
ראיתי
רשע
קבור
ומבא
ומן
המקום
קדוש
הלכו
ונשכחו
בעיר
אשר
כן
עשו
גם
זה
הבל׃
41 אחרי
לא
יעשה
דין
מהרה
יכלה
לב
בני
האדם
לעשות
רע׃
42 אם
חוטא
עשה
רע
מאה
פעמים
והאריך
לו
אף
אמר
אני
ידעתי
כי
יהיה
טוב
ליראי
האלהים
אשר
יירא
לפניו
׃
43 ולא
יטוב
לרשע
ולא
יאריך
ימים
כצל
אשר
אינו
יירא
לפני
האלהים
׃
44 יש
הבל
אשר
נעשה
על
הארץ
כי
יש
צדיקים
אשר
מגיע
אליהם
מעשה
הרשעים
ויש
רשעים
אשר
מגיע
אליהם
מעשה
הצדיקים
אמרתי
כי
גם
זה
הבל׃
45 ואני
שבחתי
את
השמחה
כי
אין
לאדם
תחת
השמש
אלא
לאכל
ולשתות
ולשמח
כי
הוא
יעמוד
לו
בעמלו
ימי
חייו
אשר
נתן
לו
האלהים
תחת
השמש
׃
46 כאשר
נתתי
לבי
לדעת
חכמה
ולראות
את
הענין
אשר
נעשה
על
הארץ
גם
יום
ולילה
אינו
רואה
שנה
ושנה׃
47 ראיתי
את
כל
מעשה
האלהים
כי
לא
יוכל
האדם
למצא
את
המעשה
אשר
נעשה
תחת
השמש
אשר
גם
כאשר
יגע
העם
לבקש
לא
ימצא
גם
כי
אמר
החכם
לדעת
לא
יוכל
למצא
׃
48 כי
את
כל
אלה
נתתי
אל
לבי
ולבחון
את
כל
אלה
כי
הצדיקים
והחכמים
ומעשיהם
בידי
האלהים
גם
אהבה
גם
שנאה
לא
ידע
האדם
הכל
לפניהם
׃
49 הכל
כאשר
היה
לקראת
כל
אחד
ואחד
מקרה
אחד
לצדיק
ולרשע
לטוב
ולטהור
ולטמא
לזובח
ולאינו
זובח
כטוב
כחוטא
הנשבע
כיראו
את
שבועה
׃
50 זה
רע
בכל
אשר
נעשה
תחת
השמש
כי
מקרה
אחד
לכל
וגם
לב
בני
האדם
מלא
רע
והוללות
בלבבם
חיים
אחר
כן
הולכים
אל
המתים
׃
51 כי
מי
יבחר
אל
כל
החיים
יש
תקוה
כי
הכלב
החי
טוב
מן
האריה
המת
׃
52 כי
החיים
יודעים
שיהיו
מתים
והמתים
אינם
יודעים
מאומה
ואין
עוד
שכר
כי
נשכח
זכרם
׃
53 גם
אהבתם
גם
שנאתם
גם
קנאתם
כבר
אבדה
ואין
עוד
חלק
לעולם
בכל
אשר
נעשה
תחת
השמש
׃
54 הנה
אמרתי
אל
לבי
לך
אל
נא
אכל
לחם
בשמחה
ושתה
יינך
בטוב
לבב
כי
כבר
רצה
האלהים
את
מעשיך
׃
55 בכל
עת
יהיו
בגדיך
לבנים
ושמן
על
ראשך
אל
יחסר
׃
56 ראה
חיים
עם
אשה
אשר
אהבת
כל
ימי
חיי
הבל
אשר
נתן
לך
תחת
השמש
כל
ימי
הבל
כי
הוא
חלקך
בחיים
ובעמלך
אשר
אתה
עמל
תחת
השמש
׃
57 כל
אשר
תמצא
ידך
לעשות
עשה
כי
אין
מעשה
וחשבון
ודעת
וחכמה
בשאול
אשר
אתה
הולך
שם
׃
58 שבתי
וראה
תחת
השמש
כי
לא
לקלים
המרוץ
ולא
לגבורים
המלחמה
וגם
לא
לחכמים
לחם
ולא
לנבונים
עשר
ולא
לידעים
חן
כי
עת
ופגע
יקרה
את
כולם
׃
59 כי
גם
לא
ידע
האדם
את
עתו
כדגים
אשר
יאחזו
במצודה
רעה
וכצפרים
האחזות
במוקש
כהם
יוקשים
בני
האדם
לעת
רעה
כאשר
תפול
עליהם
׃
60 גם
זאת
חכמה
ראיתי
תחת
השמש
וגדולה
היא
אלי
׃
61 עיר
קטנה
ואנשים
בה
מעט
ובא
אליה
מלך
גדול
וסבב
אותה
ובנה
עליה
מצודים
גדולים
׃
62 ונמצא
בה
איש
מסכן
וחכם
והוא
יעצל
את
העיר
בחכמתו
ואין
זכר
לאיש
המסכן
׃
63 ואמר
אני
טובה
החכמה
מגבורה
וחכמת
המסכן
בזויה
ודבריו
לא
נשמעים
׃
64 דברי
חכמים
בנחת
נשמעים
מצעקת
מושל
בכסילים
׃
65 טובה
חכמה
מכלי
קרב
וחוטא
אחד
יאבד
טובה
הרבה
׃

אל תירא מפני אדם כי אתם
אלהים, ודבר ה' אשר אני דבר
אליכם אתו אדבר. 2 ויאמר לא כן
אדני ה' כי אם רעה הנה
עבדיך עשרת ימים כל אדם
לא נמצא בבית עבדיך. 3 ויאמר
אליהם אם כן אדברה נא אני
אתכם ראו את אדני המלך
ואת אדם אשר אתו אל תיראו
מפני אדם אשר אתו אל תיראו
מפני אדם אשר אתו אל תיראו
מפני

לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ 12 ולא תשבעו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול
ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה׃ 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה׃ 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת
זרע והוא שפחה נחרפת לאישׁ ופדות לא נתנה לו וחפש לא נתן לה בבקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ 21 ואת אשמו יביא אל יהוה אל פתח אהל
מועד איל אשם׃ 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר
חטא וסלח לו חטאתו אשר חטא׃ 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנת
הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ 25 ובשנת החמישית תאכלו את
פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על הדם לא
תנחשו ולא תעונו׃ 27 לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃
28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃
29 אל תחל את בתך לזנות פן תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃ 30 את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ 31 אל תפנו אל האבות ואל הידעני
אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם׃ 32 מפני שיבה תקום והדרת פני
זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃
34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל
ובמתכת׃ 36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה׃ 38 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגרים בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ
לא יסקלנו באבן׃ 39 ונתתי אני את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ 40 ואם
העלם יעלימו עם הארץ מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך ולא המיתו׃
41 ואני אשים את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך׃ 42 ונפש אשר תפנה אל האבות ואל הידעני
לזנות אחרי הם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו׃
43 והתקדשתם והיתם קדשים כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃

10

ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ יסקלו אתו באבן׃ 2 ואני אשים את פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את
מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ 3 ואם העלם יעלימו עם הארץ מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך ולא המיתו׃ 4 ואם לא יעלימו עם הארץ מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך ולא המיתו׃ 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו
והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך׃ 6 והנפש אשר תפנה
אל האבות ואל הידעני לזנות אחרי הם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו׃ 7 והתקדשתם והיתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם׃
8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם׃ 9 כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו׃
10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומתו
הנאף והנאפת׃ 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
יומתו שניהם דמיהם בם׃ 12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו כי דם המה׃ 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם׃ 14 ואיש אשר יקח אשה ואת אמה
זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם׃ 15 ואיש אשר
יתן שכבתו בבהמה מות יומת והרגתם את הבהמה׃ 16 ואשה אשר תקרב
אל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃
17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא וכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו יישא׃
18 ואיש אשר ישכב את נדה וגלה את ערותה את מקורה הערה ואתה גלית
את מקור דמיה ונכרתו שתיהם מתוך עמם׃ 19 וערות אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם יישאו׃ 20 ואיש אשר ישכב את דודתו
ערות דודו גלה חטאם יישאו ערירים ימותו׃ 21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו
נדה הוא ערות אחיו ערה גלה ערירים יהיו׃ 22 ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
לשבת בה׃ 23 ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל
אלה עשו ואקצ אתם׃ 24 ואמר אליכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים׃ 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא
לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה
אשר הבדלתי לכם לטמא׃ 26 והיו לי קדשים כי קדוש אני יהוה והבדלתי
אתכם מן העמים להיות לי׃ 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומתו אבן יסקלו אתם דמיהם בם׃

46 אחרים אשר אתם
מעבדים אותם בפרך
ורדו בהם בפרך ויראת
אלהיך: 47 וכי יגור
אצלך ויתרושש אחיך
עמו ומכר נגרו
לגר תושב אצלך
או לעקר משפחת גר:
48 אחרי נמכר
יהיה לו גאלה
אחד מאחיו יגאלנו
דודו או בן דודו
או שאר בשרו
מבית משפחתו
יגאל לו
או השיגה ידו
וגאל:

11

ואם לא
השיגה ידו ונמכר
בידו עד שנת היובל
והיה כסף מכרו
לפי שני
שנותיו כימי
שכיר יהיה
עמו: 2 אם
מעט הם
שנים עד
היובל
וחשב
לו
כפי
שנותיו
ישיב
את
גאולתו
מכסף
מקנתו:
3 אם
עוד
רבות
השנים
לפי
אלה
מן
הכסף
ישיב
גאולתו
מכסף
מקנה
אביו:
4 ואם
מעט
נותרו
לשנים
עד
היובל
וחשב
לו
כפי
שנותיו
ישיב
את
גאולתו:
5 אם
כי
לא
ימצא
לו
מספר
שנים
עד
היובל
ויצא
בשנת
היובל
הוא
ובניו
עמו:
6 כי
לי
בני
ישראל
עבדים
אשר
הוצאתי
אותם
מארץ
מצרים
אני
יהוה
אלהיכם:
7 לא
תרדה
אתו
בפרך
ויראת
מאלהיך
אני
יהוה
אלהיכם:
8 ועבדך
ואמתך
אשר
יהיו
לך
מאת
הגוים
אשר
סביבתיכם
מהם
תקנו
עבד
ואמה:
9 וגם
מבני
התושבים
הגרים
עמכם
מהם
תקנו
וממשפחתם
אשר
עמכם
אשר
הולידו
בארצכם
והיו
לכם
לאחוזה:
10 והתנחלתם
אתם
לבניכם
אחריכם
לרשת
אחוזה
לעולם
בהם
תעבדו
ובאחיכם
בני
ישראל
איש
באחיו
לא
תרדה
בו
בפרך:
11 וכי
יגיע
גר
ותושב
עמך
והתרושש
אחיך
עמו
ונמכר
לגר
תושב
עמך
או
לעקר
משפחת
גר:
12 אחרי
נמכר
פדות
תהיה
לו
אחד
מאחיו
יגאלנו:
13 או
דודו
או
בן
דודו
יגאלנו
או
השיגה
ידו
ונגאל
היה
לו
כל
נדיב
רוחו
יגאלו
ונתן
את
כסף
גאולתו
עם
שנותיו
עד
שנת
היובל
והיה
כסף
מכרו
לפי
מספר
שנים
כימי
שכיר
יהיה
עמו:
14 אם
עוד
רבו
השנים
לפי
אלה
מן
הכסף
ישיב
גאולתו
מכסף
מקנתו:
15 ואם
מעט
נותרו
בשנים
עד
שנת
היובל
וחשב
לו
כפי
שנותיו
ישיב
את
גאולתו:
16 כשכיר
שנה
בשנה
יהיה
עמו
לא
ירדנו
בפרך
לעיניך:
17 וכי
תמכר
שדה
אחוזתך
ונגאל
אחיך
אתו
לא
תרדה
בו
בפרך
ויראת
מאלהיך
כי
אני
יהוה
אלהיכם:
18 ועשיתם
את
חקותי
ואת
משפטי
תשמרו
ועשיתם
אותם
וישבתם
לבטח
על
הארץ:
19 ונתנה
הארץ
פריה
ואכלתם
לשבע
וישבתם
לבטח
עליה:
20 וכי
תאמרו
מה
נאכל
בשנה
השביעית
הן
לא
נזרע
לא
נאסף
את
תבואתנו:
21 וצויתי
את
ברכתי
לכם
בשנה
השישית
והעשתה
את
התבואה
לשלש
השנים:
22 וזרעתם
את
השנה
השמינית
ואכלתם
מן
התבואה
ישן
עד
שנת
התשיעית
עד
בוא
תבואתו
תאכלו
ישן:
23 והארץ
לא
תמכר
לצמיתות
כי
לי
הארץ
כי
גרים
ותושבים
אתם
עמדי:
24 ובכל
ארץ
אחוזתכם
גאולה
תתנו
לארץ:
25 כי
ימוך
אחיך
עמך
ומכר
מאחוזתו
ובא
גאלו
הקרב
אליו
וגאל
את
מכר
אחיו:
26 ואיש
כי
אין
לו
גאל
והשיגה
ידו
ומצא
די
גאולתו:
27 וחשב
את
שני
מכרו
והשיב
את
העודף
לאיש
אשר
מכר
לו
ושב
לאחזתו:
28 ואם
לא
מצאה
ידו
די
השיב
לו
והיה
מכרו
ביד
הקנה
עד
שנת
היובל
ויצא
ביובל
ושב
לאחזתו:
29 ואיש
כי
ימכר
בית
מושב
עיר
אשר
לו
אחזת
קבר
עד
תם
שנת
ימים
למכרו
יהיה
גאלתו:
30 ואם
לא
יגאל
עד
מלאת
לו
שנה
תמימה
וקם
הבית
אשר
בעיר
אשר
לו
לצמיתם
לדרתיו
לא
יצא
ביובל:

12

31 ובתי
הכפרים
אשר
אין
להם
חומה
סביב
שדה
הארץ
יחשבו
הן
ונגאלו
עד
עולם
ביובל
יצאו:
32 וערי
הלוים
בתי
עריר
אחוזתם
אשר
יגאלו
לעולם
לדרתיהם:
33 אשר
יגאל
מן
הלוים
ויצא
מבית
המכר
ובעיר
אחוזתו
כי
בתי
עריר
הם
אחוזתם
בתוך
בני
ישראל:
34 ושדה
מגרש
עריהם
לא
ימכר
כי
אחוזת
עולם
הוא
להם:
35 וכי
ימוך
אחיך
ומטה
ידו
עמך
והחזקת
בו
גר
ותושב
וחי
עמך:
36 אל
תקח
מאתו
נשך
ותרבית
ויראת
מאלהיך
וחי
אחיך
עמך:
37 את
כספך
לא
תתן
לו
בנשך
ובמרבית
לא
תתן
אכלך:
38 אני
יהוה
אלהיכם
אשר
הוצאתי
אתכם
מארץ
מצרים
לתת
לכם
את
ארץ
כנען
להיות
לכם
לאלהים:
39 וכי
ימוך
אחיך
עמך
ונמכר
לך
לא
תעבד
בו
עבדת
עבד:
40 כשכיר
כתושב
יהיה
עמך
עד
שנת
היובל
יעבד
עמך:
41 ויצא
מעמך
הוא
ובניו
עמו
ושב
אל
משפחתו
ואל
אחוזת
אבתיו
ישוב:
42 כי
עבדי
הם
אשר
הוצאתי
אותם
מארץ
מצרים
לא
ימכרו
ממכרת
עבד:
43 לא
תרדה
בו
בפרך
ויראת
מאלהיך:
44 ועבדך
ואמתך
אשר
יהיו
לך
מאת
הגוים
אשר
סביבתיכם
מהם
תקנו
עבד
ואמה:
45 וגם
מבני
התושבים
הגרים
עמכם
מהם
תקנו
וממשפחתם
אשר
עמכם
אשר
הולידו
בארצכם
והיו
לאחוזה
לכם:
46 והתנחלתם
אתם
לבניכם
אחריכם
לרשת
אחוזת
עולם
בם
תעבדו
ואחיכם
בני
ישראל
איש
באחיו
לא
תרדה
בו
בפרך:
47 וכי
תשיג
יד
גר
ותושב
עמך
והתרושש
אחיך
עמו
ונמכר
לגר
תושב
עמך
או
לעקר
משפחת
גר:
48 אחרי
נמכר
פדות
תהיה
לו
אחד
מאחיו
יגאלנו
דודו
או
בן
דודו
מבשר
משפחתו
יגאל
לו
או
השיגה
ידו
ונגאל:

מלכות שמים׃ 20 וכאשר הלכו אלה הנה מלאך
יהוה נראה ליוסף בחלום לאמר׃ 21 קום קח
את הילד ואת אמו ולך ארצה ישראל כי מתו
המבקשים את נפש הילד׃ 22 ויקם ויקח את הילד
ואת אמו ויבא ארצה ישראל׃ 23 ויבא וישב
בעיר הנקראת נצרת למען אשר יתקיים
הדבר אשר נאמר בנביאים כי נצרי יקרא׃

3 1 בימים ההם בא יוחנן המטבל
ויתהלך במדבר יהודה׃ 2 לאמר שובו
כי קרבה מלכות שמים׃ 3 כי זה הוא
אשר נאמר עליו בספר דברי ישעיה הנביא
לאמר קול קורא במדבר הכינו דרך יהוה
ישרו נתיבותיו׃ 4 ויוחנן הוא לבוש בגדי
שער גמל ואזור עור בחלציו ומאכלו
היה ארבה ודבש יער׃ 5 אז יצאו אליו
ירושלים וכל היהודים וכל הכפר הירדן
ויטבלו אותם בנהר׃ 6 ויתודו חטאתם
ויוחנן מטבל אותם׃ 7 וכאשר ראה
רבים מן הפרושים והצדוקים באים
לטבילתו אמר אליהם יצאי צפעוני
מי הזהיר אתכם לברח מן הקצף הבא׃
8 עשו אם כן פרי ראוי לשובה׃
9 ואל תאמרו בלבבכם אבינו אברהם
הוא לנו כי אני אומר לכם כי יכל
אלהים מן האבנים האלה להקים בנים
לאברהם׃ 10 וגם עתה כבר הגרזן שם
אל שרש העצים כל עץ אשר לא יעשה
פרי יכרת ויטל אל האש׃ 11 אני
מטבל אתכם במים לשובה אבל
אחרי בא אחר חזק ממני אשר אינני
ראוי לשאת נעלי׳ הוא יטבל אתכם
ברוח קדש ובאש׃ 12 ומזרה בידו
לזרות את גרנו ואסף את הבר אל
אוצרו ואת המוץ ישרף באש לא יכבה׃
13 אז בא ישוע מגליל אל הירדן
אל יוחנן לטבל אותו׃ 14 ויוחנן
מעצר בו לאמר אני צריך אני
לטבל אותך ואתה תבוא אלי׃
15 וישוע ענה ויאמר אליו הרף
עתה כי כן יאות לנו לקיים את
כל הצדק׃ 16 ויוחנן הרף אז
ישוע עלה מן המים והנה
שמים נפתחו לו ויראה את רוח
אלהים יורד כיונה ובא עליו׃
17 והנה קול מן השמים לאמר
זה בני אהובי אשר בו חפצתי׃

4 1 אז הובל ישוע אל המדבר
לנסות אותו בידי השטן׃ 2 ויצם
ארבעים יום וארבעים לילה
ואחרי כן רעב׃ 3 ויגש אליו
המנסה ויאמר אם בן אלהים
אתה אמר נא לאבנים האלה
להיות לחם׃ 4 ויען ויאמר
כתוב הנה לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי אם על כל
מוצא פי אלהים׃ 5 אז לקחו
השטן אל העיר הקדושה
ויעמידהו על כנף הבית׃
6 ויאמר אליו אם בן אלהים
אתה הטל נא מטה מעלה
כי כתוב יצוה מלאכיו
עליך לשמרך׃ 7 ויען ישוע
ויאמר אליו כתוב גם כתוב
לא תנסה את יהוה אלהיך׃
8 ויקח השטן אל הר גבוה
מאד ויראהו את כל ממלכות
העולם ואת כבודן׃ 9 ויאמר
אליו כל אלה אתן לך אם
תכרע לי ותשתחו׃ 10 אז
אמר לו ישוע לך אחור
השטן כי כתוב לא תשתחוה
לאדון אלהיך ולו לבדו
תעבד׃ 11 ויעזבהו השטן
והנה מלאכים באו
ויתיצבו אליו׃ 12 ויהי
כאשר שמע ישוע כי
נתן יוחנן אל בית הכלא
ויסר אל גליל׃ 13 ויעזב
את נצרת ויבא לשכן
בכפר נחום אשר על
שפת הים בגבול זבולון
ונפתלי׃ 14 למען יקיים
את אשר נאמר בפי
הנביא ישעיה לאמר׃
15 ארץ זבולון וארץ
נפתלי דרך הים
עבר הירדן גליל
הגוים׃ 16 העם
הישב בחשך
אור גדול
ראה
וליושבי
ארץ צלמות
אור זרח
עליהם׃
17 אז
החל
ישוע
להגיד
ולאמר
שובו
כי
קרבה
מלכות
שמים׃
18 ויהי
בהלכו
על
שפת
הים
גליל
ראה
שני
אחים
שמעון
הנקרא
פטרוס
ואת
אנדרי
אחיו
משליכים
רשת
בים
כי
דייגים
הם׃
19 ויאמר
אליהם
לכו
אחרי
ואעשה
אתכם
לדייגי
אדם׃
20 ויעזבו
מיד
את
הרשת
וילכו
אחריו׃
21 ויעבר
משם
ויראה
שני
אחים
אחר
יעקב
בן
זבדי
ויוחנן
אחיו
בספינה
עם
אביהם
מתקנים
את
רשתם
ויקרא
אליהם׃
22 ויעזבו
מיד
את
הספינה
ואת
אביהם
ויבאו
אחרי
ישוע׃
23 ויסב
ישוע
בגליל
כל
הימים
ויורה
בבתי
הכנסת
ויבשר
את
בשורת
מלכות
שמים
וירפא
את
כל
חולי
ומחלה
בעם׃
24 ויצא
שמעו
בכל
ארם
ויביאו
אליו
כל
חולי
ומכאוב
אחוזי
שדים
ומשוגעים
ומשתקים
וירפאם׃
25 ויבאו
אחריו
המון
רב
מגליל
ומעשרים
עיר
ומירושלים
ומיהודה
ומעבר
לירדן׃

5 1 ויראה
את
המון
העם
ויעל
אל
ההר
ויקרא
אליו
תלמידיו׃
2 ויפתח
את
פיו
ויורם
לאמר׃
3 אשרי
עניי
הרוח
כי
להם
מלכות
שמים׃
4 אשרי
אבלים
כי
הם
ינחמו׃
5 אשרי
הענוים
כי
הם
ירשו
את
הארץ׃
6 אשרי
הרעבים
והצמאים
לצדק
כי
הם
ישבעו׃
7 אשרי
הרחמנים
כי
הם
ירחמו׃
8 אשרי
בלבי
נקיים
כי
הם
יראו
את
אלהים׃
9 אשרי
עושי
שלום
כי
הם
יקראו
בני
אלהים׃
10 אשרי
הנרדפים
בעבור
הצדק
כי
להם
מלכות
שמים׃
11 אשרי
אתם
בהחרפכם
אתכם
ובהרדפכם
אתכם
ובדברכם
עליכם
כל
דבר
רע
לשקר
למען
שמי׃
12 שישו
ושמחו
כי
שכרכם
רב
בשמים
כי
כן
רדפו
את
הנביאים
אשר
היו
לפניכם׃
13 אתם
מלח
הארץ
ואם
המלח
תתפג
במה
יתקן
לא
לשום
אותו
אלא
לזרקו
החוצה
לרמס
אנשים׃
14 אתם
אור
העולם
לא
תוכל
עיר
אשר
על
הר
להיות
נעלמת
15 ולא
יבערו
נר
ויתנו
אותו
תחת
המכסה
אבל
על
המנורה
ויאר
לכל
אשר
בבית׃
16 כן
יאר
אורכם
לפני
האדם
למען
יראו
מעשיכם
הטובים
ויכבדו
את
אביכם
אשר
בשמים׃
17 אל
תחשבו
כי
באתי
לבטל
את
התורה
ואת
הנביאים
לא
באתי
לבטל
כי
אם
לקיים׃
18 אמן
אני
אומר
לכם
עד
אשר
יעבור
השמים
והארץ
לא
יעבור
יוד
אחת
או
קוץ
אחד
מן
התורה
עד
אשר
יתקיים
הכל
19 לכן
כל
אשר
יבטל
מצוה
אחת
מן
הקטנות
ולמד
כן
לבני
אדם
יקרא
קטן
בשמים
אבל
כל
אשר
יעשה
ויורה
לבני
אדם
יקרא
גדול
בשמים׃
20 כי
אמרתי
לכם
אם
לא
תרבה
צדקתכם
יותר
מצדקת
הסופרים
והפרושים
לא
תבואו
אל
מלכות
שמים׃
21 שמעתם
אשר
נאמר
לקדמונים
לא
תרצח
ואשר
יהרג
ראוי
לדין
22 ואני
אומר
לכם
כל
אשר
יכעס
על
אחיו
ראוי
לדין
ואשר
יאמר
לאחיו
ריקא
ראוי
לדון
בסנהדרין
ואשר
יאמר
לו
פתי
ראוי
לגיהנם
אש
23 לכן
אם
תקריב
קרבנך
אל
המזבח
ונזכרת
שם
כי
יש
לאחיך
דבר
24 הנח
שם
קרבנך
לפני
המזבח
ולך
לך
תחלה
התרצה
לאחיך
ואחר
בא
והקריב
קרבנך
25 הרצה
לבעל
דינך
בטרם
תלך
עמו
אל
המשפט
פן
יסגיר
אותך
בעל
דינך
אל
השופט
והשופט
אל
הסוהר
26 אמן
אני
אומר
לך
לא
תצא
משם
עד
אשר
תשלם
את
הקרן
האחרון
27 שמעתם
אשר
נאמר
לקדמונים
לא
תנאף
28 ואני
אומר
לכם
כל
אשר
יביט
אל
אשת
רעהו
לתאוה
בה
כבר
נאף
אתה
בלבבו
29 אם
עינך
הימנית
תכשיל
אותך
נתק
אותה
והשליכה
מעליך
כי
אם
אבד
אחד
מאבריך
ולא
כל
גופך
ישלך
אל
הגיהנם
30 ואם
ידך
הימנית
תכשיל
אותך
כרת
אותה
והשליכה
מעליך
כי
אם
אבד
אחד
מאבריך
ולא
כל
גופך
ישלך
אל
הגיהנם
31 נאמר
גם
כי
אם
יגרש
איש
את
אשתו
יתן
לה
ספר
כריתות
32 ואני
אומר
לכם
כל
אשר
יגרש
את
אשתו
מלבד
דבר
זנות
גרם
לה
לנאף
ואשר
יקח
גרושה
נאף
33 שמעתם
גם
אמור
לקדמונים
לא
תשבע
לשקר
ושלם
לה׳
את
נדריך
34 ואני
אומר
לכם
אל
תשבעו
כלל
לא
בשמים
כי
הם
כסא
אלהים
לא
בארץ
כי
הדום
רגליו
לא
בירושלים
כי
עיר
מלך
גדול
הוא
35 ולא
בראשך
תשבע
כי
לא
תוכל
לעשות
שערה
אחת
לבן
או
שחורה
36 דברך
יהי
אמת
אל
תוסיף
לדבר
דברים
אחרים
37 ואם
אמר
אדם
לרעהו
אמת
אמרת
לי
אל
תוסיף
לדבר
דברים
אחרים
38 שמעתם
אשר
נאמר
עין
תחת
עין
ושן
תחת
שן
39 ואני
אומר
לכם
אל
תתיצב
לפני
הרע
כי
אם
כל
אשר
יכה
בימין
לחיך
הפך
אליו
גם
את
השמאלית
40 ואם
יחפץ
איש
לדון
אותך
ולקחת
את
כתנתך
תן
לו
גם
את
המעיל
41 ואם
יגיר
אדם
אותך
לדרך
אחת
לך
אתו
שתים
42 תן
לכל
שואל
ממך
ומן
הרוצה
לקחת
מאתך
אל
תמנע
43 שמעתם
כי
נאמר
אהב
את
רעך
ושנא
את
אויבך
44 ואני
אומר
לכם
אהבו
את
אויביכם
וברכו
את
מקללכם
היטיבו
לשנאיכם
והתפללו
בעד
רודפיכם
45 למען
תהיו
בני
אביכם
אשר
בשמים
כי
הוא
מזריח
שמשו
על
רעים
וטובים
ומוריד
גשם
על
צדיקים
ועל
לא
צדיקים
46 כי
אם
תאהבו
אך
את
אוהביכם
מה
שכר
לכם
הלא
גם
המכסים
עושים
כן
47 ואם
תברכו
אך
אחיכם
מה
יתר
עשיתם
הלא
גם
הגוים
עושים
כן
48 לכן
תהיו
אתם
שלמים
כאשר
אביכם
שבשמים
שלם
הוא׃

6 1 השמרו
לבלתי
עשות
צדקתכם
לפני
בני
אדם
למען
ראות
אותם
אז
לא
יהיה
לכם
שכר
מאת
אביכם
אשר
בשמים׃
2 לכן
כאשר
תעשה
חסד
אל
תתקע
שופר
לפניך
כאשר
יעשו
הרמאים
בבתי
הכנסת
ובשוקות
למען
יכבדו
בני
אדם
אמן
אני
אומר
לכם
כי
שכרם
הם
לקחו
3 ואתה
כאשר
תעשה
חסד
אל
תודע
שמאלך
מה
ימינך
עשתה
4 למען
יהיה
חסדך
בסתר
ואביך
אשר
רואה
בסתר
ישלם
לך
5 ואם
תתפלל
אל
תהיה
כרמאים
אשר
אהבו
לעמוד
ולהתפלל
בבתי
הכנסת
ובפנות
הרחובות
למען
יראו
בני
אדם
אמן
אני
אומר
לכם
כי
שכרם
הם
לקחו
6 ואתה
כאשר
תתפלל
בא
אל
חדרך
וסגר
דלתך
והתפלל
אל
אביך
אשר
בסתר
ואביך
אשר
רואה
בסתר
ישלם
לך
7 ואם
תתפללו
אל
תרבו
דברים
כגויים
אשר
יחשבו
כי
בדברים
הרבים
יעתרו
אליהם
אלהיהם
8 אל
תדמו
אליהם
כי
אם
אביכם
יודע
מה
אתם
צרכים
לפני
שתבקשו
אותו
9 ואתם
כה
תתפללו
אבינו
שבשמים
יתקדש
שמך
10 תבוא
מלכותך
יעשה
רצונך
כאשר
בשמים
כן
בארץ
11 לחמנו
הבא
לנו
היום
12 וסלח
לנו
חובותינו
כאשר
סלחנו
לחייבינו
13 ואל
תבא
אותנו
בנסיון
כי
אם
הצל
אותנו
מן
הרע
14 כי
אם
תסלחו
לבני
אדם
חטאיהם
יסלח
לכם
אביכם
שבשמים
15 ואם
לא
תסלחו
לבני
אדם
חטאיהם
לא
יסלח
אביכם
לחטאיכם
16 ואם
תצומו
אל
תהיו
כרמאים
אשר
יראו
בני
אדם
כי
צומים
הם
אמן
אני
אומר
לכם
כי
שכרם
הם
לקחו
17 ואתה
כאשר
תצום
רחץ
ראשך
ופנך
18 למען
לא
יראו
בני
אדם
כי
צום
אתה
אך
אביך
אשר
בסתר
ואביך
אשר
רואה
בסתר
ישלם
לך
19 אל
תאצרו
לכם
אוצרות
בארץ
אשר
יאכלו
בה
עש
וחלאה
ואשר
יבקעו
גנבים
ויגנבו
20 כי
אם
אצרו
לכם
אוצרות
בשמים
אשר
לא
יאכלו
בה
עש
וחלאה
ואשר
לא
יבקעו
גנבים
ולא
יגנבו
21 כי
אשר
אוצרך
שם
שם
יהיה
לבבך
22 נר
הגוף
העין
אם
תהיה
עינך
יפה
יאיר
כל
גופך
23 ואם
עינך
רעה
יחשך
כל
גופך
ואם
אור
אשר
בך
חשך
הוא
אז
כמה
יחשך
החשך
24 אין
יכול
איש
לעבד
שני
אדונים
כי
אם
ישנא
את
האחד
ויאהב
את
השני
או
יכבד
את
האחד
ויבז
לשני
לא
תוכלו
לעבד
אלהים
ומון
25 לכן
אני
אומר
לכם
אל
תדאגו
לנפשכם
מה
תאכלו
ומה
תשתו
ולגופכם
מה
תלבשו
הלא
הנפש
יותר
מן
המאכל
והגוף
יותר
מן
הלבוש
26 הביטו
נא
אל
עוף
השמים
כי
לא
יזרע
ולא
יקצר
ולא
יאסף
אל
אסמים
ואביכם
שבשמים
מזין
אותם
הלא
אתם
יותר
מהם
27 ומי
מכם
בדאגתו
יוסיף
לאריך
ימיו
אמה
אחת
28 ולבגד
מדוע
אתם
דואגים
הביטו
נא
אל
שושנת
השדה
איך
תצמח
לא
תיגע
ולא
תטוה
29 ואמר
אני
לכם
כי
גם
שלמה
בכל
כבודו
לא
לבש
כאחת
מאלה
30 ואם
את
עשב
השדה
אשר
היום
הוא
ומחר
יטל
אל
תנור
אלהים
יעשה
כן
הלא
אם
כן
אתם
מעט
אמונה
31 אל
תדאגו
לאמר
מה
נאכל
ומה
נשתה
ומה
נלבש
32 כי
אחרי
כל
אלה
יבקשו
הגוים
ואביכם
אשר
בשמים
יודע
כי
אתם
צרכים
לכל
אלה
33 בקשו
אך
את
מלכות
שמים
ואת
צדקתו
ואז
יוסף
לכם
כל
אלה
34 אל
תדאגו
לכם
לדאגה
לעתיד
כי
יום
אחר
ידאג
לעצמו
ודי
לכל
יום
ויומו
35 אל
תשפטו
לבלתי
הושפט
36 כי
במדה
אשר
תמדו
בה
ימדו
לכם
37 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
38 אל
תגנו
לבלתי
הגנו
39 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
40 אל
תגנו
לבלתי
הגנו
41 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
42 אל
תגנו
לבלתי
הגנו
43 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
44 אל
תגנו
לבלתי
הגנו
45 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
46 אל
תגנו
לבלתי
הגנו
47 אל
תרבו
לדון
לבלתי
הדון
48 אל
תגנו
לבלתי
הגנו

49)aiōnios g166(הנצחי מחלה לשון הלחך אמם בחשבון עולם
50 ויאיר אם מלח בחום המלחתם
ומלחו בחכמה, אם תעלו מלוח מאיזה תעלה מלוחתו
בם ואין אפשרה תכונה אחד בהם פלגה לא תוכלו תמצאה
51 אמתנאמתם אמרו בשלום ו שלום אחד זו אחד
אמם מלחתם תנחלתה 52 מדונה בהמה אמר ומה אחיה
מדבנה תעוזה מחנה

14

אלה תכונה תוכנות מתאבנות אמר ומה אלה אחיה
תנוא בהם תוכנות בם מדינה מאבנות תעוד אמרה
2 בהנחה בא זה אמם בתפילתם דלו מלוח זו תוכנות
בהם אמם מדינה ובזו אמרה 3 תנוא ומה אמר הנבדלה בחר
לו מאם נחמה אמה תוכנה לו אמם אלהים בחר בחר
אמנותה מאם בחר מתוקנתה מתוכנה מתוכנתה מלחה
4 מחנה בחר אמם אחד אמנה מאם אחר מתוכנה מבוא
אמר אמר זו מאם 5 מנוגה אמם נפגש אמנה מבוגה
אמר בזה זו אמנותה מבוגה בהם בחרה בם מבוגה
מאמרה אחיה אנה בחר מבוגה 6 מבוגה אמר אחר זו
בהם 7 אמנותו מבוגה מבוגה מלוחתו מלוחתו מלוחתו
מלוחתו מלוחתו מאם תתי מה בזה מבוגה 8 אמם בחמה
מן מתוחתו מבוגה תוכנה בזה מבוגה, אמר בו מאם אחר
מבוגה אמר מאם 9 מאם אחר אמר מבוגה מבוגה אמר מבוגה
מבוגה אמר מן אמר 10 מבוגה מלוחתו בם אחר מבוגה
אחר מן אמר מן מאם מבוגה אחר מבוגה בזה מבוגה
אמר מן מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
11 מבוגה אמר מבוגה בו מבוגה מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
12 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
13 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
14 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
15 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
16 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
17 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
18 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
19 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
20 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
21 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
22 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
23 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
24 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
25 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
26 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
27 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר
28 מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר מבוגה אמר

15

אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

ויהי בשושן הבירה׃ 2 ביום ההוא, כאשר
ישב המלך אחשורוש, על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה׃ 3 בשנת שלש למלכו,
עשה משתה לכל שריו ועבדיו; חיל פרס
ומדי הפרתמים והשרים, לפניו׃ 4 בהראותו
את עשר עשר כבוד מלכותו, ואת יקר
תפארת גדלתו, ימים רבים׃ 5 כי מלאת
הימים האלה׃ ויעש המלך לכל העם הנמצאים
בשושן הבירה׃ מגדול ועד קטן׃ משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ 6 חוורת כרפס
ותכלת׃ אחוזים בחבלי בוץ וארגמן׃ על גלילי
כסף ועמודי שיש׃ מטות הזהב והכסף׃ על
רצפת בהט ושש ודר וסחרת׃ 7 ומשקים
בכלי זהב׃ וכלים מכלים אחת׃ ויין מלכות
רב׃ כיד המלך׃ 8 ושתיה כדת אין אנס׃
כי כן יסד המלך על כל רב ביתו׃ לעשות
כרצון איש ואיש׃ 9 וגם ושתי המלכה עשה
משתה נשים׃ בבית המלוכה אשר למלך
אחשורוש׃ 10 בהיות לב המלך טוב ביין׃
אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא אבגתא
זתר וכרכס׃ שבעת הסריסים המשרתים
את פני המלך אחשורוש׃ 11 להביא את
ושתי המלכה לפני המלך׃ בכתר מלכות
לראות העמים והשרים׃ את יפיה כי טובת
מראה היא׃ 12 ותמאן המלכה ושתי׃
לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו׃
ויקצף המלך מאד׃ וחמתו בערה בו׃
13 ויאמר המלך לחכמים׃ יודעי העתים
כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת
ודין׃ 14 והקרב אליו כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן׃
שבעת שרי פרס ומדי׃ רואי פני המלך
הישבים ראשונה במלכות׃ 15 כדת מה
לעשות למלכה ושתי׃ על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש׃ ביד הסריסים׃
16 ויאמר ממוכן׃ לא על המלך לבד׃
רעה עשתה ושתי המלכה׃ כי אם על כל
השרים׃ ועל כל העמים׃ אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש׃ 17 כי יצא דבר המלכה
מן האשה׃ לבעלה׃ לאמר׃ המלך אחשורוש
אמר להביא את ושתי המלכה אלינו׃
ולא באה׃ 18 ואמרת השרות׃ אשר
שמעו את דבר המלכה׃ אל כל שרי המלך
ובזיון וכעס׃ הן הרבה׃ 19 אם על המלך
טוב יצא דבר מלכותו׃ ויכתב בדתות
פרס ומדי׃ ולא יעבר׃ אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך׃ ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה׃ 20 והנשמע דבר
המלך אשר יעשה בכל מלכותו׃ כי היא
רבה׃ כל הנשים יתנו יקר לבעליהן׃
למגדול ועד קטן׃ 21 וייטב הדבר בעיני
המלך ושרים׃ ויעש המלך כדבר ממוכן׃
22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך׃
אל מדינה ככתבה׃ ואל עם כלשונו׃
להיות כל איש הרעה בביתו׃ ומדבר כלשון
עמו׃ 23 אחר הדברים האלה׃ כשכך חמת
המלך אחשורוש׃ זכר את ושתי׃ ואת אשר
עשתה׃ ואת אשר נגזר עליה׃ 24 ויאמרו
נערי המלך המשרתיו׃ יבקשו לאדני המלך
נערות בתולות טובות מראה׃ 25 ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו׃
ויקבצו את כל נערות בתולות טובות
מראה׃ אל שושן הבירה׃ אל בית הנשים׃
ביד הגי סריס המלך׃ שומר הנשים׃
ונתן תמרוקיהן׃ 26 והנערה אשר
תיטב בעיני המלך׃ תמלך תחת ושתי
המלכה׃ ויטב הדבר בעיני המלך׃ ויעש
כן׃ 27 איש יהודי היה בשושן הבירה׃
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש׃
איש ימיני׃ 28 אשר הגלה מירושלים
עם הגולה׃ אשר הגלתה עם יכניה מלך
יהודה׃ אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃
ויהי אמן את הדסה׃ היא אסתר בת דודו
כי אין לה אב ואם׃ והנערה יפת תאר
וטובת מראה׃ ובמות אביה ואמה׃ לקחה
מרדכי לו לבת׃ 29 ויהי בהשמע את
דבר המלך ודתו׃ ובהקבץ נערות רבות
אל שושן הבירה׃ אל יד הגי׃ ותלקח אסתר
אל בית המלך׃ אל יד הגי שומר הנשים׃
ותאץ הנערה לפניו׃ ותשא חסד לפניו
מאד מאד׃ ויבהל את תמרוקיה׃ ואת
מנותיה׃ לתת לה׃ ואת שבע הנערות
הראויות׃ לתת לה׃ מבית המלך׃ ויטב
אתה ואת נערותיה׃ לבית הנשים׃
30 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה׃
כי מרדכי צוה עליה׃ אל תגידי׃ 31 ובכל
יום ויום מרדכי מתהלך׃ לפני חצר בית
הנשים׃ לדעת את שלום אסתר׃ ואת
אשר יעשה בה׃ 32 בהגיע תור אסתר
בת אביחיל דוד מרדכי׃ אשר לקח לו
לבת׃ לבוא אל המלך אחשורוש׃ אחר
מלות לה׃ כדת׃ ותהי אסתר נשאת חן
לעיני כל רואיה׃ 33 ותלקח אסתר
אל בית המלך אחשורוש׃ בחדש העשירי
הוא חדש טבת׃ בשנת שבע למלכותו׃
34 והמלך אהב את אסתר׃ מכל הנשים׃
ותשא חן וחסד לפניו׃ מכל הבתולות׃
וישם כתר מלכות בראשה׃ וימליכהו
תחת ושתי המלכה׃ 35 ויעש המלך משתה
גדול לכל שריו ועבדיו׃ את משתה אסתר
המלכה׃ וסלח מדינות׃ עשה לשרים׃
ולעבדים׃ 36 ובהקבץ בתולות שנית׃
ומרדכי ישב בשער המלך׃ 37 לא הגידה
אסתר את מולדתה׃ ואת עמה׃ כאשר
צוה מרדכי׃ ואת מאמר מרדכי׃ אסתר
עשה׃ כאשר היתה באומנה אתו׃
38 בימים ההם׃ כאשר ישב מרדכי בשער
המלך׃ קצף שני סריסי המלך׃ בגתן
ותרש׃ אחד מן שומרי הסף׃ ויבקשו
לשלח יד במלך אחשורוש׃ 39 ויודע
הדבר למרדכי׃ ויגד לאסתר המלכה׃
ותאמר אסתר למרדכי׃ בשם המלך׃
40 ובקש הדבר׃ ויבדק׃ ונתלו שניהם
על עץ׃ וכתב מרדכי׃ את הדבר הזה׃
בספר דברי הימים׃ לפני המלך׃
41 ומרדכי ידע׃ את כל אשר נעשה׃
ואת כל אשר נמצא׃ מעשה הזה׃

16

אחר הדברים האלה׃ גדל המלך
אחשורוש׃ את המן בן המדתא האגגי׃
ויניאהו׃ וישא כסאו׃ מעל כל השרים׃
אשר אתו׃ בשער המלך׃ 2 וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך׃ כרעים ומשתחוים
להמן׃ כי כן צוה לו המלך׃ ומרדכי לא
כרע׃ ולא משתחוה׃ 3 ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך׃ למרדכי׃ מדוע אתה
עבר את מצות המלך׃ 4 והי׳ כאמרם אליו
יום ויום׃ ולא שמע אליהם׃ ויגידו להמן׃
לראות׃ העמדים מרדכי׃ כי הגיד להם
אשר הוא יהודי׃ 5 וירא המן׃ כי אין
מרדכי כרע׃ ומשתחוה לו׃ ויתמלא המן
חמה׃ 6 ויבז בעיניו׃ לשלח יד במרדכי
לבדו׃ כי הגידו לו את עם מרדכי׃
ויבקש המן׃ להשמיד את כל היהודים׃
אשר בכל מלכות אחשורוש׃ עם מרדכי׃
7 בחדש הראשון׃ הוא חדש ניסן׃ בשנת
שתים עשרה למלך אחשורוש׃ הפיל פור
לפני המן׃ מיום אל יום׃ ומחדש אל חדש׃
עד שנים עשר׃ הוא חדש אדר׃
8 ויאמר המן׃ למלך אחשורוש׃ יש עם
אחד׃ מפוזר ומפרד׃ בין העמים׃
בכל מדינות מלכותיך׃ ודתיהם שונות
מכל העם׃ ואת דתי המלך׃ אינם עשים׃
ואין׃ שוה למלך׃ להניחם׃ 9 אם על המלך
טוב׃ יכתב׃ להאבידם׃ ועשרת אלפים
ככר כסף׃ אשקול׃ על ידי עשי המלאכה׃
להביא׃ אל גנזי המלך׃ 10 ויסר המלך
את טבעתו׃ מעל ידו׃ ויתן אותה להמן
בן המדתא׃ האגגי׃ צר היהודים׃
11 ויאמר המלך׃ אל המן׃ הכסף׃ נתון
לך׃ והעם׃ לעשות בו׃ כטוב בעיניך׃
12 ויקראו סופרי המלך׃ בחדש הראשון׃
בשלשה עשר יום בו׃ ויכתב׃ ככל אשר
צוה המן׃ אל אחשדרפני המלך׃ ואל
הפחות׃ אשר על מדינה ומדינה׃ וגם׃
אל שרי עם ועם׃ מדינה ומדינה׃ ככתבה׃
ועם׃ ומדינה׃ כלשונה׃ בשם המלך
אחשורוש׃ נכתב׃ וחתם בטבעת המלך׃
13 וישלחו ספרים׃ ביד הרצים׃ אל כל
מדינות המלך׃ להשמיד להרג ולאבד׃
את כל היהודים׃ מנער׃ ועד זקן׃
טף ונשים׃ ביום אחד׃ בשלשה עשר
לחדש׃ שנים עשר׃ הוא חדש אדר׃
ושללם׃ בב׳ 14 פתשגן הכתב׃ נתן דת
בכל מדינה ומדינה׃ גלוי׃ לכל העמים׃
להיות עתדים׃ ליום הזה׃ 15 הרצים
יצאו דחופים׃ בדבר המלך׃ ודת׃
נתנה בשושן הבירה׃ והמלך והמן׃
ישבו לשתות׃ והעיר שושן הבירה׃
נבוכה׃ 16 ומרדכי׃ ידע את כל אשר
נעשה׃ ויקרע מרדכי׃ את בגדיו׃
ויתלבש שק ואפר׃ ויצא בתוך העיר׃
ויזעק זעקה גדולה׃ ומרה׃ 17 ועד
לפני שער המלך׃ כי אין לבוא׃ אל
שער המלך׃ בשק׃ 18 ובכל מדינה ומדינה׃
מקום אשר דבר המלך׃ ודתו׃ הגיעו׃
אבל גדול׃ ליהודים׃ וצום׃ ובכי
ומספד׃ רבים׃ שק ואפר׃ יצע׃
19 ובאו נערות׃ אסתר׃ ושריסיה׃
ויגידו לה׃ ותתחל המלכה׃ מאד׃
ותשלח בגדים׃ להלביש את מרדכי׃
ולהסיר שקו׃ מעליו׃ ולא קבל׃
20 ותקרא אסתר׃ להתך׃ הסריס׃
מן סריסי המלך׃ אשר העמיד לפניה׃
ותצו אותו׃ אל מרדכי׃ לדעת׃
מה זאת׃ ועל מה זאת׃ 21 ויצא התך׃
אל מרדכי׃ אל רחוב העיר׃ אשר לפני
שער המלך׃ 22 ויגד מרדכי׃ לו את כל
אשר קרה אתו׃ ואת׃ פרשת הכסף׃
אשר אמר המן׃ לשקל על ידי גנזי
המלך׃ ביהודים׃ לאבדם׃ 23 וגם את
דת שונה׃ נתן בשושן הבירה׃ להרגם
ולאבדם׃ ואת כל אשר עשה׃ המן׃
אשר נגזר׃ בדת׃ אשר נתן׃ בשושן
הבירה׃ להשמיד׃ אתם׃ 24 ומרדכי׃ אמר
להשיב׃ אל אסתר׃ אל תדמי בנפשך׃
מלט׃ בבית המלך׃ מכל היהודים׃
25 כי אם׃ בעת׃ הזאת׃ תחרישי׃
רוח׃ והצלה׃ יעמד׃ ליהודים׃ ממקום
אחר׃ ואת׃ בית אביך׃ תאבדו׃
ומי יודע׃ אם׃ לעת׃ כזאת׃ הגעת׃
למלכות׃ 26 ותאמר אסתר׃ להשיב׃
אל מרדכי׃ 27 לך כנס את כל היהודים׃
הנמצאים׃ בשושן׃ וצומו׃ עלי׃
ואל תאכלו׃ ואל תשתו׃ שלשת ימים׃
לילה׃ ויום׃ גם׃ אני׃ ונערותי׃
אצום׃ כן׃ ובכן׃ אבוא׃ אל המלך׃
אשר׃ לא׃ כדת׃ וכאשר אבדתי׃
אבדתי׃ 28 ויעבר מרדכי׃ ויעש׃
ככל אשר צותה׃ עליו׃ אסתר׃
29 ביום השלישי׃ ותלבש אסתר׃
מלכות׃ ותעמד בחצר בית המלך׃
הפנימית׃ נגד בית המלך׃ והמלך׃
ישב על כסא מלכותו׃ בבית המלכות׃
נגד׃ פתח׃ הבית׃ 30 והי׳ כראות המלך׃
את אסתר המלכה׃ עמדת בחצר׃
נשאה חן בעיניו׃ ויושט המלך׃
לאסתר׃ את׃ שרביט הזהב׃ אשר בידו׃
ותקרב אסתר׃ ותגע׃ בראש׃
השרביט׃ 31 ויאמר לה המלך׃
מה לך אסתר המלכה׃ ומה בקשתך׃
עד חצי המלכות׃ ותנתן לך׃
32 ותאמר אסתר׃ אם על המלך׃ טוב
יבוא המלך׃ והמן׃ היום׃ אל המשתה׃
אשר עשיתי׃ לו׃ 33 ויאמר המלך׃
מהרו את המן׃ למען׃ דבר אסתר׃
ויבאו המלך׃ והמן׃ אל המשתה׃
אשר עשתה׃ אסתר׃ 34 ויאמר המלך׃
אל אסתר׃ בכל יום׃ משתה׃ היין׃
מה בקשתך׃ ותנתן לך׃ ומה שאלתך׃
עד חצי המלכות׃ ותעש׃ 35 אז עונתה
אסתר׃ ותאמר׃ אם׃ מצאתי חן בעיני
המלך׃ ואם על המלך׃ טוב׃ יתן׃
בקשתי׃ ועשות׃ את׃ בקשתי׃
36 כי יבוא המלך׃ והמן׃ אל המשתה׃
אשר אעשה׃ להם׃ ומחר׃ אעשה׃
כדבר המלך׃ 37 ותאמר אסתר׃ הפרס
אשר אני עשה׃ אתכם׃ ונתן לי׃ המלך׃
ומה בקשתי׃ ותנתן לי׃ המלכות׃
38 ובקשתי׃ מתתי׃ לי׃ עמי׃ בקשתי׃
ומה׃ שאלתי׃ עמי׃ ונתן לי׃ המלך׃
39 אל אסתר׃ אל׃ המלכה׃ בבית המלך׃
אשר׃ עשתה׃ המלך׃ ויאמר המן׃
גם לא חטא המלכה׃ אסתר׃ לבלתי׃
בואו׃ המלך׃ והמן׃ אל המשתה׃
אשר עשתה׃ אם׃ לבדי׃ 40 ואם׃ הבית׃
לטוב׃ בעיני׃ המלך׃ יכתב׃ לאבד׃
את הספרים׃ אשר׃ מעשה׃ המן׃
בן המדתא׃ האגגי׃ אשר כתב׃ להאבד׃
את היהודים׃ אשר׃ בכל מדינות׃
המלך׃ 41 כי איך אוכל׃ לראות׃ ברעה׃
אשר׃ יגיע׃ לעמי׃ ואם׃ אוכל׃
לעמד׃ בהאבד׃ מולדתי׃

ומי אם לא אני? ועתה הנה אני הולך לדרך כל הארץ
ואתה תשוב אל אדמת אבותיך ואל ארצך ואיטיב עמך
11 ויעקב נשבע לרחל ויגל את האבן מעל פי הבאר
ויעקב נשק לרחל וישא את קולו ויבך 12 ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ
ותגד לאביה 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן
אחתו וירץ לקראתו וישקהו וינשקהו ויביאהו אל
ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה 14 ויאמר
לו לבן אך עצם ובשרי אתה ויתעצב עמו ירח ימים
15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
הגד לי מה משכרתך 16 ולבן היו שתי בנות שם
הגדולה לאה והשם הקטנה רחל 17 ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה 18 ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה
19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אותה לאיש
אחר שבה עמדי 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה 21 ויאמר
יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבא אליה
22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה
23 והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ויבא אליה 24 ויתן לבן לו את זלפה שפחתו לאה בתו
לשפחה 25 והיה בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתה
אותי 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת את
הצעירה לפני הבכירה 27 מלא שבע זאת וונתנה לך
גם את זאת תחת עבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע
שנים אחרות 28 ויעש יעקב כן וימלא שבעת הימים
הזאת ויתן לו את רחל בתו לאשה 29 ויתן לבן לרחל
בתו את בלהה שפחתו לשפחה לה 30 ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל מלאה לאה ויעבד עמו עוד שבע
שנים אחרות 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקרה 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה
יאהבני אישי 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי ותקרא
שמו שמעון 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה
הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על
כן קרא שמו לוי 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
אודה את יהוה על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלדת

18 ורחל ראתה כי לא ילדה ליעקב ותקנא
ברחל ויאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה
אנכי 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן 3 ותאמר הנה שפחתי
בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני
ממנה בנים 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא יעקב אליה 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן
6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי
בן על כן קרא שמו דן 7 ותהר עוד בלהה שפחת רחל
ותלד ליעקב בן שני 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים
נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי
9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אתה ליעקב לאשה 10 ותלד זלפה שפחת לאה
בן ליעקב 11 ותאמר לאה בגד והיא קרא את שמו
גד 12 וזלפה שפחת לאה ילדה בן שני ליעקב
13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את
שמו אשר 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אל לאה אמו ותאמר רחל אל
לאה תן נא לי מדודאי בנך 15 ותאמר לה המעט
קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר
רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך
16 ויבא מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
בלילה ההוא 17 ויהי אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר
19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב 20 ותאמר
לאה זבדני אלהים אותי זבד טוב הפעם יזבלני אישי
כי ילדתי לו שה בנים ותקרא שמו זבולון
21 ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה דינה
22 וזכר אלהים את רחל ויעתר אליה אלהים ותפתח
את רחמה 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
את חרפתי 24 ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי
בן אחר 25 והיה כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב
אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ואל ארצי
26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהם
ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך
27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי
ויברכני יהוה בגלל אותך 28 ויאמר נקבה שכרך
עלי ואתנה 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך
ואת אשר היה מקנך אתי 30 כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אותך לרגלי ועתה
מתי אעשה גם אנכי לביתי 31 ויאמר מה אתן לך
ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר
הזה אשוב ארעה צאנך אשמר 32 אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה נקד וברד וכל שה חום בכבשים
וברד בעזים והיה שכרי 33 וענתה בי צדקתי ביום
מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד
וברד בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי 34 ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך 35 ויסר ביום ההוא את
התישים העקדים והברדים כל עז נקדת וברדת כל
אשר לבן בו וכל חום בכבשים ויתן ביד בניו
36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב
רעה את צאן לבן הנותרת 37 ויקח יעקב לו מקל
לבנה רענן ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן
חשפת המקלות אשר על המקלות 38 ויצג את המקלות
אשר פצל בשתתים בשקתות המים אשר תבאן הצאן
לשתות נגד הצאן ויחמנה בבאן לשתות 39 ויחמו
הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים
ברדים וטלאים 40 והכבשים הפרידם יעקב ויתן
פני הצאן אל עקד וכל חום בכבשים לבן וישת
עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן

19 ויהי מדברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה
2 וירא יעקב את פני לבן והנה אינו אתו כתמול
שלשום 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבתיך
ואל מולדתך ואהיה עמך 4 ותשלח יעקב ויקרא לרחל
ולאה השדה אל צאנו 5 ויאמר אליהן אני רואה את
פני אביכן כי אינו אתי כתמול שלשום ואלהי אבי
היה עמדי 6 ואתן יודעות כי בכל כחי עבדתי את
אביכן 7 ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת
מנים ולא נתנו אלהים לרעתו עמדי 8 אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך ותלדנה כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך ותלדנה כל הצאן עקדים
9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתנהו לי 10 ויהי
בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה
העתדים העלים על הצאן עקדים ברדים וטלואים
11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
הנני 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים
העלים על הצאן עקדים ברדים וטלואים כי ראיתי
את כל אשר לבן עשה לך 13 אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום
צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך 14 ותענה
רחל ולאה ויאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו 15 הלא נכרים נחשבנו לו כי מכרנו ואכל
גם אכל את כספנו 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים
מאבינו לנו ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
עשה 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על
הגמלים 18 ויסע את כל מקנהו וכל רכושו אשר רכש
פדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען 19 ולבן
הלך לגזז את צאנו ורחל גנבה את התרפים אשר לאביה
20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו
כי בורח הוא 21 וברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הר הגלעד 22 ויגד ללבן
ביום השלישי כי ברח יעקב 23 ויקח את אחיו עמו
וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק בו בהר הגלעד
24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר
אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע
25 ויגש לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר
ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד 26 ויאמר לבן אל
יעקב מה עשית וגנבת את לבבי ותנהג את בנותי
כשבויות חרב 27 למה נסתרת לברח ותגנב אותי
ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף וכנור
28 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת
עשות 29 יש לאל ידי עם לרע אתכם ואלהי אביכם
אמש לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע
30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך
למה גנבתי את אלהי 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי
יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי
32 אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר
לך מה עמדי וקח לך ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם
33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל
34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם ויגש לבן את כל האהל ולא מצא
35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא
אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא
מצא את התרפים 36 ויחר ליעקב ויריב בלבן
ויען יעקב ויאמר אל לבן מה פשעי מה חטאתי
כי דלקתה אחרי 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו
בין שנינו 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך
ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי 39 טרפה
לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה 40 הייתי אכלני חרב ביום וקרח
בלילה ונדד שנתי מעיני 41 זה לי עשרים שנה
בבית אבתיך ואעבדך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך
וברבע שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מנים 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק
היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עני ואת יגיעכפי
ראה אלהים ויוכח אמש 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן
אשר ילדו 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד ביני וביניך 45 ויקח יעקב אבן ויצבהו
מצבה 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל 47 ויקרא לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד 48 ויאמר לבן הגל הזה
עד היום הזה ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד
49 והמצפה אשר אמר יהוה יצף ביני וביניך כי
נסתר איש מרעהו 50 אם תענה את בנותי ואם תקח
נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד
בינו ובינך 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה המצבה
הזאת והנה המצבה אשר יריתי בינו ובינך 52 עד
המצבה הזאת ומצבה אם אני לא אעבר אליך את
המצבה הזאת ואם אתה לא תעבר אלי את המצבה
הזאת לרעה 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו
בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק
54 ויעקב זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם וילינו בהר

ראה ראיתי ראה את ראיתי לא ראיתי לא ראיתי לא

27 ולא יבוא אליו אל הקדש מאחורי הפרכת ולשרת
את המזבח כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אשר
קדשתי אני יהוה מקדשם׃ 28 וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ 29 אמור אל אהרן ואל בניו לאמר איש איש
מזרע אהרן הכהן אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו׃ 30 גם כל אשר מום בו לא
יקרב אל מזבחי אלהיו׃ 31 ואם בעל מום הוא
לא יבא לקרב לחם אלהיו׃ 32 לחם אלהיו מקדשי
קדשים ומן הקדשים יאכל׃ 33 אך אל הפרכת לא
יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו׃ 34 ולא יחלל
את מקדשי אני יהוה מקדשם׃ 35 וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל׃ 36 אל
תגשו אל כל קדשי בני ישראל אשר יקדישו
ליהוה וטמאתו עליו׃ 37 נפש אשר תגע בכל
אשר יטמא בנפש ומת וגבר אשר יצא ממנו שכבת
זרע׃ 38 ואשה אשר תגע בכל רמש אשר יטמא
בו ובבהמה אשר יטמא בו׃ 39 נפש אשר תגע
בכל אשר יטמא בו עד הערב ולא תאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים׃ 40 ואחרי
בא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים
כי לחמו הוא׃ 41 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה׃

20

ויהי דבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר
אל בני ישראל ולקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה
עול׃ 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא
אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו׃
4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים׃
5 ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה יישרף׃ 6 ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל
תוך שרפת הפרה׃ 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב׃ 8 והשרף אתה יכבס
בגדיו ורחץ במים את בשרו וטמא עד הערב׃
9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח
מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני
ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא׃
10 וכבס האסף את בגדיו וטמא עד הערב
והיתה זאת לבני ישראל ולגר הגר בתוכם
לחקת עולם׃ 11 הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת הימים׃ 12 הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם
לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
לא יטהר׃ 13 כל הנגע במת בנפש האדם
אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה
טמא הוא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
כי מי נדה לא זרק עליו טמא הוא עדנו
בטמאתו׃ 14 זאת התורה אדם כי ימות
באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים׃ 15 וכל כלי פתוח אשר
אין צמד פתוח עליו טמא הוא׃ 16 וכל אשר
יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או
בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים׃
17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי׃ 18 ולקח אזוב
טהור וטבל במים׃ ונזה על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
הנגע בעצם או בחלל או בקבר או במת׃
19 והזה הטהר על הטמא בשלשת הימים
וביום השביעי יחטאנו וכבס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב׃ 20 ואיש אשר יטמא
ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה
לא זרק עליו טמא הוא׃ 21 והיתה להם
לחקת עולם וגם הנזה מי הנדה יכבס בגדיו
והנגע במי נדה יטמא עד הערב׃ 22 וכל
אשר יגע בו הטמא יטמא ונפש הנגעת
תטמא עד הערב׃

21

ויבאו כל עדת בני ישראל
מדבר צין בחדש הראשון וישב העם
בקדש ותמת שם מרים׃ 2 ולא היה מים
לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן׃ 3 ויריב
העם עם משה לאמר לאמר ולו גוענו בגוע
אחינו לפני יהוה׃ 4 ולמה הביאתם את
קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו׃ 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא
אתנו אל המקום הרע הזה מקום לא זרע
ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות׃
6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד
יהוה אליהם׃ 7 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
8 קח את המטה והקהל את העדה אתה
ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם
ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בעיריהם׃
9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר
צוהו׃ 10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל
אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים
הנמן מן הסלע הזה נוציא לכם מים׃
11 וירם משה את ידו והכה את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעיריהם׃ 12 ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
הזה אל הארץ אשר נתתי להם׃ 13 אלה
מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה
ונקדש בם׃ 14 וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו׃
15 אבתינו ירדו מצרים ונשב במצרים
ימים רבים וירע לנו מצרים ולאבתינו׃
16 ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח
מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולך׃ 17 נעברה נא בארצך
לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאול
עד אשר נעבר גבולך׃ 18 ויאמר אליו אדום
לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך׃
19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה
ואם מימיך נשתה אני ומקנה ונתתי כספו
אין דבר אעבר רגלי׃ 20 ויאמר לא תעבר
ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה
׃ 21 וימאן אדום נתת את ישראל עבר בגבלו
וישט ישראל מעליו׃ 22 ויסעו מקדש
ויבאו כל עדת בני ישראל הר׃ 23 ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר אשר
אדום׃ 24 יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא
אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר
מריתם את פי במי מריבת׃ 25 קח את
אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר
׃ 26 והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת
אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת
שם׃ 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה
ויעלו אל הר׃ 28 ויפשט משה את אהרן
את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו
ויאסף אהרן שם בראש ההר׃ 29 וירא
כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום׃ 30 ויבכו בני ישראל
אהרן׃

22

ויבא כנען הערד ויאר
ישב מן הנגב׃ 2 ויבא ישראל נדר
ליהוה ויאמר אם נתון תתן את העם
הזה בידי והחרמתי את ערים׃
3 ויאזן יהוה
בקול ישראל ויתן את הכנעני׃
4 ויסעו
מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך׃
5 וידבר העם באלהים ובמשה למה
העליתנו ממצרים למות במדבר כי
אין לחם ואין מים ונפשנו קצה
בלחם הקלקל׃ 6 וישלח יהוה
בעם את הנחשים השרפים וינשכו
את העם וימת עם רב מישראל׃
7 ויבא העם אל משה ויאמר חטאנו
כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל
יהוה ויסר מעלינו את הנחשים
ויתפלל משה בעד העם׃
8 ויאמר
יהוה אל משה עשה לך שרף
ושים אותו על נס והיה כל
הנשוך וראה אתו וחי׃
9 ויעש משה
נחש נחשת וישם אל הנס והיה
אם נשך הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי׃

38 ומן הבאר ההוא הלכו ויחנו בעמק גרר
וישבו שם׃ 21 ויפקד יהוה את שרה כאשר
אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ 2 ותהר
ותלד לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר
אתו אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את שם בנו
הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ 4 וימל
אברהם את בנו יצחק בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם בן מאת שנה
בהולד לו את יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק
עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ 7 ותאמר
מי מלל לאברהם השיר בנים שרה הניקה
בנים כי ילדתי בן לזקניו׃ 8 ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את יצחק׃ 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר אל
אברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃
11 הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃
12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך
על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך
שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃
13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם
וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה
והילד ושלחה׃ 15 ותלך הגר ותתע במדבר
באר שבע׃ 16 ותכל המים מן החמת
ותשלך את הילד תחת אחד השיחים׃
17 ותלך ותשב לנגד הרחק כמטחוה קשת
כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב
מנגד ותשא את קולה ותבך׃ 18 ויקרא
מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר
לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים
אל קול הנער בהיות הוא שם׃ 19 ויפקח
אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת המים ותשק את הנער׃
20 ויהי אלהים עם הנער ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת׃ 21 וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃
22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל
שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך
בכל אשר אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני
כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי
ועם הארץ אשר גרת בה׃ 24 ויאמר אברהם
אני אשבע׃ 25 והוכח אברהם את אבימלך
על אודת באר המים אשר גזלו עבדי
אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי
עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
ואני לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו
שניהם ברית׃ 28 ויצב אברהם את שבע
כבשות הצאן לבדן׃ 29 ויאמר אבימלך
אל אברהם מה אלה שבע הכבשות האלה
אשר הצבת לבדן׃ 30 ויאמר כי את שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה
כי חפרתי את הבאר הזאת׃ 31 על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם
׃ 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃
33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ
פלשתים ימים רבים׃ 22 ויהי אחר הדברים
האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם׃ 2 ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם
אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה וקם וילך אל המקום אשר אמר
לו האלהים׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם
את עיניו וירא את המקום מרחק׃
5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
אבי והנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃
8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה
לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו
אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח וערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
מעל העצים׃ 10 וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃
11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃
12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל
תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני׃ 13 וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את האיל והעלהו לעלה
תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר
יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים׃ 16 ויאמר
בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על
שפת הים וירש זרעך את שער איביו׃
18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב
אשר שמעת בקולי׃ 19 וישב אברהם
אל נעריו וילכו יחדו לבאר שבע וישב
אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחרי הדברים
האלה והגד לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃
21 את עוץ בכרו ובוז אחיו ואת קמואל
אבי ארם׃ 22 וכסד ואת חזו ואת פלדש
וידלף ואת בתואל׃ 23 ובתואל הולד את
רבקה שמנת אלה ילדה מלכה לנחור
אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ושמה ראומה
וגם היא ילדה את טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה׃ 23 ותהי שרה מאת
שנה שבע שנים ועשרים שנה׃
2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב
אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני חת
את אברהם לאמר לו׃ 6 שמעני אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 8 ויאמר אתם אם יש את נפשכם
לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון
החתי את אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עיר לאמר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך׃ 12 ויתחו אברהם לפני עם הארץ׃
13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח מאתי ואקברה מתי שם׃
14 ויענו עפרון את אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
כסף ביני וביניך מה הוא ואת מתך קבר׃
16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ
אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃
18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
באי שער עיר׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃
20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
לאחזת קבר מאת בני חת׃

23

1 And as Paul earnestly looking
upon the council, said, Men and
brethren, I have lived in all
good conscience before God until
this day. 2 And the high priest
Ananias commanded them that
stood by him to smite him on
the mouth. 3 Then said Paul unto
him, God shall smite thee, thou
whitewalled wall: for sitting
thou to judge me according
unto the law, and command
me to be smitten contrary
unto the law? 4 And they that
stood by said, Revilest thou
God's high priest? 5 Then said
Paul, I wist not, brethren,
that he was the high priest:
for it is written, Thou shalt
not speak evil of the ruler
of thy people. 6 But when
Paul perceived that the one
part were Sadducees, and the
other part Pharisees, he
cried out in the council,
Men and brethren, I am a
Pharisee, the son of a
Pharisee: of the hope and
resurrection of the dead
I am called in question.
7 And when he had so spoken,
there arose a dissension
between the Pharisees and
the Sadducees: and the
multitude was divided.
8 For the Sadducees say
that there is no resurrection,
neither angel, nor spirit:
but the Pharisees confess
both. 9 And there arose
a great cry: and the
scribes that were of the
Pharisees' part arose,
and strived, saying,
We find no evil in this
man: but if a spirit
or angel hath spoken
to him, let us not
fight against God.
10 And when there
arose a great dissension,
the chief captain,
fearing lest Paul
should have been
pulled in pieces
of them, commanded
the band to go down,
and to take him
by force from
among them, and
to bring him into
the castle.
11 But the night
following the Lord
stood by him, and
said, Be of good
cheer, Paul: for
as thou hast
testified of me
in Jerusalem,
so must thou
bear witness
also at Rome.
12 And when
it was day,
certain of the
Jews banded
together,
and bound
themselves
under a curse,
saying that
they would
neither eat
nor drink
till they
had killed
Paul.
13 And
they
were
more
than
forty
which
had
made
this
conspiracy.
14 And
they
came
to the
chief
priests
and
elders,
and
said,
We
have
bound
ourselves
under
a great
curse,
that
we
will
eat
nothing
until
we
have
slain
Paul.
15 Now
ye
therefore
with
the
council
signify
unto
the
chief
captain
that
he
bring
him
down
unto
you
to
morrow,
as
though
ye
would
inquire
more
perfectly
concerning
him:
and
we,
or
ever
he
come
near,
are
ready
to
kill
him.
16 And
when
Paul's
sister's
son
heard
of
their
lying
in
wait,
he
went
and
came
into
the
castle,
and
told
Paul.
17 Then
Paul
called
unto
him
one
of
the
centurions,
saying,
Bring
this
young
man
unto
the
chief
captain:
for
he
hath
a
certain
thing
to
tell
him.
18 So
he
took
him,
and
brought
him
to
the
chief
captain,
and
said,
Paul
the
prisoner
called
me
unto
him,
and
prayed
me
to
bring
this
young
man
unto
thee,
who
hath
something
to
say
unto
thee.
19 Then
the
chief
captain
took
him
by
the
hand,
and
went
with
him
aside
privately,
and
asked
him,
What
is
that
thou
hast
to
tell
me?
20 And
he
said,
The
Jews
have
agreed
to
desire
thee
that
thou
wilt
bring
down
Paul
to
morrow
into
the
council,
as
though
they
would
inquire
something
more
perfectly
concerning
him.
Thou
therefore
yield
not
unto
them:
for
there
lie
in
wait
for
him
of
them
more
than
forty
men,
which
have
bound
themselves
under
a
curse,
that
they
will
neither
eat
nor
drink
till
they
have
killed
him:
and
now
are
they
ready
looking
for
a
promise
from
thee.
21 So
he
hearkened
unto
their
voice.
22 So
the
chief
captain
then
let
the
young
man
depart,
and
charged
him
to
tell
no
man
that
he
hath
shewed
these
things
to
me.
23 And
he
called
unto
him
two
centurions,
saying,
Make
ready
two
hundred
spearmen
to
go
to
Caesarea,
and
horsemen
threescore
and
十
十
十

31 and it came to pass in the eleventh year, in the
third month, in the first day of the month, the word
of the LORD came unto me, saying, 32 Son of man,
say unto Pharaoh king of Egypt, and unto his
multitude; Whom art thou like in thy greatness?
33 Behold, the Assyrian was a cedar in Lebanon
with fair branches, and with a shadowing shroud,
and of a high stature; and his top was among the
thick boughs. 34 The waters made him great,
the deep set him up on high with her rivers
running round about her plants, and sent out her
little streams unto all the trees of the field.
35 Therefore his stature became exceeding
high above all the trees of the field, and his
boughs were multiplied, and his branches became
long because of the multitude of waters, when he
shooted forth.

24

1 In the twelfth year, in the tenth month,
in the first day of the month, the word
of the LORD came unto me, saying,
2 Son of man, take up a lamentation
upon Pharaoh king of Egypt, and say
unto him, Thou art like a young lion
of the nations, and thou art as a whale
in the seas: and thou camest forth
with thy rivers, and troubledst the waters
with thy feet, and fouledst their rivers.
3 Thus saith the Lord GOD; I will therefore
spread out my net upon you with a company
of many people; and they will bring you up
in my net. 4 Then will I leave thee
upon the land, I will cast thee forth
upon the open field, and will cause
all the fowls of the heavens to
remain upon thee, and I will fill
the beasts of the whole earth with
thee. 5 And I will lay thy flesh
upon the mountains, and fill the
valleys with thy height. 6 I will
also water with thy blood the land
wherein thou swimmest, even to the
mountains; and the rivers shall be
full of thee. 7 And when I shall
extinguish thee, I will cover the
heaven, and make its stars dark;
I will cover the sun with a cloud,
and the moon shall not give her
light. 8 All the bright lights
of heaven will I make dark
over thee, and set darkness
upon your land, saith the
Lord GOD. 9 I will also vex
the hearts of many people,
when I shall bring your
destruction among the
nations, into the countries
which thou hast not known.
10 Yea, I will make many
people amazed at thee,
and their kings shall be
sore afraid for thee,
when I shall brandish
my sword before them;
and they shall tremble
at every moment, every
man for his life, in the
day of your fall. 11 For
thus saith the Lord GOD;
The sword of the king
of Babylon shall come
upon thee. 12 By the
swords of the mighty
will I cause your
multitude to fall,
the terrible of the
nations, all of them:
and they shall spoil
the pride of Egypt,
and all the multitude
thereof shall be
destroyed. 13 I will
also destroy all the
beasts thereof from
beside great waters;
neither shall the foot
of man trouble them
any more, nor the
hoofs of beasts
trouble them.
14 Then will I make
their waters deep,
and cause their
rivers to run like
oil, saith the
Lord GOD. 15 When
I make the land of
Egypt desolate,
and the country
be destitute of
that whereof it
was full, when
I smite all
them that dwell
therein, then
shall they know
that I am the
LORD. 16 This
is the lamentation
wherewith they
shall lament:
the daughters
of the nations
shall lament
her: for Egypt,
and for all her
multitude, saith
the Lord GOD.
17 Also it came
to pass in the
twelfth year,
in the first
day of the
month, the
word of the
LORD came
unto me,
saying,
18 Son of man,
wail for the
multitude of
Egypt, and
cast them
down, even
she and the
daughters
of the famous
nations,
unto the
nether parts
of the earth,
with them
that go down
into the pit.
19 Whom
do you
excel in
beauty?
go down,
and be
laid with
the
uncircumcised.
20 They
shall fall
in the
midst of
them that
are slain
by the
sword:
she is
delivered
to the
sword:
draw
her and
all her
multitude.
21 The
strong
among
the
mighty
shall
speak
of her
out of
the
midst
of hell
with
them
that
help
him:
they
are
gone
down,
they
lie
uncircumcised,
slain
by the
sword.
22 Assyria
is there
and all
her company:
his graves
are round
about
him:
all
they
slain,
fallen
by the
sword:
23 whose
graves
are set
in the
sides
of the
pit,
and her
company
is round
about
her
grave:
all
they
slain,
fallen
by the
sword,
which
caused
terror
in the
land
of the
living.

25

1 The word of the LORD came unto me,
saying, 2 Son of man, set your face
against the Ammonites, and prophesy
against them; 3 And say unto the
Ammonites, Hear the word of the Lord
GOD; Thus said the Lord GOD;
Because you said, Aha, against my
sanctuary, when it was profaned;
and against the land of Israel,
when it was desolate; and against
the house of Judah, when they
went into captivity: 4 Behold,
therefore I will deliver you
unto the children of the east
for a possession, and they
shall set their palaces
in you, and make their
dwellings among you:
they shall eat your
fruit, and they shall
drink your milk.
5 And I will make
Rabbah a stable
for camels, and
the Ammonites a
couching place
for flocks:
and you shall
know that I
am the LORD.
6 For thus
said the Lord
GOD; Because
you have
clapped your
hands, and
stamped with
the feet,
and rejoiced
with all your
spite against
the land of
Israel;
7 Behold,
therefore I
will stretch
out my hand
upon you,
and will
deliver you
for a prey
to the
heathen;
and I will
cut you off
from the
people,
and I will
cause you
to perish
out of the
countries:
I will
destroy you;
and you
shall know
that I am
the LORD.
8 Thus
saith the
Lord GOD;
Because
that Moab
and Seir
do say,
Behold,
the house
of Judah
is like
unto all
the heathen;
9 Therefore,
behold,
I will
open the
side of
Moab from
the cities
on his
frontiers,
which
are the
glory
of the
country,
Beth-jeshimoth,
Baal-meon,
and
Kiriathaim,
10 Unto
the men
of the
east
with the
Ammonites,
and will
give them
in possession,
that the
Ammonites
may not
be remembered
among the
nations.
11 And
upon Moab
will I
execute
judgments:
and they
shall know
that I
am the
LORD.
12 Thus
saith the
Lord GOD;
Because
that Edom
hath dealt
against
the house
of Judah
by taking
vengeance,
and hath
greatly
offended
therein,
and revenged
himself
upon them;
13 Therefore
thus saith
the Lord
GOD; I
will also
stretch
out my
hand upon
Edom, and
will cut
off man
and beast
from it;
and I
will make
it desolate
from Teman;
even to
Dedan
shall they
fall by
the sword.
14 And I
will lay
my vengeance
upon Edom
by the
hand of
my people
Israel:
and they
shall do
in Edom
according
to mine
anger and
according
to my
fury;
and they
shall know
my vengeance,
saith the
Lord GOD.
15 Thus
saith the
Lord GOD;
Because
that the
Philistines
have dealt
by revenge,
and have
taken
vengeance
with a
destroying
spite,
to destroy
it for the
ancient
hatred;
16 Therefore
thus saith
the Lord
GOD; I
will stretch
out my
hand upon
the
Philistines,
and I will
cut off
the Cherethims,
and destroy
the remnant
of the
sea coast.
17 And
I will
execute
great
vengeance
upon them
with
furious
rebukes;
and they
shall know
that I
am the
LORD,
when I
shall lay
my vengeance
upon them.

10 ויאמר אליו אל תגע בו ויאמר אבנר אל
יואב הלך נא הנער ויבט אחרי אבנר
ולא הכהו שתים ולא שלש ויקם יואב
אחרי אבנר ויבא עד שער בית אל
11 ואבנר הכה בחרב אחיו ויפן אבנר
אחרי יואב ויכהו שם תחת החמש
ויפל שם ויעמד כל הבא אל מקום
אשר נפל שם עשהאל ויעמדו העם
12 ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר
ושמש באה בגבעון ויעמדו הגבעה
13 ובני בנימן נאספו אחרי אבנר
ויעמדו אל ראש גדוד אחד ויתיצבו
אל ראש גבעה רחוקה מרחוק
14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא
הנערים לפנינו ויאמר יואב יקומו
15 ויקומו ויעברו מספר לבנימן
ולאישבעת עבדי דוד ושנים עשר
16 ויחזיקו איש בראש רעהו וחרב
בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא לזה
המקום חלקת הצרים אשר בגבעון
17 ותהי המלחמה קשה מאד ביום
ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד 18 ושם היו שלשת
בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל
ועשהאל היה קל רגלים כאחד
מן הצבאים אשר בשדה 19 וירדף
עשהאל אחרי אבנר ולא סר מן
אבנר ימין ושמאל מאחרי אבנר
20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשהאל ויען אמר אני הוא
21 ויאמר אליו אבנר נטה לך
ימין או שמאל והחזק לך בנער
ולקח לו עשהאל את חלצתו
22 ויסר אבנר עוד אל עשהאל
נטה לך מאחרי אל תסר מאחרי
למה אכה ארצה ואיך אשא פני
אל אחיך יואב 23 ויתמהמה עוד
לסור ויכהו אבנר בחד הרמח
אל הנצב אל הרמח ויצא מאחריו
ויפל שם ויעמד כל הבא אל מקום
אשר נפל שם עשהאל ויעמדו העם
24 ואבנר ואנשיו רדפו אחרי
יואב ואבישי ובוא השמש ויבאו
עד גבעת אמה אשר לפני גיח
דרך מדבר גבעון 25 ויתקבצו
בני בנימן אחרי אבנר ויעמדו
אגדה אחת ויתיצבו אל ראש גבעה
אחת 26 ויקרא אבנר אל יואב
ויאמר הלעד תאכל החרב עד
כי מר היא הלא ידעת כי תהיה
אחרית לנצח עד אנה לא אמרתי
לעם לשוב מרדף אחי 27 ויאמר
יואב חי אלהים אם לולי דברת
אז בבקר יעלה העם איש מרדפו
אחיו 28 ויתקע יואב בשופר
ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד
אחרי ישראל ולא יספו עוד
להלחם 29 ואבנר ואנשיו הלכו
בערבה כל הלילה ההוא ויעברו
את הירדן ויתהלכו כל הבתרון
ויבאו מחנים 30 ויואב שב
מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם
ויחסר מעבדי דוד תשעה עשר
איש ועשהאל 31 ועבדי דוד הכו
מבנימן ומאנשי אבנר שלש מאות
איש מתו 32 ויקחו את עשהאל
ויקברו אתו בקבר אביו אשר בבית
לחם ויהלכו יואב ואנשיו כל הלילה
ויאר להם השמש בחברון

27

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד
בה׳ לאמר האעלה אל אחת מערי
יהודה ויאמר ה׳ אליו עלה ויאמר דוד
אנה אעלה ויאמר אל חברון 2 ויעל
שמה דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי 3 ואת
אנשיו אשר היו עמו העלה דוד איש
וביתו וישבו בערי חברון 4 ויבאו
אנשי יהודה וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה ויגידו לדוד
לאמר אנשי יבש גלעד הם קברו את
שאול 5 וישלח דוד מלאכים אל
אנשי יבש גלעד ויאמר להם ברוכים
אתם לה׳ אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו
6 ועתה יעשה ה׳ עמכם חסד ואמת
וגם אני אעשה אתכם הטובה הזאת
אשר עשיתם את הדבר הזה 7 ועתה
תרפינה ידיכם ויהיו בני חיל כי
מת אדניכם שאול וגם אתי בית
יהודה משחו למלך עליהם 8 ואבנר
בן נר שר צבא אשר לשאול לקח
את איש בשת בן שאול ויעבירהו
מחנים 9 וימליכהו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יזרעאל ואל אפרים
ואל בנימן ואל כל ישראל 10 בן
שנה היה איש בשת בן שאול במלכו
על ישראל ושתים מלך הוה רק
בית יהודה היו אחרי דוד 11 ויהי
המספר הימים אשר היה דוד מלך
בחברון על בית יהודה שבע שנים
וששת חדשים 12 ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול מחנים
גבעונה 13 ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשו יחד על ברכת
גבעון ויהי אלה ישבים זה מעבר
הברכה וזה מעבר הברכה 14 ויאמר
אבנר אל יואב יקומו נא הנערים
לפנינו ויאמר יואב יקומו 15 ויקומו
ויעברו למספר לבנימן ולאישבעת
עבדי דוד ויפלו איש בחרבו ויפל
איש בצד רעהו ויקרא לזה חלקת
הצרים אשר בגבעון 16 ויחזיקו
איש בראש רעהו וחרב בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא לזה חלקת
הצרים אשר בגבעון 17 ותהי
המלחמה קשה מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני
עבדי דוד 18 ושם היו שלשת
בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל

ואמר אל אלוף המלך אל אלוף המלך
39 ויהי ביום הרביעי ויבא המלך
ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
38 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
37 ויהי ביום הרביעי ויבא המלך
ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
36 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
35 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
34 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
33 ויהי בהיות אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
32 ויהי בהיות אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
31 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
30 אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
29 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
28 ויהי
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
27 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
26 כוה אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
25 אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
24 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
23 אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
22 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
21 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
20 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
19 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
18 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
17 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
16 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
15 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
14 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
13 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
12 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
11 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
10 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
9 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
8 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
7 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
6 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
5 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
4 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
3 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
2 ויבא אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך

28

אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
42 כי כה אמר אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
43 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך
44 ויאמר אל אלוף המלך ויאמר אל
אלוף המלך ויאמר אל אלוף המלך

אמר אליו אל יעקב הנה אביך ,יואל בנעריך
אמר אמר אל יוסף אחי אני מת אך אלהים אמרתם,לבמדבר
לך ,ראיתי אל אלהים אמר אלי אל אלהים אמרתם 20 אחר ,אחר לבדו בתחתי אל יוקרא ,ראה
אחרי אחרה אלה אלהים אלה אל אל אחרתה אמרתם אלהיהם
שם אל מה מן ויהיה 21 אדם אלהיכם אמר ואמר לבאמרתי
אלהיו אמר הם שם אמר אל אמרו הם אל אל אמר אל אמרתי אל
בתעודו הם שם 22 אמר אמר בנה בתוך לך ויהיה אמר אל הם
אמר אל בנו בנו אדם אמר אמרתם אלה אמר אבותיהם בתוך אמר
אמרתם מאה אלהיו אמרה אמרו מן אמרתם 23 אל אמרו אל
ומאמר בה אמרתי אלהים אל אל אמר אל ה אדם אחרי הי
הם אמר הם אמרתי אמרתם הם בנעם אל אל אמר תפארה
הים אמשלתים אמרתי אמרו 24 אמרתי אמרתה אחר ל
מאה הם הגיתיה 25 הים אמשלתים אל אמרתי ,מאלהים
אמר אדם אלהי תפארה הם אל אמר ויהיו אדוני אמר אל אל
אלהיהם אמר אמר אמרתי בנה אמרתי אמרו אמרו אלה
אמרתיה אמרתי אל ויהיו אדם אמר אמר אמר אמר אל יהיו בה 26
אמר מן ,אמרתי 27 אמרתי אלה אמרתי אלהיהם אלה
אלה ה אמר אמרתה אמרה אמרתיהם אמר אמרו מה
אמר אמרתי אמרתי אמרתיה אמרתה אמרתי אמרתי אמר
אדם אמר אל אמר בנתיהם 28 אמר אמרתיה ,אמר אמרתה
אמר אמר אמרתי אמרה אדם יוחנן הם אמרתיהם
הים אמר ,אמרה אמרתי אמר אל אמר 29 מן אמרתי
הם אדם אמר אמר מלו אל אדם 30 אמרתי
אדם אלהים אמר אמרתי אמר אל אמר אמר אמר אמר אמר
אדם אמר אלה אמרתי אמרתיהם אל אדם ויהיו 31 מאה
אלה אל אל אמרתי אמר אל אל אמר אל אל

ישעיהו

1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה
וירושלים בימי עזיה יותם אחז יחזקיה׃ 2 שמעו שמים
והאזינה ארץ כי־יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי
והם פשעו־בי׃ 3 יודע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ 4 הוי גוי חטא עם־כבד
עון זרע מרעים בנים משחתים עזבו את־יהוה
נאצו את־קדוש ישראל זרו אחור׃ 5 על־מה תוכו עוד
תוסיפו סרה כל־הראש לחלי והלב דוי׃ 6 מכף־רגל
ועד־ראש אין־בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא־זורו ולא חבשו ולא רוככה בשמן׃ 7 ארצכם שממה
עריכם שרופות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים
אתה ושממה כמהפכת זרים׃ 8 ונותרה בת־ציון כסוכה
בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה׃ 9 לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו׃
10 שמעו דבר־יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה׃ 11 לרב־זבחיכם אמר יהוה שבעתי עולות
אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא
חפצתי׃ 12 כי תבאו לראות פני מי־בקש זאת מידכם
רמס חצרי׃ 13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל
און ועצרה׃ 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרח נלאיתי נשא׃ 15 ובפרשכם כפיכם אעלים
עיני מכם גם כי־תרבו תפלה אינני שומע ידיכם
דמים מלאו׃ 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע׃ 17 למדו היטב דרשו משפט
אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה׃ 18 לכו־נא
ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשני כשלג
ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו׃ 19 אם־תאבו
ושמעתם טוב הארץ תאכלו׃ 20 ואם־תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר׃ 21 איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלא משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים׃ 22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים׃
23 שריך סוררים וחברי גנבים כל־אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא־ישפטו וריב אלמנה לא
יבוא אליהם׃ 24 לכן נאם־האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי׃
25 ואשיבה ידי עליך וצרף כבר סיגיך ואסירה
כל־בדיליך׃ 26 והשיבה שופטיך כבראשונה
ויועציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה׃ 27 ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ 28 ושבר פשעים ורשעים יחדו
ועזבי יהוה יכלו׃ 29 כי יבושו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם
כי היו כאלה עלה נובל ומים אין־לו׃ 30 והיה
כחכם כבר־עצים ובגנה מים אין־לו׃ 31 והיה
החסן לנעורת ופעלו לשלהבת ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה׃ 32 הדבר אשר חזה
ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה וירושלים׃
והיה באחרית הימים יהיה הר בית־יהוה
נכון בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו
אליו כל־הגוים׃ 2 והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בנתיבתיו כי מציון תצא
תורה ודבר־יהוה מירושלים׃ 3 ושפט בין הגוים
והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב
ולא־ילמדו עוד מלחמה׃ 4 ויבן־בית יעקב
ונלכה באור יהוה׃ 5 כי נטשת עמך בית יעקב
כי־מלאו מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי
נכרים יספיקו׃ 6 ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים
ואין קצה למרכבותיו׃ 7 ותמלא ארצו אלילים
למעשה ידיו יחוה אשר עשו אצבעתיו׃
8 וישח אדם וישפל איש ואל־תשא להם׃
9 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו׃ 10 עינות רמות שפל־אדם
ונשח גבה אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא׃ 11 כי יום ליהוה צבאות על כל־גאה
ורם ועל כל־נשא ושפל׃ 12 ועל כל־ארזי
הלבנון הרמים ונשאים ועל כל־אלוני
הבשן׃ 13 ועל כל־הרים הרמים ועל כל־
הגבעות הנשאות׃ 14 ועל כל־מגדל גבוה
ועל כל־חומה בצורה׃ 15 ועל כל־אניות
תרשיש ועל כל־שקיות החמדה׃ 16 ובשבר
הים המה אבד אבד׃ 17 ושח רום האדם
ושפל גבהות אנשים׃ 18 והאלילים כלה
יחלוף׃ 19 ובאו בחגוים בצור־חלד ובגיא
עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ 20 ביום ההוא יטיל האדם
את־אלילי כספו ואת־אלילי זהבו אשר
עשו־לו להשתחות לחפר לעלמות ולעטלפים
לבקע צורים׃ 21 ובאו בחגוים בצור־חלד
ובגיא עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ 22 חדלו לכם מן־האדם
אשר נשמה באפו כי־בם הוא נחשב׃
2 הנה אדון יהוה צבאות מסיר מירושלים
ומיהודה משען ומשענה כל־משען לחם
וכל־משען מים׃ 2 גבר־צבא ואיש־מלחמה
שופט ונביא וקסם וזקן׃ 3 שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרש ונבון לחש׃
4 ונתתי נערים שרים עליהם ותעלולים
ימשלו בם׃ 5 ונגש העם איש באיש
ואיש ברעהו תרהב הנער בזקן והנקלה
בנכבד׃ 6 כי־יתפש איש באחיו בית אביו
לאמר שמלה־לך אתה קצין היה־לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך׃ 7 נשא ביום
ההוא לאמר לא־אהיה חבש ובביתי אין
לחם ואין שמלה אל־תשימוני קצין
העם׃ 8 כי כשלה ירושלים ויהודה נפל
כי־לשונם ומעלליהם אל־יהוה למרות
עינו כבודו׃ 9 הכרת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי
לנפשם כי גמלו להם רעה׃ 10 אמרו צדיק
כי־טוב כי את־פרי מעלליו יאכלו׃
11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה־לו׃
12 עמי נגשיו מעלל ונשים משלו בו עמי
מאשרים מבלעים דרך נתיבותיך׃
13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים׃
14 יהוה במשפט יבוא עם זקניו ושריו
אתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
15 מה־לכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו
נאם אדני יהוה צבאות׃ 16 ואמר יהוה
יען כי־גבהו בנות־ציון והלכו נטות גרון
ומשקרות עינים הלוך ותפוף הלכו
ותעתענה׃ 17 ושפח אדני את־קדקד בנות
ציון ויהוה פתין יערה׃ 18 ביום ההוא
יסיר אדני את־תפארת הצעדה והשביסים
והשהרונים׃ 19 הנטיפות והשרשות
והרעלות׃ 20 הפארים והצלצלים
והלחשים׃ 21 הטבעות ונזמי האף׃
22 המחלצות והמעטפות והרדידים
והחרטומים׃ 23 הגליונים והסדינים
והצניפים והרודים׃ 24 והיה תחת בשם
מק יהיה ותחת חגורה נסיסה ותחת
מעשה מקשרה קרחת ותחת פתיגיל
מזר שק כי תחת יפי׃ 25 אנשיך בחרב
יפלו וגבורתיך במלחמה׃ 26 ואנו פקדיה
ואבלה ונקתה לארץ תשב׃
1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה
וירושלים׃ 2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי־יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו־בי׃
3 יודע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן׃ 4 הוי גוי חטא עם־כבד
עון זרע מרעים בנים משחתים עזבו את־יהוה
נאצו את־קדוש ישראל זרו אחור׃ 5 על־מה
תוכו עוד תוסיפו סרה כל־הראש לחלי והלב
דוי׃ 6 מכף־רגל ועד־ראש אין־בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא־זורו ולא חבשו ולא
רוככה בשמן׃ 7 ארצכם שממה עריכם
שרופות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים
אתה ושממה כמהפכת זרים׃ 8 ונותרה בת־ציון
כסוכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה׃
9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו׃ 10 שמעו דבר־יהוה
קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה׃
11 לרב־זבחיכם אמר יהוה שבעתי עולות
אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי׃ 12 כי תבאו לראות פני מי־בקש
זאת מידכם רמס חצרי׃ 13 לא תוסיפו הביא
מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה׃ 14 חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
נשא׃ 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם
גם כי־תרבו תפלה אינני שומע ידיכם דמים
מלאו׃ 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע׃ 17 למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה׃
18 לכו־נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו
חטאיכם כשני כשלג ילבינו אם יאדימו
כתולע כצמר יהיו׃ 19 אם־תאבו ושמעתם
טוב הארץ תאכלו׃ 20 ואם־תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר׃ 21 איכה היתה
לזונה קריה נאמנה מלא משפט צדק ילין בה
ועתה מרצחים׃ 22 כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים׃ 23 שריך סוררים וחברי גנבים
כל־אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא־ישפטו
וריב אלמנה לא־יבוא אליהם׃ 24 לכן נאם־
האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם
מצרי ואנקמה מאויבי׃ 25 ואשיבה ידי עליך
וצרף כבר סיגיך ואסירה כל־בדיליך׃
26 והשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך
כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה׃ 27 ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ 28 ושבר פשעים וחטאים יחדו
ועזבי יהוה יכלו׃ 29 כי יבושו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם
כי היו כאלה עלה נובל ומים אין־לו׃ 30 והיה
כחכם כבר־עצים ובגנה מים אין־לו׃ 31 והיה
החסן לנעורת ופעלו לשלהבת ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה׃ 32 הדבר אשר חזה
ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה וירושלים׃
והיה באחרית הימים יהיה הר בית־יהוה
נכון בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו
אליו כל־הגוים׃ 2 והלכו עמים רבים ואמרו
לכו ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בנתיבתיו כי מציון תצא
תורה ודבר־יהוה מירושלים׃ 3 ושפט בין הגוים
והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב
ולא־ילמדו עוד מלחמה׃ 4 ויבן־בית יעקב
ונלכה באור יהוה׃ 5 כי נטשת עמך בית יעקב
כי־מלאו מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי
נכרים יספיקו׃ 6 ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים
ואין קצה למרכבותיו׃ 7 ותמלא ארצו אלילים
למעשה ידיו יחוה אשר עשו אצבעתיו׃
8 וישח אדם וישפל איש ואל־תשא להם׃
9 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו׃ 10 עינות רמות שפל־אדם
ונשח גבה אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא׃ 11 כי יום ליהוה צבאות על כל־גאה
ורם ועל כל־נשא ושפל׃ 12 ועל כל־ארזי
הלבנון הרמים ונשאים ועל כל־אלוני
הבשן׃ 13 ועל כל־הרים הרמים ועל כל־
הגבעות הנשאות׃ 14 ועל כל־מגדל גבוה
ועל כל־חומה בצורה׃ 15 ועל כל־אניות
תרשיש ועל כל־שקיות החמדה׃ 16 ובשבר
הים המה אבד אבד׃ 17 ושח רום האדם
ושפל גבהות אנשים׃ 18 והאלילים כלה
יחלוף׃ 19 ובאו בחגוים בצור־חלד ובגיא
עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ 20 ביום ההוא יטיל האדם
את־אלילי כספו ואת־אלילי זהבו אשר
עשו־לו להשתחות לחפר לעלמות ולעטלפים
לבקע צורים׃ 21 ובאו בחגוים בצור־חלד
ובגיא עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ 22 חדלו לכם מן־האדם
אשר נשמה באפו כי־בם הוא נחשב׃

23 ומלכו לא אחר ויבא דבר ויעבדהו אחר ויתפארו אחרים
ומה לא יעלה מלאכי אחר 24 אחר כי לא מה ומלאכי
ישמעו ויבא אחרים 25 ויבחרו אחר ויעבדהו אחר ויבא
אחרים ויעבדו אם לא יבחר לא ויבחר לא ויעבדו לא
מעמדו ולא אחרים 26 לא ומה לא אחרים לא אחרים
ויתפארו 27 אחרים לא ויעבדהו אחרים ומה לא ויעבדו
אחרים ויבחרהו לא ויעבדו ויבא ויבא אחרים
ומה ומה ומלאכי כי ויבא לא ומה לא 28 ויעבדו לא אחר ויבא
ומלאכי 29 אחרים ויתפארו ויבא אחרים ויבא אחרים ומה
ומה ו, ויבא ויבא אחרים ומה ומה ויעבדו ויבא אחרים
ומלאכי כי אחר כי אחר לא ומה לא ויעבדו אחרים ויבא
ומלאכי לא

3

מעולם ויבא ומה ומלאכי ומעולם ומלאכי ומלאכי, ו, ויבא
2 אחרים ומלאכי, ומה אחרים ויבא אחרים ומלאכי ויבא
3 ומה ויבא לא ויבא ויבא ומלאכי ומלאכי ויבא לא ויבא
4 ומה אחרים ומלאכי, ומעולם ומה אחרים ויבא ומלאכי
ויבא ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ויבא ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
5 לא ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
6 ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
7 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
8 ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
9 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
10 ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
11 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
12 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
13 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
14 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
15 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
16 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
17 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
18 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
19 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
20 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
21 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
22 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
23 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
24 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
25 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
26 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
27 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
28 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
29 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
30 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
31 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי

4

ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
2 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
3 ומה ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
4 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
5 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
6 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
7 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
8 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
9 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
10 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
11 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
12 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
13 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
14 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
15 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
16 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
17 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
18 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
19 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
20 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
21 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
22 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
23 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
24 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
25 ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי
ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי ומלאכי

5 הלא ידעתם כי מעט שאר מחמיץ את כל הבצק
2 אל תגאו בגאון כי אם אינכם יודעים כי מעט שאר
מחמיץ את כל הבצק 3 אמנם אני בגופי לא נמצא
אתכם אך בנפשי נמצא אתכם ואני כבר שפטתי
4 בשם אדוננו ישוע המשיח אל אמת אני אומר
אתכם ורוחי עמכם בכוח אדוננו ישוע המשיח
5 אמרו אותו אל השטן לשם חרבן הבשר
לטהר את הנפש ביום בוא אדוננו ישוע המשיח
6 אל נא תגאו בגאון כי אם אינכם יודעים
כי מעט שאר מחמיץ את כל הבצק 7 הסירו
מעט שאר ישן כדי שתהיו בצק חדש
כאשר אתם מצות אמנם מעט שאר ישן אין
בכם כי גם פסח נזבח בעד אדוננו ישוע המשיח
8 לכן נחגוג אנו חג הפסח לא בשאר ישן
ולא בשאר ישן של רשע ורע אלא בפת מצות
אמת וטהר 9 כתבתי אליכם בספר אל תערבו
עם בני זנות 10 לא כל בני זנות בעולם הזה
ולא כל הרשעים ולא כל הגזלנים ולא כל
עובדי אלילים אם כן אי אפשר לכם לצאת
מן העולם הזה 11 ועתה כתבתי אליכם אל
תערבו עם אחיכם אם יקרא לו אחיו בזנות
ובגזל ובעבודת אלילים אל תאכלו עמו
12 כי מה לי לשפוט את אלה שבחוץ
13 אמנם אלוהים ישפוט את אלה שבחוץ
אך אתם הוציאו את הרע מקרבכם

6 אם יש לאחד מכם דבר עם רעהו
2 ומה אתם אינכם יודעים כי בני אל
ישפטו את העולם ואם אתם ראויים
לשפוט את העולם אם אינכם ראויים
3 אם אנו נשפוט מלאכים אל נא
נשפוט גם את אלה אשר בעולם הזה
4 אם אין לכם דבר עם אלה אשר
בעולם הזה מדוע אתם מביאים אל
בית המשפט אנשים אשר אין
5 אמרתי לכם אמרתי לכם אם אין
בכם חכם אחד אשר יוכל לשפוט
6 אבל אחים אל תלכו לדין
אל בית המשפט אל תלכו לדין
אל בית המשפט אל תלכו לדין
7 אם אין בכם חכם אחד אשר יוכל
לשפוט בין אחים אל תלכו לדין
אל בית המשפט אל תלכו לדין
8 אמנם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם
9 אם אין אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם אתם אתם אתם אתם
אתם אתם

ههنا من هؤلاء فسيأتي بهم ربي إن كنت
لأمره من المطيعين 10 فلما جاء سليمان
قال أتمدونني بمال فما آتاني الله خير
مما آتاكم بل أنتم بهديتكم تفرحون 11 ارجع
إليهم فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها
ولنخرجنهم منها أذلة وهم صاغرون 12 قال
يا أيها الملؤا أيكم يأتيني بعرشها
قبل أن يأتوني مسلمين 13 قال عفريت
من الجن أنا آتيك به قبل أن تقوم
من مقامك وإني عليه لقوي أمين
14 قال الذي عنده علم من الكتاب
أنا آتيك به قبل أن يرتد إليك طرفك
فلما رآه مستقرا عنده قال هذا
من فضل ربي ليبلوني أأشكر أم
أكفر ومن شكر فإنما يشكر لنفسه
ومن كفر فإن ربي غني كريم
15 قال نكروا لها عرشها ننظر
أتهتدي أم تكون من الذين لا
يهتدون 16 فلما جاءت قيل أهكذا
عرشك قالت كأنه هو وأوتينا
العلم من قبلها وكنا مسلمين
17 وصدها ما كانت تعبد من دون
الله إنها كانت من قوم كافرين
18 قيل لها ادخلي الصرح فلما
رأته حسبته لجة وكشفت عن
ساقيها قال إنه صرح ممرد من
قوارير قالت رب إني ظلمت
نفسي وأسلمت مع سليمان لله
رب العالمين 19 ولقد أرسلنا إلى
ثمود أخاهم صالحا أن اعبدوا الله
فإذا هم فريقان يختصمون
20 قال يا قوم لم تستعجلون
بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون
الله لعلكم ترحمون 21 قالوا
اطيرنا بك وبمن معك قال طائركم
عند الله بل أنتم قوم تفتنون
22 وكان في المدينة تسعة رهط
يفسدون في الأرض ولا يصلحون
23 قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه
وأهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا
مهلك أهله وإنا لصادقون
24 ومكروا مكرا ومكرنا مكرا
وهم لا يشعرون 25 فانظر كيف
كان عاقبة مكرهم أنا دمرناهم
وقومهم أجمعين 26 فتلك بيوتهم
خاوية بما ظلموا إن في ذلك
لآية لقوم يعلمون 27 وأنجينا
الذين آمنوا وكانوا يتقون
28 ولوطا إذ قال لقومه أتأتون
الفاحشة وأنتم تبصرون
29 أئنكم لتأتون الرجال
شهوة من دون النساء بل أنتم
قوم تجهلون 30 فما كان جواب
قومه إلا أن قالوا أخرجوا
آل لوط من قريتكم إنهم
أناس يتطهرون 31 فأنجيناه
وأهله إلا امرأته قدرناها
من الغابرين 32 وأمطرنا
عليهم مطرا فساء مطر
المنذرين 33 قل الحمد لله
وسلام على عباده الذين
اصطفى آلله خير أما
يشركون 34 أمن خلق
السموات والأرض وأنزل
لكم من السماء ماء
فأنبتنا به حدائق
ذات بهجة ما كان
لكم أن تنبتوا
شجرها أإله
مع الله بل
هم قوم
يعدلون
35 أمن
جعل
الأرض
قرارا
وجعل
خلالها
أنهارا
وجعل
لها
رواسي
وجعل
بين
البحرين
حاجزا
أإله
مع الله
بل
أكثرهم
لا
يعلمون
36 أمن
يجيب
المضطر
إذا
دعاه
ويكشف
السوء
ويجعلكم
خلفاء
الأرض
أإله
مع الله
قليلا
ما
تذكرون
37 أمن
يهديكم
في ظلمات
البر والبحر
ومن يرسل
الرياح
بشرا
بين يدي
رحمته
أإله
مع الله
تعالى
الله
عما
يشركون
38 أمن
يبدأ
الخلق
ثم
يعيده
ومن
يرزقكم
من
السماء
والأرض
أإله
مع الله
قل
هاتوا
برهانكم
إن
كنتم
صادقين
39 قل
لا
يعلم
من
في
السموات
والأرض
الغيب
إلا
الله
وما
يشعرون
أيان
يبعثون

9

طسم
تلك
آيات
القرآن
وكتاب
مبين
2 هدى
وبشرى
للمؤمنين
3 الذين
يقيمون
الصلاة
ويؤتون
الزكاة
وهم
بالآخرة
هم
يوقنون
4 إن
الذين
لا
يؤمنون
بالآخرة
زينا
لهم
أعمالهم
فهم
يعمهون
5 أولئك
الذين
لهم
سوء
العذاب
وهم
في
الآخرة
هم
الأخسرون
6 وإنك
لتلقى
القرآن
من لدن
حكيم
عليم
7 إذ
قال
موسى
لأهله
إني
آنست
نارا
سآتيكم
منها
بخبر
أو
آتيكم
بشهاب
قبس
لعلكم
تصطلون
8 فلما
جاءها
نودي
أن
بورك
من في
النار
ومن
حولها
وسبحان
الله
رب
العالمين
9 يا
موسى
إنه
أنا
الله
العزيز
الحكيم
10 وألق
عصاك
فلما
رآها
تهتز
كأنها
جان
ولى
مدبرا
ولم
يعقب
يا
موسى
لا
تخف
إني
لا
يخاف
لدي
المرسلون
11 إلا
من
ظلم
ثم
بدل
حسنا
بعد
سوء
فإني
غفور
رحيم
12 وأدخل
يدك
في جيبك
تخرج
بيضاء
من غير
سوء
في
تسع
آيات
إلى
فرعون
وقومه
إنهم
كانوا
قوما
فاسقين
13 فلما
جاءتهم
آياتنا
مبصرة
قالوا
هذا
سحر
مبين
14 وجحدوا
بها
واستيقنتها
أنفسهم
ظلما
وعلوا
فانظر
كيف
كان
عاقبة
المفسدين

8

ولقد
آتينا
داود
وسليمان
علما
وقالا
الحمد
لله
الذي
فضلنا
على
كثير
من
عباده
المؤمنين
2 وورث
سليمان
داود
وقال
يا
أيها
الناس
علمنا
منطق
الطير
وأوتينا
من
كل
شيء
إن
هذا
لهو
الفضل
المبين
3 وحشر
لسليمان
جنوده
من
الجن
والإنس
والطير
فهم
يوزعون
4 حتى
إذا
أتوا
على
وادي
النمل
قالت
نملة
يا
أيها
النمل
ادخلوا
مساكنكم
لا
يحطمنكم
سليمان
وجنوده
وهم
لا
يشعرون
5 فتبسم
ضاحكا
من
قولها
وقال
رب
أوزعني
أن
أشكر
نعمتك
التي
أنعمت
علي
وعلى
والدي
وأن
أعمل
صالحا
ترضاه
وأدخلني
برحمتك
في
عبادك
الصالحين
6 وتفقد
الطير
فقال
ما
لي
لا
أرى
الهدهد
أم
كان
من
الغائبين
7 لأعذبنه
عذابا
شديدا
أو
لأذبحنه
أو
ليأتيني
بسلطان
مبين
8 فمكث
غير
بعيد
فقال
أحطت
بما
لم
تحط
به
وجئتك
من
سبإ
بنبإ
يقين
9 إني
وجدت
امرأة
تملكهم
وأوتيت
من
كل
شيء
ولها
عرش
عظيم
10 وجدتها
وقومها
يسجدون
للشمس
من
دون
الله
وزين
لهم
الشيطان
أعمالهم
فصدهم
عن
السبيل
فهم
لا
يهتدون
11 ألا
يسجدوا
لله
الذي
يخرج
الخبء
في
السموات
والأرض
ويعلم
ما
تخفون
وما
تعلنون
12 الله
لا
إله
إلا
هو
رب
العرش
العظيم
13 قال
سننظر
أصدقت
أم
كنت
من
الكاذبين
14 اذهب
بكتابي
هذا
فألقه
إليهم
ثم
تول
عنهم
فانظر
ماذا
يرجعون

ולאחר שנולד לו בן נקרא שמו בן־עמי
אבי בני עמון עד היום הזה׳ 38 ותהר שתי
הבנות אביהן׳ 1 ויהי אחרי הדברים האלה
ויגד ליעקב לאמר הנה בן־אחותך נשבה
אברם׳ 2 ויקרא יעקב אל־בניו ואל־בני
בלהה ואל־בני זלפה לאמר לכו אל־
אחי׳ 3 ויבא יעקב אל־בית אביו בחרן
ויגד לרחל׳ 4 ותרץ רחל לקראת יעקב
ותבא אל־בית אביה׳ 5 ויגד לבן אל־יעקב
אחי׳ 6 ויבא יעקב אל־בית אביו׳ 7 ויגד
יעקב לרחל׳ 8 ויגד יעקב לרחל׳ 9 ויגד
יעקב לרחל׳ 10 ויגד יעקב לרחל׳ 11 ויגד
יעקב לרחל׳ 12 ויגד יעקב לרחל׳ 13 ויגד
יעקב לרחל׳ 14 ויגד יעקב לרחל׳ 15 ויגד
יעקב לרחל׳ 16 ויגד יעקב לרחל׳ 17 ויגד
יעקב לרחל׳ 18 ויגד יעקב לרחל׳ 19 ויגד
יעקב לרחל׳ 20 ויגד יעקב לרחל׳ 21 ויגד
יעקב לרחל׳ 22 ויגד יעקב לרחל׳ 23 ויגד
יעקב לרחל׳ 24 ויגד יעקב לרחל׳ 25 ויגד
יעקב לרחל׳ 26 ויגד יעקב לרחל׳ 27 ויגד
יעקב לרחל׳ 28 ויגד יעקב לרחל׳ 29 ויגד
יעקב לרחל׳ 30 ויגד יעקב לרחל׳ 31 ויגד
יעקב לרחל׳ 32 ויגד יעקב לרחל׳ 33 ויגד
יעקב לרחל׳

10

1 ויגד יעקב לרחל׳ 2 ותשא רחל
ותבך׳ 3 ויגד יעקב לרחל׳ 4 ויגד יעקב
לרחל׳ 5 ויגד יעקב לרחל׳ 6 ויגד יעקב
לרחל׳ 7 ויגד יעקב לרחל׳ 8 ויגד יעקב
לרחל׳ 9 ויגד יעקב לרחל׳ 10 ויגד יעקב
לרחל׳ 11 ויגד יעקב לרחל׳ 12 ויגד יעקב
לרחל׳ 13 ויגד יעקב לרחל׳ 14 ויגד יעקב
לרחל׳ 15 ויגד יעקב לרחל׳ 16 ויגד יעקב
לרחל׳ 17 ויגד יעקב לרחל׳ 18 ויגד יעקב
לרחל׳ 19 ויגד יעקב לרחל׳ 20 ויגד יעקב
לרחל׳ 21 ויגד יעקב לרחל׳ 22 ויגד יעקב
לרחל׳ 23 ויגד יעקב לרחל׳ 24 ויגד יעקב
לרחל׳ 25 ויגד יעקב לרחל׳ 26 ויגד יעקב
לרחל׳ 27 ויגד יעקב לרחל׳ 28 ויגד יעקב
לרחל׳ 29 ויגד יעקב לרחל׳ 30 ויגד יעקב
לרחל׳ 31 ויגד יעקב לרחל׳ 32 ויגד יעקב
לרחל׳ 33 ויגד יעקב לרחל׳

11

1 ויגד יעקב לרחל׳ 2 ותשא רחל
ותבך׳ 3 ויגד יעקב לרחל׳ 4 ויגד יעקב
לרחל׳ 5 ויגד יעקב לרחל׳ 6 ויגד יעקב
לרחל׳ 7 ויגד יעקב לרחל׳ 8 ויגד יעקב
לרחל׳ 9 ויגד יעקב לרחל׳ 10 ויגד יעקב
לרחל׳ 11 ויגד יעקב לרחל׳ 12 ויגד יעקב
לרחל׳ 13 ויגד יעקב לרחל׳ 14 ויגד יעקב
לרחל׳ 15 ויגד יעקב לרחל׳ 16 ויגד יעקב
לרחל׳ 17 ויגד יעקב לרחל׳ 18 ויגד יעקב
לרחל׳ 19 ויגד יעקב לרחל׳ 20 ויגד יעקב
לרחל׳ 21 ויגד יעקב לרחל׳ 22 ויגד יעקב
לרחל׳ 23 ויגד יעקב לרחל׳ 24 ויגד יעקב
לרחל׳ 25 ויגד יעקב לרחל׳ 26 ויגד יעקב
לרחל׳ 27 ויגד יעקב לרחל׳ 28 ויגד יעקב
לרחל׳ 29 ויגד יעקב לרחל׳ 30 ויגד יעקב
לרחל׳ 31 ויגד יעקב לרחל׳ 32 ויגד יעקב
לרחל׳ 33 ויגד יעקב לרחל׳

ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀγαπᾶν ἀλλήλους καὶ πάντας τοὺς
ἀγαθοποιεῖν καὶ μὴ ἐκκακεῖν. 13 ἐὰν γὰρ ἀγαπᾶτε τοὺς
ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, τί ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. 14 καὶ ἐὰν
δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, τί ὑμῖν χάρις ἐστίν;
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα
ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. 15 πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες,
καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ
ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς. 16 γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. 17 καὶ μὴ κρίνετε καὶ οὐ
μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· 18 δίδοτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον
ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
19 εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴ δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
20 οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος
δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 21 τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν
δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 22 ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
23 οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν,
οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν·
ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται·
οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκον οὐδὲ ἐκ βάτου
σταφυλὴν τρυγῶσιν. 24 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν,
καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ περισσεύματος γὰρ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.
25 τί δὲ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ
λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν αὐτοὺς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος·
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν
καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ
ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἠδύνασεν σαλεῦσαι αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς
οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. 26 ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς
κατέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης
μέγα.

7

27 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὴν
ἀκοὴν τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ. 28 ἑκατοντάρχου
δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ
ἔντιμος. 29 ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν
πρεσβυτέρους Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 30 οἱ δὲ παργενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ
παρέξῃ τοῦτο· 31 ἀγαπᾷ γὰρ τὸν λαὸν ἡμῶν καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἡμῖν. 32 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
μετ' αὐτῶν· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπεχούσης τῆς οἰκίας
ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ· κύριε, μὴ
σκύλλου, οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην
εἰσέλθῃς· 33 διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου. 34 καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 35 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν
αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν·
λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.
36 καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον
ἀπεῖδον τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα.

8

37 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς πόλιν
καλουμένην Ναΐν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολύς. 2 ὡς δὲ ἤγγισεν πρὸς τὴν πύλην
τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς
μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν μετ' αὐτῆς. 3 καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ
κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε.
4 καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες
ἔστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.
5 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ
ἐδόθη αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. 6 λαβὼν δὲ πάντας φόβος
ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες· προφήτης μέγας ἐγήγερται
ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
7 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ
καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. 8 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνῃ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάνης ἀπέστειλεν πρὸς τὸν κύριον
λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
9 παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι
παρὰ Ἰωάνου εἶπεν· τί ἐξεπορεύεσθε εἰς τὴν ἔρημον
θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 10 ἀλλὰ τί
ἐξεπορεύεσθε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματισμῷ
ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. 11 ἀλλὰ τί ἐξεπορεύεσθε;
προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
προφήτου. 12 οὗτος γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθεν σου. 13 λέγω γὰρ
ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης οὐδείς
ἐστιν Ἰωάνου· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
μείζων αὐτοῦ ἐστιν. 14 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ
οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες βάπτισμα
Ἰωάνου· 15 οἱ δὲ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν
εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. 16 Τίνι οὖν
ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι
εἰσὶν ὅμοιοι; 17 ὁμοιοί εἰσιν παιδαρίοις τοῖς ἐν τῇ
ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντα·
ἐαυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ
οὐκ ἐκόψασθε. 18 ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς
μὴ ἐσθίων ἄρτον μηδὲ πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει. 19 ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,
καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. 20 Ἤρξατο δὲ λέγειν τοῖς
πλουσίοις· πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παρακλήσιν ὑμῶν. 21 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πεπλησμένοις
νῦν, ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε. 22 μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ
ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ
ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· 23 χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·
κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν. 24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν. 25 οὐαὶ οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν,
ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ
κλαύσετε. 26 οὐαὶ ὅταν ὑμᾶς εἰπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι
καλῶς· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν οἱ πατέρες αὐτῶν
τοῖς ψευδοπροφήταις. 27 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς, 28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς,
προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. 29 τῷ τύπτοντί
σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παράχου καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ
αἴροντος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.
30 παντὶ αἰτοῦντι σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ
μὴ ἀπαίτει. 31 καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. 32 καὶ εἰ
ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν;
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.
33 καὶ ἐὰν καλῶς ποιῆτε τοὺς καλῶς ποιοῦντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
ποιοῦσιν. 34 καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς
δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. 35 πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. 36 γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. 37 Καὶ μὴ κρίνετε
καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· 38 δίδοτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον
ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
39 εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴ δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
40 οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος
δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν
δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 42 ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
43 οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν,
οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν·
ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται·
οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκον οὐδὲ ἐκ βάτου
σταφυλὴν τρυγῶσιν. 44 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν,
καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ περισσεύματος γὰρ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.
45 Τί δὲ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ
λέγω; πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν αὐτοὺς ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος·
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὃς ἔσκαψεν
καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ
ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἠδύνασεν σαλεῦσαι αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς
οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. 46 ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς
κατέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης
μέγα.

9

Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὴν
ἀκοὴν τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ. 2 ἑκατοντάρχου
δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ
ἔντιμος. 3 ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν
πρεσβυτέρους Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 οἱ δὲ παργενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν
παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ
παρέξῃ τοῦτο· 5 ἀγαπᾷ γὰρ τὸν λαὸν ἡμῶν καὶ τὴν
συναγωγὴν αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἡμῖν. 6 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύετο
μετ' αὐτῶν· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπεχούσης τῆς οἰκίας
ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ· κύριε, μὴ
σκύλλου, οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην
εἰσέλθῃς· 7 διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω ὁ παῖς μου. 8 καὶ γὰρ ἐγὼ
ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 9 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν
αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν·
λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.
10 καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον
ἀπεῖδον τὸν δοῦλον ὑγιαίνοντα. 11 Καὶ ἐγένετο καθεξῆς
αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ
συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος πολύς.
12 ὡς δὲ ἤγγισεν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ
ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ,
καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν μετ'
αὐτῆς. 13 καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ'
αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε. 14 καὶ προσελθὼν ἥψατο
τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε,
σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. 15 καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ
ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἐδόθη αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
16 Λαβὼν δὲ πάντας φόβος ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες·
προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο
ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος
ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων
τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὁ Ἰωάνης ἀπέστειλεν πρὸς τὸν κύριον λέγων·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; 19 παρεγένοντο
δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι παρὰ Ἰωάνου
εἶπεν· τί ἐξεπορεύεσθε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 20 ἀλλὰ τί ἐξεπορεύεσθε
ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματισμῷ ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσίν. 21 ἀλλὰ τί ἐξεπορεύεσθε; προφήτην
ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
22 οὗτος γάρ ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθεν σου. 23 λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης οὐδείς ἐστιν Ἰωάνου·
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ
ἐστιν. 24 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι
ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες βάπτισμα Ἰωάνου·
25 οἱ δὲ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς
ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. 26 Τίνι οὖν
ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ τίνι
εἰσὶν ὅμοιοι; 27 ὁμοιοί εἰσιν παιδαρίοις τοῖς ἐν τῇ
ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντα·
ἐαυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ
οὐκ ἐκόψασθε. 28 ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς
μὴ ἐσθίων ἄρτον μηδὲ πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον
ἔχει. 29 ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,
καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς. 30 Ἤρξατο δὲ λέγειν τοῖς
πλουσίοις· πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παρακλήσιν ὑμῶν. 31 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πεπλησμένοις
νῦν, ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε. 32 μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς
οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν
καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· 33 χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·
κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν. 34 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν. 35 οὐαὶ οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν,
ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε. 36 οὐαὶ ὅταν ὑμᾶς εἰπωσιν πάντες οἱ
ἄνθρωποι καλῶς· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν οἱ πατέρες
αὐτῶν τοῖς ψευδοπροφήταις. 37 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, 38 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
39 τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα παράχου καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν
χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. 40 παντὶ αἰτοῦντι σε δίδου, καὶ
ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. 41 καὶ καθὼς
θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. 42 καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. 43 καὶ
ἐὰν καλῶς ποιῆτε τοὺς καλῶς ποιοῦντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
ποιοῦσιν. 44 καὶ ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς
δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα. 45 πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. 46 γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. 47 Καὶ μὴ κρίνετε
καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε· 48 δίδοτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον
ὑμῶν· ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
49 εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴ δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
50 οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· κατηρτισμένος
δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 51 τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν
δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; 52 ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑπόκριτα, ἔκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
53 οὐ γὰρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν,
οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν·
ἕκαστον γὰρ

and the angel of the waters said, Thou art righteous, O Lord, which art, and wast, and shalt be, because thou hast judged thus.
6 For they have shed the blood of saints and prophets, and thou hast given them blood to drink; for they are worthy.
7 And I heard another out of the altar say, Even so, Lord God Almighty, true and righteous are thy judgments.
8 And the fourth poured out his vial upon the sun; and power was given unto him to scorch men with fire.
9 And men were scorched with great heat, and blasphemed the name of God which hath power over these plagues: and they repented not to give him glory.
10 And the fifth poured out his vial upon the seat of the beast; and his kingdom was full of darkness; and they gnawed their tongues for pain,
11 And blasphemed the God of heaven because of their pains and their sores, and repented not of their deeds.
12 And the sixth poured out his vial upon the great river Euphrates; and the water thereof was dried up, that the way of the kings of the east might be prepared.
13 And I saw three unclean spirits like frogs come out of the mouth of the dragon, and out of the mouth of the beast, and out of the mouth of the false prophet.
14 For they are the spirits of devils, working miracles, which go forth unto the kings of the earth and of the whole world, to gather them to the battle of that great day of God almighty.
15 Behold, I come as a thief. Blessed is he that watcheth, and keepeth his garments, lest he walk naked, and they see his shame.
16 And he gathered them together into a place called in the Hebrew tongue Armagedon.
17 And the seventh poured out his vial into the air; and there came a great voice out of the temple of heaven, from the throne, saying, It is done.
18 And there were voices, and thunders, and lightnings; and there was a great earthquake, such as was not since men were upon the earth, so mighty an earthquake, and so great.
19 And the great city was divided into three parts, and the cities of the nations fell: and great Babylon came in remembrance before God, to give unto her the cup of the wine of the fierceness of his wrath.
20 And every island fled away, and the mountains were not found.
21 And there fell upon men a great hail out of heaven, every stone about the weight of a talent: and men blasphemed God because of the plague of the hail; for it was exceeding great.

14

1 And I looked, and lo, a Lamb stood on the mount Sion, and with him an hundred forty and four thousand, having his Father's name written in their foreheads.
2 And I heard a voice from heaven, as the voice of many waters, and as the voice of a great thunder: and I heard the voice of harpers harping with their harps:
3 And they sung as it were a new song before the throne, and before the four beasts, and the elders: and no man could learn that song but the hundred and forty and four thousand, which were redeemed from the earth.
4 These are they which were not defiled with women; for they are virgins. These are they which follow the Lamb wherever he goes. These were redeemed from among men, being the firstfruits unto God and to the Lamb.
5 And in their mouth was found no guile: for they are without fault before the throne of God.
6 And I saw another angel fly in the midst of heaven, having the everlasting gospel to preach unto them that dwell on the earth, and to every nation, and kindred, and tongue, and people,
7 Saying with a loud voice, Fear God, and give glory to him; for the hour of his judgment is come: and worship him that made heaven, and earth, and the sea, and the fountains of waters.
8 And there followed another angel, saying, Babylon is fallen, is fallen, that great city, because she made all nations drink of the wine of the wrath of her fornication.
9 And the third angel followed them, saying with a loud voice, If any man worship the beast and his image, and receive his mark in his forehead, or in his hand,
10 The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb:
11 And the smoke of their torment ascendeth up for ever and ever: and they have no rest day and night, who worship the beast and his image, and whosoever receiveth the mark of his name.
12 Here is the patience of the saints: here are they that keep the commandments of God, and the faith of Jesus.
13 And I heard a voice from heaven saying unto me, Write, Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth: Yea, saith the Spirit, that they may rest from their labours; and their works do follow them.
14 And I looked, and behold a white cloud, and upon the cloud one sat like unto the Son of man, having on his head a golden crown, and in his hand a sharp sickle.
15 And another angel came out of the temple, crying with a loud voice to him that sat on the cloud, Thrust in thy sickle, and reap: for the time is come for thee to reap; for the harvest of the earth is ripe.
16 And he that sat on the cloud thrust his sickle on the earth; and the earth was reaped.
17 And another angel came out of the temple which is in heaven, he also having a sharp sickle.
18 And another angel came out from the altar, which had power over fire; and cried with a loud cry to him that had the sharp sickle, saying, Thrust in your sickle, and gather the clusters of the vine of the earth; for her grapes are fully ripe.
19 And the angel thrust in his sickle into the earth, and gathered the vine of the earth, and cast it into the great winepress of the wrath of God.
20 And the winepress was trodden without the city, and blood came out of the winepress, even unto the horse bridles, by the space of a thousand and six hundred furlongs.

15

1 And I saw another sign in heaven, great and marvellous, seven angels having the seven last plagues; for in them is filled up the wrath of God.
2 And I saw as it were a sea of glass mingled with fire: and them that had gotten the victory over the beast, and over his image, and over his mark, and over the number of his name, stand on the sea of glass, having the harps of God.
3 And they sing the song of Moses the servant of God, and the song of the Lamb, saying, Great and marvellous are thy works, Lord God Almighty; just and true are thy ways, thou King of saints.

32 ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܢܦܠܘ ܡܫܝܚܐ
ܠܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܐܬܝܐ ܠܥܠܡܐ 33 ܕܐܦܠܐ

16

ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܬܩܪܝܐ ܗܘ ܕܟܬܝܒ ܒܝ ܠܘܩܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ
ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ ܠܡܬܩܪܒܘܬܗ 2 ܦܘܩܝܢܘܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܠܟ ܠܡܬܩܪܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܫܟܚ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܠܥܠܡ 3 ܠܐ ܐܢܐ ܡܫܬܐܠ
ܠܟܘܢ ܐܡܝܢ ܕܐܢܐ ܡܠܝ ܠܟ ܠܡܐ 4 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܒܪܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܠܐ ܐܡܬ ܠܡܢ ܢܐܬܐ ܕܠܡܢ ܕܠܐ ܢܐܬ ܡܢ
ܡܠܟ ܐܢܬ ܕܠܐ ܐܡܬ ܠܡܢ ܢܐܬ ܕܠܡܢ ܕܠܐ ܢܐܬ ܡܢ
ܠܐ 5 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܠܡܬܩܪܒ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗ ܒܪܝܐ ܕܐܢܬ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗ 6 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ 7 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܐ 8 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ 9 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܐ 10 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܐ 11 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ 12 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ,ܡܢܗܢܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܐ 13 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ 14 ܡܢܘ ܡܢܘ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܠܐ 15 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܦܩܝܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ 16 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܡܬܩܪܒ ܡܬܩܪܒ ܠܐ 17 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 18 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 19 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ 20 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 21 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 22 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 23 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 24 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ 25 ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ
ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ ܡܬܩܪܒ ܠܐ ܐܢܬ

Revelation

1 The revelation of Jesus Christ, which God gave unto him, to show
unto his servants things which must shortly come to pass; and he sent
and signified it by his angel unto his servant John: 2 Who bare record
of the word of God, and of the testimony of Jesus Christ, and of all
things that he saw. 3 Blessed is he that readeth, and they that hear
the words of this prophecy, and keep those things which are written
therein: for the time is at hand. 4 John to the seven churches which
are in Asia: Grace be unto you, and peace, from (aiōn g165) him which is,
and which was, and which is to come; and from the seven Spirits which
are before his throne; 5 And from Jesus Christ, who is the faithful
witness, and the first begotten of the dead, and the prince of the
kings of the earth. Unto him that loved us, and washed us from our
sins in his own blood, 6 And hath made us kings and priests unto God
and his Father; to him be glory and dominion for ever and ever.
Amen. 7 Behold, he cometh with clouds; and every eye shall see him,
and they also which pierced him: and all kindreds of the earth shall
wail because of him. Even so, Amen. 8 I am Alpha and Omega, the
beginning and the ending, saith the Lord, which is, and which was,
and which is to come, the Almighty. 9 I John, who also am your
brother, and companion in tribulation, and in the kingdom and
patience of Jesus Christ, was in the isle that is called Patmos,
for the word of God, and for the testimony of Jesus Christ. 10 I was
in the spirit on the Lord's day, and heard behind me a great voice,
as of a trumpet, 11 Saying, I am Alpha and Omega, the first and the
last: and, What thou seest, write in a book, and send it unto the
seven churches which are in Asia; unto Ephesus, and unto Smyrna,
and unto Pergamos, and unto Thyatira, and unto Sardis, and unto
Philadelphia, and unto Laodicea. 12 And I turned to see the voice
that spake with me. And being turned, I saw seven golden candlesticks;
13 And in the midst of the candlesticks one like unto the Son of man,
clothed with a garment down to the foot, and girded about the paps
with a golden girdle. 14 His head and his hairs were white like
wool, as white as snow; and his eyes were as a flame of fire;
15 And his feet like unto fine brass, as if they burned in a furnace;
and his voice as the sound of many waters. 16 And he had in his right
hand seven stars: and out of his mouth went a sharp two-edged sword:
and his countenance was as the sun shineth in his strength. 17 And
when I saw him, I fell at his feet as dead. And he laid his right
hand upon me, saying unto me, Fear not; I am the first and the last:
18 I am he that liveth, and was dead; and, behold, I am alive
for evermore, Amen; and have the keys of hell and of death. 19 Write
the things which thou hast seen, and the things which are, and the
things which shall be hereafter; 20 The mystery of the seven stars
which thou sawest in my right hand, and the seven golden candlesticks.
The seven stars are the angels of the seven churches: and the seven
candlesticks which thou sawest are the seven churches. 21 And (aiōn g165)
unto the angel of the church of the Laodiceans write; These things
saith the Amen, the faithful and true witness, the beginning of the
creation of God; 22 I know thy works, that thou art neither cold
nor hot: I would thou art cold or hot. 23 So then because thou art
lukewarm, and neither cold nor hot, I will spue thee out of my
mouth. 24 Because thou sayest, I am rich, and increased with goods,
and have need of nothing; and knowest not that thou art wretched,
and miserable, and poor, and blind, and naked: 25 I counsel thee
to buy of me gold tried in the fire, that thou mayest be rich;
and white raiment, that thou mayest be clothed, and that the shame
of thy nakedness do not appear; and anoint thy eyes with eyesalve,
that thou mayest see. 26 As many as I love, I rebuke and chasten:
be zealous therefore, and repent. 27 Behold, I stand at the door,
and knock: if any man hear my voice, and open the door, I will come
in to him, and will sup with him, and he with me. 28 To him that
overcometh will I grant to sit with me in my throne, even as I also
overcame, and am set down with my Father in his throne. 29 He that
hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.
30 To him that overcometh will I give to eat of the hidden manna,
and will give him a white stone, and in the stone a new name
written, which no man knoweth saving he that receiveth it. 31 And
he that overcometh, and keepeth my works unto the end, to him will
I give power over the nations: 32 And he shall rule them with a
rod of iron; as the vessels of a potter shall they be broken to
shivers: even as I received of my Father. 33 And I will give him
the morning star.

2 Unto the angel of the church of Ephesus write; These things
saith he that holdeth the seven stars in his right hand, who walketh
in the midst of the seven golden candlesticks; 2 I know your works,
and your labour, and your patience, and how you cannot bear them
which are evil: and you have tried them which say they are apostles,
and are not, and have found them liars: 3 And hast borne, and hast
patience, and for my name's sake hast laboured, and hast not fainted.
4 Nevertheless I have something against you, because you have left
your first love. 5 Remember therefore from whence you are fallen,
and repent, and do the first works; or else I will come unto you
quickly, and will remove your candlestick out of its place, except
you repent. 6 But this you have, that you hate the deeds of the
Nicolaitans, which I also hate. 7 He that hath an ear, let him hear
what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will
I give to eat of the tree of life, which is in the midst of the
paradise of God. 8 And unto the angel of the church in Smyrna write;
These things saith the first and the last, which was dead, and lived
again; 9 I know your works, and tribulation, and poverty, but you
are rich, and I know the blasphemy of them which say they are Jews,
and are not, but are the synagogue of Satan. 10 Fear none of those
things which you shall suffer: behold, the devil shall cast some
of you into prison, that you may be tried; and you shall have
tribulation ten days: be faithful unto death, and I will give you
a crown of life. 11 He that hath an ear, let him hear what the
Spirit saith unto the churches; He that overcometh shall not be
hurt of the second death. 12 And unto the angel of the church in
Pergamos write; These things saith he which hath the sharp sword
with two edges; 13 I know your works, and where you dwell, even
where Satan's seat is: and you hold fast my name, and you have not
denied my faith, even in those days wherein Antipas was my faithful
witness, who was slain among you, where Satan dwelleth. 14 But I
have a few things against you, because you have there them that
hold the doctrine of Balaam, who taught Balak to cast a stumbling
block before the children of Israel, to eat things sacrificed unto
idols, and to commit fornication. 15 So have you also them that
hold the doctrine of the Nicolaitans, which thing I hate. 16 Repent;
or else I will come unto you quickly, and will fight against them
with the sword of my mouth. 17 He that hath an ear, let him hear
what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will
I give to eat of the hidden manna, and will give him a white stone,
and in the stone a new name written, which no man knoweth saving
he that receiveth it. 18 And unto the angel of the church in
Thyatira write; These things saith the Son of God, who hath his
eyes like unto a flame of fire, and his feet are like fine brass;
19 I know your works, and charity, and service, and faith, and your
patience, and your works; and the last to be more than the first.
20 Nevertheless I have a few things against you, because you
suffered that woman Jezebel, which calleth herself a prophetess,
to teach and to seduce my servants to commit fornication, and to
eat things sacrificed unto idols. 21 And I gave her space to repent
of her fornication; and she repented not. 22 Behold, I will cast
her into a bed, and those that commit adultery with her into great
tribulation, except they repent of their deeds. 23 And I will kill
her children with death; and all the churches shall know that I am
he which searches the reins and hearts: and I will give unto every
one of you according unto your works. 24 But unto you I say, and
unto the rest in Thyatira, as many as have not this doctrine, and
which have not known the depths of Satan, as they speak; I will
put upon you none other burden. 25 But that which you have already
hold fast till I come. 26 And he that overcometh, and keepeth my
works unto the end, to him will I give power over the nations:
27 And he shall rule them with a rod of iron; as the vessels of a
potter shall they be broken to shivers: even as I received of my
Father. 28 And I will give him the morning star. 29 He that hath
an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

3 And unto the angel of the church in Sardis write; These things
saith he that hath the seven Spirits of God, and the seven stars;
I know your works, that you have a name that you live, and art dead.
2 Be watchful, and strengthen the things which remain, that are
ready to die: for I have not found your works perfect before God.
3 Remember how you have received and heard, and hold fast, and
repent. If therefore you shall not watch, I will come on you as a
thief, and you shall not know what hour I will come upon you.
4 You have a few names even in Sardis which have not defiled their
garments; and they shall walk with me in white: for they are worthy.
5 He that overcometh, the same shall be clothed in white garments;
and I will not blot out his name out of the book of life, but I
will confess his name before my Father, and before his angels.
6 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the
churches. 7 And to the angel of the church in Philadelphia write;
These things saith he that is holy, he that is true, he that
hath the key of David, he that opens, and no man shut; and shuts,
and no man opens; 8 I know your works: behold, I have set before
you an open door, and no man can shut it: for you have a little
strength, and have kept my word, and have not denied my name.
9 Behold, I will make them of the synagogue of Satan, which say they
are Jews, and are not, but do lie; behold, I will make them to come
and worship before your feet, and to know that I have loved you.
10 Because you have kept the word of my patience, I also will keep
you from the hour of temptation, which shall come upon all the world,
to try them that dwell upon the earth. 11 Behold, I come quickly:
hold that which you have, that no man take your crown. 12 Him that
overcometh will I make a pillar in the temple of my God, and he
shall go no more out: and I will write upon him the name of my God,
and the name of the city of my God, which is new Jerusalem, which
comes down out of heaven from my God: and I will write upon him my
new name. 13 He that hath an ear, let him hear what the Spirit
saith unto the churches. 14 And to the angel of the church of the
Laodiceans write; These things saith the Amen, the faithful and
true witness, the beginning of the creation of God; 15 I know your
works, that you are neither cold nor hot: I would you were cold
or hot. 16 So then because you are lukewarm, and neither cold nor
hot, I will spue you out of my mouth. 17 Because you say, I am rich,
and increased with goods, and have need of nothing; and knowest not
that you are wretched, and miserable, and poor, and blind, and
naked: 18 I counsel you to buy of me gold tried in the fire,
that you may be rich; and white raiment, that you may be clothed,
that the shame of your nakedness do not appear; and anoint with
eyesalve your eyes, that you may see. 19 As many as I love, I
rebuke and chasten: be zealous therefore, and repent. 20 Behold,
I stand at the door, and knock: if any man hear my voice, and
open the door, I will come in to him, and will sup with him,
and he with me. 21 To him that overcometh will I grant to sit
with me in my throne, even as I also overcame, and am set down
with my Father in his throne. 22 He that hath an ear, let him
hear what the Spirit saith unto the churches.

ובאה מלכותך אל תמה לבבם ואל יגורו ואל תירא מפניהם
כי אלוהיך יהוה הוא אשר הולך אתך לא ירפך ולא יעזבך
12 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם חזקו ואמצו
עשו ואל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלוהיכם הוא
13 הולך אתכם לא ירפה אתכם ולא יעזבכם ויקרא משה
אל יהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
14 ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא
אל יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוה אתו ויתיצבו משה
15 ויהושע ויתיצבו באהל מועד ויראו כל
ישראל ויאמר יהוה אל משה 16 הנה אתה שכב עם
אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר
הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי
אתו 17 ואף אפי יחרה בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאוהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה 18 ואנכי הסתר אסתיר פני
ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחרים

(aiōn g165) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה השירה
הזאת לי לעד בבני ישראל 19 כי אביאנו אל האדמה
אשר נשבעתי לאבותיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע
ודשן ופנה אל אלהים אחרים 20 והם עבדום
ונאצוני והפר את בריתי 21 והיה כי תמצאנה אתו
רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד
כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר
הוא יצר היום טרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי
22 וכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל 23 ויצו את יהושע בן נון
ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל
אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך
24 והיה כאשר כלו משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר עד תמם 25 ויצו משה את הלוים נשאי
ארון ברית יהוה לאמר 26 לקחו את ספר התורה הזאת
ושמתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
בך לעד 27 כי אני ידעתי את מריך ואת ערפך הן
עודנו חי עמכם היום מרים הייתם את יהוה וגם כי
אחרי מותי 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם
ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
ואעידה בהם את השמים ואת הארץ 29 כי אדע אחרי
מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי
אתכם והקרה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו
הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם 30 ויאמר
משה באזני כל קהל ישראל דברי השירה הזאת עד תמם

4 1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אני מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם 2 לא תוסיפו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו מן הדבר
הזה לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל
האנשים הלכו אחרי בעל פעור יהוה אלהיך השמיד מקרבך
4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום
5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני
יהוה אלהי לעשות כן בתוך הארץ אשר אתם באים שמה
לרשתה 6 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו
רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה 7 כי מי גוי גדול
אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום 8 רק
השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך 9 יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב אמר אלי הקהל לי את העם
ואשמיעם את דברי אשר לא ילמדון ליראה אתי כל
הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון
10 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד
לב השמים חשך ענן וערפל 11 וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין
אתם רואים זולתי קול 12 ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על
שני לוחות אבן 13 ואתי צוה יהוה בעת ההיא
ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה 14 ונשמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש 15 פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל צלם דמות זכר או נקבה
16 דמות כל בהמה אשר בארץ דמות כל עוף כנף
אשר יעוף בשמים 17 דמות כל רמש בארמה דמות כל דגה
אשר במים מתחת לארץ 18 ופן תשא עיניך השמימה
וראית את השמש והירח והכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
אתם לכל העמים תחת כל השמים 20 ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מכור הברזל מן מצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם
ונשבע לבלתי עבר את הירדן ולבלתי בא אל הארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה 22 כי אנכי
מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת 23 השמרו לכם
פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך
24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא
25 כי תולד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע
בעיני יהוה אלהיך להכעיסו 26 העידתי בכם היום
את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מן הארץ
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון
ימים עליה כי השמד תשמדון 27 והפיץ יהוה אתכם
בעמים והשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון 29 ומבקשתם משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך
30 בצר לך וקראוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו 31 כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם 32 כי שאל נא לימים
ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו 33 השמע
עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה
וחי 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי
במסות באתות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה וביראים גדלים ככל אשר עשה
יהוה אלהיכם אתכם במצרים לעיניך 35 אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו
36 מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשתו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש
37 תחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו
והוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים 38 לגרש גוים
גדלים ועצומים מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה 39 וידעת היום והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים מעל ואל הארץ
מתחת אין עוד 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
למען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כל הימים 41 אז הבדיל משה שלשה ערים
בעבר הירדן מזרחה שמש 42 לנוס שמה רצח אשר
ירצח את רעהו בבלתי דעת ולא שנא לו מתמול
שלשם הוא נס אל אחת מן הערים האלה וחי
43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות
בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבני מנשה
44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
45 אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה
אל בני ישראל בצאתם ממצרים 46 בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל
בצאתם ממצרים 47 וירשו את ארצו ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
מזרחה שמש 48 מערער אשר על שפת נחל ארנון
ועד הר שיאן הוא חרמון 49 וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה

ክፍል ፯ ክፍል ፰ ክፍል ፱ ክፍል ፱ ክፍል ፱

ראה ישראל אל יהוה אל תעזבך׃ 20 כי אם־יבגד איש
אשתו בן־אביו ואם־אמו בכלה׃ 19 בגדו בה׃ בנים
הם לא יאמנו׃ 18 לכן אמר אדני יהוה צבאות אביר
ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי׃ 17 ואשיבה
ידי עליך ובצרף כבר סיגיך ואסיר כל־בדיליך׃
16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע׃ 15 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
שיתו יתום ריבו אלמנה׃ 14 ובפרשכם כפיכם אעלים
עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שומע ידיכם
דם מלאו׃ 13 רחצו היו נקיים הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע׃ 12 כי תבאו לראות פני מי
בקש זאת מידכם רמס חצרי׃ 11 לרב זבחיכם
יאמר יהוה שבע עולות אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי׃ 10 שמעו דבר־
יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה׃
9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שרידה כסדם היינו
לעמרה נדמינו׃ 8 ונותרה בת־ציון כסוכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר נצורה׃ 7 ארצכם שממה
ערי־אשי שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים
אותה ושממה כמהפכת זרים׃ 6 מכף רגל ועד־ראש
אין־בו מתם ופצע וחבורה טרי לא זרו ולא חבשו
ולא רוכך בשמן׃ 5 על־מה תוכו עוד תוסיפו סרה
כל־הראש לחלי וכל־הלב דוי׃ 4 הוי גוי חטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה
נאצו את־קדוש ישראל נזרו אחור׃ 3 יודע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא
התבונן׃ 2 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־
יהודה וירושלם בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה׃ 1 **9** לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שרידה כסדם היינו לעמרה דמינו׃ 22 כסף היה
לסיגים סבאך מהול במים׃ 23 שריך סוררים
וחברי גנבים כל־אהב שחד ורדף שלמנים יתום
לא־שפטו ורב אלמנה לא־יבוא אליהם׃ 24 לכן
נאם־האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם
מצרי ואנקמה מאויבי׃ 25 והשיבתי ידי עליך
וצרף כבר סיגיך ואסיר כל־בדיליך׃ 26 ואשיבה
שופטיך כבראשונה ויעציך כבתחלה אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק קרית נאמנה׃ 27 ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה׃ 28 ושבר פשעים ורשעים
יחדו ועזבי יהוה יכלו׃ 29 כי יבושו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם׃
30 כי־תהיו כאלה אשר עלהו נובל ומים אין־לו׃
31 והיה החסן לנעורת ופעלו לנצוץ ושרפו שניהם
יחדו ואין מכבה׃ **10** הדבר אשר חזה
ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה וירושלם׃ 2 והיה
באחרית הימים נכון יהיה הר בית־יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל־הגוים׃
3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל־הר
יהוה אל־בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה
בנתיבתיו כי מציון תצא תורה ודבר־יהוה
מירושלם׃ 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים
רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו
עוד מלחמה׃ 5 בית יעקב לכו ונלכה באור
יהוה׃ 6 כי נטשת עמך בית יעקב כי־מלאו
מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי נכרים
יספיקו׃ 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה
לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבותיו׃ 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה
ידיו יחוה אשר עשו אצבעתיו׃ 9 וישח אדם
וישפל איש ואל־תשא להם׃ 10 בא בצור
והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו׃
11 עינים רמות שפל אדם וגבה רוממים
לבדו יהוה ביום ההוא׃ 12 כי יום ליהוה
צבאות על כל־גאה ורם ועל כל־נשא ושפל׃
13 ועל כל־ארזי הלבנון הרמים ונשאים ועל
כל־אלוני הבשן׃ 14 ועל כל־הרים הרמים
ועל כל־הגבעות הנשאות׃ 15 ועל כל־מגדל
גבוה ועל כל־חומה בצורה׃ 16 ועל כל־אניות
תרשיש ועל כל־שקיות החמדה׃ 17 ושח גבה
האדם ושפל רום אנשים׃ 18 והאלילים כליל
יחלף׃ 19 בבוא לחרר הארץ׃ 20 ביום ההוא
ישליך האדם את־אלילי כספו ואת־אלילי זהבו
אשר עשו־לו להשתחות לחפר לעטלפים ולנטלות
הצרעים׃ 21 לבקע בחגוים בנקרות הצרים
מפני פחד יהוה והדר גאונו בקומו לערץ
הארץ׃ 22 חדלו לכם מן־האדם אשר נשמה באפו
כי־בם הוא נחשב׃

(aiōn g165) 13 הנה אדני יהוה צבאות מסיר
מירושלם ומיהודה משען ומשקה כל משען־לחם
וכל משען־מים׃ 2 גבר־צבא ואיש־מלחמה שופט
ונביא וקסם וזקן׃ 3 שר חמשים ונשוא פנים
ויועץ וחכם חרש ונבון לחש׃ 4 ונתתי נערים
שרים עליהם ותעלולים ימשלו בם׃ 5 ונגש
העם איש באיש ואיש ברעהו תרהב הנער בזקן
והנקלה בנכבד׃ 6 כי־יתפש איש באחיו בית
אביו לאמר שמלה־לך אתה קצין היה לנו
והמכשלה הזאת תחת ידך׃ 7 יענה ביום ההוא
לאמר לא־אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין
שמלה אל־תשימוני קצין העם׃ 8 כי כשלה
ירושלם ויהודה נפל כי־לשונם ומעלליהם
אל־יהוה למרות עין כבודו׃ 9 הכרת פניהם
ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו
אוי־לנפשם כי־גמלו להם רעה׃ 10 אמרו צדיק
כי־טוב כי־פרי מעלליהם יאכלו׃ 11 אוי לרשע
רע כי־גמול ידיו יעשה־לו׃ 12 עמי נגשיו
מעלל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
ודרך נתיבותיך בלעו׃ 13 נצב לריב יהוה
ועמד לדין עמים׃ 14 יהוה במשפט יבא
עם־זקניו ושריו אתם בערתם הכרם גזלת
העני בבתיכם׃ 15 מה־לכם תדכאו עמי ופני
עניים תטחנו׃ 16 ואמר יהוה יען כי־גבהו
בנות־ציון והלכו נטות גרון ומשקרות עינים
הלוך והטף תיפפון ברגלן׃ 17 ושפל אדם
ושח רם ונשגב׃ 18 ביום ההוא יסיר אדני
את־תפארת הצעדה׃ 19 והשהרנים והשבסים
והרדדים׃ 20 הפארים והרבדים והקשרים
והבתים׃ 21 הטבעות ונזמי האף׃ 22 המחלצות
והמעטפות והרדתות והחרטמים׃ 23 הגלינים
והסדינים והצנופים׃ 24 והיה תחת בשם מק
יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשרת
פתח שק כי־תחת יפי׃ 25 מתיך אנשיך בחרב
וגבורתך במלחמה׃ 26 ואנו פתחיה אבלו
ונקתה לארץ תשב׃ **4** 1 והחזיקו שבע נשים
באיש ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ובגדינו
נלבש רק יקרא־שמך עלינו אסף חרפתנו׃
2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד
ופרי האדמה לגאון ולתפארת לפליטת ישראל׃
3 והיה הנותר בציון והנשאר בירושלם קדוש
יאמר לו כל־כתוב לחיים בירושלם׃ 4 אם־
רחץ אדני את־צואת בנות־ציון ודמי ירושלם
רחץ מקרבה ברוח משפט וברוח בערה׃
5 וברא יהוה על כל־מכון הר־ציון ועל־מקראה
ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על־כל־
כבוד חפה׃ 6 וסכה תהיה לצל־יומם מחרב
ולמחסה ולמסתר מזרם וממטר׃ **5** 1 אשירה
נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן־שמן׃ 2 ויעדרהו וסקלהו שורק
ויבן מגדל בתוכו וגם־יקב חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים׃ 3 ועתה יושב ירושלם
ואיש יהודה שפטו־נא בינו ובין כרמי׃
4 מה־לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש באשים׃ 5 ועתה
אודיעה־נא אתכם את אשר־אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרצתיו והיה לבצה׃
6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה
שמיר ושית תמה׃ 7 וגם אצוה העבים מהמטר
עליו׃ 8 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל
ואנשי יהודה נטע שעשועיו׃ 9 ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה׃ 10 אוי מגיעי בית אל־בית
שדה עד־אפס־מקום׃ 11 אוי מגיעי בבקר
שכר יאחרו בנשף יין׃ 12 ונבל וכנור תף
וחלל ויין מרעיהם׃ 13 ולא יביטו אל־פעל
יהוה׃ 14 לכן גלה עמי מבלי דעת ומכבדו
מתי רעב׃ 15 ותרחב שאול נפשה ופערה
פה בלי חק׃ 16 ויגבה יהוה צבאות במשפט
ואל־הקדוש נקדש בצדקה׃ 17 ורעו כדברם
ומחרבות שמנים יגרו׃ 18 הוי מושכי העון
בחבלי השוא וכעבות העגלה׃ 19 אשר אמרו
יחישה יחיש מעשהו למען נראה ותקרב
ותבא עצת קדוש־ישראל ונדעה׃ 20 הוי
אמרי־לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור
ואור לחשך שמים המר למתוק ומתוק למר׃
21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃
22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך
שכר׃ 23 המצדיקים רשע בעבור שחד וצדקת
צדיקים יסיר מהם׃ 24 לכן כאכל קש לשון
אש ולהב שלהבת יאכל שרשם כרקב יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את־תורת יהוה
צבאות וגאצו אמרת קדוש־ישראל׃ 25 על־כן
חרה אף־יהוה בעמו ויט ידו עליהם ויכהו
ורגזו ההרים וגויתם היתה כסחי בקרב
רחובות׃ בכל־זאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃
26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה
הארץ והנה מהרה קל׃ 27 אין־עיף ואין כשל
בו לא ינום ולא יישן ולא־נפתחה אזור
חלציו ולא־נתק שרוך נעלו׃ 28 אשר חציו
שנונים וכל־קשתותיו דרוכות סוסיו כחלמיש
יחשבו ואופניו כסערה׃ 29 שאגתו כלביא
יהמה כשחלים ויגהם וישאג ויאחז־טרף
ופלט אין מציל׃ 30 ויהמה עליו ביום ההוא
כהמת הים ונבט לארץ והנה־חשך צר ואור
חשך בעריפליה׃

מלאכי אשר בשמים לא יודע גם הבן כי אם האב
לבדו׳ 33 ויאמר אליהם ראו שמרו והתפללו
כי לא תדעו מתי הוא העת׳ 34 כאדם אשר נסע
לדרך עזב את ביתו ונתן לעבדיו את הרשות
לעבוד איש את מלאכתו ואת השוער צוה לשמור
פתח׳ 35 לכן שמרו נא כי לא תדעו מתי יבוא
בעל הבית׳ אם בערב׳ אם בחצות׳ אם בעת
הנץ החמה׳ אם בבקר׳ 36 פן יבוא פתאם
ומצאכם ישנים׳ 37 ומה אשר אני אומר אליכם
אני אומר לכל׳ שמרו׳

14

1 אחרי שני ימים היה חג הפסח׳ וחג
המצות׳ ובראש הכהנים וסופרים בקשו
איך יתפסו אותו בערמה׳ ויהרגו אותו׳
2 כי אמרו׳ לא בחג׳ פן יהיה רעש׳
בעם׳ 3 ובהיותו בבית עני׳ בבית שמעון
המצורע׳ בסבו לאכל׳ בא אשה׳ בעלת
בקבוק׳ מלא שמן נרד׳ יקר׳ ותשבר
את הבקבוק׳ ותצק על ראשו׳ 4 ויהי
כאשר ראו׳ אנשים׳ ויאמרו׳ אל מה
הרבה׳ אבד׳ השמן׳ הזה׳ 5 כי יכל
למכר׳ את השמן׳ הזה׳ בשלש מאות
דינר׳ ולתת׳ לעני׳ ויגערו׳ בה׳ 6 ויאמר
ישוע׳ הניחו׳ לה׳ מדוע׳ תטרדו׳ אותה׳
עשתה׳ לי׳ מעשה׳ יפה׳ 7 כי׳ העניים׳
תמיד׳ אתכם׳ ובכל׳ עת׳ אשר׳ תרצו׳
תוכלו׳ לעשות׳ להם׳ ואתי׳ לא׳ תהיה׳
תמיד׳ 8 אשר׳ יכלה׳ לעשות׳ עשתה׳
כי׳ הקדימה׳ לבא׳ לרחץ׳ את׳ גוי׳
לקבורה׳ 9 אמן׳ אמר׳ אני׳ לכם׳ בכל׳
אשר׳ יבשר׳ הבשר׳ הטוב׳ בכל׳ העולם׳
יספר׳ גם׳ את׳ אשר׳ עשתה׳ לזכרון׳
לה׳ 10 ויהודה׳ איש׳ קריות׳ אחד׳ מן
שנים עשר׳ הלך׳ אל׳ הכהנים׳ הגדולים׳
לבגוד׳ בו׳ 11 וכאשר׳ שמעו׳ הכהנים׳
שמחו׳ ויבטיחו׳ לתת׳ לו׳ כסף׳ ויבקש׳
איך׳ יעבור׳ את׳ ישוע׳ בעת׳ הנכונה׳
12 ובראשון׳ לחג׳ המצות׳ אשר׳ בו׳
זבחו׳ את׳ הפסח׳ ויאמרו׳ תלמידיו׳
אליו׳ אנה׳ נלך׳ ונכין׳ לך׳ לאכל׳
את׳ הפסח׳ 13 ויבא׳ שני׳ מתלמידיו׳
ויאמר׳ אליהם׳ לכו׳ העירה׳ ופגשו׳
אדם׳ נושא׳ כד׳ מים׳ ולכו׳ אחריו׳
14 ובאשר׳ יבוא׳ אל׳ הבית׳ אשר׳
יבוא׳ שם׳ ואמרתם׳ אל׳ בעל׳ הבית׳
15 לכו׳ אל׳ אדוני׳ הבית׳ ויראה׳
אתכם׳ עלית׳ גדולה׳ מרוצפת׳ ומוכנת׳
שם׳ לנו׳ לאכל׳ את׳ הפסח׳ 16 ויבאו׳
תלמידיו׳ העירה׳ וימצאו׳ כאשר׳
אמר׳ אליהם׳ ויכינו׳ את׳ הפסח׳
17 ובערב׳ בא׳ עם׳ שנים׳ עשר׳
אל׳ הבית׳ 18 ובאכלם׳ אמר׳ ישוע׳
אל׳ תלמידיו׳ אמן׳ אני׳ אומר׳ לכם׳
אחד׳ מכם׳ אשר׳ אוכל׳ עמי׳ יבגדני׳
19 ויעצבו׳ מאד׳ ויאמרו׳ אליו׳
אחד׳ אחד׳ הלא׳ אני׳ 20 ויען׳ ויאמר׳
אליהם׳ אחד׳ מן׳ שנים׳ עשר׳ הטובל׳
אתי׳ בצלחת׳ 21 אמנם׳ בן׳ האדם׳
הולך׳ כאשר׳ כתוב׳ עליו׳ אבל׳ אי׳
אפשר׳ לבן׳ האדם׳ אשר׳ יבגד׳ בו׳
אם׳ לא׳ נולד׳ האדם׳ ההוא׳ 22 ויהי׳
בעת׳ אכלם׳ לקח׳ ישוע׳ לחם׳ ויברך׳
ויבצע׳ ויתן׳ לתלמידיו׳ ויאמר׳ קחו׳
אכלו׳ זה׳ גופי׳ 23 ויקח׳ כוס׳ ויברך׳
ויתן׳ לתלמידיו׳ ויאמר׳ שתו׳ כולכם׳
24 כי׳ זה׳ דמי׳ הברית׳ אשר׳ נשפך׳
בעד׳ הרבים׳ 25 אמן׳ אמר׳ אני׳ לכם׳
לא׳ אשתה׳ עוד׳ מן׳ היין׳ הזה׳ עד׳
יום׳ אשר׳ אשתה׳ אותו׳ חדש׳ בארמון׳
אלהי׳ 26 ויזמרו׳ ויצאו׳ אל׳ הר׳
הזיתים׳ 27 ויאמר׳ אליהם׳ ישוע׳ כל׳
אשר׳ תכשלו׳ בי׳ הלילה׳ כי׳ כתוב׳
אני׳ אכה׳ את׳ הרועה׳ ונפוצו׳ הצאן׳
28 אולם׳ אחרי׳ קומי׳ אלך׳ לפניכם׳
הגלילה׳ 29 ויען׳ פטרוס׳ ויאמר׳ אליו׳
אם׳ כל׳ אלה׳ יכשלו׳ לא׳ אני׳ אכשל׳
30 ויאמר׳ אליו׳ ישוע׳ אמן׳ אני׳ אומר׳
לך׳ היום׳ הזה׳ בלילה׳ הזה׳ בטרם׳
יקרא׳ התרנגול׳ פעמים׳ שלש׳ תכחיש׳
אותי׳ 31 ויאמר׳ אמר׳ אם׳ אמות׳
אתך׳ לא׳ אכחיש׳ אותך׳ גם׳ כל׳
אלה׳ אמרו׳ כן׳ 32 ויבאו׳ אל׳ מקום׳
אשר׳ שמו׳ גת׳ שמנים׳ ויאמר׳ אל׳
תלמידיו׳ שבו׳ פה׳ עד׳ אשר׳ אלך׳
אל׳ המקום׳ ההוא׳ להתפלל׳ 33 ויקח׳
את׳ פטרוס׳ ואת׳ יעקב׳ ואת׳ יוחנן׳
עמו׳ ויחל׳ לדאב׳ ולהתענג׳ מאד׳
34 ויאמר׳ אליהם׳ נפשי׳ עצובה׳ עד׳
מות׳ שבו׳ פה׳ והשגיחו׳ 35 ויעבר׳
מעט׳ ויפל׳ על׳ פניו׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ אך׳ לא׳ כרצוני׳ כי׳
אם׳ כרצונך׳ 36 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 37 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
38 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
39 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 40 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 41 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
42 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
43 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 44 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 45 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
46 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
47 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 48 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 49 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
50 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
51 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 52 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 53 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
54 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
55 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 56 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 57 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
58 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
59 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 60 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 61 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
62 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
63 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 64 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 65 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
66 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
67 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 68 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 69 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
70 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
71 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 72 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 73 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
74 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
75 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 76 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 77 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
78 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
79 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 80 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 81 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
82 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
83 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 84 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 85 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
86 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
87 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 88 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 89 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
90 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
91 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 92 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 93 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
94 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
95 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 96 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 97 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
98 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
99 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 100 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 101 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
102 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
103 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 104 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 105 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
106 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
107 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 108 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 109 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
110 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
111 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 112 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 113 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
114 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
115 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 116 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 117 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
118 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
119 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 120 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 121 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
122 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
123 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 124 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 125 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
126 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
127 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 128 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 129 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
130 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
131 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 132 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 133 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
134 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
135 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 136 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 137 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
138 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
139 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 140 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 141 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
142 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
143 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 144 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 145 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
146 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
147 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 148 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 149 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
150 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
151 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 152 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 153 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
154 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
155 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 156 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 157 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
158 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
159 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 160 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 161 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
162 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
163 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 164 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 165 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
166 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
167 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 168 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 169 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
170 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
171 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 172 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 173 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
174 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
175 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 176 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 177 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
178 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
179 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 180 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 181 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
182 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
183 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 184 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 185 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
186 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
187 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 188 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 189 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
190 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
191 ויעבר׳ שנית׳ ויתפלל׳ לאמר׳
אבי׳ אם׳ אפשר׳ יעבר׳ נא׳ ממני׳
הכוס׳ הזאת׳ 192 ויבא׳ אל׳ תלמידיו׳
ויעירם׳ ויאמר׳ אל׳ פטרוס׳ שמעון׳
הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳ 193 ויאמר׳
אליו׳ שמעון׳ הישן׳ אתה׳ ישן׳ אתה׳
לא׳ יכלת׳ לשמר׳ אתי׳ שעה׳ אחת׳
194 שמרו׳ נא׳ והתפללו׳ פן׳ תבואו׳
בנסיון׳ הרוח׳ אמנם׳ הבשר׳ חלש׳
195 ויעבר׳

17 בן־אדם מה־לכם אתם משלים
משל־הארמה לאמר
אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה׃
18 חי־אני נאם אדני יהוה
אם־יהיה־עוד לכם
משל־הזה בישראל׃
19 הן כל־הנפשות לי הנה
כנפש האב כנפש הבן
לי הנה הן־הם׃
20 הנפש החטאת היא תמות
בן לא־ישא בעון האב
ואב לא־ישא בעון הבן
צדקת הצדיק עליו תהיה
ורשעת הרשע עליו תהיה׃
21 ואם־רשע כי־יסור מכל־חטאתיו
אשר עשה ושמר
את־כל־חקותי ועשה
משפט וצדקה חיה
יחיה לא ימות׃
22 כל־פשעיו אשר־פשע
לא יזכרו־לו בצדקתו
אשר־עשה יחיה׃
23 הפצ אחפץ מות
רשע נאם אדני יהוה
הלוא בשובו מדרכיו
ושב׃
24 ובשוב־צדיק מצדקתו
ועשה עול
ככל־התועבות
אשר עשה־רשע
החי יעשה
כל־צדקתו אשר
מעלו בה
במעלו אשר־מעל
ובחטאתו אשר חטא
בם בהם
הם־ימותו׃
25 ואמרתם לא יתכן
דרך אדני
שמעו־נא בית־ישראל
הדרכי לא יתכנו
הלוא דרכיכם
לא יתכנו׃
26 בשוב־צדיק מצדקתו
ועשה עול
ומת עליהם
בעולו אשר־עשה
ימות׃
27 ובשוב־רשע מרשעתו
אשר־עשה
ועשה משפט
וצדקה הוא
את־נפשו יחיה׃
28 ראה וישב
מכל־פשעיו
אשר־פשע
חיה יחיה
לא ימות׃
29 ואמרו בית־ישראל
לא יתכן
דרך אדני
הדרכי לא יתכנו
בית ישראל
הלוא דרכיכם
לא יתכנו׃
30 לכן אישׁ
אישׁ כדרכיו
אדני יהוה
שובו והשיבו
מכל־פשעיכם
ולא־יהיה
לכם למכשול
עון׃
31 השליכו
מעליכם את־כל־
פשעיכם אשר
פשעתם בם
ועשו לכם
לב חדש
ורוח חדשה׃

13

ואתה
שא־קינה
על־נשיאי
ישראל׃
2 ואמרת
מה־אמך
לביא בין
אריות
רבצה
בתוך
כפירים
רבתה׃
3 ותעל
אחת
מגוריה
ויהי
כפיר
ותלמד
לטרף
טרף
אדם
אכלה׃
4 וישמעו
אליה
גוים
בשחתם
נתפס
ויבאהו
בחחים
ארצה׃
5 ותרא
כי־נאלה
תקותה
אבדה
ותקח
אחת
מגוריה
ויהי
כפיר
ותלמד
לטרף
טרף
אדם
אכלה׃
6 ויתהלך
בתוך
אריות
כפיר
ויהי
לטרף
לטרף
אדם
אכלה׃
7 וידע
אלמנותיו
ועריהם
החרב
ותשמם
ארץ
ומלואה
מקול
שאגתו׃
8 ויתנו
עליו
גוים
מסביב
מן־המדינות
ויפרשו
עליו
רשתם
בשחתם
נתפס׃
9 ויבאהו
בחרמיות
אל־מלך
בבל
יביאהו
למען
לא־יהשמע
קולו
עוד
אל־הרי
ישראל׃
10 אמך
כגפן
בדמך
שתולה
על־מים
רבים
פריה
וענפה
היתה
מדמים
רבים׃
11 ויהי־לה
מטות
עז
לשלטי
מושלים
ותגבה
קומתה
על־בין
עבתים
וראתה
בגבהה
בהמון
ענפיה׃
12 ותנתש
בחרון
אל־הארץ
הטלה
ורוח
קדים
הובישה
פריה
נשברו
ויבשו
מטות
עזה
אש
אכלתם׃
13 ועתה
שתולה
במדבר
בארץ
ציה
וצמא׃
14 ואש
יצאה
מטה
עזה
פריה
אכלה
ולא־היה
בה
מטה־עז
לשלט
קינה
היא
והיתה
לקינה׃

14

ויהי
בשנת
שבע
ועשרים
בחמשה
לחדש
בא
אנשים
מזקני
ישראל
לדרוש
את־יהוה
וישבו
לפני׃
2 ויהי
דבר־יהוה
אלי
לאמר׃
3 בן־אדם
דבר
אל־זקני
ישראל
ואמרת
אליהם
כה־אמר
אדני
יהוה
הלדרוש
אתם
בא׃
4 הלשפט
אתם
בן־אדם
הלא
תשפט
אתם
את־תועבות
אבותם׃
5 ואמרת
אליהם
כה־אמר
אדני
יהוה
ביום
בחרי
בישראל
ונשא
ידי
לזרע
בית
יעקב
ואודע
אליהם
בארץ
מצרים
ונשא
ידי
אליהם
לאמר
אני
יהוה
אלהיכם׃
6 ביום
ההוא
נשאתי
ידי
להוציאם
מארץ
מצרים
אל־ארץ
אשר
תרתי
להם
זבת
חלב
ודבש
צבי
הוא
לכל־הארצות׃
7 ואמר
אליהם
איש
שקוצי
עיניו
השליכו
ואת־גלולי
מצרים
אל־תטמאו
אני
יהוה
אלהיכם׃
8 והמרו
בי
ולא־אבו
לשמע
אלי
איש
את־שקוצי
עיניהם
לא
השליכו
ואת־גלולי
מצרים
לא
עזבו
ואמר
לשפך
חמתי
עליהם
לכלות
אפי
בתוך
ארץ
מצרים׃
9 ואעש
למען
שמי
לבלתי
החל
לעיני
הגוים
אשר
הם
בתוכם
אשר
נודעתי
אליהם
בהוציא
אתם
מארץ
מצרים׃
10 ואוציאם
מארץ
מצרים
והבאתים
אל־מדבר
העם׃
11 ואתן
להם
את־חקותי
והודעתים
את־משפטי
אשר
יעשה
האדם
וחי
בהם׃
12 וגם
את־שבתותי
נתתי
להם
לאות
ביני
וביניהם
לדעת
כי
אני
יהוה
מקדשם׃
13 והמרו
בית
ישראל
בי
במדבר
בחקותי
לא
הלכו
ואת־משפטי
מאסו
אשר
יעשה
האדם
וחי
בהם
ואת־שבתותי
חללו
מאד
ואמר
לשפך
חמתי
עליהם
במדבר
לכלותם׃
14 ואעש
למען
שמי
לבלתי
החל
לעיני
הגוים
אשר
הוצאתים
לעיניהם׃
15 וגם
אני
נשאתי
ידי
להם
במדבר
לבלתי
הביא
אל־הארץ
אשר
נתתי
זבת
חלב
ודבש
צבי
הוא
לכל־הארצות׃
16 יען
אשר
מאסו
את־משפטי
ואת־חקותי
לא
הלכו
בם
ואת־שבתותי
חללו
כי
אחרי
גלוליהם
היה
לבם׃
17 ותחס
עיני
עליהם
מהשחיתם
ולא־עשיתים
כלה
במדבר׃
18 ואמר
אל־בניהם
במדבר
בחקות
אביכם
אל־תלכו
ואת־משפטיהם
אל־תשמרו
ובגלוליהם
אל־תטמאו׃
19 אני
יהוה
אלהיכם
בחקותי
תלכו
ומשפטי
תשמרו
ועשיתם
אותם׃
20 ואת־שבתותי
קדשו
והיו
לאות
ביני
וביניכם
לדעת
כי
אני
יהוה
אלהיכם׃
21 והמרו
בי
הבנים
בחקותי
לא
הלכו
ומשפטי
לא
שמרו
לעשות
אותם
אשר
יעשה
האדם
וחי
בהם
את־שבתותי
חללו
ואמר
לשפך
חמתי
עליהם
לכלות
אפי
בם
במדבר׃
22 והשבתי
את־ידי
ועשיתי
למען
שמי
לבלתי
החל
לעיני
הגוים
אשר
הוצאתים
לעיניהם׃
23 גם
אני
נשאתי
ידי
להם
במדבר
לבלתי
הפיץ
בגוים
ולזרותם
בארצות׃
24 יען
אשר
משפטי
לא
עשו
וחקותי
מאסו
ואת־שבתותי
חללו
ואחרי
גלולי
אבותם
היו
עיניהם׃
25 וגם
אני
נתתי
להם
חקים
לא־טובים
ומשפטים
לא
יחיו־בם׃
26 ואטמא
אותם
במתנותם
בהעביר
כל־פטר
רחם
למען
אשמם
למען
אדעם
כי
אני
יהוה׃
27 לכן
דבר
אל־בית
ישראל
בן־אדם
ואמרת
אליהם
כה־אמר
אדני
יהוה
עוד
את־זאת
גדפו
אבותיכם
בי
בהם
מעל
מעל׃
28 והבאתים
אל־הארץ
אשר
נשאתי
את־ידי
לתת
אותה
לאבותם
וראו
כל־גבעה
רמה
וכל־עץ
עבות
ויזבחו
שם
זבחיהם
ויתנו
שם
כעס
קרבנם
וישיתו
שם
ריח
ניחחם
ויסכו
שם
נסכיהם׃
29 ואמר
אליהם
מה־הבמה
אשר־אתם
הולכים
שמה
ותקרא
שמה
במות
עד
היום
הזה׃
30 לכן
אמר
לבית
ישראל
הדרך
אתם
נטמאים
ואחרי
שקוציהם
אתם
זנים׃
31 ובשאת
מתנותיכם
בהעביר
בניכם
באש
אתם
נטמאים
בכל־
גלוליכם
עד
היום
ואדרש
לכם
בית
ישראל
חי־אני
נאם
אדני
יהוה
אם־לא
אדרש
לכם׃

27 ויאמר אליו אל־נא אחי אל־תרעו׃ 28 ויגש יוסף
ויגד לאביו אמר אנכי אמר אל־נא אחי אל־תרעו׃
29 ויפל על־צוארי בנימין אחיו ויבך ויבכו גם־
בנימין׃ 30 ואחרי כן נשקו אחיו ויתאפקו׃
31 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי׃ ויתבהלו אחיו
לא־יכלו לענות אתו׃ 32 ויאמר אל־אחיו גשו־נא
אלי ויגשו׃ ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם
אתי מצרים׃ 33 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר־לכם
כי־מכרתם אתי הנה׃ כי־למחיה שלחני אלהים
לפניכם׃ 34 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חרישה וקציר׃
35 ושלח אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 36 ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי אם־האלהים׃ ושמני לאב
לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ
מצרים׃ 37 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו
כה־אמר בנך יוסף שמני אלהים אדון לכל
מצרים׃ רדה אלי אל־תעמד׃ 38 וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל־אשר לך׃ 39 וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים הרעב פן־תורש אתה
וביתך וכל־אשר לך׃ 40 והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי־פי המדבר אליכם׃
41 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים
ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־
אבי הנה׃ 42 ויפל על־צוארי בנימין אחיו
ויבך ובנימין בכה על־צוארו׃ 43 וגם נשק
לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו
אתו׃ 44 ופרעה אמר אל־יוסף אמר אל־אחיך
זאת עשו טענו את־בעיריכם ולכו ארצה
כנען׃ 45 וקחו את־אביכם ובתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את־טוב ארץ מצרים ואת־חלב
הארץ תאכלו׃ 46 ואתה צויתה זאת עשו
שאו לכם מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את־אביכם ובאתם׃ 47 וגם אל־תחס
על־כליכם כי־טוב כל־ארץ מצרים לכם הוא׃
48 ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על־פי פרעה ויתן להם צידה לדרך׃
49 לכל־אחיו נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃
50 ולאביו שלח כזאת אתנות עשרת חמרים
נשאים מטוב מצרים ועשרת אתנות נשאות
שבר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ 51 וישלח אחיו
ויאמר אליהם אל־תרגזו בדרך׃ 52 ויעל מצרים
ויבא אל־אביו כנענה׃ 53 ויגידו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא משל בכל־ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 54 ויראו אתו את
כל־דברי יוסף אשר־דבר אליהם ויראה את־
העגלות אשר־שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
יעקב אביהם׃ 55 ויאמר ישראל רב עוד יוסף
בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃ 56)Hadēs g86(

15

ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני תדבר־נא
עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר־אפך בעבדך
כי כמוך׃ 2 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם
אב או אח׃ 3 ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת הוא לבדו נותר
לאמו ואביו אהבו׃ 4 ואמר אל־עבדיך הורדו
אתו אלי ואשימה עיני עליו׃ 5 ונאמר אל־אדני
לא יוכל הנער עזב את־אביו ועזב את־אביו
מת׃ 6 ואמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תוספון לראות פני׃ 7 והי כי־עלינו
אל־עבדך אבינו עד־מתנו׃ 8 ויאמר יהודה אל־
אביו שלח הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ 9 אנכי
ערב מיד תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו
לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ 10 כי לולי התמהמהנו
עתה כי־שבנו זה׃ 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ 12 וכסף משנה
קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם
השיבו פן־מקרה הוא׃ 13 וגם אחיכם קחו
וקומו שובו אל־האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם
ואת בנימן ואנכי כאשר שכלתי שכלתי׃
15 ואנשים לקחו את־המנחה הזאת ומשנה
הכסף לקחו בידם ואת בנימן לקחו וקומו
ירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וראה יוסף
אתם ויצו לאשר על־ביתו הבא את־האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים
בצהרים׃ 17 ויעש האיש אשר־יוסף ויבא
האנשים הביתה יוסף׃ 18 וייראו האנשים כי־הובאו
יוסף הביתה ויאמרו על־דבר הכסף אשר־הושב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל
עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואת־חמרינו׃ 19 ויגשו אל־האיש אשר־על־בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו בי אדני
ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ 21 והי כי־באנו
אל־המלון ונפתחה את־אמתחתינו והנה כסף־
איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו
בידנו׃ 22 וגם כסף אחר הורדנו בידנו לכלכל
אכל לא ידענו מי־שם כספנו באמתחתינו׃
23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן־לכם מטמון באמתחתיכם
כספכם הגיע אלי ויוצא אתם שמעון׃

ܟܝܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܝܢ 57 ܘܠܐ ܡܫܬܘܕܥ
ܒܝܕܝܗܘܢ ܡܕܡ ܕܫܘܝܐ ܠܐܠܗܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܝܢ 58 ܘܫܘܬܦܘ ܥܡܗ
ܒܟܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܝܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܡܕܡ ܕܠܐ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܫܘܠܛܢܐ

16

ܘܐܙܠܘ ܫܕܪܘܗܝ ܡܠܐܟܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܫܬܝܬܐ ܕܪܓܙܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܬܪܘ 1
ܒܐܪܥܐ ܒܐܪܥܐ ܡܫܬܝܬܐ ܫܒܥܐ 2 ܘܩܡܐ ܩܕܡܝܐ ܚܕ ܡܢ ܡܫܬܝܬܐ ܫܠܝܫܝܬܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܡܫܬܝܬܐ ܕܒܝܡܐ ܘܡܬܚܬ
ܫܡܫܐ ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ 3 ܘܩܡܐ ܩܕܡܝܐ ܡܠܐܟܐ ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܩܝܡܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܫܦܟܘ ܟܠ ܒܥܪܐ ܕܡܝ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ
ܕܒܝܡܐ ܕܢܘܪ ܫܪܐ ܫܪܝܢܐ ܘܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ 4 ܩܠܥܝܢܐ
ܫܒܥܐ ܕܡܪܐ ܕܐܠܗܐ ܟܠ ܒܥܪܐ ܕܡܝ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 5 ܩܠܝܢܐ
ܘܐܬܪܘ ܠܗ ܫܒܥܐ ܡܠܐܟܐ ܕܫܒܥ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܐ ܟܠ ܒܥܪܐ ܕܡܝ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 6 ܩܠܝܢܐ ܕܫܒܥ ܠܝ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܟܠ ܒܥܪܐ ܕܡܝ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 7 ܩܠܝܢܐ
ܕܐܠܗ ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 8 ܘܩܠ ܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 9 ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 10 ܘܩܪܝܬ ܩܠܝܢܐ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 11 ܘܐܡܪܝܢ ܥܠ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 12 ܘܫܪܐ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 13 ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 14 ܕܡܫܬܝܢ ܡܠܐܟܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 15 ܗܐܢܘܢ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 16 ܘܩܪܒܘ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐܪܡܓܕܘܢ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 17 ܘܐܙܠ ܩܕܡ ܠܡܠܐܟܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 18 ܘܩܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 19 ܘܩܠ ܩܕܡ ܠܡܠܐܟܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 20 ܘܐܬܚܪܒܘ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 21 ܘܒܪܝܫ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ ܕܐܠܗ ܕܡܪܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 22 ܘܩܠܗ ܩܠ ܩܕܡ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 23 ܘܐܡܪ ܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ 24 ܘܩܠܗ ܩܠܝܢܐ
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗ ܩܠܝܢܐ ܕܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܘܫܪܐ

د-مهٔنیه

1

هغه د هغو سپوږمۍ د هغو ستورو د هغو لمر د هغو ورځو د هغو
میاشتو د هغو کلونو د هغو پیړیو د هغو زمانو د هغو وختونو د
هغو ځمکې د هغو ځایونو د هغو ټولو شیانو د هغو ټولو ژوندیو
د هغو ټولو مړو د هغو ټولو ژوندیو د هغو ټولو مړو د هغو ټولو
ژوندیو د هغو ټولو مړو د هغو ټولو ژوندیو د هغو ټولو مړو د
هغو ټولو ژوندیو د هغو ټولو مړو د هغو ټولو ژوندیو د هغو ټولو
مړو د هغو ټولو ژوندیو د هغو ټولو مړو د هغو ټولو ژوندیو د

ד אבל אל תקרא לאדם אבי על הארץ כי אחד הוא אביכם
שבשמים ד אל תקראו לכם רבי כי רבכם אחד הוא המשיח
ה הגדול בכם יהיה משרתכם ו כל המגביה עצמו ישפל
ומי שמשפיל עצמו ירומם ז אוי לכם סופרים ופרושים
צבועים כי אתם סוגרים את מלכות השמים לפני בני אדם
אתם לא תכנסו ולא תניחו לנכנסים לבוא ח אוי לכם
סופרים ופרושים צבועים כי אתם אוכלים בתי אלמנות
ומתפללים תפלות ארוכות לכן תקבלו עונש גדול ט אוי
לכם מורי דרך עורים המאמרים אם נשבע אדם בהיכל
אינו כלום ואם נשבע אדם בזהב ההיכל אשר הוקדש
לאלהים הוא חייב י אוי לכם עורים כי מה גדול הזהב
ומה גדול המזבח אשר הוקדש לאלהים יא אם נשבע אדם
במזבח אינו כלום ואם נשבע אדם בקרבן אשר על המזבח
הוא חייב יב אוי לכם עורים כי מה גדול הקרבן ומה גדול
המזבח אשר מקדש את הקרבן יג אם נשבע אדם בהיכל
הרי הוא נשבע בו ובכל אשר בו ובאלהים אשר יושב בו
יד ואם נשבע אדם בשמים הרי הוא נשבע בכסא אלהים
ובאלהים אשר יושב עליו טו אוי לכם סופרים ופרושים
צבועים כי אתם נותנים עשר מן הנענע והשבת והכמון
ומן הדבר הגדול בתורה אתם עוברים אל המשפט ואל
החסד ואל האמונה אלה היה לכם לעשות ולא לעזוב
אלה טז אוי לכם מורי דרך עורים אשר אתם מסננים
את היין ואת המים ואתם אוכלים אוי לכם סופרים
ופרושים צבועים כי אתם דומים לקברים אשר נצבעו
לבן אשר יראו יפים מבחוץ ומבפנים מלאים עצמות
מתים ומכל טומאה יח כן אתם מראים לבני אדם
מבחוץ כי אתם צדיקים ומבפנים אתם מלאים צבוע
ועון יט אוי לכם סופרים ופרושים צבועים כי אתם
בונים את קברי הנביאים ומקשטים את מצבות הצדיקים
כ ואתם אומרים אם היינו בימי אבותינו לא היינו
מסייעים לדם הנביאים כא ואתם עדים לעצמכם כי
בני אבותיכם הרגו את הנביאים כב ואתם מלאו את
מדת אבותיכם כג נחשים בני אפעה איך תברחו מדין
גהנם כד לכן הנני שולח אליכם נביאים וחכמים וסופרים
ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תלקו בשוטים בבתי כנסיותיכם
ותרדפו מעיר אל עיר כה למען תבוא עליכם כל דם
הצדיקים אשר נשפך על הארץ מדם הבל הצדיק עד דם
זכריה בן ברכיה אשר הרגתם בין הבית והמזבח כו אמן
אני אומר לכם כל אלה תבוא על הדור הזה כז ירושלים
ירושלים אשר תהרגי את הנביאים ותסקלי אל אשר שלחו
אליה כמה פעמים הלא רבו הפעמים אשר רציתי לקבץ
בניך כאשר תקבץ אם את אפרוחיה תחת כנפיה ואת לא
רציתם כח הנה יעזב לכם ביתכם שמם כט כי אמר אני
לכם לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם
יהוה

5

ויהי בעוד ישוע מדבר אל בני ישראל ויבא אל
הכנרת ויראה שני אניות עומדות אל שפת הים ואנשי
הדגים יצאו מן האניות ויכבסו את רשתם ד ויעל
אל אחת מן האניות אשר לשמעון ויבקש מאתו לדחות
מעט מן היבשה ויושב אל האניה ויורה את העם
מתוכה ג ויהי כאשר כלה לדבר אל העם ויאמר אל
שמעון הרחק נא אל המים ורדו רשתיכם לדוג ד ויען
שמעון ויאמר אל ישוע רבי כל הלילה עמלנו ולא
לקחנו דג אך על פי דברך אל נא אורד את רשתי
ה ויעשו כן ויסגרו דגים רבים מאד עד כי נשברו
רשתותם ו ויקראו אל חברותם אשר באניה האחרת
לבא לעזרם ויבאו ויעלו את הדגים אל שתי האניות
עד אשר כמעט שקעו ז ויראו שמעון ואנדרי כי
מלאו הדגים ויפלו לרגלי ישוע ויאמר אל ישוע
אל נא תבא אל ביתי כי אני חוטא ח כי אמר אל
שמעון ואל אנדרי אל תיראו מעתה אל תירא אל
אדם אתם אשר אתם מלקטים ט ויהי אז ויבא אל
הכנרת ויראה אל אנדרי ואל יעקב ואל יוחנן בני
זבדי ואל שמעון אשר אל אחיו ויקרא אליהם ויאמר
אל אחיו אל נא תבאו אל ביתי כי אם אל אחיו
אשר אל אחיו אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

16 ئەمما ئەگەر ئەو ئەوە بە ئەوەی کە
ئەو ئەوە بە ئەوەی کە ئەو ئەوە بە ئەوەی
کە ئەو ئەوە بە ئەوەی کە ئەو ئەوە بە
ئەوەی کە ئەو ئەوە بە ئەوەی کە ئەو
ئەوە بە ئەوەی کە ئەو ئەوە بە ئەوەی
کە ئەو ئەوە بە ئەوەی کە ئەو ئەوە
بە ئەوەی کە ئەو ئەوە بە ئەوەی کە

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך
אלסר תדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את
ברע מלך סדם וברשע מלך עמרה שנאב
מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך
בלע׃ 3 הוא־הים המלח׃ כל־אלה חברו
אל־עמק השדים׃ 4 שתים עשרה שנה
עבדו את־כדרלעמר ובשלשה עשרה
שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר והמלכים אשר־אתו ויכו את־
רפאים בעשתרת קרנים ואת־זוזים
בהם וא֣ת אמים בשוה קריתים׃ 6 ואת־
החרי בהר שעיר עד אלון פארן אשר
על־המדבר׃ 7 ויפנו וילכו אל־עין
משפט הוא קדש ויכו את כל־שדה
העמלקי וגם את־האמרי היושב בחצצן
תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם
תדעל מלך גוים אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר׃ ארבעה המלכים
את־החמשה׃ 10 ועמק השדים באר
באר בטמר ומלכי סדם ועמרה נפלו
שמה והנשאר הר נסו׃ 11 ויקחו את־
כל־רכש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם
וילכו׃ 12 ויקחו את־לוט ואת־רכשו
בן־אחי אברם ויהי יושב בסדם׃
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר ואלה בעלי
ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה
אחיו וירק את־חניכיו ילדי הבית
שמנה עשר ושלש מאות ויר֥ף עד־דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל
לדמשק׃ 16 וישב את כל־הרכש וגם
את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך־סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את־
כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם הוצא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה
שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון
אשר־מגן צרריך בידך ויתן־לו מעשר
מכל׃ ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן
לי הנפש והרכש קח־לך׃ 21 ויאמר אברם
אל־מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה
אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם־מחוט
ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר
לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃
22 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר
אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ 23 ויאמר
אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל
יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
24 אם־מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם׃ 25 בלעדי אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר
אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃
26 אחר הדברים האלה היה דבר־יהוה
אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
27 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי
הוא דמשק אליעזר׃ 28 ואמר אברם
הן לי לא נתת זרע והנה בן־ביתי
יורש אתי׃ 29 והנה דבר־יהוה אליו
לאמר לא־זה יירשך כי אם־אשר יצא
ממעיך הוא יירשך׃ 30 והוציא אתו
החוצה ויאמר הבט־נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 31 והאמן
ביהוה׃ ויחשבה לו צדקה׃ 32 ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את־הארץ הזאת
לרשתה׃ 33 ויאמר אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה׃ 34 ויאמר אליו
קחה־לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותור וגוזל׃ 35 ויקח־לו
את־כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
איש־בתרו לקראת רעהו׃ ואת־הצפר
לא בתר׃ 36 וירד העיט על־הפגרים
ויגרש אתם אברם׃ 37 ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על־אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
38 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃
39 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
40 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 41 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד־הנה׃ 42 ויהי השמש באה והעלטה
היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה׃
43 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 44 את־הקיני ואת־הקנזי
ואת־הקדמני׃ 45 ואת־החתי ואת־
הפרזי ואת־הרפאים׃ 46 ואת־האמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

11 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ׃ אם־מחוט ועד שרוך נעל
ואם־אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם׃ 3 בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר־הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם׃ 4 ויהי אחרי הדברים
האלה היה דבר־יהוה אל־אברם
במחזה לאמר לא־יירשך זה כי אם־
אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
6 והאמן ביהוה׃ ויחשבה לו צדקה׃
7 ויאמר אליו אני יהוה אשר־הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את־הארץ
הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו
קחה־לי עגלה משלשת ועז משלש
ואיל משלש ותור וגוזל׃ 10 ויקח־לו
את־כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
איש־בתרו לקראת רעהו׃ ואת־הצפר
לא בתר׃ 11 וירד העיט על־הפגרים
ויגרש אתם אברם׃ 12 ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על־אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃
14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד־הנה׃ 17 ויהי השמש באה ועלטה
היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים האלה׃
18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 19 את־הקיני ואת־הקנזי
ואת־הקדמני׃ 20 ואת־החתי ואת־
הפרזי ואת־רפאים׃ 21 ואת־האמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

10 ואלה תולדת בני־חם חם ומצרים
פוט וכנען׃ 2 בני יפת גמר ומגוג
ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃
3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃
4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים
ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים
בארצתם איש לשנו למשפחתם
בגויתם׃ 6 ובני חם כוש ומצרים
ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא
וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש
הוליד את־נמרד הוא החל להיות
גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר־ציד
לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד
גבר ציד לפני יהוה׃ 10 ויהי
תחלת ממלכתו בבל וארך וכלנה
בארץ שנער׃ 11 מן־הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־
רחובות עיר וכלח׃ 12 ואת־רסן
בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃
13 ומצרים הוליד את־לודים
וענמים ולהבים ונפתחים׃
14 ופתרוסים וכסלחים אשר יצאו
משם פלשתים וכפתרים׃
15 וכנען הוליד את־צידן בכרו
ואת־חת׃ 16 ואת־היבוסי ואת־
האמרי ואת־הגרגשי׃ 17 ואת־
החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃
18 ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־
החמתי ואחר נפוצו משפחות
הכנעני׃ 19 ויהי גבול הכנעני
מצידן בואך גררה עד־עזה בואך
סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד־
לשע׃ 20 אלה בני־חם למשפחתם
לשנתם בארצתם בגוים׃
21 ולשם אבי כל־בני עבר אחי
יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם׃
23 ובני ארם עוץ וחול וגתר
ומש׃ 24 וארפכשד הולד את־שלח
ושלח הולד את־עבר׃
25 ולעבר נולדו שני בנים שם
הלק כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן הולד
את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות
ואת־ירח׃ 27 ואת־הדורם ואת־
אוזל ואת־דקלה׃ 28 ואת־עובל
ואת־אבימאל ואת־שבא׃
29 ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־
יובב כל־אלה בני יקטן׃
30 ויהי מושבם מישא בבאך ספרה
הר הקדם׃ 31 אלה בני־שם למשפחתם
לשנתם בארצתם לגוים׃
32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם
בגוים ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחר המבול׃

ולא יכלו אנשי העיר לכבות את האש ויבער
20 בעצים ובאבנים ובעפר ואת המים אשר
בתעלה לחכו האש ותבער בארץ ויעל
בלהבת השמים ויהי כאשר הוציאו אותם
החוצה ויאמר מלאך אל־נא המלט על־נפשך
אל־תבט אחריך ואל־תעמד בכל־הככר
הר המלט פן־תספה 18 ויאמר לוט אליהם
אל־נא אדני 19 הנה־נא מצא עבדך חן
בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
לחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי 20 הנה
העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער
אמלטה־נא שמה הלא מצער היא ותחי
נפשי 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך
גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר
אשר דברת בעדה 22 מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות דבר עד־בואך שמה
על־כן קרא־שם־העיר צוער 23 השמש
יצא על־הארץ ולוט בא צוערה 24 ויהוה
המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש
מאת יהוה מן־השמים 25 ויהפך את־הערים
האל ואת כל־הככר ואת כל־יושבי הערים
וצמח האדמה 26 ותבט אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח 27 וישכם אברהם
בבקר אל־המקום אשר עמד שם את־פני
יהוה 28 וישקף על־פני סדם ועמרה
ועל כל־פני ארץ הככר וראה והנה עלה
קיטר הארץ כקיטר הכבשן 29 והיה בשחת
אלהים את־ערי הככר ויזכר אלהים את־
אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך
את־הערים אשר יושב בהן לוט 30 ויעל לוט
מצוער וישב בהר הוא ושתי בנתיו עמו כי
ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנתיו 31 ותאמר הבכירה אל־הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו
כדרך כל־הארץ 32 לכה נשקה את־אבינו
יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע
(aiōn g165) 33 ותשקינה את־אבינם יין
בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את־
אביה ולא־ידע בשכבה ובקומה 34 ויהי
ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן
שכבתי אמש עם־אבי נשקנו־יין גם־הלילה
ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע
35 ותשקינה גם־בלילה הזא את־אבינו יין
וקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה
ובקומה 36 ותהרינה שתי בנות־לוט
מאביהן 37 וילד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב עד־היום הזה הוא אבי מואב
38 והצעירה גם־היא ילדה בן ותקרא שמו
בן־עמי עד־היום הזה הוא אבי בני עמון

13

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־
אשר־לו ולוט עמו הנגבה 2 ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב 3 וילך למסעיו
מהנגב עד־בית אל עד המקום אשר היה
אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי
4 אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה 5 וגם־ללוט
ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים
6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו 7 ויהי
ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה
בינתי ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם־השמאל ואימינה ואם־הימין
ואשמאילה 10 וישא לוט את־עיניו וירא
את־כל־ככר הירדן כי־משקה הוא לפני
שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן יהוה
כארץ מצרים בבאך צער 11 ויבחר־לו לוט
את־כל־ככר הירדן ויסע לוט קדמה ויפרדו
איש מעל אחיו 12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום אשר
אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וים 15 כי
את־כל־הארץ אשר אתה רואה לך אתננה
ולזרעך עד עולם 16 ושמתי את־זרעך
כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות
את־עפר הארץ גם זרעך יימנה 17 קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

12

1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר
אראך 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה 3 ואברכה
מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה 4 וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם
בן־חמשים שנה בצאתו מחרן 5 ויקח
אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו
ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה
כנען ותבאנה ארצה כנען 6 ויעבר
אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון
מורה והכנעני אז בארץ 7 וירא יהוה
אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו
8 ומשם עתק ההרה מקדם בית־אל
ויט אהלה בית־אל מים והעי קדמה
ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי־כבד הרעב בארץ 11 ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־
שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את־את 12 והיה כי־יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת ואהרגו אותי
ואתך יחיו 13 אמרי־נא את־אחתי את
למען יטב־לי בעבורך וחיתה נפשי
בגלל אתך 14 ויהי אברם כבא מצרים
וראו המצרים את־האשה כי־יפה היא
מאד 15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל־פרעה ותקח האשה אל־בית
פרעה 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־
לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנים וגמלים 17 ויגע יהוה את־פרעה
נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי
אשת אברם 18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך היא למה אמרת אחתי היא
ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
קח ולך 19 ויצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת־אשתו וכל אשר־לו
20 ויגרש אתו פרעה מצרים הוא ואשתו

1

ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܠܬܠܡܝܕܝܗ ܕܐܝܬܝܢ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܘܕܥܘܢ ܠܗ ܕ

מדבר אשר בדרך אפרתה ובית לחם
13 ובעז איש מודע למולדת אביך
יש לו משפחה ואתה תקח לך
אשתו ובעל אמה אלימלך נמכרת
שדה אחינו לנעמי ואני אמרתי
אגלה אזנך לאמר קנה נגד
יושבי ואם לא יגאל הגיד לי
ואדעה כי אין זולתך לגאל
ואני אחריך ויאמר אני אגאל
17 ויאמר בעז ביום קנות
השדה מיד נעמי גם את רות
המואבית אשת המת אני קניתי
לי לאשה להקים שם המת על
נחלתו ולא יכרת שם המת
מעם אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום 18 ויאמר
כל העם אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל ולאה
אשר בנו את בית ישראל
ועשה חיל באפרתה וקרא
שם בבית לחם 19 ויהי
בית פרץ אשר ילדה יהודה
לתמר מן הזרע אשר יתן יהוה
מן הנערה הזאת ויאמר
אליו בעז לנעמי הנה נא
אמתך אל בתי ותלי
בבגדך ותקם ותלך
20 ותבא אל
אמתה ותאמר מי
את בתי ותגד
לה את כל
אשר עשה
לה האיש
21 ותאמר
אליה נעמי
אמתה אל
תלכי בשדה
אחר ולא
תעבורי
מזה
22 ותדבק
אל נערות
בעז לקט
בשדה עד
כלות כל
הקציר
אשר
23 ותשב
אל חמותה
ותאמר מי
את בתי
ותגד לה
אשר עשה
אתה
24 ויאמר
לה בעז
בתי
הלוא
שמעת
בתי
אל
תלכי
לקט
בשדה
אחר
ולא
תעבורי
מזה
כי
אם
כה
תדבקי
עם
נערתי
25 עיניך
בשדה
אשר
יקצרון
והלכת
אחריהן
הלא
צויתי
את
הנערים
לבלתי
נגעך
ואם
צמת
והלכת
אל
הכלים
ושתית
מאשר
שאבו
הנערים
26 ותפל
על פניה
ותשתחו
ארצה
ותאמר
אלי
מדוע
מצאתי
חן
בעיניך
להכירני
ואנכי
נכריה
27 ויען
בעז
ויאמר
אליה
הגד
הגד
לי
אשר
עשית
את
חמותך
אחר
מות
אישך
ואת
עזבת
את
אביך
ואת
אמך
וארץ
מולדתך
ותלכי
אל
עם
אשר
לא
ידעת
28 יהוה
ישלם
פעלך
ותהי
משכרתך
שלמה
מעם
יהוה
אלהי
ישראל
אשר
באת
לחסות
תחת
כנפיו
29 ותאמר
אמר
אדני
כי
נחמתני
ואשר
דברת
על
לב
אמתך
ואנכי
לא
אהיה
כאחת
אמתך
30 ויאמר
לה
בעז
בעת
האכל
גש
הלם
ואכלת
מן
הלחם
וטבלת
פתך
בחמץ
ותשב
מצד
הקצרים
ויצבט
לה
קלי
ותאכל
ותשבע
ותתר
31 וקם
לקלט
גם
אם
לא
יגאל
אחד
מן
הגאלים
אם
לא
יגאל
אני
גאל
אתך
חי
יהוה
שכבי
עד
הבקר
ותשכב
מרגלתו
עד
הבקר
ותקם
בטרם
יכיר
איש
את
רעהו
ויאמר
אל
תודע
כי
באה
האשה
אל
הגרן
2 ויאמר
אל
תבא
אל
אדם
אשר
אתה
יודע
אתה
אם
לא
תגיד
לי
אם
אל
הגרן
3 ורחצת
וסכת
ושמת
שמלתיך
עליך
וירדת
הגרן
אל
תודיעי
לאיש
עד
כלתו
לאכל
ולשתות
4 ובשכבו
ידעת
את
המקום
אשר
ישכב
שם
ובאת
וגלית
מרגלתיו
ושכבת
והוא
יגיד
לך
את
אשר
תעשין
5 ותאמר
אליו
כל
אשר
תאמרי
אעשה
6 וירד
הגרן
ותעש
ככל
אשר
צותה
חמותה
7 ויאכל
בעז
ויתן
לבו
ויבא
לשכב
בקצה
הערמה
ותבא
בלט
ותגל
מרגלתיו
ותשכב
8 והיה
בחצי
הלילה
ויחרד
האיש
ויתלפת
והנה
אשה
שכבת
מרגלתיו
9 ויאמר
מי
את
ותאמר
אני
רות
אמתך
ופרשת
כנפיך
על
אמתך
כי
גאל
אתה
10 ויאמר
ברוכה
את
ליהוה
בתי
היטבת
חסדך
האחרון
מן
הראשון
לבלתי
לכת
אחרי
בחורים
אם
דל
ואם
עשיר
11 ועתה
בתי
אל
תיראי
כל
אשר
תאמרי
אעשה
לך
כי
יודע
כל
שער
עמי
כי
אשת
חיל
את
12 ועתה
כי
אמנם
כי
אם
גאל
אנכי
ועתה
יש
גאל
קרוב
ממני
13 ליני
הלילה
והיה
בבקר
אם
יגאלך
טוב
יגאל
יגאלך
חי
יהוה
שכבי
עד
הבקר
14 ותשכב
מרגלתו
עד
הבקר
ותקם
בטרם
יכיר
איש
את
רעהו
ויאמר
אל
יודע
כי
באה
האשה
אל
הגרן
15 ויאמר
הבי
המטפחת
אשר
עליך
והחזיקי
בה
ותחזק
בה
ותמד
שש
שערים
ויתן
עליה
ותבא
העיר
16 ותבא
אל
חמותה
ותאמר
מי
את
בתי
ותגד
לה
את
כל
אשר
עשה
לה
האיש
17 ותאמר
שש
השערים
האלה
נתן
לי
כי
אמר
אל
תבואי
ריקם
אל
חמותך
18 ותאמר
שבי
בתי
עד
אשר
תדעי
איך
יפל
דבר
כי
לא
ישקט
האיש
כי
אם
כלה
הדבר
היום
4 ובעז
עלה
השערה
ויישב
שם
והנה
הגואל
עבר
אשר
דבר
בעז
אליו
ויאמר
סר
שבה
אלמני
פלוני
אלמת
אשר
לאחינו
לאלימלך
מכרה
נעמי
השבה
מארץ
מואב
2 ואל
אדני
אמרתי
לגלות
אזנך
לאמר
קנה
נגד
יושבי
ואם
לא
יגאל
הגיד
לי
ואדעה
כי
אין
זולתך
לגאל
ואני
אחריך
ויאמר
אני
אגאל
3 ויאמר
בעז
ביום
קנות
השדה
מיד
נעמי
וגם
את
רות
המואבית
אשת
המת
קניתי
לי
לאשה
להקים
שם
המת
על
נחלתו
4 ואני
אמרתי
אגלה
אזנך
לאמר
קנה
נגד
יושבי
ואם
לא
יגאל
הגיד
לי
ואדעה
כי
אין
זולתך
לגאל
ואני
אחריך
ויאמר
אני
אגאל
5 ויאמר
בעז
ביום
קנות
השדה
מיד
נעמי
וגם
את
רות
המואבית
אשת
המת
קניתי
לי
לאשה
להקים
שם
המת
על
נחלתו
6 ויאמר
הגואל
לא
אוכל
לגאל
לי
פן
אשחית
את
נחלתי
גאל
לך
את
גאלתי
כי
לא
אוכל
לגאל
7 וזאת
לפנים
בישראל
על
הגאלה
והתמורה
לקים
כל
דבר
שלף
איש
נעלו
והנה
זאת
העדות
בישראל
8 ויאמר
הגואל
לבעז
קנה
לך
ויתר
נעלו
9 ויאמר
בעז
אל
הזקנים
ואל
כל
העם
עדים
אתם
היום
כי
קניתי
את
כל
אשר
לאלימלך
ואת
כל
אשר
לכליון
ולמחלון
מיד
נעמי
10 וגם
את
רות
המואבית
אשת
מחלון
קניתי
לי
לאשה
להקים
שם
המת
על
נחלתו
ולא
יכרת
שם
המת
מעם
אחיו
ומשער
מקומו
עדים
אתם
היום
11 ויאמר
כל
העם
אשר
בשער
והזקנים
עדים
יתן
יהוה
את
האשה
הבאה
אל
ביתך
כרחל
ובכלאה
אשר
בנו
שתיהם
את
בית
ישראל
ועשה
חיל
באפרתה
וקרא
שם
בבית
לחם
12 ויהי
בית
פרץ
אשר
ילדה
יהודה
לתמר
מן
הזרע
אשר
יתן
יהוה
מן
הנערה
הזאת
13 ויקח
בעז
את
רות
והתהי
לו
לאשה
ויבא
אליה
ויתן
יהוה
לה
הרון
ותלד
בן
14 ותאמר
הנשים
אל
נעמי
ברוך
יהוה
אשר
לא
השבית
לך
גאל
היום
ויקרא
שמו
בישראל
15 והיה
לך
למשיב
נפש
וכלכל
את
שיבתך
כי
כלתך
אהבתך
אשר
ילדתו
לה
טוב
מ
שבעת
בנים
16 ותקח
נעמי
את
הילד
ותשיתהו
בחיקה
ותהי
לו
לאומנת
17 ותקראנה
לו
השכנות
שם
לאמר
ילד
נולד
לנעמי
ותקראנה
שמו
עובד
הוא
אבי
ישי
אבי
דוד
18 ואלה
תולדות
פרץ
פרץ
הוליד
את
חצרון
19 וחצרון
הוליד
את
רם
ורם
הוליד
את
עמינדב
20 ועמינדב
הוליד
את
נחשון
ונחשון
הוליד
את
שלמון
21 ושלמון
הוליד
את
בעז
ובעז
הוליד
את
עובד
22 ועובד
הוליד
את
ישי
וישי
הוליד
את
דוד

4

ויעל בעז השער ויישב שם
והנה הגואל עבר אשר
דבר בעז אמר פלני אלמני
שב
2 ויקח
מזקני
העיר
עשרה
אנשים
ויאמר
שבו
פה
3 ויאמר
אל
הגואל
חלקת
השדה
אשר
לאחינו
לאלימלך
מכרה
נעמי
השבה
מארץ
מואב
4 ואני
אמרתי
אגלה
אזנך
לאמר
קנה
נגד
יושבי
ואם
לא
תגאל
הגיד
לי
ואדעה
כי
אין
זולתך
לגאל
ואני
אחריך
ויאמר
אני
אגאל
5 ויאמר
בעז
ביום
קנות
השדה
מיד
נעמי
וגם
מאת
רות
המואבית
אשת
המת
קנית
לקים
שם
המת
על
נחלתו
6 ויאמר
הגואל
לא
אוכל
לגאל
לי
פן
אשחית
את
נחלתי
גאל
לך
אתה
את
גאלתי
כי
לא
אוכל
לגאל
7 וזאת
לפנים
בישראל
על
הגאלה
והתמורה
לקים
כל
דבר
שלף
איש
נעלו
והנה
זאת
העדות
בישראל
8 ויאמר
הגואל
לבעז
קנה
לך
ויתר
נעלו
9 ויאמר
בעז
אל
הזקנים
ואל
כל
העם
עדים
אתם
היום
כי
קניתי
את
כל
אשר
לאלימלך
ואת
כל
אשר
לכליון
ולמחלון
מיד
נעמי
10 וגם
את
רות
המואבית
אשת
מחלון
קניתי
לי
לאשה
להקים
שם
המת
על
נחלתו
ולא
יכרת
שם
המת
מעם
אחיו
ומשער
מקומו
עדים
אתם
היום
11 ויאמר
כל
העם
אשר
בשער
והזקנים
עדים
יתן
יהוה
את
האשה
הבאה
אל
ביתך
כרחל
ובכלאה
אשר
בנו
שתיהם
את
בית
ישראל
ועשה
חיל
באפרתה
וקרא
שם
בבית
לחם
12 ויהי
בית
פרץ
אשר
ילדה
יהודה
לתמר
מן
הזרע
אשר
יתן
יהוה
מן
הנערה
הזאת
13 ויקח
בעז
את
רות
והתהי
לו
לאשה
ויבא
אליה
ויתן
יהוה
לה
הרון
ותלד
בן
14 ותאמר
הנשים
אל
נעמי
ברוך
יהוה
אשר
לא
השבית
לך
גאל
היום
ויקרא
שמו
בישראל
15 והיה
לך
למשיב
נפש
וכלכל
את
שיבתך
כי
כלתך
אהבתך
אשר
ילדתו
לה
טוב
מ
שבעת
בנים
16 ותקח
נעמי
את
הילד
ותשיתהו
בחיקה
ותהי
לו
לאומנת
17 ותקראנה
לו
השכנות
שם
לאמר
ילד
נולד
לנעמי
ותקראנה
שמו
עובד
הוא
אבי
ישי
אבי
דוד
18 ואלה
תולדות
פרץ
פרץ
הוליד
את
חצרון
19 וחצרון
הוליד
את
רם
ורם
הוליד
את
עמינדב
20 ועמינדב
הוליד
את
נחשון
ונחשון
הוליד
את
שלמון
21 ושלמון
הוליד
את
בעז
ובעז
הוליד
את
עובד
22 ועובד
הוליד
את
ישי
וישי
הוליד
את
דוד

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܫܕܪܢܝ ܠܝ ܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܕܬܗܘܘܢ ܚܕܝܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܚܒܝܒܬܟܘܢ ܗܟܝܠ ܕܐܦܠܐ ܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢܗ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 17 ܘܗܫܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܚܝܐ ܠܟܘܢ ܕܬܗܘܘܢ ܒܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܫܕܪܢܝ ܠܝ ܠܡܫܡܥ ܡܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܠܡܫܡܥ ܡܕܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܠܡܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܠܛܘܬ

ܡܬܬܝܐ

1

ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܐ ܘܙܪܚܐ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܐ ܐܘܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܪܚܒ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܕܐܢܬܬ ܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܡܢ ܐܬܬܝ ܀ 8 ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܀ 9 ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܀ 10 ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 11 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 12 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܐ ܘܫܐܠܬܝܐ ܐܘܠܕ ܙܪܒܒܠ ܀ 13 ܘܙܪܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ ܀ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ ܀ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܀ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܟܠܗ ܕܝܢ ܕܪܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܝܢ ܡܢ ܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܝܢ ܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܝܢ ܀ 18 ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܐܪܪܝܣܬܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܡܚܬܝܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܙܕܝܩܐ ܗܘܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܚܝܗ ܠܥܠܡܐ ܐܦܠܚ ܠܗ ܒܟܬܡܐ ܀ 20 ܘܗܘܐ ܗܢܘܢ ܕܡܚܫܒ ܗܘܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܢܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܐܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܪܝܡ ܐܡܬܟ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܗܝ ܕܒܟܪܐ ܬܫܡܝܢ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܐܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ ܀ 22 ܗܕܐ ܟܠܗ ܕܗܘܐ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܠܒܬܘܠܬܐ ܗܐ ܒܟܪܬܐ ܢܗܘܢ ܘܢܝܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܀

3

ܒܝܘܡܬܗܘܢ ܗܠܝܢ ܡܛܠ ܕܡܟܪܙ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܀ 2 ܘܐܡܪ ܕܬܒܘܢ ܠܒܘܢ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܀ 3 ܕܗܢܘ ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܕܢܒܝܐ ܐܡܪ ܩܠܐ ܕܡܙܥܩ ܒܡܕܒܪܐ ܡܫܘܘܘ ܐܪܚܬܐ ܕܡܪܝܐ ܀ 4 ܘܗܘܝܢ ܠܒܘܫܗ ܡܢ ܒܥܪ ܓܡܠܐ ܘܙܘܪܐ ܕܥܠ ܪܫܗ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܝܒܐ ܕܓܪܒܐ ܘܕܒܫܐ ܀ 5 ܗܝܢ ܢܦܩܘ ܠܘܘܬܗ ܡܢ ܝܪܘܫܠܡ ܘܡܢ ܟܠܗ ܝܗܘܕܐ ܘܡܢ ܟܠ ܡܬܪܬܐ ܕܝܪܕܢܐ ܀ 6 ܘܐܬܝܢ ܒܡܝܐ ܕܝܪܕܢܐ ܡܬܡܕܝܢ ܡܬܘܕܝܢ ܀ 7 ܘܚܙܐ ܕܣܦܝܢ ܣܦܪܝܐ ܘܨܕܘܩܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܥܡܕܗ ܕܝܗܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܪܝܐ ܕܐܚܘܝܐ ܕܡܢ ܪܓܙܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܫܠܡܐ ܀ 8 ܘܥܒܕܘ ܦܪܝܐ ܕܬܚܘܢ ܠܚܛܗܐ ܕܬܬܒܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܀ 9 ܠܗܢܘ ܕܡܬܝܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܠܚ ܠܟܘܢ ܠܘܩܒܠ ܕܝܢ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܐܬܝܗ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܘܝܐ ܠܗ ܀ 10 ܗܘ ܕܡܬܝܐ ܐܡܪ ܠܗ ܕܩܠ ܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܡܫܘܘܘ ܐܪܚܬܐ ܕܡܪܝܐ ܀ 11 ܗܘ ܕܝܘܚܢܢ ܠܗ ܠܒܘܫܗ ܡܢ ܥܪܬܐ ܕܓܡܠܐ ܘܙܘܪܐ ܕܥܠ ܪܫܗ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܛܝܒܐ ܕܓܪܒܐ ܘܕܒܫܐ ܀ 12 ܗܘ ܕܡܪܝ ܒܝܕܗ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܒܢܘܪܐ ܢܕܠܩ ܠܗ ܕܢܕܟܪ ܠܒܝܕܗ ܘܢܟܢܫ ܠܢܝܢܬܗ ܘܢܣܦ ܠܡܫܪܝܬܗ ܕܚܛܬܐ ܢܣܪܦ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܝܐ ܀ 13 ܗܘ ܕܝܘܚܢܢ ܡܬܐ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܠܘܬ ܝܪܕܢܐ ܠܡܬܥܡܕ ܥܠܘܗܝ ܀ 14 ܘܡܟܠܐ ܠܗ ܠܡܐܡܪ ܐܢܐ ܡܬܥܡܕ ܠܟ ܐܢܬ ܕܬܐܬܐ ܠܘܬܝ ܀ 15 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܒܘ ܗܫܬܐ ܕܢܬܡܠܝ ܟܠ ܨܕܩܐ ܀ 16 ܗܝܕܝܢ ܫܒܩ ܠܗ ܘܐܬܬ ܠܘܬ ܝܘܪܕܢܐ ܡܢ ܡܝܐ ܘܗܐ ܫܡܝܐ ܐܬܦܬܚܘ ܠܗ ܘܚܙܐ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܚܬ ܟܝܢܐ ܘܡܬܐ ܥܠܘܗܝ ܀ 17 ܘܗܘܐ ܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܪܝ ܗܢܐ ܒܪܝ ܕܒܗ ܨܒܝܬܝ ܀

4

ܗܝܕܝܢ ܐܬܝܠ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܠܡܕܒܪܐ ܕܢܬܢܣܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܀ 2 ܘܨܘܡ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܐܪܒܥܝܢ ܠܝܠܝܬܐ ܠܐ ܐܟܠ ܡܕܡ ܘܐܬܝܗ ܟܦܢܐ ܀ 3 ܘܩܪܒ ܠܗ ܡܢܣܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܐܡܪ ܕܢܗܘܘܢ ܠܟܦܐ ܗܠܝܢ ܠܚܡܐ ܀ 4 ܘܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܒܕܗ ܢܚܐ ܡܢ ܟܠ ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ ܀ 5 ܘܩܪܒ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܠܩܕܫܬܐ ܕܡܪܝܡ ܘܩܡ ܥܠ ܦܢܝܐ ܕܗܝܟܠܐ ܀ 6 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܢܦܠ ܠܬܚܬܐ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܢܨܛܪܘܢ ܠܟ ܘܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܒܘܢ ܠܟ ܕܠܐ ܬܬܩܠ ܪܓܠܟ ܠܒܐܒܢܐ ܀ 7 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܬܢܣܐ ܠܡܪܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܘܠܗ ܠܚܘܕܝ ܩܢܝ ܀ 8 ܘܢܣܒ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܠܪܡܐ ܠܛܘܪ ܡܪܝܡ ܘܚܘܪܝܗܘܢ ܕܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܗܘܢ ܀ 9 ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܟ ܐܢܐ ܢܬܠ ܠܟ ܟܠ ܗܠܝܢ ܐܢ ܬܟܪܥ ܠܝ ܘܬܣܓܕ ܠܝ ܀ 10 ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܫܒܩ ܠܟ ܫܝܛܢܐ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܡܪܝܐ ܬܣܓܘܪ ܘܠܗܘܢ ܠܚܘܕܝ ܬܦܠܚ ܀ 11 ܗܝܕܝܢ ܫܒܩ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܘܗܐ ܡܠܐܟܐ ܩܪܒܘ ܠܘܬܗ ܘܡܫܡܫܘܗܝ ܀ 12 ܗܘ ܕܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܢܣܐ ܠܡܪܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܘܠܗ ܠܚܘܕܝ ܩܢܝ ܀ 13 ܘܡܛܠ ܕܫܒܩ ܠܗ ܫܝܛܢܐ ܟܠ ܢܣܝܘܢܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܀ 14 ܗܘ ܕܝܫܘܥ ܐܬܐ ܠܓܠܝܠܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܛܒܪܝܐ ܘܫܡܥ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܀ 15 ܕܐܪܥܐ ܕܙܒܘܠܘܢ ܘܐܪܥܐ ܕܢܦܬܠܝ ܕܝܪܕܢܐ ܓܠܝܠܐ ܕܥܡܡܐ ܀ 16 ܥܡܐ ܕܝܬܒܝܢ ܒܚܫܘܟܐ ܚܙܘ ܢܗܪܐ ܪܒܐ ܘܠܝܬܒܝܢ ܒܐܬܪ ܘܨܠܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܢܗܪ ܠܗܘܢ ܀ 17 ܡܢ ܗܝܕܝܢ ܫܪܐ ܝܫܘܥ ܠܡܟܪܙ ܘܡܐܡܪ ܕܬܒܘܢ ܠܒܘܢ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܀ 18 ܘܗܘ ܕܡܗܠܟ ܥܠ ܥܒܪ ܝܡܐ ܕܓܠܝܠܐ ܚܙܐ ܬܪܝܢ ܐܚܐ ܫܡܥܘܢ ܕܣܝܡܘܢ ܕܩܪܝܐ ܠܗ ܐܢܕܪܝܐ ܘܦܛܪܘܣ ܕܐܚܘܗܘܢ ܕܡܪܡܐ ܒܝܡܐ ܕܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܕܡܪܡܐ ܀ 19 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܬܪܝܢ ܐܬܘ ܒܬܪܝ ܘܐܥܒܕ ܠܟܘܢ ܠܡܐܣܝܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܀ 20 ܗܢܘܢ ܕܡܫܬܘܩܘ ܡܝܬܐ ܕܢܣܒܘ ܠܗ ܒܫܝܢ ܘܡܝܬܘ ܠܗ ܀ 21 ܘܗܘ ܕܡܗܠܟ ܡܢܬܪ ܚܙܐ ܬܪܝܢ ܐܚܐ ܝܥܩܘܒ ܒܪܗ ܕܙܒܕܝ ܘܝܘܚܢܢ ܐܚܘܗܝ ܕܒܣܦܝܢܐ ܥܡ ܐܒܘܗܘܢ ܕܙܒܕܝ ܘܡܬܩܢܢ ܠܗܘܢ ܠܬܪܝܢ ܀ 22 ܘܩܪܒ ܠܗ ܠܬܪܝܢ ܐܚܐ ܫܡܥܘܢ ܕܣܝܡܘܢ ܕܩܪܝܐ ܠܗ ܐܢܕܪܝܐ ܘܦܛܪܘܣ ܕܐܚܘܗܘܢ ܕܡܪܡܐ ܒܝܡܐ ܕܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܕܡܪܡܐ ܀ 23 ܘܗܘ ܕܡܗܠܟ ܡܢܬܪ ܚܙܐ ܬܪܝܢ ܐܚܐ ܝܥܩܘܒ ܒܪܗ ܕܙܒܕܝ ܘܝܘܚܢܢ ܐܚܘܗܝ ܕܒܣܦܝܢܐ ܥܡ ܐܒܘܗܘܢ ܕܙܒܕܝ ܘܡܬܩܢܢ ܠܗܘܢ ܠܬܪܝܢ ܀

2

ܘܟܕ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ ܀ 2 ܘܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܡܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܝܢܢ ܠܡܣܓܕ ܠܗ ܀ 3 ܟܕ ܫܡܥ ܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ ܐܬܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ ܀ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܒܢܒܝܐ ܀ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܝܫ ܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ ܕܥܡܝ ܝܫܪܝܠ ܀ 7 ܗܝܕܝܢ ܩܪܐ ܗܪܘܕܝܣ ܠܡܓܘܣܐ ܫܦܝܐ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܕܙܒܢ ܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܀ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܙܠܘ ܒܥܘ ܫܦܝܐ ܕܛܠܝܐ ܘܫܐܠܘ ܫܠܡܐ ܕܛܠܝܐ ܘܫܠܡܐ ܕܥܡܐ ܕܐܬܐ ܠܝ ܕܐܙܠ ܐܦ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܠܣܓܕ ܠܗ ܀ 9 ܗܢܘ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܐܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܩܕܡ ܕܐܙܠ ܥܕܡܐ ܕܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܫܪܐ ܀ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܫܦܝܐ ܕܛܠܝܐ ܫܠܡܘ ܠܗ ܫܠܡ ܣܓܝܐ ܠܚܕܐ ܀ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܨܢܝܢܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ ܀ 12 ܘܡܬܬܪܥܝܢ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܝܣ ܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܀ 13 ܗܘ ܕܐܙܠܘ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܚܙܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܪ ܠܡܨܪܝܡ ܘܩܥ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܗܪܘܕܝܣ ܢܒܥܐ ܠܛܠܝܐ ܕܡܬܒܥܐ ܠܡܩܛܠܗ ܀ 14 ܗܘ ܕܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܗܪܘܕܝܣ ܡܝܬ ܗܘܐ ܕܡܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܦܘܡܗ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ ܀ 16 ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܚܙܐ ܗܪܘܕܝܣ ܕܠܐ ܡܬܬܪܥܝܢ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܬܪܗ ܠܗ ܫܓܝܐ ܠܚܕܐ ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ ܒܟܠ ܬܚܘܡܗ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܒܟܠ ܬܚܘܡܗ ܕܟܠ ܬܪܥܐ ܕܡܢ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܠܡܢ ܕܫܠܡ ܥܡ ܙܒܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܓܒܪܐ ܀ 17 ܗܝܕܝܢ ܐܬܬܝܠ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܒܝܘܡܐ ܕܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܀ 18 ܩܠܐ ܡܪܝ ܐܫܬܡܥ ܒܪܡܬܐ ܒܟܝܐ ܘܝܠܝܐ ܣܓܝܐ ܠܡܒܟܐ ܥܠ ܒܢܝܗܝ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘ ܥܠ ܒܢܝܗܝ ܕܠܝܬܘܗܝ ܀ 19 ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܫܠܡ ܗܪܘܕܝܣ ܐܬܚܙܝ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܕܡܨܪܝܡ ܀ 20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܕܒܥܝ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ ܀ 21 ܗܘ ܕܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܦܠ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܝܣ ܐܙܠ ܠܬܡ ܠܬܪܥ ܠܓܠܝܠܐ ܀ 22 ܘܟܕ ܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܕܗܪܘܕܝܣ ܠܡܙܥܩ ܬܡܢ ܠܗ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡ ܠܬܪ ܠܓܠܝܠܐ ܀ 23 ܘܐܬܐ ܘܡܬܝܒ ܠܬܡ ܠܩܪܬܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܒܢܒܝܐ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܝܪܐ ܀

19 הנה אדם הוא כאחד מהם לדעת טוב ורע
ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעולם׃ 20 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃
21 ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן
את־הכרבים ואת־להט החרב המתהפכת לשמר
(aiōn g165) את־דרך עץ החיים׃

4 1 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר
ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃
2 ותסף ללדת את־אחיו את־הבל והבל היה
רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ
ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃
4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
ויהוה שעה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין
ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו
פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך
ולמה נפלו פניך׃ 7 הלוא אם־תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליך
תשוקתו ואתה תמשל בו׃ 8 ויאמר קין אל־
הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל־
קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה
ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה
לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד
את־האדמה לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד
תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל־יהוה
גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר ואהיה נע
ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר
לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם
ויהוה שם לקין אות לבלתי הכות אתו כל
מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קדמת עדן׃ 17 והאדם ידע את־חוה
אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר
ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ולעירד
נולד מחויאל ומחויאל הוליד מתושאל
ומתושאל הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך
שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃
20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב
אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה
אבי כל־תפש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם־היא
ילדה את־תובל קין לטש כל חרשת נחשת
וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 23 ויאמר
למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך
האזנן אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד
לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו
ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי
אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃
26 ולשת גם־הוא יולד בן ויקרא את־שמו
אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

5 1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים
אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה
ברא אתם וברך אתם ויקרא את־שמם אדם
ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים שנה
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא
את־שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו
את־שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
5 ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה ומת׃ 6 וחי שת חמש
שנים ומאה שנה והולד את־אנוש׃ 7 ויחי
שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים
ומאתים שנה והולד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל־
ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות
שנה ומת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה
והולד את־קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי
הולידו את־קינן חמש עשרה שנה
וחמש מאות שנה והולד בנים ובנות׃
11 ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים
ותשעים שנה ומת׃ 12 וחי קינן שבעים
שנה והולד את־מהללאל׃ 13 ויחי קינן
אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים
שנה ושמנת מאות שנה והולד בנים
ובנות׃ 14 ויהי כל־ימי קינן עשר
שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי
מהללאל חמש וששים שנה והולד את־
ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו
את־ירד שלשים שנה ושמנת מאות שנה
והולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנת מאות
שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים וששים
שנה ומאת שנה והולד את־חנוך׃ 19 ויחי
ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנת מאות
שנה והולד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל־
ימי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה
וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה
והולד את־מתושלח׃ 22 והתהלך חנוך
את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח
שלש מאות שנה והולד בנים ובנות׃
23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה
ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את־
האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים׃
25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה
ומאת שנה והולד את־למך׃ 26 ויחי
מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים
ושמנים שנה ומאת שנה והולד בנים
ובנות׃ 27 ויהי כל־ימי מתושלח תשע
ושש מאות שנה וימת׃ 28 וחי למך
שתים ושמנים שנה ומאת שנה והולד בן׃
29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו
מן־המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי
הולידו את־נח חמש ותשע מאות שנה
והולד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל־ימי למך
שבע ושבעים שנה ומאת שנה וימת׃
32 ויהי נח בן־חמש מאות שנה
ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃

32 Who knowing the judgment of God, that they which commit such things are worthy of death, not only do the same, but have pleasure in them that do them.

33 Therefore thou art inexcusable, O man, whosoever thou art that judgest: for wherein thou judgest another, thou condemnest thyself; for thou that judgest doest the same things.

6

2 But we are sure that the judgment of God is according to truth against them which commit such things. 3 And reckonest thou this, O man, that judgest them which do such things, and doest the same, that thou shalt escape the judgment of God? 4 Despisest thou the riches of his goodness and forbearance and long-suffering; not knowing that the goodness of God leadeth thee to repentance? 5 But after thy hardness and impenitent heart treasurest up unto thyself wrath against the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God; 6 Who will render unto every man according to his deeds: 7 To them who by patient continuance in well doing seek for glory and honour and immortality, eternal life: 8 But unto them that are contentious, and do not obey the truth, but obey unrighteousness, indignation and wrath, 9 Tribulation and anguish, upon every soul of man that doeth evil, of the Jew first, and also of the Gentile; 10 But glory, honour, and peace, to every man that worketh good, to the Jew first, and also to the Gentile: 11 For there is no respect of persons with God. 12 For as many as have sinned without law shall also perish without law: and as many as have sinned in the law shall be judged by the law; 13 (aiōn g165) (For not the hearers of the law are just before God, but the doers of the law shall be justified. 14 For when the Gentiles, which have not the law, do by nature the things contained in the law, these, having not the law, are a law unto themselves: 15 Which show the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and their thoughts the mean while accusing or excusing one another; 16 In the day when God shall judge the secrets of men by Jesus Christ according to my gospel. 17 Behold, thou art called a Jew, and restest in the law, and makest your boast of God, 18 And knowest his will, and approvest the things that are more excellent, being instructed out of the law; 19 And art confident that thou thyself art a guide of the blind, a light of them which are in darkness, 20 An instructor of the foolish, a teacher of babes, which hast the form of knowledge and of the truth in the law. 21 Thou therefore which teachest another, teachest thou not thyself? thou that preachest a man should not steal, dostest thou steal? 22 Thou that sayest a man should not commit adultery, dostest thou commit adultery? thou that abhorrest idols, dostest thou rob temples? 23 Thou that makest your boast of the law, through breaking the law dishonourest thou God? 24 For the name of God is blasphemed among the Gentiles through you, as it is written.

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 2 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ 3 ותהר ותלד־לו בן׃ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דם יזרעאל על־בית יהוא׃ 4 והיה ביום ההוא נשבר את־קשת ישראל׃ 5 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה׃ כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 6 ואת־בית יהודה ארחם׃ והושעתים ביהוה אלהיהם׃ ולא אושיעם בקשת׃ 7 ובחרב׃ ובמלחמה׃ בסוסים׃ ובפרשים׃ 8 ותגמל את־לא רחמה׃ ותהר ותלד בן׃ ויאמר יהוה אליו קרא שמו לא עמי׃ כי אתם לא עמי׃ ואני לא אהיה לכם׃ 9 והיה מספר בני־ישראל׃ אשר לא־ימדד ולא יספר׃ והיה׃ תחת אשר־יאמר אליהם׃ לא עמי אתם׃ יאמר אליהם׃ בני אל־חי׃ 10 ונקבצו בני־יהודה׃ ובני־ישראל׃ יחדו׃ ושמו להם ראש אחד׃ ועלו׃ מן־הארץ׃ כי־גדול׃ יום יזרעאל׃ 11 אמרו׃ לאחיכם׃ עמי׃ ולאחותיכם׃ רחמה׃

2 ריבו באמכם׃ ריבו׃ כי־היא לא־אשתי׃ ואנכי לא־אישה׃ ותסר זנוניה׃ מפניה׃ ונאפופיה׃ מבין שדיה׃ 2 פן־אפשיטנה׃ ערומה׃ והצגתיה׃ כיום׃ היותה׃ ולא־אשיבנה׃ כמדבר׃ ושמתיה׃ כארץ׃ ציה׃ והמיתיה׃ בצמא׃ 3 וגם־את־בניה׃ לא־ארחם׃ כי־בני זנונים׃ הם׃ 4 כי־זנתה׃ אמם׃ הבישה׃ הרתם׃ כי אמרה׃ אלכה׃ אחרי מאהבי׃ נתני׃ לחמי׃ ומימי׃ צמרי׃ ופשתי׃ שמני׃ ומשקי׃ 5 לכן׃ הנני׃ שך־דרכך׃ בסירים׃ ובגדרתי׃ גדר׃ ונתיבותיה׃ לא תמצא׃ 6 ורדפה׃ את־מאהביה׃ ולא תשיגם׃ ובקשתם׃ ולא תמצא׃ ואמרה׃ אלכה׃ ואשובה׃ אל־אישי׃ הראשון׃ כי־טוב׃ לי׃ אז׃ מעתה׃ 7 ואנכי׃ לא ידעתי׃ כי אנכי׃ נתתי לה׃ הדגן׃ והתירוש׃ והיצהר׃ ותרבה׃ לה כסף׃ וזהב׃ אשר־עשו׃ לבעל׃ 8 לכן׃ אשוב׃ ולקחתי׃ דגני׃ בעתו׃ ותירושי׃ בזמנו׃ והצלתי׃ צמרי׃ ופשתי׃ לכסות׃ ערותה׃ 9 ועתה׃ אגלה׃ נבלתה׃ לעיני׃ מאהביה׃ ואיש׃ לא־יצילנה׃ מידי׃ 10 והשבתי׃ כל־משוש׃ חגה׃ חדשה׃ ושבתה׃ וכל־מועדה׃ 11 ושמתי׃ שממה׃ גפנה׃ ותאנתה׃ אשר אמרה׃ אתנה׃ לי׃ אשר׃ נתנו׃ לי׃ מאהבי׃ ושמתים׃ יערה׃ ואכלם׃ חית׃ השדה׃ 12 ופקדתי׃ עליה׃ את־ימי׃ הבעלים׃ אשר־תקטיר׃ להם׃ ותעד׃ נזמה׃ וחליה׃ ותלך׃ אחרי׃ מאהביה׃ ואתי׃ שכחה׃ נאם־יהוה׃ 13 לכן׃ הנני׃ מפתה׃ אותה׃ והולכתיה׃ המדבר׃ ודברתי׃ על־לבה׃ 14 ונתתי׃ לה׃ את־כרמיה׃ משם׃ ואת־עמק׃ עכור׃ לפתח׃ תקוה׃ ועניתה׃ שם׃ כימי׃ נעוריה׃ וכיום׃ עלותה׃ מארץ׃ מצרים׃ 15 והיה׃ ביום׃ ההוא׃ נאם־יהוה׃ תקרא׃ אישי׃ ולא־תקרא׃ עוד׃ בעלי׃ 16 והסרתי׃ את־שמות׃ הבעלים׃ מפיה׃ ולא־יזכרו׃ עוד׃ בשמם׃ 17 וכרתי׃ להם׃ ביום׃ ההוא׃ ברית׃ עם־חית׃ השדה׃ ועם־עוף׃ השמים׃ ורמש׃ האדמה׃ וקשת׃ וחרב׃ ומלחמה׃ אשבר׃ מן־הארץ׃ והשכבתים׃ לבטח׃ 18 וארשתיך׃ לי לעולם׃ וארשתיך׃ לי בצדק׃ ובמשפט׃ ובחסד׃ וברחמים׃ 19 וארשתיך׃ לי באמונה׃ וידעת׃ את־יהוה׃ 20 והיה׃ ביום׃ ההוא׃ אענה׃ נאם־יהוה׃ אענה׃ את־השמים׃ והם׃ יענו׃ את־הארץ׃ 21 והארץ׃ תענה׃ את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם׃ יענו׃ את־יזרעאל׃ 22 וזרעתי׃ אותה׃ לי׃ בארץ׃ ורחמתי׃ את־לא רחמה׃ ואמרתי׃ ללא־עמי׃ עמי׃ אתה׃ והוא׃ יאמר׃ אלהי׃

ולא יכלו לעמוד לפני אויביהם
כי כל אשר יצא מאת אלהים
נצח את העולם וזאת הנצחון
אשר נצח את העולם אמונתנו
מי הוא הנצח את העולם
כי אם המאמין כי יסוע בן אלהים
זה הוא אשר בא בדם ובמים
ובדם לא במים בלבד ורוח
הוא המעיד כי האמת היא
שלשה המעידים בשמים
האב והדבר והרוח הקדוש
ואלה שלשתם אחד ושלשה
המעידים בארץ הרוח והמים
והדם ואלה שלשתם אחד
אם נקבל עדות בני אדם
עדות אלהים גדולה מזו
כי זאת עדות אלהים
אשר העיד על בנו
המאמין בבן אלהים
יש לו העדות בקרבו
הלא לא יאמין אל אלהים
כי לא האמין בעדות
אשר העיד אלהים על בנו
ועתה הנה העדות
אשר נתן לנו אלהים
חיי עולם וחיי עולם
אלה אשר בבן אלהים
יש לו חיי עולם
ואלה אשר לא בן אלהים
אין לו חיי עולם
אלה כתבתי אליכם
המאמינים בשם בן אלהים
לדעת כי יש לכם חיי עולם
ולהאמין בשם בן אלהים
ועתה אם נבקש מאת אלהים
דבר אשר נבקשהו
אז נדע כי שמע אלהים
אל תפלתנו ואם נדע
כי שמע אלהים אל תפלתנו
אז נדע כי נמצא לנו
מה אשר נבקשהו
ואם יראה אדם אחיו
חוטא חטא אשר לא
אל המות אבל אם
יחטא חטא אשר לא
אל המות אל תתפלל
בעד החוטא ההוא
יש חטא אל המות
אל תתפלל בעד
כל אדם אשר
חטא חטא אל המות
ידענו כי כל
אשר נולד מאת
אלהים לא יחטא
אבל הנולד מאת
אלהים ישמר
אותו ולא יגע
בו הרע
ידענו כי אנחנו
מאת אלהים
והעולם כולו
שכב ברע
ידענו כי בן
אלהים בא
ונתן לנו
שכל לדעת
את האמת
ואנחנו
נמצאים
באמת
בבן אלהים
זה הוא
האמת
ואלהים
חיי עולם
ילדי
אל תשמרו
מאלהים
אמן

3 אל תאהבו
את העולם
ולא
אל העולם
אם יאהב
איש את
האב אין
בו אהבת
האב
2 ילדי
אל נא
נאהב
בדבר
ובלשון
אבל
בפעל
ובאמת
3 ובזאת
נדע כי
אנחנו
מאמת
ולפני
אלהים
נרגיע
לבבנו
4 כי
אם
יכה
לבנו
אלהים
אל
אלהים
גדול
מלבנו
ויודע
הכל
5 אם
אמרנו
אין
חטא
אנחנו
מתעים
את
עצמנו
ואין
אמת
בנו
6 אם
נודה
חטאינו
הנה
הוא
נאמן
וצדיק
לסלח
לנו
חטאינו
ולטהר
אותנו
מכל
עולה
7 אם
אמרנו
לא
חטאנו
הנה
אנחנו
מכזבים
ואין
אמת
בנו
8 אם
אמרנו
אין
חטא
אין
אמת
בנו
אמנם
הוא
מלא
חמלה
ואמת
9 אם
נודה
חטאינו
הנה
הוא
נאמן
וצדיק
לסלח
לנו
חטאינו
ולטהר
אותנו
מכל
עולה
10 אם
אמרנו
לא
חטאנו
הנה
אנחנו
מכזבים
ואין
אמת
בנו
11 ילדי
אל
אל
תחטאו
אם
יחטא
איש
אבל
אם
יחטא
איש
אין
לו
מליץ
אל
האב
הוא
ישוע
המשיח
12 הוא
הוא
כפרת
חטאינו
ולא
חטאינו
בלבד
אבל
גם
חטאי
כל
העולם
13 ובזאת
נדע
כי
נמצאנו
מאת
אלהים
אם
נשמר
מצותיו
14 ומי
אמר
אל
אלהים
אם
נבקשהו
אז
נדע
כי
שמע
אלהים
אל
תפלתנו
15 אם
נדע
כי
שמע
אלהים
אל
תפלתנו
אז
נדע
כי
נמצא
לנו
מה
אשר
נבקשהו
16 ואם
יראה
איש
אחיו
חוטא
חטא
אשר
לא
אל
המות
אל
יתפלל
בעד
החוטא
ההוא
אבל
אם
יחטא
חטא
אשר
אל
המות
אל
תתפלל
בעד
כל
אדם
אשר
חטא
חטא
אל
המות
17 כל
עולה
הוא
חטא
אבל
יש
חטא
אל
המות
18 ידענו
כי
כל
אשר
נולד
מאת
אלהים
לא
יחטא
אבל
הנולד
מאת
אלהים
ישמר
אותו
ולא
יגע
בו
הרע
19 ידענו
כי
אנחנו
מאת
אלהים
והעולם
כולו
שכב
ברע
20 וידענו
כי
בן
אלהים
בא
ונתן
לנו
שכל
לדעת
את
האמת
ואנחנו
נמצאים
באמת
בבן
אלהים
זה
הוא
האמת
ואלהים
חיי
עולם
21)aiōn g165(
ילדי
אל
תתרחקו
מאלהים
אמן

4 אל תאמינו
בכל
רוח
אבל
בחנו
הרוחות
אם
מאת
אלהים
הן
2 בזאת
תדעו
רוח
אלהים
כל
רוח
אשר
יודה
בישוע
המשיח
בן
אלהים
הבא
בבשר
3 וכל
רוח
אשר
לא
יודה
בישוע
אינו
מאת
אלהים
וזאת
הוא
רוח
המשיח
אשר
שמעתם
כי
יבוא
ועתה
הוא
בעולם
4 אתם
בני
אלהים
ילדי
נצחתם
אותם
כי
גדול
הוא
אשר
בתוכנו
מאשר
אשר
בעולם
5 הם
מן
העולם
על
כן
מדברים
דבר
העולם
והעולם
שומע
אליהם
6 אנחנו
מאת
אלהים
אשר
יודע
אלהים
שומע
אלינו
ומי
אשר
לא
מאת
אלהים
לא
שומע
אלינו
מזה
נדע
רוח
האמת
ורוח
התעתוע
7 אהובי
אל
נא
נאהב
איש
את
רעהו
כי
האהבה
מאת
אלהים
הנולדת
מאת
אלהים
ויודע
אלהים
8 ומי
אשר
לא
יאהב
לא
ידע
אלהים
כי
אלהים
אהבה
הוא
9 בזאת
הראה
אלהים
אהבתו
אלינו
כי
שלח
את
בנו
היחיד
אל
העולם
למען
נחיה
בו
10 הנה
אהבה
לא
אנחנו
אהבנו
את
אלהים
כי
אם
הוא
אהבנו
ושלח
את
בנו
לכפר
בעד
חטאינו
11 אהובי
אם
כן
אהב
אלהים
אותנו
אנחנו
חייבים
לאהב
איש
את
רעהו
12 אלהים
לא
ראה
אותו
איש
מעולם
אם
נאהב
איש
את
רעהו
אלהים
שוכן
בתוכנו
ואהבתו
נשלמה
בתוכנו
13 בזאת
נדע
כי
אנחנו
שוכנים
בו
והוא
בתוכנו
כי
נתן
לנו
מרוחו
14 ואנחנו
ראינו
ומעידים
כי
אב
שלח
את
בנו
למושיע
העולם
15 אשר
יודה
כי
בן
אלהים
הוא
אלהים
שוכן
בו
16 ואנחנו
ידענו
ונאמנו
אל
אלהים
אלהים
אהבה
הוא
ומי
אשר
שוכן
באהבה
שוכן
באלהים
ואלהים
בו
17 בזאת
נשלמה
אהבתו
בתוכנו
כי
נוכל
לעמוד
ביום
הדין
כי
כאשר
הוא
כן
אנחנו
בעולם
18 אין
יראה
בתוך
האהבה
כי
אם
אהבה
שלמה
מגרשת
יראה
כי
יראה
יש
בה
עונש
ומי
אשר
יירא
לא
נשלמה
אהבתו
בתוכנו
19 אנחנו
נאהב
את
אלהים
כי
הוא
אהבנו
תחילה
20 אם
אמר
איש
אני
אוהב
את
אלהים
ושנא
את
אחיו
הנה
הוא
כזב
כי
אם
לא
אהב
איש
את
אחיו
אשר
ראה
איך
יוכל
לאהב
את
אלהים
אשר
לא
ראה
21 ומצוה
אשר
נצוה
אלינו
מאת
אלהים
כי
יאהב
איש
את
אחיו

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 3 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ ותהר ותלד־לו בן׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את־דם יזרעאל על־בית יהוא׃ 5 והיה ביום ההוא ושברתי את־קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 7 ואת־בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם׃ לא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃ 8 ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן׃ 9 ויאמר יהוה אליו קרא שמו לא עמי כי אתם לא־עמי ואנכי לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא־עמי יאמר להם בני אל־חי׃ 11 ונקבצו בני־יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי־גדול יום יזרעאל׃ 12 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 13 ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא־אישה ותסר זנותה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 14 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום היותה אמו׃ 15 ושבתי לה את־כרמיה ואת־הגפן אשר־אמרה אתנה־לי מאהבי ונתנם לי לאכלה׃ 16 לכן הנני פותה אותה והלכתיה המדבר ודברתי על־לבה׃ 17 ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ 18 ועתה אעלה אותה אל־המדבר ודברתי אל־לבה׃ 19 ונתתי לה מן־הכרמים׃ 20 ונתתי לה אתם ואת־כל־בהמתם׃ ובברית אכרת להם ביום ההוא׃ 21 והיה ביום ההוא׃ אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש ואת־היצהר׃ 23 וזרעתי אותה לי בארץ׃ ורחמתי את־לא רחמה׃ ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 2 ריבו באמכם ריבו׃ כי־היא לא אשתי ואנכי לא־אישה׃ ותסר זנותיה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 3 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום היותה אמו׃ ושמתיה כמדבר׃ ועשיתיה כארץ ציה׃ והמיתיה בצמא׃ 4 וגם־את־בניה לא־ארחם׃ כי בני זנונים הם׃ 5 כי זנתה אמם׃ הבישה הרתם׃ כי אמרה אלכה אחרי מאהבי׃ נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ומשקי׃ 6 לכן הנני־שך את־דרכך בסירים׃ וגדרתי אתה גדר׃ ונתיבתיה לא תמצא׃ 7 ורדפה את־מאהביה ולא תשיגם׃ ובקשתם ולא תמצא׃ ואמרה אלכה ואשובה אל־אישי הראשון׃ כי־טוב לי אז מעתה׃ 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר׃ ואת־כסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃ 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי בזמנו׃ והצלתי צמרי ופשתי׃ לכסות את־ערותה׃ 10 ועתה אגלה את־נבלתה לעיני מאהביה׃ ואיש לא־יצילנה מידי׃ 11 והשבתי כל־משוש חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה׃ 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה־לי המה׃ ושמתים ליער׃ ואכלם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים אשר הקטיר להם׃ ותעד נזמה וחליה׃ ותלך אחרי מאהביה׃ ואתי שכחה׃ נאם־יהוה׃ 14 לכן הנני מפתיתה׃ והוליכתיה המדבר׃ ודברתי על־לבה׃ 15 ונתתי לה את־כרמיה משם׃ ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ ועניתה שם כימי נעוריה׃ וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 16 והיה ביום ההוא׃ נאם־יהוה׃ תקרא אישי ולא תקרא־לי עוד בעלי׃ 17 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה׃ ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 וכרתי להם ביום ההוא׃ ברית עם־החיה השדה ועם־עוף השמים ורמש האדמה׃ ושבר־קשת ומלחמה מן־הארץ׃ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך לי לעולם׃ וארשתיך לי בצדק ובמשפט׃ ובחסד וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה׃ וידעת את־יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא׃ אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים׃ והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם יענו את־יזרעאל׃ 23 וזרעתי אותה לי בארץ׃ ורחמתי את־לא רחמה׃ ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב־אשה אהובת רע ומנאפת כאהבת יהוה אל־בני ישראל׃ והם פנים אל־אלהים אחרים׃ ואהבו אשישי ענבים׃ 2 וכרתי לה בחמשה עשר כסף׃ וחומר שערים׃ ולתך׃ 3 ואמר אליה׃ ימים רבים תשבי־לי׃ לא תזני׃ ולא תהיי לאיש׃ וגם־אני אליך׃ 4 כי־ימים רבים׃ ישבו בני־ישראל׃ אין מלך׃ ואין שר׃ ואין זבח׃ ואין מצבה׃ ואין אפוד׃ ותרפים׃ 5 אחר׃ ישבו בני־ישראל׃ ובקשו את־יהוה אלהיהם׃

ܡܠܝܐ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܝܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥ

1 אבשלום בן דוד עשה לו רכב וסוסים וחמשים איש רצים לפניו׳ 2 והשכים אבשלום ועמד לצד דרך השער׳ והיה כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט׳ וקרא אליו אבשלום ואמר׳ מאי עיר אתה׳ ויאמר׳ מאחד שבטי ישראל עבדך׳ 3 ואמר אליו אבשלום׳ ראה דברי טובים וישרים׳ ואין שומע אליך מטעם המלך׳ 4 ואמר אבשלום׳ מי ישימני שופט בארץ׳ ואל אלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט׳ וצדקתי׳ 5 והיה בגשתו לגשת אל־המלך׳ להשתחות׳ שלח ידו והחזיק בו׳ ונשק לו׳ 6 ועשה אבשלום כדבר הזה לכל־ישראל הבאים למשפט אל־המלך׳ ויגנב אבשלום את־לב אנשי ישראל׳ 7 ויהי מקץ׳ ארבע שנים׳ ויאמר אבשלום׳ אל־המלך׳ אלכה־נא׳ ואשלמה את־נדרי׳ אשר נדרתי׳ לי׳ בחברון׳ 8 כי־נדר נדר עבדך׳ בשבתי׳ בגשור׳ בארם׳ לאמר׳ אם־שוב׳ ישיבני׳ יהוה׳ ירושלם׳ אעבדה׳ את־יהוה׳ 9 ויאמר׳ אליו׳ המלך׳ לך׳ בשלום׳ ויקם׳ וילך׳ חברון׳ 10 ויגנב אבשלום׳ מרגלים׳ בכל־שבטי׳ ישראל׳ לאמר׳ כאשר תשמעו׳ את־קול־השופר׳ ואמרתם׳ מלך אבשלום׳ בחברון׳ 11 ועמו׳ מאתים׳ איש׳ מן־הירושלם׳ קרואים׳ הלכו׳ בתם׳ לא׳ ידעו׳ כל־הדבר׳ 12 ויזבח׳ את־הזבחים׳ ואחיתפל׳ היועץ׳ מעיר׳ מן־גלה׳ בבוא׳ זבחים׳ ויהי׳ הקשר׳ איתן׳ והעם׳ הולך׳ ורב׳ את־אבשלום׳ 13 ויבא׳ המגיד׳ אל־דוד׳ לאמר׳ אחרי אבשלום׳ לבו׳ את־ישראל׳ ויאמר׳ דוד׳ אל־כל־עבדיו׳ אשר׳ אתו׳ בירושלם׳ קומו׳ ונברחה׳ כי׳ לא׳ יהיה׳ לנו׳ מפלט׳ מפני׳ אבשלום׳ מהר׳ לבא׳ פן־יאיץ׳ ויגיע׳ לנו׳ והדיח׳ עלינו׳ רעה׳ והכה׳ את־העיר׳ לפי׳ חרב׳ 14 ויאמר׳ עבדי׳ המלך׳ אל־המלך׳ הנה׳ אדני׳ המלך׳ עבדיו׳ אנחנו׳ לכל׳ אשר׳ יבחר׳ אדני׳ המלך׳ 15 הנה׳ עבדיך׳ אנחנו׳ כל־אשר׳ יבחר׳ אדני׳ המלך׳ 16 ויצא׳ המלך׳ ברגלו׳ וכל־ביתו׳ ויעזב׳ המלך׳ את־עשרת׳ הנשים׳ פילגשים׳ לשמר׳ הבית׳ 17 ויצא׳ המלך׳ וכל־העם׳ אחריו׳ ויעמדו׳ במרחק׳ 18 וכל־עבדיו׳ עברים׳ אצלו׳ וכל־הכרתי׳ ופלתי׳ וכל־הגתי׳ שש־מאות׳ איש׳ אשר׳ באו׳ מגת׳ לפני׳ המלך׳ 19 ויאמר׳ המלך׳ אל־איתי׳ הגתי׳ לך׳ ואתה׳ עם־מי׳ אתנו׳ שב׳ כי׳ גר׳ אתה׳ ומגלה׳ אל־מקומך׳ 20 תמול׳ בא׳ אתמול׳ ואיך׳ אנודך׳ היום׳ ואנכי׳ הולך׳ לדרך׳ אשר׳ אני׳ הולך׳ שב׳ עבר׳ אחיך׳ עמך׳ חסד׳ ואמת׳

3 והלך׳ דוד׳ מעט׳ מראש׳ והנה׳ ציבא׳ נער׳ מפיבשת׳ לקראתו׳ 2 וצמד׳ חמורים׳ חבשים׳ ועליהם׳ מאתים׳ לחם׳ ומאה׳ צמוקים׳ ומאה׳ קיצים׳ ונבל׳ יין׳ 3 ויאמר׳ המלך׳ לצבא׳ איה׳ בן־אדניך׳ ויאמר׳ צבא׳ אל־המלך׳ הנה׳ הוא׳ יושב׳ בירושלם׳ כי׳ אמר׳ היום׳ ישיבו׳ לי׳ בית׳ ישראל׳ את׳ מלכות׳ אבי׳ 4 ויאמר׳ המלך׳ אל־צבא׳ הנה׳ לך׳ כל־אשר׳ למפיבשת׳ ויאמר׳ צבא׳ השתחויתי׳ אמצא׳ חן׳ בעיניך׳ אדני׳ המלך׳ 5 ובא׳ המלך׳ עד׳ בחרים׳ והנה׳ משם׳ איש׳ יצא׳ מן־משפחת׳ בית׳ שאול׳ ושמו׳ שמעי׳ בן־גרא׳ יצא׳ יצא׳ וקלל׳ 6 ויסקל׳ באבנים׳ אל־דוד׳ ואל־כל־עבדי׳ המלך׳ דוד׳ והעם׳ כל־העם׳ והגבורים׳ מימינו׳ ומשמאלו׳ 7 וכה׳ אמר׳ שמעי׳ בקללו׳ צא׳ צא׳ איש׳ הדמים׳ ואיש׳ הבליעל׳ 8 השיב׳ עליך׳ יהוה׳ כל־דם׳ בית׳ שאול׳ אשר׳ מלכת׳ תחתיו׳ ויתן׳ יהוה׳ את־המלכות׳ ביד׳ אבשלום׳ בנך׳ והנה׳ אתה׳ ברעתך׳ כי׳ איש׳ דמים׳ אתה׳ 9 ויאמר׳ אבישי׳ בן־צרויה׳ אל־המלך׳ למה׳ יקלל׳ הכלב׳ המת׳ הזה׳ את־אדני׳ המלך׳ אעבר׳ נא׳ ואסיר׳ את־ראשו׳ 10 ויאמר׳ המלך׳ מה־לי׳ ולכם׳ בני׳ צרויה׳ כי׳ כה׳ יקלל׳ ובי׳ יהוה׳ אמר׳ לו׳ קלל׳ את־דוד׳ ומי׳ אמר׳ מדע׳ כן׳ 11 ויאמר׳ דוד׳ אל־אבישי׳ ואל־כל־עבדיו׳ הנה׳ בני׳ אשר׳ יצא׳ ממעי׳ מבקש׳ את־נפשי׳ אף׳ כי׳ עתה׳ בן־ימיני׳ הנה׳ לו׳ יקלל׳ כי׳ אמר׳ לו׳ יהוה׳ 12 אולי׳ יראה׳ יהוה׳ בעיני׳ ושב׳ לי׳ יהוה׳ טובה׳ תחת׳ קללתו׳ היום׳ הזה׳ 13 ויהי׳ דוד׳ והאנשים׳ אתו׳ בדרך׳ ושמעי׳ הולך׳ בצד׳ ההר׳ נגדו׳ והלך׳ וקלל׳ ושם׳ אבן׳ לנגדו׳ ועפר׳ 14 והמלך׳ והעם׳ אשר׳ עמו׳ עיפים׳ ויפוג׳ שם׳ 15 ואבשלום׳ והעם׳ אנשי׳ ישראל׳ באו׳ ירושלם׳ ואחיתפל׳ עמו׳ 16 והיה׳ כבוא׳ חושי׳ הארכי׳ רע׳ אל־אבשלום׳ ויאמר׳ אבשלום׳ יחי׳ המלך׳ יחי׳ המלך׳ 17 ויאמר׳ אבשלום׳ אל־חושי׳ זה׳ חסדך׳ עם׳ רעך׳ למה׳ הלכת׳ עם־רעך׳ 18 ויאמר׳ חושי׳ אל־אבשלום׳ לא׳ כי׳ אם׳ אשר׳ בחר׳ יהוה׳ ובעם׳ הזה׳ ובכל׳ איש׳ ישראל׳ אני׳ אהיה׳ ואתו׳ אשב׳ 19 וגם׳ אי׳ מי׳ אעבד׳ הלא׳ לפני׳ בנו׳ כאשר׳ עבדתי׳ לפני׳ אביך׳ כן׳ אהיה׳ לפניך׳ 20 ותאמר׳ אחיתפל׳ אל־אבשלום׳ הבה׳ נעצה׳ עצה׳ מה׳ נעשה׳ אשר׳ עמדו׳ עליך׳

ירמיהו אל ירמיה בן חלקיה מן הכהנים אשר בענתות בארץ
בנימן 2 אשר היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך
יהודה בשנת שלשה עשרה למלכו׳ 3 וגם בימי יהויקים בן־יאשיהו
מלך יהודה עד תם־שנת עשתי עשרה צדקיהו בן־יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלים בחדש החמישי׳ 4 ויהי דבר־יהוה
אלי לאמר׳ 5 בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם
הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׳ 6 ואמר אהה אדני יהוה הן לא
ידעתי כי־נער אנכי׳ 7 ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי
כי על־כל־אשר אשלח אתך תלך ואת כל־אשר אצוך תדבר׳
8 אל־תירא מפניהם כי־אתך אני להצילך נאם יהוה׳ 9 וישלח
יהוה את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי
בפיך׳ 10 ראה הפקדתיך היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות
לנתוש ולנתץ ולאבד ולהרס ולבנות ולנטע׳ 11 ויהי דבר־יהוה
אלי לאמר׳ מה־אתה רואה ירמיה ואמר מקל־שקד אני רואה׳
12 ויאמר יהוה אלי היטב ראיתה כי שקד אני עתיד על־דברי
לעשתו׳ 13 ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר׳ מה־אתה רואה
ואמר סיר נפוח אני רואה ומפניו מצפונה׳ 14 ויאמר יהוה אלי
מצפון תפתח הרעה׳ על־כל־יושבי הארצות׳ 15 כי הנני קורא
לכל־משפחות ממלכות צפון נאם־יהוה׳ ובאו ונתנו איש כסאו
פתח שערי ירושלים׳ ועל־כל־חומותיה סביב׳ ועל־כל־ערי
יהודה׳ 16 ודברתי משפטי אותם׳ על כל־רעתם אשר עזבוני
ויקטירו לאלהים אחרים׳ ולהשתחות׳ למעשי ידיהם׳ 17 ואתה
תאזר מתניך׳ וקמת׳ ודברת אליהם׳ את כל־אשר אנכי
מצוך׳ אל־תחת׳ מפניהם׳ פן־אחתך׳ לפניהם׳ 18 ואני׳ הנה
נתתיך היום׳ לעיר מבצר׳ ולעמוד ברזל׳ ולחומות נחושת׳
על־כל־הארץ׳ למלכי יהודה׳ לשריה׳ לכהניה׳ ולעם הארץ׳
19 ולחמו אליך׳ ולא יוכלו לך׳ כי־אתך אני׳ נאם־יהוה
להצילך׳ 20 דבר־יהוה אל־ירמיה׳ לאמר׳ 21 הלוך וקראת
באזני ירושלים׳ לאמר׳ כה אמר יהוה׳ זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך׳ לכתך אחרי במדבר׳ בארץ לא זרועה׳ 22 קדש
ישראל ליהוה׳ ראשית תבואתו׳ כל־אכליו יאשמו׳ רעה תבוא
אליהם׳ נאם־יהוה׳ 23 שמעו־נא דבר־יהוה׳ בית יעקב׳
וכל משפחות בית ישראל׳ 24 כה אמר יהוה׳ מה־מצאו אבותיכם
בי עול׳ כי הרחיקו מעלי׳ וילכו אחרי הבל׳ והבלו׳ 25 לא אמרו
איה יהוה׳ המעלה אותנו מארץ מצרים׳ המולך אותנו במדבר׳
בארץ ערבה׳ וגיא׳ בארץ ציה וצלמות׳ בארץ לא־עבר בה׳
ולא־ישב אדם שם׳ 26 ואביא אתכם׳ אל־ארץ הכרמל׳ לאכל
פריה וטובה׳ ובאתם׳ וטמאתם את־ארצי׳ ונחלתי׳ שמתם
לתועבה׳ 27 הכהנים׳ לא אמרו׳ איה יהוה׳ והתפשי התורה׳
לא ידעוני׳ הרעים׳ פשעו בי׳ והנביאים׳ נבאו בבעל׳
ואחרי׳ לא־יועילו׳ הלכו׳ 28 לכן׳ עוד אריב אתכם׳ נאם־יהוה׳
ואת בני בניכם׳ אריב׳ 29 כי עברו איי כתים׳ וראו׳ וקדר
שלחו׳ ובינו׳ מאד׳ וראו׳ הן היתה׳ כזאת׳ 30 האם גוי׳
המיר אלהים׳ והם׳ לא אלהים׳ ועמי׳ המיר כבודו׳ בלא יועיל׳
31 שמו שמים׳ על־זאת׳ ושערו׳ חרבו מאד׳ נאם־יהוה׳
כי׳ שתים׳ עשה עמי׳ הרעה׳ אותי׳ עזבו׳ מקור מים חיים׳
לחצב׳ להם׳ בורות׳ בורות׳ נשברים׳ אשר׳ לא יכילו׳ המים׳
2 הן־שדד׳ ישראל׳ הלא׳ בן־בית׳ הוא׳ מדוע׳ היה׳ לבז׳
3 עליו׳ כפירים׳ שאגו׳ נתנו׳ קולם׳ ושתו׳ ארצו׳ לשמה׳
נצתה׳ מאין׳ יושב׳ 4 גם׳ בני נף׳ ותחפנס׳ רעוך׳ קדקד׳
5 הלא׳ זאת׳ לך׳ עזבך׳ בדרך׳ אלהיך׳ מוליכך׳ בדרך׳
6 ועתה׳ מה־לך׳ לדרך׳ מצרים׳ לשתות׳ מי־שיחור׳ ומה־לך׳
לדרך׳ אשור׳ לשתות׳ מי׳ נהר׳ 7 יסרתיך׳ אבדתיך׳ בגדו׳
בי׳ בני׳ ישראל׳ נאם׳ יהוה׳ 8 אם׳ לא׳ אתכם׳ אבדתי׳ בדרך׳
אשר׳ הלכתם׳ בה׳ ועתה׳ מה־לך׳ בדרך׳ מצרים׳ לבקר׳
9 אדמה׳ ומה־לך׳ בדרך׳ אשור׳ לבקר׳ מים׳ הלא׳ 10 יסרוך׳
רעתך׳ ומשובתיך׳ תוכיחך׳ דע׳ וראה׳ כי־רע׳ ומר׳ עזבך׳
אלהיך׳ יהוה׳ צבאות׳ 11 נאם׳ אדני׳ יהוה׳ צבאות׳
אם־נקה׳ אנוש׳ 12 כי־מעולם׳ שברת׳ עלתי׳ אמרת׳
לא אעבר׳ כי על־כל־גבעה׳ גבוהה׳ ותחת׳ כל־עץ׳ רענן׳
שוכבת׳ זונה׳ 13 ואני׳ נטעתיך׳ שורק׳ כולו׳ זרע׳
אמת׳ איך׳ נהפכת׳ לי׳ סורר׳ הגפן׳ נכרייה׳ 14 כי־אם־רחצי
בנתר׳ ורבי לך׳ בבורית׳ נכתם׳ עונך׳ לפני׳ נאם׳ אדני׳
יהוה׳ 15 אמרת׳ כי׳ לא׳ אעבד׳ כי׳ על־כל־גבעה׳ גבוהה׳
ותחת׳ כל־עץ׳ רענן׳ אתה׳ שוכב׳ זונה׳ 16 ואני׳ נטעתיך׳
שורק׳ זרע׳ אמת׳ כולו׳ איך׳ הפכת׳ לי׳ סורי׳ הגפן׳
נכריה׳ 17 כי׳ אם־אדני׳ יהוה׳ אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפני׳
כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳ 18 כי׳ אם־אל־תירא׳
אל־תחת׳ מפניהם׳ 19 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳
20 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳ 21 כי׳ אם־אל־תירא׳
אל־תחת׳ מפניהם׳ 22 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳
23 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳ 24 כי׳ אם־אל־תירא׳
אל־תחת׳ מפניהם׳ 25 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳
26 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳ 27 כי׳ אם־אל־תירא׳
אל־תחת׳ מפניהם׳ 28 כי׳ אם־אל־תירא׳ אל־תחת׳ מפניהם׳

ד-ה מלכים

1 המלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחם
לו׳ 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה
בתולה 3 ותבקשו לנערה יפה בכל גבול ישראל
ותמצא את אבישג השונמית ותבא אל המלך
4 והנערה יפה עד מאד ותהי לסוכנת את המלך
ותשרת אותו והמלך לא ידעה׳ 5 ואדניה בן חגית
התנשא לאמר אני אמלוך ויעש לו מרכבות
ופרשים וחמשים איש רצים לפניו׳ 6 ולא עצבו
אביו מימים לאמר מדוע עשית ככה׳ וגם הוא
טוב מאד מאד ותלד אתו אבשלום׳ 7 ודברי יואב
בן צרויה ואביתר הכהן היו אחרי אדניה׳
8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא
ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם
אדניה׳ 9 ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא אצל
אבן הזחלת אשר אצל עין רוגל׳ ויקרא לכל
אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך׳
10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת
שלמה אחיו לא קרא׳ 11 ותאמר בת שבע אל
נתן לאמר הלא שמעת כי מלך אדניה בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע׳ 12 ועתה לכה נא אעצך
עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה׳
13 לך ובא אל המלך דוד ואמרת אליו הלא
אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי
שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
ואתה אדני המלך הנה אדניה מלך ועתה
14 עודך מדברת עם המלך ואני אבא אחרי
בתריך ומלאתי את דבריך׳

מתי-א

1 ספר תולדות ישוע המשיח בן דוד בן אברהם׃ 2 אברהם הוליד את יצחק׃
ויצחק הוליד את יעקב׃ ויעקב הוליד את יהודה ואחיו׃ 3 יהודה הוליד
את פרץ וזרח מתמר׃ פרץ הוליד את חצרון׃ וחצרון הוליד את ארם׃
4 וארם הוליד את עמינדב׃ ועמינדב הוליד את נחשון׃ ונחשון הוליד
את שלמון׃ 5 שלמון הוליד את בעז מרחב יריחו׃ ובעז הוליד את עובד
מרות רות׃ ועובד הוליד את ישי׃ 6 וישי הוליד את דוד המלך׃ ודוד
המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה׃ 7 שלמה הוליד את רחבעם׃
ורחבעם הוליד את אביה׃ ואביה הוליד את אסא׃ 8 ואסא הוליד את
יהושפט׃ ויהושפט הוליד את יורם׃ ויורם הוליד את עזיה׃ 9 עזיה
הוליד את יותם׃ ויותם הוליד את אחז׃ ואחז הוליד את חזקיה׃
10 וחזקיה הוליד את מנשה׃ ומנשה הוליד את אמון׃ ואמון הוליד
את יאשיה׃ 11 ויאשיה הוליד את יכניה ואחיו׃ בגלות בבל׃ 12 ואחרי
הגלות בבל יכניה הוליד את שלתיאל׃ ושלתיאל הוליד את זרובבל׃
13 וזרובבל הוליד את אביהוד׃ ואביהוד הוליד את אליקים׃ ואליקים
הוליד את עזור׃ 14 ועזור הוליד את צדוק׃ וצדוק הוליד את אכים׃
ואכים הוליד את אליהוד׃ 15 ואליהוד הוליד את אלעזר׃ ואלעזר
הוליד את מתן׃ ומתן הוליד את יעקב׃ 16 ויעקב הוליד את יוסף
אישה מרים אשר נולד בה ישוע הנקרא המשיח׃ 17 כל הדורות מאברהם
עד דוד ארבע עשרה דורות׃ ומדוד עד גלות בבל ארבע עשרה דורות׃
ומגלות בבל עד המשיח ארבע עשרה דורות׃ 18 ולידת המשיח היתה
כאשר אמו מרים היתה מאורסת ליוסף׃ ובטרם שבאו יחדו נמצאה
הרה מרוח הקדש׃ 19 ויוסף אישה צדיק היה׃ ולא אבה לגלותה
לעשות לה דבר לשון׃ ובדעתו לשלחה בסתר׃ 20 ובהיותו חושב
בדבר הנה מלאך אדני נראה אליו בחלום לאמר׃ יוסף בן דוד אל
תירא לקחת את מרים אשתך׃ כי הרה היא מרוח הקדש׃ 21 ותלד בן
וקראת את שמו ישוע׃ כי הוא יושיע את עמו מחטאיהם׃ 22 וכל זאת
נעשתה למלא את אשר דבר אדני ביד הנביא לאמר׃ 23 הנה הבתולה
תהרה וילדה בן וקראו את שמו עמנואל׃ אשר פירושו אתנו אל׃
24 ויקץ יוסף משנתו ויעשה כאשר צוה אתו מלאך אדני׃ ויקח את
אשתו׃ 25 ולא ידעה עד אשר ילדה בן בכור׃ ויקרא את שמו ישוע׃

2 והנה בהולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך׃ הנה
חכמים מקדם באו לירושלים לאמר׃ 2 איה מולד מלך היהודים׃ כי
ראינו כוכבו במזרח ונבוא להשתחות לו׃ 3 ושמע הורדוס המלך׃
ותבהל וכל ירושלים עמו׃ 4 ויקבץ את כל שרי הכהנים וסופרי
העם׃ ויחקר מאתם איה יולד המשיח׃ 5 ויאמרו אליו בבית לחם
יהודה׃ כי כן כתוב בנביא׃ 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה׃ לא הקטנת
להיות באלפי יהודה׃ כי ממך יצא מושל׃ אשר ירעה את עמי ישראל׃
7 אז הורדוס בסתר קרא אל החכמים׃ וחקר מאתם את עת הכוכב׃
אשר נראה׃ 8 ויאמר אל בית לחם׃ לכו נא וחקרו היטב אחרי הילד׃
וכאשר תמצאו אותו הגידו לי׃ ואני אבוא והשתחויתי לו׃ 9 הם
שמעו את המלך׃ וילכו׃ והנה הכוכב אשר ראו במזרח הולך לפניהם
עד אשר בא ועמד מעל אשר היה הילד׃ 10 וכראותם את הכוכב
שמחו שמחה גדולה מאד׃ 11 ויבאו אל הבית׃ וירא את הילד עם
מרים אמו׃ ויפלו לו להשתחות׃ ויפתחו אוצרותיהם׃ ויקריבו לו
מתנות׃ זהב ולבונה ומר׃ 12 ויצו אליהם בחלום׃ לבלתי שוב אל
הורדוס׃ ויסבו בדרך אחרת׃ אל ארצם׃ 13 ובהלכם הנה מלאך אדני
נראה אל יוסף בחלום׃ לאמר׃ קום קח את הילד ואת אמו׃ וברח
מצרים׃ והיה שם עד אמרי אליך׃ כי הורדוס מבקש את הילד לאבדו׃
14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו׃ בלילה׃ ויסע מצרים׃ 15 ויהי
שם עד מות הורדוס׃ למען אשר יקוים הדבר אשר דבר אדני ביד הנביא
לאמר׃ ממצרים קראתי לבני׃ 16 אז הורדוס כי התעלל מחכמי
מצרים׃ ויקצף מאד׃ וישלח ויהרג את כל הילדים אשר בבית לחם
ובכל גבולה׃ מבן שנתים ומטה׃ כפי הזמן אשר חקר מחכמי מצרים׃
17 אז נמלאו דברי ירמיה הנביא לאמר׃ 18 קול ברמה נשמע נהי
ובכי ותנחומים׃ רחל מבכה על בניה׃ ולא אבתה להנחם׃ כי אינם׃
19 ובהמת הורדוס׃ מת׃ והנה מלאך אדני נראה בחלום׃ אל יוסף
במצרים׃ 20 לאמר׃ קום קח את הילד ואת אמו׃ ולך לך אל ארץ
ישראל׃ כי מתו המבקשים את נפש הילד׃ 21 ויקם ויקח את הילד
ואת אמו׃ ויבא ארצה ישראל׃ 22 וכשמעו כי ארכלאוס מלך תחת
אביו בהרודיס׃ ירא לבוא שמה׃ ונחלם אלהים׃ ויסב אל גלילה׃
23 ויבא וישב בעיר נצרת׃ למען אשר יקוים הדבר אשר נאמר ביד
הנביאים׃ כי נצרי יקרא לו׃

5

הכהלה הנה, משפטיה הלא יודע אל הכשלים
אשר הנשבעים 2 ושמרו הנה מלון מלהם
הנלחמים 3 הנבונה מלכם הנאמרים הנה מלון מלהם
הנלחמים אשר לא 4 ויזיפו בנה הנלחמים מלהם יפו
המלחם בכסף ובזהב לפלגם ולבם כנה כה לא כנה מן אשרו
הלכה יען ידע המשכילים הלכה שם הבוגדים
הנאשמים, מ הנלחמים אשר הבינו בם בנה 5 הנלא מבר
הנבוכים הנבל כי הכשיל אם הנלא לב מזבח ידע
הלם, כה מ הנלא הנוילים הנלבש בם בנה 6 הכהנים הנלבש
בנה לא 8 הנמנו יפיו הלא הנם המלם אמר 7 הנה
יען הנלחמים הנלא הנה אשר אשר הנלחמים הנלא מלם הנלא
הנלחמים הנלא הנלחמים הנלחמים הנלחמים הנלחמים הנלחמים
הנלחמים הנלחמים

ܐܝܟܢܐ 18)aiōn g165(ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬ ܒܪܢܫܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܒܢܝ
ܢܘܪܐ ܕܐܬܝܩܕ ܕܐܫܬܘܩܕ ܒܡܨܪܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ 19 ܘܐܫܬܘܩܕܘ
ܢܘܪܐ ܕܐܬܝܩܕ ܕܐܫܬܘܩܕ ܒܡܨܪܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ
ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ 20 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ
ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ 21 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ
ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ

ב-לעברים

1 אלוהים אחר שדבר בעבר אל אבותינו בנביאים
בחלקים ובדרכים רבות, 2 בימים אלה הללו דבר אלינו
בבן, אשר מינהו יורש כל הדברים, אשר בו עשה גם
את העולמות. 3 הוא הוא הזיו של כבודו, וצלם מהותו
הנושא את כל הדברים בדבר כוחו, אחר שעשה
בעצמו כפרה לחטאינו, ישב לימין הגדולה במרומים,
4 הרבה יותר מן המלאכים, כפי שירש שם נכבד
יותר מהם. 5 כי אל מי מן המלאכים אמר פעם
אי שם: בני אתה, היום הולדתיך? וגם, אני אהיה
לו לאב והוא יהיה לי לבן? 6 וכן הוא, בהביאו את
בכורו אל העולם הזה הוא אומר: ויקדו לו כל
מלאכי אלוהים. 7 על המלאכים הוא אומר, עושה
רוחות מלאכיו ומשרתיו להבה אש. 8 אבל על הבן
הוא אומר: כסאך, אלוהים, עולם ועד; שבט
מישרים שבט מלכותך. 9 אהבת צדק ושנאת רשע
לכן משחך אלוהים, אלוהיך, שמן ששון יותר מחבריך.
10 ואל הבן הוא אומר: אתה, אדוני, יסדת בראשית
את הארץ, והשמים הם מעשה ידיך. 11 הם יאבדו
ואתה תעמוד; כולם יבלו כבגד, 12 כמלבוש
תגלגלם ויחלפו; אבל אתה אתה הוא, ושנותיך לא
יכלו. 13 ולמי מן המלאכים אמר פעם: שב לימיני
עד אשר אשית אויביך הדום לרגליך? 14 הלא כולם
רוחות משרתות, שנשלחו לשרת את אלה שעתידים
לרשת את הישועה.

2 לכן עלינו לשים לב יותר לדברים שנגלו
לנו, פן נסיח דעתנו מהם. 2 כי אם דבר שנאמר
בידי מלאכים היה מחייב, וכל עבירה ואי־שמיעה
קיבלו עונש הולם, 3 איך נוכל אנחנו לברוח אם
נזניח ישועה גדולה כזאת? הישועה אשר הוכרזה
בתחילה על־ידי אדוננו, ואשר אלוהים אישר אותה
לנו על־ידי אלה שמעו אותו, 4 ובה־בעת העיד
אלוהים עליה בעדותם בדברי אותות ומופתים
ומעשי גבורות ורוח הקודש שחילק לפי רצונו.
5 כי לא אל המלאכים הכפיף את העולם הבא
שעליו אנו מדברים. 6 אבל מישהו העיד בספר
מזמורים ואמר: מה אנוש כי תזכרנו, בן אדם
כי תפקדנו? 7 הקטנת אותו מעט מן המלאכים,
כבדת אותו בכבוד ובהדר, 8 הכפפת הכל תחת
רגליו. כי בהכפיפו את הכל לו לא נשאר דבר
שלא הכפיף לו. אבל עתה איננו רואים עדיין
שהכל הכפיף לו. 9 אבל אנו רואים את יהושע,
שהיה מעט מן המלאכים, כתר כבוד וכבוד
עטרו, בגלל הסבל והמוות שסבל. כי בחסד
אלוהים טעם המוות בעד כל אדם. 10 ראוי היה
אלוהים, אשר הכל נברא בגללו ועל־ידו, שיביא
אל הכבוד הגדול את בן־אדם, אשר הוא מוביל
לישועתם, לידי שלמות על־ידי סבל. 11 כי
המקדש ומי שמקדש, כולם מבני אב אחד הם.
לכן אינו בוש לקרוא להם אחים, 12 כאמרו:
אספר שמך לאחיי, בתוך הקהל אשבח אותך.
13 ובמקום אחר: אבטח בו. ועוד: הנני, אני
וילדי אשר נתן לי אלוהים. 14 ואם הילדים
בשר ודם הם, גם הוא נעשה בשר ודם כמוהם,
כדי שבמותו יוכל לבטל את כוחו של המוות
שהיה לו, כלומר את השטן, 15 ולשחרר אותם
אלה אשר בגלל פחד המוות היו כל חייהם
כפופים לעבדות. 16 ואמנם לא מלאכים הוא
מושיע, אלא זרע אברהם. 17 לכן היה עליו
לדמות לאחיו בכל דבר, כדי שיוכל להיות כהן
גדול רחום ונאמן בעניינים הנוגעים לאלוהים,
ולכפר על חטאי העם. 18 כי בעוד שסבל בעצמו
ונבחן, הוא יכול לעזור לנבחנים.

3 לכן, אחים קדושים, אתם אשר נבחרתם
לחיים נצחיים, חשבו על ישוע, שליח ומגיד
דברי אלוהים, כהן גדול נאמן. 2 הוא נאמן לאל
אשר מינה אותו, כמו משה שהיה נאמן בכל
בית אלוהים. 3 אבל ישוע ראוי לכבוד גדול יותר
ממשה, כמו שבונה הבית ראוי לכבוד יותר מן
הבית. 4 כל בית בנוי על־ידי מישהו, ואלוהים
הוא הבונה את הכל. 5 משה היה נאמן בכל בית
אלוהים, אבל רק כמשרת, כדי לעיד על הדברים
שיגלה אלוהים בעתיד. 6 אבל המשיח הוא בן
לבית אלוהים, ואנו בני בית זה אם נשמר את
אמונתנו ונתפאר בתקוותנו עד הסוף.
7 לכן, כאמרו רוח הקודש: היום, אם תשמעו
בקולו, 8 אל תקשו לבבכם כמו בעת המרי,
כמו ביום הנסיון במדבר, 9 שבו נסו אבותיכם
לנסות אותי ולבחון אותי, ואף־על־פי שראו
מעשי אלוהים ארבעים שנה. 10 לכן כעסתי
על הדור הזה ואמרתי: תמיד הם תועים בלבם,
ואינם מכירים את דרכי. 11 לכן נשבעתי בכעסי:
לא יבואו אל מנוחתי. 12 אל תהיו, אחים,
כאותו דור רע, אל תהיו רחוקים מאלוהים
החי. 13 אל תאבדו אמונה, אלא עודדו זה את
זה בכל יום, כל עוד נקרא לו היום, כדי שלא
יתקשה לב אף אחד מכם בגלל הונאת החטא.
14 כי אם נחזיק בה עד הסוף, נהיה שותפים
למשיח. 15 כאמור: אם תשמעו בקולו, אל
תקשו לבבכם כמו בעת המרי. 16 מי הם אלה
שמרו אמונה ושמעו את קולו? הלא כל אלה
שיצאו ממצרים בהנהגת משה. 17 ומי הם אלה
שכעס עליהם ארבעים שנה? הלא אותם חוטאים
שנפלו במדבר. 18 ומי הם אלה שנשבע לבל
יבואו אל מנוחתו? הלא אותם אנשים שלא
שמעו בקולו. 19 ראו, אם כן, כי לא יכלו לבוא
אל המנוחה בגלל חוסר אמונתם.

4 לכן, בעוד שהבטחה לבוא אל מנוחתו
עדיין עומדת, נזהר שלא יראה אף אחד מכם
שנכשל בה. 2 כי גם אנו בשרנו את הבשורה
כמו אבותינו, אבל הדבר לא הועיל להם, כי
לא אחזו באמונה בדברי אלוהים. 3 אבל אנו
שמאמינים נכנסים אל המנוחה, כאמור: כך
נשבעתי בכעסי: לא יבואו אל מנוחתי. אמנם
מלאכת העולם נגמרה מיום בריאתו. 4 כי
נאמר בספר בעניין היום השביעי: ואלוהים
שבת ביום השביעי מכל מלאכתו. 5 ובמקום
אחר: לא יבואו אל מנוחתי. 6 ומאחר שעדיין
נותר לאנשים לבוא אל המנוחה, ומאחר שאלה
שבשורה הובטחה להם לא נכנסו אליה בגלל
חוסר אמונתם, 7 אלוהים קבע יום חדש, היום,
לאחר זמן רב, כאמור: היום, אם תשמעו בקולו
אל תקשו לבבכם. 8 אם יהושע היה מביא אל
המנוחה, לא היה אלוהים מדבר אחר כך על יום
אחר. 9 אם כן, נותר עדיין לעם אלוהים יום
מנוחה. 10 כי מי שנכנס אל מנוחתו שלו הוא
שבת מעבודותיו, כפי שאלוהים שבת מעבודותיו.
11 לכן נזדרז, אם כן, לבוא אל המנוחה, פן
יפול אדם מן הדור הזה בעונש דומה לעונש
שנענש הדור ההוא בגלל חוסר אמונתו. 12 כי
דבר אלוהים חי ופועל, חד מכל חרב דו־פיות,
חודר עד לנפש ולרוח, עד לגידים ולמח, ומבחין
בין מחשבות ובין כוונות הלב. 13 אין יצור
נסתר מעיניו, הכל גלוי ומונח לעיניו של מי
שעלינו לתת דין וחשבון לפניו. 14 אם כן,
מאחר שיש לנו כהן גדול גדול, ישוע בן אלוהים,
נאחז בדבר שאנו מאמינים בו. 15 כי לא כהן
גדול שאינו יכול לסבול חולשות אנו, אלא כהן
גדול שנבחן בכל דבר כמונו, אבל לא חטא.
16 לכן נגש בביטחון אל כסא הכבוד, כדי שנזכה
לרחמים ונמצא חן, ונקבל עזרה בעת הצורך.

22 زه پولس د خدای د رسول د عیسی مسیح
د ژوند د وعدې د ښکارېدو د پلار د خپلو
ګډوالو د ګرګرګو د ګرګرګو د ګرګرګو د
ګرګرګو د ګرګرګو د ګرګرګو د ګرګرګو د
د

1 Παυλος απολος χριστου ιησου δια θελημα θεου και
Timotheos ο αδελφος 2 προς εκκλησιαν θεου ουσαν εν
Κορινθω συν παντοις τοις αγιοις εν παση τη
Αχαια· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος
ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευλογητος ο θεος
και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου, ο πατηρ
των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως 4 ος
παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το
δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει
διαι της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι
υπο του θεου 5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα
του χριστου εις ημας, ουτως και διαι του χριστου
περισσευει η παρακλησις ημων 6 ειτε δε θλιβομεθα
υπερ της υμετερας παρακλησεως και σωτηριας,
της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων
ων και ημεις πασχομεν· ειτε παρακαλουμεθα
υπερ της υμετερας παρακλησεως και σωτηριας
7 ο καταρτιζομενος υμων εν υπομονη βαστασαι
ταυτα ων και ημεις παθηματων, ο πιστος
ελπις υμων βεβαια· ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι
εστε των παθηματων, ουτως και της παρακλησεως
8 ου θελομεν γαρ υμας αγνοειν, αδελφοι, υπερ
της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη ασια·
οτι καθ υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν
ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην· 9 αλλα
αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου
εσχηκαμεν, ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις
αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους·
10 ος εκ τοσουτου θανατου ερρυσατο ημας και
ρυεται, εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται
11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων δεησει,
ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισθεν
διαι πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων· 12 η γαρ
καυχησις ημων αυτη εστιν, το μαρτυριον της
συνειδησεως ημων, οτι εν απλοτητι καρδιας
και ειλικρινειας θεου, ουκ εν σοφια σαρκικη
αλλ εν χαριτι θεου, ανεστραφημεν εν τω κοσμω,
περισσοτερως δε προς υμας· 13 ουδ γαρ ετερα
γραφομεν υμιν παρ α αναγινωσκετε η και
επιγινωσκετε· ελπιζω δε οτι εως τελους
επιγνωσεσθε, 14 καθως και επεγνωτε ημας απο
μερους, οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και
υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου.
15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προς
υμας ελθειν το προτερον, ινα δευτεραν χαριν
σχητε· 16 και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν
και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας
και υπο υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν.
17 τουτο βουλευομενος μητι αρα τη ελαφρια
εχρησαμην; η α βουλευομαι κατα σαρκα
βουλευομαι, ινα παρ εμοι η το ναι ναι και το
ου ου; 18 πιστος δε ο θεος, οτι ο λογος ημων
ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου· 19 ο γαρ
του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι
ημων κηρυχθεις, δι εμου και σιλουανου και
timotheou, ουκ εγενετο ναι και ου, αλλ εν
αυτω γεγονεν ναι· 20 οσαι γαρ επαγγελιαι
θεου, εν αυτω το ναι· διο και δι αυτου το
αμην προς δοξαν θεου δι ημων· 21 ο δε βεβαιων
ημας συν υμιν εις χριστον και χρισας ημας
θεος, 22 ος και σφραγισαμενος ημας και
δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις
καρδιαις ημων. 23 εγω δε μαρτυρα τον θεον
επικαλουμαι επι την εμην ψυχην, οτι φειδομενος
υμων ουκ ηλθον εις κορινθον· 24 ουχ οτι
κυριευομεν υμων της πιστεως, αλλα συνεργοι
εσμεν της χαρας υμων· τη γαρ πιστει εστητε.

2 2 εκρινα δε εμαυτω τουτο, το μη παλιν
εν λυπη προς υμας ελθειν· 2 ει γαρ εγω λυπω
υμας, και τις ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος
εξ εμου; 3 και εγραψα τουτο αυτο, ινα μη ελθων
λυπην σχω εφ ων εδει με χαιρειν, πεποιθως επι
παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν.
4 εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας
εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων, ουχ ινα
λυπηθητε, αλλα την αγαπην ην εχω εις υμας
περισσοτερως. 5 ει δε τις λελυπηκεν, ουκ εμε
λελυπηκεν, αλλ εκ μερους· ινα μη επιβαρω,
παντας υμας. 6 ικανον τοις τοιουτοις η επιτιμια
η υπο των πολλων· 7 ωστε τουναντιον μαλλον
υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι, μητι
περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος· 8 διο
παρακαλω υμας βεβαιωσαι εις αυτον αγαπην.
9 και γαρ τουτο εγραψα, ινα γνω την δοκιμην
υμων, ει εις παντα υπηκοοι εστε· 10 ω δε
τι χαριζεσθε, καγω· και γαρ εγω ο κεχαρισμαι
ει τι κεχαρισμαι, δι υμας εν προσωπω χριστου,
11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα· ου
γαρ αγνοουμεν αυτου τα νοηματα. 12 ελθων
δε εις την τροαδα εις το ευαγγελιον του χριστου
και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω, 13 ουκ
εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν
με τιτον τον αδελφον μου, αλλα αποταξαμενος
αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν. 14 τω δε θεω
χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω
χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου
φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω· 15 οτι
χριστου εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και
εν τοις απολλυμενοις· 16 οις μεν οσμη εκ
θανατου εις θανατον, οις δε οσμη εκ ζωης εις
ζωην. και προς ταυτα τις ικανος; 17 ου γαρ
εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον
του θεου, αλλ ως εξ ειλικρινειας, αλλ ως εκ
θεου κατενωπιον θεου εν χριστω λαλουμεν.

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ
ܝܘܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܝܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ
ܝܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ
ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܘܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܘܠܕ
ܠܐܣܐ׃ ܘܐܣܐ ܝܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܘܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ
ܝܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 8 ܘܥܘܙܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܘܠܕ ܠܐܚܙ
ܘܐܚܙ ܝܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 9 ܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܘܠܕ
ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 10 ܘܝܐܫܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܕܐ
ܡܠܟܐ׃ ܕܐ ܠܗ ܡܠܟܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ׃ 11 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝܐ
ܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝܐ׃ 12 ܘܝܫܝܐ ܕܐ ܠܗ ܕܐ ܝܘܠܕ ܠܐܡܘܢ
ܘܐܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝܐ׃ 13 ܘܝܫܝܐ ܝܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܘܫܠܝܡܘܢ
ܝܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ ܘܚܙܩܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܐܫܝܐ ܘܝܐܫܝܐ ܝܘܠܕ ܠܝܐܡܘܢ
ܘܝܐܡܘܢ ܝܘܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܘܠܕ ܠܥܙܪܝܐ׃ 14 ܘܥܙܪܝܐ
ܝܘܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝ׃ 15 ܘܝܫܝ ܝܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ
ܝܘܠܕ ܠܝܘܫܦܛ׃ 16 ܘܝܘܫܦܛ ܝܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ
ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܕܪܘܬܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕ
ܕܘܝܕ ܬܠܬܝܣܪ ܕܪܘܬܐ ܘܡܢ ܕܘܝܕ ܥܕ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܣܪ
ܕܪܘܬܐ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ
ܕܝܫܘܥ ܡܬܚܫܒܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܐ ܐܬܟܢܫܘ ܬܪܝܗܘܢ ܗܘܬ
ܒܟܪܣܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ
ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܗ ܒܥܐ ܠܫܕܪܗ ܒܟܬܡܐ׃ 20 ܘܗܢܘܢ ܕܡܚܫܒ
ܠܡܫܕܪܗ ܐܬܬܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ ܒܪܗ
ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝ
ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܝܢ׃ 22 ܟܠܗ ܗܕܐ
ܗܘܬ ܕܬܡܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܢܒܝܐ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܣܒ
ܒܒܛܢܐ ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ
ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ
ܒܪܗ ܩܫܝܬܐ׃

ܡܫܠܝܐ

1 ܡܫܠܝ ܒܪܝܗ ܕܫܠܡܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬܐ ܘܠܡܣܪܬܐ
ܠܡܠܦܐ ܡܠܬܐ ܕܡܬܢܝܢ ܥܡ ܡܠܬܐ ܕܡܫܠܐ ܘܚܝܡܬܐ ܕܡܫܠ
ܠܡܠܦܐ ܡܠܬܐ ܕܡܬܢܝܢ ܥܡ ܡܠܬܐ ܕܡܫܠ

ומלאכתם אשר עשו ביום השביעי ויכלו מכל
מלאכתם אשר עשה ויברך ביום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא
המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ
ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם
נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ
כוש׃ 14 ושם נהר השלישי חדקל הוא
הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את האדם
וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת
טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו׃ 19 ומן האדמה יצר יהוה אלהים
כל חיתו השדה וכל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא
מצא עזר כנגדו׃

5

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים
אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם
אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא
את שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם אשר חי
תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃
6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה
והולד את אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו
את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל ימי שת
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה
והולד את קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה
וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
11 ויהי כל ימי אנוש חמש שנים
ותשעים שנה ומת׃ 12 וחי קינן שבעים
שנה והולד את מהללאל׃ 13 ויחי קינן
אחרי הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 14 ויהי כל ימי קינן עשר
תשעים שנה ומת׃ 15 וחי מהללאל
חמש וששים שנה והולד את ירד׃
16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה
מאות שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך
שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
20 ויהי כל ימי ירד שתים ותשעים
שנה ומאת שנה וימת׃ 21 וחי חנוך
חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃
22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי
הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל ימי
חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות
שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את האלהים
ואיננו כי לקח אתו אלהים׃ 25 וחי
מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה
והולד את למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי
הולידו את למך שתים וּשמנים שנה
ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
27 ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים
שנה ומאת שנה וימת׃ 28 וחי למך
שתים ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד בן׃ 29 ויקרא את שמו נח לאמר
זה ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו
מן האדמה אשר אררה יהוה׃
30 ויחי למך אחרי הולידו את נח
חמש ותשע מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ 31 ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ומאת שנה וימת׃
32 ויהי נח בן חמש מאות שנה
ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

6

ויהי כי החל האדם לרב על פני
האדמה ובנות נולדו להם׃ 2 וירא בני
האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃
3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה
עשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם
הם הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃
5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃
6 ונחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם׃
8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה
תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח׃
10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם
ואת יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס׃
12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה
כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃
13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא
לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את הארץ׃
14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה׃
16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה׃
17 ואני הנני מביא את המבול מים על
הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃
18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך
אתך׃ 19 ומכל החי מכל בשר שנים
מכל תביא אל התבה להחיות אתך
זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃
21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
והאספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃
22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
כן עשה׃

7

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אותך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח
לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃
3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר
ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃
4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל
פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו
יהוה׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול
היה מים על הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני
מי המבול׃ 8 מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף
וכל אשר רמש על האדמה׃
9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר
ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃
10 ויהי מקץ שבעת הימים ומי המבול
היו על הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה
לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום
בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות
תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃
12 והי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה
בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח
ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃
14 הם וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף׃ 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃
16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה
בעדו׃ 17 והי המבול ארבעים יום על
הארץ ורבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ׃ 18 וגברו המים
וירבו מאד על הארץ והתהלך התבה
על פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד
על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים
מ֑מ֖ו׃ 21 ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם׃
22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מכל אשר בחרבה מתו׃

ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ ἀνὴρ ἐν τῷ νόμῳ
ἐπὶ γυναῖκα ἄνομος ἐν τῷ νόμῳ ἐπὶ γυναῖκα
ἄνομος ἐν τῷ νόμῳ ἐπὶ γυναῖκα ἄνομος

ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܒܗܕܐ ܥܠܡܐ ܘܠܥܬܝܕܐ ܕܡܬܝܐ ܗܘ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘ

אמר אמרו אמרו לבית דוד לא נאה לדוד ולא חלק לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל
ראו עתה בביתך דוד ויעל ישראל לאהליו 2 ויהי דוד מלך על בני יהודה בחברון
ויהי מספר הימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
ושלשים שנה בירושלים מלך על כל ישראל ויהודה בירושלים 3 ויבא כל זקני
ישראל אל המלך חברונה ויכרת המלך דוד אתם ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את דוד למלך על ישראל 4 בן שלשים שנה דוד במלכו בן ארבעים שנה מלך
בחברון על יהודה שבע שנים וששת חדשים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה
5 ויאמר אל יבוסי יושבי הארץ לא תבא הנה כי אם הסירך עורים ופסחים
לאמר לא יבא דוד הנה 6 ויתר דוד בצרה לכדה את יבוס היושב הארץ ויאמר
דוד אל יבוסי לא תבא הנה כי אם הסרת העורים והפסחים לאמר לא יבא דוד
הנה 7 ויתפש דוד את מצדת ציון הוא עיר דוד 8 ויאמר דוד ביום ההוא
כל מכה יבוסי יגע בצנור ושנאו את הפסחים ואת העורים על כן יאמרו
העורים והפסחים לא יבא אל הבית 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד
ויבן דוד מסביב מן המלו ואילך 10 וילך דוד הלוך וגדל ויהוה צבאות
עמו 11 וחירם מלך צר שלח מלאכים אל דוד וארזים ונגרי עצים ובנאי קיר
ויבנו בית לדוד 12 וידע דוד כי הכינו יהוה לו למלך על ישראל ונשא
דוד עוד נשים ופלגשים מן ירושלם אחרי בוא מן חברון ויולד עוד בנים
ובנות 13 ואלה שמות הילדים אשר נולדו לו בירושלים שמעא ושובב
ונתן ושלמה 14 ויבחר ושפט ואלישוע ונפג ויפיע 15 ואלישמע ואליעדע
ואליפלט 16 ויעל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצדה
17 ופלשתים באו ויפרשו בעמק רפאים ויבקש דוד את יהוה לאמר
אעלה אל פלשתים התתן בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתון אתן
את פלשתים בידך 18 ויבאו עוד פלשתים ויפרשו בעמק רפאים 19 וישאל דוד
ביהוה לאמר אעלה אל פלשתים התתן בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי
אם נתון אתן את פלשתים בידך 20 ויבא דוד בעלת פרצים ויכם דוד שם
ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כמו פרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא
בעלת פרצים 21 ויעזבו שם את עצבותם וישא אתם דוד ואנשיו 22 ויעלו
עוד פלשתים ויפרשו בעמק רפאים 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לו לא תעלה
סב אחרי תבא אל מול הבכאים 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראש
הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים 25 ויעש
דוד כאשר צוה אתו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר
12 ועוד יספו אנשים לבא אל דוד יום יום עד גדול מחנה כמחנה אלהים
2 ואלה מספר המלכים אשר היו לדוד ויעמדו אל דוד מלחמה מן המלך
שאול שלשים ושנים אלף איש רמי יד ורוי קשת ומקלעי אבן בקלע
ואחיו שמעה הגבעתי ויזיאל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי
3 ישמעיה הגבעון גבור בשלשים ועל השלשים ירמיה ויחזיאל ויוחנן
בני גדרתי אלעזר ושמעות הגדרתי יעואל ויזיה ויזיאל שני המלך
4 ויחזיה הגבעון ויעזיה וישמעיה וירימות ויחזיאל ויזבד ויעזיאל
ושמעות הצרפי ואלקנה וישיה ובעליה ויעמרי ויקמעם בני הרפא
5 אלוני ואלוזי ויעריה ובעריה ורפיה הרפי ואלפלט ויריעי ושמריה
ושפטיה החרוף 6 אלקנה ויסיה ובני קרח אלה אל דוד בצקלג בהיותו
עוד עצור מפני שאול אחיו גבורים הם מעזרים למלחמה 7 רמי קשת
ומדיני יד בימין ובשמאל באבן ובחץ מקשתה אחים בשאול מן בנימן
8 ומן הגדי הבדלו אל מצדת המדבר אנשי גבורה אנשי מלחמה
ערכי מגן ורמחים ופניהם פני אריות והם כצבאים על ההרים לקלים
9 עזר הראש מיכאיה השני עבדיה השלישי אליאב 10 הרביעי עתי
החמישי אליאל 11 הששי יריבי השביעי יושביה 12 השמיני אלזר
התשיעי שמעות העשירי ירמיה 13 אחד עשר יחזיה שנים עשר יוחנן
14 שלשה עשר אלזבד ארבעה עשר ירמיה חמשה עשר מכבנאי
15 אלה מבני גד שרים לצבא הגדול מי הקטן כמאה ומי הגדול
לאלף 16 אלה אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא מלא על כל
גדותיו ויבריחו את כל יושבי העמקים לכל מזרח ולכל מערב
17 ויבא מבני בנימן ויהודה אל המצודה אל דוד 18 ויצא דוד לקראתם
ויען ויאמר אליהם אם לשלום באתם אלי לעזרני לבי יהי אתי
לטובה ואם לבגדני לצרי ולא חמס בכפי אלהי אבותינו יראה ויוכח
19 ורוח לבשה את עמשי ראש השלשים ויאמר לך דוד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום לעזריך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנם
בראש הגדודים 20 ומן מנשה נפלו אל דוד בבאו עם פלשתים
למלחמה בשאול ולא עזרום כי בעצה שלחו אתו סרני פלשתים
לאמר בראשנו יפל אל אדניו בראש שאול 21 בהלכו צקלג נפלו
מנשה אליו עדנח ויוזבד ויעדיאל ומיכאל וזבדיה וארני מנשה
ראשי האלפים אשר למנשה 22 הם עזרו את הגדוד על העמלקי
כי גבורי חיל היו גם היו לשרים בתוך הצבא 23 כי עת עת יבאו
לעזר את דוד מלאכה עד מחנה גדול כאלהים 24 ואלה מספר
הגדודים המזינים לצבא בא אל דוד חברונה לסבב את מלכות שאול
אליו כדבר יהוה 25 בני יהודה נשאי צנה ורמח שלשת אלפים
ושמנה מאות חלוצי צבא 26 מבני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת
אלפים ומאתים 27 ומבני לוי אלפים וארבע מאות 28 ויהוידע
נגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות 29 וצדוק נער
גבור חיל ומבית אביו עשרים ושנים שרים 30 ומבני אפרים
עשרים אלף וחמש מאות אנשי גבורי חיל אנשי שם לבית אבותם
31 ומחצי שבט מנשה שמונה עשר אלף נקבו בשמות לבוא
להמליך את דוד 32 ומבני יששכר יודעי בינות העתים לדעת
מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם 33 מן
זבולון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה עזרים לבלתי
דו לב 34 ונפתלי שרים אלף ועמם מגן וחנית שלשת אלפים
ושבעת אלפים 35 ומן הדני ערכי מלחמה שמנה עשרה אלף
36 ומן אשר יוצאי צבא ערכי מלחמה ארבעים אלף 37 ומעבר
הירדן מן ראובן ומן גד ומן חצי שבט מנשה בכל כלי צבא
מלחמה מאה ועשרים אלף 38 כל אלה אנשי מלחמה ערכי מלחמה
בתמים לב באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל
וגם כל יתר ישראל היו לבב אחד להמליך את דוד 39 ויהיו
שם עם דוד שלשת ימים אכלים ושתים כי הכינו להם אחיהם
40 וגם קרובים מיששכר ומזבלון ונפתלי הביאו לחם על חמורים
ועל גמלים ועל פרדות ועל בקר צאן בשר רב דבקות תאנים
וצמוקים ויין ושמן בקר וצאן לשמחה כי שמחה היתה בישראל

13

1 ויועץ דוד עם שרי האלפים והמאות עם כל נגיד 2 ויאמר דוד אל כל
קהל ישראל אם אליכם הטוב ומאת יהוה אלהינו הפרצה נשלחה אל
אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ואתם אל הערים אשר לנו המגרשות
3 ונסבה אל אלהינו אל נא אל ארון אלהינו כי לא דרשנו אתו בימי שאול
4 ויאמר כל הקהל לעשות כן כי ישר בעיני כל העם 5 ויקהל דוד את כל
ישראל משיחור מצרים ועד לבוא חמת לשלל את ארון האלהים מקרית יערים
6 ויעל דוד וכל ישראל בעלתה קרית יערים אשר ליהודה לעלות משם את
ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה ישב הכרובים 7 וירכבו את ארון
האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה
8 ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז בשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות 9 ויבאו עד גרן כידון ויפשט עזא
את ידו לאחז בארון כי שמטו הבקר 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על
אשר שלח את ידו על הארון ויכהו שם אלהים על השל וימת לפני
האלהים 11 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא המקום
ההוא פרץ עזא עד היום הזה 12 וירא דוד את האלהים ביום ההוא
לאמר איך אביא אלי את ארון האלהים 13 ולא הסיר דוד את הארון
אליו אל עיר דוד ויטהו בית עובד הגתי 14 וישב ארון האלהים
אל בית עובד הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עובד הגתי
ואת כל אשר לו 15 ויגד לחירם מלך צר לאמר ארזים שלח אל דוד
ונגרי עצים ובנאי קיר ויבנו בית לדוד 16 ויבן דוד בירושלים
ויכן דוד בירושלים ויקח דוד עוד נשים ונשים ויולד עוד בנים
ובנות 17 ויהי בנים לדוד ויגד לדוד לאמר הנה פלשתים ויעל כל
פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לקראתם 18 ופלשתים באו
ויפרשו בעמק רפאים 19 ויבקש דוד ביהוה לאמר אעלה אל פלשתים
התתן בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתון אתן את פלשתים בידך
20 ויבא דוד בעלת פרצים ויכם דוד שם ויאמר פרץ אלהים את אויבי
לפני כמו פרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלת פרצים
21 ויעזבו שם את עצבותם וישא אתם דוד ואנשיו 22 ויעלו עוד
פלשתים ויפרשו בעמק רפאים 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לו לא תעלה
סב אחרי תבא אל מול הבכאים 24 והיה כשמעך את קול צעדה בראש
הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים
25 ויעש דוד כאשר צוה אתו האלהים ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר

ואמר אליהם אל תקרא לי טוב אין טוב כי אם
אחד הוא אלהים ואם תרצה לבוא אל החיים
26 שמור מצות אלהים ויהי אמר אליו אל תנאף
27 אל תרצח אל תגנב אל תענה עד שקר כבד
את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך 28 ויגש
אליו אחד מן הסופרים אשר שמע את הויכוח
ויראה כי טוב ענה אותם ויקרב אל ישוע לשאלו
מה היא הראשונה בכל המצות 29 ויען ישוע אמר
לו ראשון הוא שמע ישראל אדני אלהינו אדני
אחד

13

ואתה תאהב את אדני אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאודך 31 השני הוא זה אהבת
את רעך כמוך אין מצוה אחרת גדולה מאלה
32 ויאמר אליו הסופר אמת אדוני כדברך אמרת
כי אין זולתו אין אלהים אחרים 33 ואהבתו
בכל לבב ובכל הבנה ובכל כח ואהבת את רעך
כמוך הם יותר מכל עולות וזבחים 34 וישוע
כאשר ראה כי ענה בחכמה אמר אליו לא רחוק
אתה מן מלכות אלהים ולא יכלו עוד לשאול
אותו דבר 35 ויען ישוע ויאמר בהיותו מלמד
בהיכל אלהים איך יאמרו הסופרים כי המשיח
בן דוד הוא 36 הלא דוד אמר בכח רוח הקדש
אמר אדני לאדני שב לימיני עד אשר אשית
אויביך תחת רגליך 37 הלא דוד הוא אדני
ומאין הוא בן דוד ורב העם שמעו אותו בשמחה
38 ויאמר אליהם בתורתו הזהיר אל תאמינו
לסופרים אשר יאהבו ללכת בבגדים ארוכים
ולקבל ברכות בשוקים 39 ולשבת בראש בתי
הכנסת ובראש המסבות 40 אשר אכלו בתי
אלמנות ולהראות לתפלה ארוכה אלה יקבלו
עונש כבד מאד 41 ויהי בשבת ישוע מול
בית האוצר ויראה איך יתן העם כסף לאוצר
ורבים מן העשירים נתנו כסף רב 42 ותבוא
אלמנה עניה ותתן שני פרוטות 43 ויקרא
אליהם ויאמר אמן אמר אני אליכם כי האלמנה
העניה הזאת נתנה יותר מכל אשר נתנו לאוצר
44 כי כל אלה נתנו מן עודפם אבל היא נתנה
מן מחסורה כל אשר לה

14

1 ויהי אחר שנתים ימים ויבא פסח
ומצות ויבקשו הכהנים והסופרים איך יקחו
את ישוע בערמה ויהרגו אותו 2 כי אמרו לא
בחג פן יהיה רעש בעם 3 ישוע היה בבית עני
בבית עניה בבית שמעון אשר נקרא צרעת
ובעת אכלו בא אשה אחת בבקבוק בשמן
נרד יקר ותשבר את הבקבוק ותצק את השמן
על ראשו 4 ויהי מן הנמצאים אל כל אלה
ויאמר מדוע הרבה המבזבזה הזאת 5 אפשר
אפשר לקנות בשמן זה בעד מאתים דינר
ולתת אותו לעני אמר אמן אני אומר לכם
אשר אשה זאת עשתה לכם מעשה טוב 6 ישוע
אמר הניחו לה מדוע אתם מטרידים אותה
7 אל תדאגו אם אמר אמר לכם תמיד יש עניים
אתכם ובכל עת אפשר לעזור לעניים אבל
אותי לא תמיד אתם 8 אשר עשתה עשתה
מה שיכלה לעשות בעד הגופה לקבר אותה
9 אמן אמר אני אליכם בכל מקום אשר
יבשר הבשר הטוב בכל העולם (aiōn g165)
תזכר אשה זאת אשר עשתה לה לזכרון
10 ויהודה איש קריות אחד מן שנים עשר
הלך אל הכהנים הגדולים לבגוד אותו
11 ויהי כשמעם כי יבגוד אותו ישוע ויתנו
לו כסף ויבקש איך יבגוד אותו 12 ביום
הראשון לחג המצות אשר בו זבחו את הפסח
אמרו תלמידיו אל ישוע אנה נלך ונכין לך
לאכל את הפסח 13 ויען ישוע ויאמר אל שני
מתלמידיו לכו אל העיר ופגשו אדם נושא
כד מים ולכו אחריו אל הבית אשר יבוא
14 ואמרתם אל בעל הבית אמר לך הרב
אנה הבית אשר אוכל בו את הפסח עם
תלמידי 15 והראה לכם עלית גדולה
מרוצפת ומוכנה ושם תכינו לנו 16 ויצאו
התלמידים ויבאו העיר ויראו כאשר אמר
אליהם ישוע ויכינו את הפסח 17 ובערב
בא ישוע עם שנים עשר תלמידיו 18 ויהי
בהיותם אכלים ישוע אמר אמן אני אומר לכם
אחד מכם יבגוד אותי 19 ויצטערו מאד
ויאמרו אל ישוע אולי אני הוא 20 ויען
ויאמר אחד מן שנים עשר אשר טבל עמי
בצלחת הוא יבגוד אותי 21 בן האדם הולך
כאשר כתוב עליו אבל אוי לאיש אשר יבגוד
בבן האדם אשר נמסר בידי חטאים אם לא
היה האיש ההוא נולד לא היה לו טוב
(aiōnios) 22 ובעת אכלם לקח ישוע לחם
ויברך ויפרס ויתן לתלמידיו ויאמר קחו
אכלו זה בשרי 23 ויקח כוס יין ויברך
ויתן לתלמידיו ויאמר שתו כולכם מן הכוס
24 כי זה דמי אשר נשפך בעד רבים
לסליחת חטאים 25 ואמר אמן אני אומר לכם
לא אשתה עוד מן היין הזה עד אשר אשתה
אותו חדש בתוך מלכות אלהים

حصص

1 حصص ٢٠٢٥ ٣ ٢٠ ٢٠٢٥ ٣ ٢٠ ٢٠٢٥ ٣ ٢٠

6 Romans
הרי אם נטענו יחד בדמות מותו
גם נקום יחד לחיים חדשים, כאשר
אנו יודעים זאת: אדם הישן שלנו
נצלב יחד עמו כדי שגופנו החוטא
יבוטל ולא נוכל עוד לשרת את
החטא. 7 (Geenna g1067) כי מי
שמת כבר אינו חייב לחטא. 8 ואם
מתנו יחד עם המשיח, אנו בטוחים
שנחיה יחד עמו. 9 כי אנו יודעים
שהמשיח קם מן המתים ואינו
עוד נתון לכוח המוות. 10 מותו
היה מות לחטא, אך חייו הם חיים
לאלוהים. 11 כך גם אתם, אל תאמינו
לחטא שהוא מת, אך חיו לאלוהים
בזכות המשיח ישוע. 12 לכן אל
יחטא החטא בגופכם המת, ואל
תשמעו לתאוותיו. 13 אל תתנו
לחטא לנצל אתכם כמו כלי נשק
לרע, אך הקדישו את עצמכם
לאלוהים כמי שחיים מן המתים,
ותנו לו את גופכם כמו כלי נשק
לטוב. 14 כי החטא לא יהיה
אדון עליכם, שכן אינכם תחת
החוק אלא תחת החסד. 15 מה
אפוא? האם נחטא, מאחר שאיננו
תחת החוק אלא תחת החסד?
חלילה! 16 הרי אם אתם נותנים
עצמכם לאדם כעבדים לשמוע
בקולו, אתם עבדיו של מי
שאתם נותנים לו לשלוט בכם,
בין אם זה החטא המוביל
למוות ובין אם זה הציות
המוביל לצדקה. 17 אך
אלוהים מודה לו, כי
אף שהייתם עבדי
החטא, הפנמתם
בלב את
הדרך
שלמדתם
לה. 18 ועתה
נגאלתם מן
החטא ונעשיתם
עבדי הצדק.
19 אני
מדבר
אליכם
בדרך
אנושית
בגלל
חולשת
בשרכם.
אך
כשם
שהיה
אדם
מסוים
שהפך
לעבד
לזנות
ולעוולה
כדי
לעבוד
אותם,
כך
עליכם
לתת
את
עצמכם
לעבוד
את
הצדק
כדי
לקדש
את
עצמכם.
20 בזמן
שהייתם
עבדי
החטא
לא
הייתם
חופשיים
לעבוד
את
הצדק.
21 מה
הרווח
שהיה
לכם
אז
מדברים
אלה
שאתם
מתביישים
בהם
עתה?
הרי
סופם
הוא
מוות.
22 אך
עתה
נגאלתם
מן
החטא
ונעשיתם
עבדי
אלוהים,
ופירות
עבודתכם
הם
חיים
נצחיים.
23 שכר
החטא
הוא
מוות,
אך
מתנת
אלוהים
היא
חיי
נצח
בזכות
המשיח
ישוע
אדוננו.

5

1 אם
כן, מאחר
שנצדקנו
בזכות
האמונה,
יש
לנו
שלום
עם
אלוהים
בזכות
אדוננו
ישוע
המשיח.
2 בזכותו
אנו
זוכים
לגישה
אל
אלוהים
בזכות
האמונה
שבה
אנו
עומדים
כעת
בחסדו
של
אלוהים.
3 מעבר
לכך
אנו
גאים
בסבלנו,
מפני
שאנו
יודעים
שהסבל
מביא
לסבלנות,
4 והסבלנות
מביאה
לאופי
מוכח,
ואופי
מוכח
מביא
לתקווה.
5 תקווה
זו
לא
תאכזב
אותנו,
מפני
שאהבת
אלוהים
נשפכה
בלבבותינו
בכוח
רוח
הקודש
שניתן
לנו.
6 בעוד
שהיינו
חלשים
מכל
כוח,
בזמן
הנכון
מת
המשיח
בעד
הרשעים.
7 אמנם
לא
ימות
אדם
בעד
צדיק
בקלות,
אולי
אדם
יעז
למות
בעד
אדם
טוב
ונדיב.
8 אך
אלוהים
הוכיח
לנו
כמה
הוא
אוהב
אותנו
בכך
שהמשיח
מת
בעדנו
בעודנו
חוטאים.
9 אם
כן,
מאחר
שנצדקנו
בזכות
דמו
של
המשיח,
בוודאי
נינצל
מן
הכעס
האלוהי
בזכותו.
10 אם
בעודנו
אויבים
נפייסנו
עם
אלוהים
בזכות
מותו
של
בנו,
בוודאי
נינצל
בזכות
חייו
לאחר
שנפייסנו
עמו.
11 ולא
זו
בלבד,
אלא
שאנו
גאים
בזכות
אלוהים
בזכות
אדוננו
ישוע
המשיח,
שבזכותו
אנו
זוכים
לפייסנו
עם
אלוהים.
12 לכן
כשם
שחטא
אדם
אחד
הביא
לעולם
את
החטא
ואת
המוות,
ומכיוון
שכולם
חטאו
הגיע
המוות
לכולם,
13 עד
לתורה
לא
היה
חטא
בעולם
אבל
לא
נרשם
חטא
כאשר
לא
היה
חוק.
14 אולם
מאז
אדם
ועד
משה
מלך
המוות
בכל
בני
האדם
אפילו
אלה
שלא
חטאו
בדומה
לאדם
הראשון
שעבר
על
חוק
אלוהים
בגלוי.
15 אולם
הבדל
מהותי
יש
בין
מה
שאדם
הראשון
עשה
לבין
מה
שעשה
המשיח
שבא
אחריו.
16 אמנם
מעשה
אדם
אחד
הביא
לחטא
ולמוות,
אך
מתנת
אלוהים
הביאה
לצדקה
ולחיים
נצחיים
בזכות
אדם
אחר,
המשיח
ישוע.
17 אם
מעשה
אדם
אחד
הביא
מוות
לכולם,
בוודאי
מתנת
אלוהים
הביאה
לכולם
חיים
נצחיים
בזכות
אדם
אחר,
המשיח
ישוע.
18 אם
כן,
מעשה
אדם
אחד
הביא
לחטא
ולמוות
לכולם,
ומעשה
אדם
אחר
הביא
לצדקה
ולחיים
נצחיים
לכולם.
19 אם
לא
אמר
אדם
אחד
לעבור
על
חוק
אלוהים
ולחטוא
לו,
בוודאי
לא
אמר
אדם
אחר
לעבוד
את
אלוהים
ולהיות
צדיק
לו.
20 מתנת
אלוהים
אינה
מוגבלת
לאדם
אחד
בלבד,
אלא
מגיעה
לכולם
ומבטלת
את
הרשע
שהיה
בעולם
בגלל
חטא
אדם
אחד.
21 אם
כן,
מאחר
שהחטא
הביא
מוות
לכולם,
בוודאי
מתנת
אלוהים
הביאה
לכולם
חיים
נצחיים
בזכות
אדם
אחר,
המשיח
ישוע.

1 הספר תולדות ישוע המשיח בן דוד בן אברהם׃ 2 אברהם הוליד את יצחק
ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואחיו׃ 3 יהודה הוליד את פרץ
וזרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את ארם׃ 4 וארם הוליד את
עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃ 5 שלמון הוליד
את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי׃ 6 וישי הוליד
את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה׃ 7 שלמה הוליד את
רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא׃ 8 אסא הוליד את
יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיה׃ 9 עזיה הוליד את
יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את חזקיה׃ 10 חזקיה הוליד את
מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיה׃ 11 יאשיה הוליד את
יכניה ואחיו בגלות בבל׃ 12 ואחרי הגלות בבל יכניה הוליד את שאלתיאל
ושאלתיאל הוליד את זרובבל׃ 13 וזרובבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד
את אליקים ואליקים הוליד את עזור׃ 14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד
את יכין ויכין הוליד את אליעזר׃ 15 ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד
את יעקב׃ 16 ויעקב הוליד את יוסף אישה מרים אשר נולד בה ישוע
הנקרא המשיח׃ 17 כל הדורות מאברהם עד דוד ארבע עשרה דורות ומדוד
עד הגלות בבל ארבע עשרה דורות ומהגלות בבל עד המשיח ארבע עשרה
דורות׃ 18 ולדת ישוע המשיח היתה ככה׳ אמו מרים היתה מאורסת ליוסף
ובטרם יבאו יחדו נמצאה הרה מרוח הקדש׃ 19 ויוסף אישה צדיק ולא אבה
להוכיחה לבזות אותה׳ אך חשב לשלחה לאט׃ 20 וכאשר חשב את אלה הנה
מלאך אדני נראה אליו בחלום לאמר׳ יוסף בן דוד אל תירא לקחת את מרים
אשתך׳ כי הרה היא מרוח הקדש׃ 21 ותלד בן וקראת את שמו ישוע׳ כי הוא
יושיע את עמו מחטאיהם׃ 22 וכל זאת נעשתה למען אשר יקוים הדבר אשר
דבר אדני ביד הנביא לאמר׃ 23 הנה הבתולה תהרה וילדה בן וקראו את שמו
עמנואל׳ אשר פרושו אתנו אל׃ 24 ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אתו
מלאך אדני׳ ויקח את אשתו׃ 25 ולא ידעה עד אשר ילדה בן בכור׳ ויקרא את
שמו ישוע׃

25 ههنا كل هذه الأشياء كانت هي الأمم الذين
خافوا الرب وعبدوا

3 ثم إسرائيل ارتحلوا وجاءوا إلى برية
صين التي على وجه أريحا شرقا نحو المشرق
3 ثم الأمم الذين تركوا من بعد موت يشوع
2 بن نون الذين لم يعرفوا كل أعمال الرب
التي عملها لإسرائيل 4 فإنهم عبدوا الآلهة
الغريبة التي كانت في أرض كنعان وأسخطوا
الرب في أرض كنعان التي كانت مسكونة
بالكنعانيين والحثيين والأموريين والفرزيين
والحويين واليبوسيين 5 فإنهم تركوا الرب
وعبدوا البعل والعشتاروت وآلهة سوريا
وآلهة صيدون وآلهة موآب وآلهة بني عمون
وآلهة الفلسطينيين وتركوا الرب ولم يعبدوه
6 فحمي غضب الرب على إسرائيل فدفعهم
بيد كوشان رشعتايم ملك أرام النهرين
فعبد بنو إسرائيل كوشان رشعتايم ثمانية
سنين 7 فصرخ بنو إسرائيل إلى الرب
فأقام الرب لبني إسرائيل مخلصا فخلصهم
عثنيئيل بن قناز أخي كالب الأصغر
8 فكان عثنيئيل بن قناز أخي كالب الأصغر
قاضيا لإسرائيل وخرج للحرب فدفع الرب
بيده كوشان رشعتايم ملك أرام النهرين
فتمكن يده على كوشان رشعتايم
9 فاستراح الأرض أربعين سنة ومات
عثنيئيل بن قناز أخي كالب الأصغر
10 وكان عليه روح الرب فقضى إسرائيل
وخرج للحرب فدفع الرب بيده
كوشان رشعتايم ملك أرام النهرين
11 فاستراح الأرض أربعين سنة
ومات عثنيئيل بن قناز أخي كالب الأصغر
12 وعاد بنو إسرائيل يعملون الشر في عيني
الرب فأيد الرب عجلون ملك موآب
على إسرائيل لأنهم عملوا الشر في عيني
الرب 13 فجمع إليه بني عمون وعماليق
وذهب وضرب إسرائيل وامتلكوا مدينة
النخل 14 فعبد بنو إسرائيل عجلون
ملك موآب ثمانية عشرة سنة
13 فصرخ بنو إسرائيل إلى الرب
فأقام الرب لهم مخلصا إهود بن جيرا
البنياميني رجلا أعسر وكان يد إهود
اليمنى معطلة فأرسله بنو إسرائيل
بيده إلى عجلون ملك موآب 15
فصنع إهود سيفا ذا حدين طوله
ذراع فتقلده تحت ثيابه على فخذه
اليمنى 16 وقدم إهود إلى عجلون
ملك موآب وكان عجلون رجلا
سمينا جدا 17 فقدم إهود
القربان لعجلون ملك موآب
وكان إهود قد صنع السيف
ذا حدين 18 وفرغ من تقديم
القربان وصرف الشعب
الذين حملوا القربان
19 وأما هو فرجع من
المنحوتات التي عند
الجلجال وقال
أيها الملك
عندي كلام
سري إليك
فقال اسكت
فخرج من لديه
جميع الذين
كانوا واقفين
عنده 20 وأما
إهود فجاء إليه
وهو جالس
وحده في
العلية
الباردة
فقال إهود
عندي كلام
من الله إليك
فقام عن
كرسيه
21 فمد
إهود
يده اليسرى
وأخذ السيف
من فخذه
اليمنى
وطعنه
في بطنه
22 حتى
دخل
النصل
أيضا
وراء
النصل
ولم
يخرج
النصل
من
بطنه
فخرج
الشحم
وراء
النصل

4 وعاد
بنو إسرائيل
يعملون الشر
في عيني
الرب وإهود
ميت
2 فباعهم
الرب
بيد
يابين
ملك
كنعان
الذي
ملك
في
حاصور
وسيسرا
رئيس
جيشه
وهو
ساكن
في
حروشت
هجوييم
3 فصرخ
بنو
إسرائيل
إلى
الرب
لأن
له
تسعمائة
مركبة
حديد
وقد
ظلم
بني
إسرائيل
ظلما
شديدا
4 وكانت
دبورة
نبية
امرأة
لفيدوت
قاضية
لإسرائيل
في
ذلك
الزمان
5 وكانت
تجلس
تحت
نخلة
دبورة
بين
الرامة
وبيت
إيل
في
جبل
أفرايم
فصعد
إليها
بنو
إسرائيل
للقضاء
6 فأرسلت
وأحضرت
باراق
بن
أبينوعم
من
قادش
نفتالي
وقالت
له
أما
أمر
الرب
إله
إسرائيل
قائلا
اذهب
وانزل
إلى
جبل
تابور
وخذ
معك
عشرة
آلاف
رجل
من
بني
نفتالي
وبني
زبولون
7 فأنا
أجذب
إليك
إلى
وادي
قيشون
سيسرا
رئيس
جيش
يابين
ومركباته
وجموعه
وأدفعه
بيدك
8 فقال
له
باراق
إن
ذهبت
معي
ذهبت
وإن
لم
تذهب
معي
لم
أذهب
9 فقالت
له
دبورة
أذهب
معك
غير
أن
الطريق
التي
أنت
ذاهب
فيها
لا
تكون
لك
مجدا
لأن
الرب
يبيع
سيسرا
بيد
امرأة
فقامت
دبورة
وذهبت
مع
باراق
إلى
قادش
10 فدعا
باراق
زبولون
ونفتالي
إلى
قادش
وصعد
معه
عشرة
آلاف
رجل
وصعدت
معه
دبورة
11 وأما
حابر
القيني
فقد
فارق
قاين
من
بني
حوباب
حمو
موسى
ونصب
خيامه
إلى
بلوطة
في
صعنايم
التي
عند
قادش
12 فأخبروا
سيسرا
أن
باراق
بن
أبينوعم
قد
صعد
إلى
جبل
تابور
13 فدعا
سيسرا
جميع
مركباته
تسعمائة
مركبة
حديد
وجميع
الشعب
الذي
معه
من
حروشت
هجوييم
إلى
نهر
قيشون
14 فقالت
دبورة
لباراق
قم
فإن
هذا
يوم
دفع
الرب
سيسرا
بيدك
أليس
الرب
قد
خرج
أمامك
فنزل
باراق
من
جبل
تابور
ومعه
عشرة
آلاف
رجل
15 وأزعج
الرب
سيسرا
وجميع
مركباته
وجميع
الجيش
بحد
السيف
أمام
باراق
فنزل
سيسرا
عن
مركبته
وهرب
ماشيا
على
رجليه
16 وأما
باراق
فتبع
المركبات
والجيش
إلى
حروشت
هجوييم
فسقط
جميع
الجيش
بحد
السيف
ولم
يبق
منه
ولا
واحد
17 وأما
سيسرا
فهرب
ماشيا
على
رجليه
إلى
خيمة
ياعيل
امرأة
حابر
القيني
لأن
السلام
كان
بين
يابين
ملك
حاصور
وبين
بيت
حابر
القيني
18 فخرجت
ياعيل
لاستقبال
سيسرا
وقالت
له
تعال
يا
سيدي
تعال
إلي
لا
تخف
فدخل
إليها
إلى
الخيمة
فغطته
باللحاف
19 فقال
لها
اسقيني
قليلا
ماء
فإني
عطشان
ففتحت
زق
اللبن
وسقته
وغطته
20 فقال
لها
قفي
على
باب
الخيمة
فإن
جاء
رجل
وسألك
وقال
هل
ههنا
رجل
فقولي
لا
21 وأخذت
ياعيل
امرأة
حابر
وتد
الخيمة
وأخذت
المطرقة
بيدها
وجاءت
إليه
خفية
وضربت
الوتد
في
صدغه
فنفذ
إلى
الأرض
وهو
نائم
مستغرق
في
النوم
فمات
22 وإذا
سيسرا
يطارد
باراق
فخرجت
ياعيل
لاستقبالها
وقالت
له
تعال
فأريك
الرجل
الذي
تطلبه
فدخل
إليها
وإذا
سيسرا
طريح
ميتا
والوتد
في
صدغه

ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܦܠ
ܘܠܐ ܢܫܬܠܡ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܫܡܝܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܒܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 10 ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܫܪܐ ܒܗ ܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘ ܢܬܝܗܒ ܠܝ ܠܡܢܐ ܕܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܕܒܪ
ܢܫܬܠܡ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܡܢܐ ܕܐܢܐ ܨܒܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܕܒܪ 11 ܕܠܡ ܐܬܟܢܫ
ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ 12 ܠܥܠܡ (aiōn g165) ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܩܠܝܠܐ ܕܐܢܐ ܠܐ ܫܒܩܬ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܐܝܬ ܕܡܠܟܐ ܕܫܝܝܚ ܕܫܡܝܐ, ܘ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܐܡܬܐ ܕܐܝܬ
ܠܚܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܪܐ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ 13 ܘܠ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ
ܕܫܪܐܝܢ ܕܫܪܐܝܢ ܕܐܝܬ ܐܢ ܐܝܬ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡ 14 ܕܝ, ܩܕܝܫܐ
ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡ

1

אלוהים שאשר נבחר שאשר מראש פיליפ עבד
ויהי מלאכים בגדולים מאד בחר מראש מלכותם
לבד שלשה מלאכים מלכותם 2 שאשר נבחר מפיפיה
אלוהים לא יעבר 3 שאשר נבחר ויהי שבועות
בשנים אלוהים אלוהים שם אלוהים לא מראש
בחר אלוהים אלוהים שם אלוהים שאשר אלוהים מבטיחים
מלכותם אלוהים מלכותם לא יהיה מפיפיה בגד
אלוהים מלכותם לא מראש מפיפיה מבטיחים
4 אלוהים לבד מראש מראה מראה מבטיחים מבטיחים
אלוהים לא יעבר בחר אלוהים מראה מלכותם מלכותם
אלוהים לבד מראש מלכותם מלכותם אלוהים לבד
אלוהים מלכותם 5 אלוהים מלכותם מלכותם
אלוהים לא יעבר אלוהים מלכותם אלוהים לא יעבר
אלוהים לא יעבר אלוהים מלכותם אלוהים לבד

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
איש את יהוה׃ 2 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה
צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים והביא קין מפרי
האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
ויפן יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה
וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
ולמה נפלו פניך׃ 7 הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ והאליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ 8 ויאמר קין אל הבל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃
9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי
אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן
האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את האדמה לא תוסף
תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל יהוה
גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר ואהיה נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃
15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין
אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה
וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ 17 וידע קין את אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃
18 ולחנוך נולד עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד
את מתושאל ומתושאל הוליד את למך׃ 19 ויקח למך לו שתי נשים
שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את יבל הוא היה
אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפשי
כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרשת
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
שמען קולי נשי למך האזנן אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃
24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת
הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם הוא היה בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ (aiōn g165)

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׳ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׳ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו לנחלת תנים מדבר׳ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע ועם אשר זעם יהוה עדי עד׳ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׳ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׳ 7 מגיש על מזבחי לחם ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׳ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקריבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׳ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנו לנו היתה זאת מידכם אמר יהוה צבאות׳ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׳ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׳ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא מגול הוא נבזה׳ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה׳ 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח מושחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׳

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׳ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה׳ 3 הנני גוער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם׳ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׳ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׳ 6 תורת אמת היתה בפיו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׳ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׳ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׳ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׳ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׳ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׳ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׳ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׳ 14 ואמרתם על מה על אשר יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׳ 15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל אשת נעוריו אל תבגוד׳ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׳ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׳

3 הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׳ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׳ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׳ 4 וערבה יהודה וירושלים מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׳ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד עד בעלי כשפים ועד מנאפים ועד נשבעים לשקר ועד עושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׳ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׳ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׳ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׳ המעשר והתרומה׳ 9 בארור אתם הארורים וגם אתם קבעים אותי׳ 10 הבו את המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והרקתי לכם ברכה עד בלי די׳ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה׳ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ׳ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׳ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׳ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׳ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׳ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה segulah והחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו׳ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׳ 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׳ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׳ 21 ועשיתם רשע כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׳ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׳ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׳ 24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׳

4 ויאמרו אל אדם מה נדבר אליך ולשון מה נענה עליך׳ 2 אמר אליהם מה אמר אל אדם מה אמר אל אדם׳ 3 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 4 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 5 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 6 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 7 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 8 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 9 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 10 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 11 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 12 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 13 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 14 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 15 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 16 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 17 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 18 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 19 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 20 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 21 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 22 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 23 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 24 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 25 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 26 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 27 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 28 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 29 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳

3 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 2 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 3 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 4 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 5 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 6 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 7 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 8 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 9 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 10 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 11 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 12 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 13 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 14 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 15 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 16 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 17 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 18 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 19 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 20 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 21 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 22 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 23 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 24 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 25 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 26 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 27 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 28 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳ 29 ויאמר אליהם מה אמר אל אדם׳

16 בכל אשר אני מלמד בכל הכנסות ככה יעשו
גם אתם לא תוסיפו לעשות כן ולא תגרעו ממנו
17 אם יקום נביא ויחלם חלום ויגד לך אות
ומופת ויבא אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם, 18 לא תשמע
אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
הישנכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם, 19 אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו
תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו, 20 והנביא
ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר
סרה דבר על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך, 21 אם יסיתך אחיך בן
אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך
אשר כנפשך לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך, 22 מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ,
23 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו, 24 כי
הרג תהרגנו יד תהיה בו בראשונה להמיתו
וידי כל העם באחרונה, 25 וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך
המוציא מארץ מצרים מבית עבדים, 26 וכל
ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך, 27 כי תשמע בעת
ההיא בקרב אחת מעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר, 28 יצאו אנשים
בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עיר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעתם, 29 ודרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בקרבך, 30 הכה תכה את יושבי העיר
ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר
בה ואת בהמתה לפי חרב, 31 את כל שללה
תקבץ אל תוך רחבתה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך ותהיה
תל עולם לא תבנה עוד, 32 ומן החרם לא
ידבק בידך מאומה למען ישוב יהוה מחרון
אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
נשבע לאבתיך, 33 כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך
4 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו
וגבחת לא תשימו בין עיניכם למת, 2 כי
עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה, 3 לא תאכל כל תועבה, 4 זאת
הבהמה אשר תאכלו שור כשב ועז כאיל
וכצבי ודישן, 5 איל וזמר ודכא ותאו
ואקו וראם וחגב, 6 כל בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתים פרסות מעלת גרה בבהמה
אותה תאכלו, 7 אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן
כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא
הם לכם, 8 והחזיר כי מפרסת פרסה הוא
ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו, 9 את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו,
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם, 11 כל צפור טהרה תאכלו,
12 וזה אשר לא תאכלו מהם נשר הרגל
ופרס הים ועזניה, 13 ראיה ואיה ודיה
לפי מינה, 14 כל עורב למינו, 15 בת היענה
וגביר ושחף ונץ למינהו, 16 כוס והינשוף
ותנשמת, 17 קאת ורחם ושלך, 18 וחסידה
ואנפה לפי מינה ודוכיפת ועטלף, 19 ושרץ
העוף טמא הוא לכם לא יאכלו, 20 כל צפור
טהרה תאכלו, 21 לא תאכלו כל נבלה לגר
אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו,

5 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה, 2 והיה השנה השביעית
שמטה שמט לכל בעל משה ידו אשר ישה
ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו כי קרא
שמטה ליהוה, 3 את הנכרי תגש וגם אשר
יהיה לך את אחיך תשמט ידך, 4 אפס כי
לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
5 רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום, 6 כי יברכך יהוה אלהיך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
תעבט וברת גוים רבים ואתה לא תברה
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו, 7 כי
יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון,
8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר לו, 9 השמר לך פן
יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו ורע לבבך לאמר לו, 10 נתון
תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך
ובכל משלח ידך, 11 כי לא יחדל אביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח
תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך,
12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה
ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך, 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם, 14 העניק תעניק לו
מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו, 15 וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום, 16 והיה
כי אמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב עמך עמך, 17 ולקחת
המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד
עולם ואף לאמתך תעשה כן, 18 לא יקשה
בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך היה לך שש שנים וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר תעשה, 19 כל הבכור
אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא
תגז בכור צאנך, 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה שנה במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
אתה וביתך, 21 והיה כי יהיה בו מום פסח
עור או שבר כל מום רע לא תזבחנו ליהוה
אלהיך,

מתי-ה

1 מעשה ראיה מלחמה ראיה מלחמה ראיה
בעת ראיה מלא מחנה ראיה מלחמה ראיה
מלא המלכ ראיה, ויעבר ראיה בין יהוה לבין ראיה
ראיה המלכ ראיה 2 לקח אזיב ראיה ראיה לקח
,מחנה בחנה ב יהוה ראיה ראיה אזיב לקח 2 ראיה, מחנה
ב ראיה מעשה ראיה מלחמה בחר יהוה 3)aiōn g165(לחלב
ראיה ראיה מים ראיה מעשה נעבד בין בחר ראיה ראיה
ראיה בחלמה, בעבר ב אחרה, בלב אחרה 4 ראיה
לב ראיה שבט ראיה 5 ראיה ב בעבר ראיה ראיה לב
ראיה לב ראיה בתר מלחמה ראיה מלחמה ראיה יהוה
,מחנה ראיה 6 עד לעד עד בעבר ראיה ב ל יהוה אחרי מה
ראה ראיה, מחנה ראיה ראיה, מעבר ראיה ראיה ראיה מעבר
ראיה לקח 7 בחלמה מחנה ראיה ב מלחמה
ראיה מעשה נעבד בעבר ראיה ראיה מלא ראיה מעבר מה מבט ראיה לקח
מיתה 8 שלמה מחנה ראיה, מחנה ראיה מה שבט מלחמה
ראיה מלחמה אין ראיה מלחמה ראיה מלא ראיה בעבר מלחמה
ראיה מלחמה ראיה מים מעבר ראיה בעבר מה מה אל ראיה
מלחמה ראיה מלא מים מעבר ראיה בעבר מה מה אל ראיה
ראיה מלחמה ראיה

سموئیل-۲

1 معبود کے صندوق کو واپس لانا داؤد نے پھر تیس ہزار
2 برگزیدہ اسرائیلیوں کو جمع کیا اور بعل یہوداہ کو روانہ ہوا
تاکہ وہاں سے خدا کے صندوق کو لے آئے جو کروبیوں کے
3 درمیان تخت پر فائز ہے۔ چنانچہ انہوں نے خدا کے صندوق
کو نئی گاڑی پر رکھا اور اسے پہاڑی پر واقع ابینداب کے
4 گھر سے اٹھا لیا۔ ابینداب کے بیٹے عزہ اور احیو نئی گاڑی
کے آگے آگے چل رہے تھے۔ 5 داؤد اور تمام اسرائیلی
خداوند کے حضور پورے زور سے گا بجا کر سرو، بربط،
دف، ستار اور جھانجھ بجا رہے تھے۔ 6 جب وہ ناخون کے
کھلیان پر پہنچے تو عزہ نے ہاتھ بڑھا کر صندوق کو پکڑ
لیا کیونکہ بیل ٹھوکر کھا کر اسے گرانے لگے تھے۔ 7 تب
خداوند کا غضب عزہ پر بھڑک اٹھا اور خدا نے اسے وہیں
مار ڈالا کیونکہ اس نے گستاخی کی تھی۔ 8 یہ دیکھ کر داؤد
بھی غصے میں آ گیا اور اس جگہ کا نام پیرص عزہ رکھا
جو آج تک یہی کہلاتی ہے۔ 9 داؤد اس دن خدا سے ڈر گیا
اور کہنے لگا، خداوند کا صندوق میرے پاس کیسے آ سکتا
ہے؟ 10 چنانچہ اس نے صندوق کو وہاں سے ہٹا کر
یروشلیم کے قریب عوبید ادوم جتی کے گھر میں رکھ دیا۔
صندوق تین ماہ تک عوبید ادوم جتی کے گھر میں رہا اور
خداوند نے عوبید ادوم اور اس کے گھرانے کو برکت دی۔
11 جب داؤد کو معلوم ہوا کہ خدا نے عوبید ادوم کے
گھرانے کو برکت دی ہے تو اس نے صندوق کو واپس
یروشلیم لانے کا فیصلہ کیا۔ چنانچہ داؤد خوشی کے مارے
ناچتا ہوا عوبید ادوم کے گھر سے روانہ ہوا۔ 12 جب
داؤد کو بتایا گیا کہ خدا نے عوبید ادوم اور اس کے
گھرانے کو برکت دی ہے تو اس نے صندوق کو واپس
لانے کا فیصلہ کیا۔ چنانچہ داؤد خوشی کے مارے ناچتا
ہوا عوبید ادوم کے گھر سے روانہ ہوا۔ 13 جب وہ چھ
قدم چل چکے تو داؤد نے بیل اور موٹا تازہ بچھڑا
قربان کیا۔ 14 داؤد کتان کا افود پہنے ہوئے پورے زور
سے خداوند کے حضور ناچتا رہا۔ 15 اس طرح داؤد اور
تمام اسرائیلی خداوند کے صندوق کو نرسنگے بجاتے
ہوئے اور نعرے لگاتے ہوئے یروشلیم لے آئے۔

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle,
separated unto the gospel of God, 2 (which he promised afore
time by his prophets in the holy scriptures,) 3 Concerning
his son Jesus Christ our lord, which was made of the seed
of David according to the flesh; 4 And declared to be the
son of God with power, according to the spirit of holiness,
by the resurrection of the dead: 5 By whom we have received
grace and apostleship, for obedience of the faith among all
nations, for his name: 6 Among which are the called of
Jesus Christ: 7 To all that be at Rome, beloved of God,
called saints: grace to you and peace from God our father,
and the lord Jesus Christ. 8 First, I thank my god through
Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of
throughout the whole world. 9 For god is my witness, whom
I serve with my spirit in the gospel of his son, that
without ceasing I make mention of you always in my prayers,
10 Desiring if by any means now at length I might have
a prosperous journey by the will of god to come unto you.
11 For I long to see you, that I may impart unto you
some spiritual gift, to the end ye be established;
12 That is, that I may be comforted together with you
by the mutual faith both of you and me. 13 Now I would
not have you ignorant, brethren, that often times I
purposed to come unto you, (but was hindered hitherto,)
that I might have some fruit among you also, even as
among other gentiles. 14 I am debtor both to the greeks,
and to the barbarians; both to the wise, and to the
unwise. 15 So, as much as in me is, I am ready to preach
the gospel to you that are at rome also. 16 For I am not
ashamed of the gospel of christ: for it is the power of
god unto salvation to every one that believeth; to the
jew first, and also to the greek. 17 For therein is the
righteousness of god revealed from faith to faith: as
it is written, the just shall live by faith. 18 For the
wrath of god is revealed from heaven against all
ungodliness and unrighteousness of men, who hold the
truth in unrighteousness. 19 Because that which may be
known of god is manifest in them; for god hath shewed
it unto them. 20 For the invisible things of him from
the creation of the world are clearly seen, being
understood by the things that are made, even his
eternal power and godhead; so that they are without
excuse: 21 Because that, when they knew god, they
glorified him not as god, neither were thankful;
but became vain in their imaginations, and their
foolish heart was darkened. 22 Professing themselves
to be wise, they became fools, 23 And changed the
glory of the incorruptible god into image made like
to corruptible man, and to birds, and fourfooted
beasts, and creeping things. 24 Wherefore god also gave
them up to uncleanness through the lusts of their own
hearts, to dishonour their own selves between themselves:
25 Who changed the truth of god into a lie, and
worshipped and served the creature more than the
creator, who is blessed forever, amen. 26 For this
cause god gave them up unto vile affections: for even
their women did change the natural use into that which
is against nature: 27 And likewise also the men, leaving
the natural use of the woman, burned in their lust one
toward another; men with men working that which is
unseemly, and receiving in themselves that recompense
of their error which was meet. 28 And even as they did
not like to retain god in their knowledge, god gave
them over to a reprobate mind, to do those things which
are not convenient; 29 Being filled with all unrighteousness,
fornication, wickedness, covetousness, maliciousness;
full of envy, murder, debate, deceit, malignity;
whisperers, 30 Backbiters, haters of god, despitefull,
proud, boasters, inventors of evil things, disobedient
to parents, 31 Without understanding, covenant breakers,
without natural affection, implacable, unmerciful:
32 Who knowing the judgment of god, that they which
commit such things are worthy of death, not only
the same do, but have pleasure in them that do them.

Luke

1 Luke wrote about what happened
among us. He based his report on
what we have been taught by those
who from the beginning were
eyewitnesses and servants of the
word. 2 So I, too, have carefully
investigated everything from the
beginning and am writing this
orderly account for you, most
excellent Theophilus, 3 so you can
be sure of the teachings you have
received. 4 Zechariah and Elizabeth
were both from priestly families
and were faithful followers of all
the commandments and requirements
of God. 5 One day while Zechariah
was serving God in the Temple
because he was a priest, 6 and
Elizabeth was also from a priest's
family, they were both upright
in God's sight and were blameless
in their obedience to all the
commandments and requirements
of the Lord. 7 But they had no
children because Elizabeth was
barren, and now they were too
old to have any. 8 One day
Zechariah was serving God in the
Temple because his family was
on duty. 9 As is the custom
among the priests, he was chosen
by lot to go into the Temple of
the Lord and burn incense on the
altar. 10 While the incense was
being burned, the crowd of
worshipers was outside
praying. 11 Suddenly, an angel
of the Lord appeared to him
standing beyond the altar
on the right side of the
incense altar. 12 Zechariah
was shocked and gripped with
fear when he saw him. 13 But
the angel said, "Don't be
afraid, Zechariah, because God
has heard your prayer. Your
wife, Elizabeth, will give you
a son, and you will name him
John. 14 You will be
overjoyed, and many others
will also rejoice because of
his birth, 15 for he will be
great in the Lord's sight.
He must never drink wine or
any other fermented drink,
and he will be filled with
the Holy Spirit even before
he is born. 16 He will turn
many of the people of Israel
back to the Lord their God.
17 He will go ahead of the
Lord, dressed in the power
and spirit of Elijah to
prepare people for the
Lord's coming. He will
reconcile parents with their
children and will turn
rebellious people to the
wisdom of the godly. 18
Zechariah asked the angel,
"How can I be sure of this?
I am an old man, and my
wife is too old to have
children." 19 The angel
replied, "I am Gabriel,
who stands in the presence
of God. I was sent to
bring you this good news.
20 But because you have
spoken doubtfully, you will
be silent and unable to
speak until these things
happen. For you have not
believed my words, which
will be fulfilled at the
proper time." 21 Meanwhile,
the people were waiting
for Zechariah and were
wondering why he was
staying so long in the
Temple. 22 When he finally
came out, he could not
speak to them, and they
knew he had seen a vision
in the Temple because he
was trying to communicate
with them by motions and
signs. 23 When his duties
at the Temple were
finished, he returned
home. 24 Not long after
this, his wife, Elizabeth,
became pregnant and
stayed at home for five
months. 25 She
exclaimed, "How
wonderful! The Lord has
taken away my
humiliation at last!"
26 One day when Gabriel
came to
Nazareth, a town in
Galilee, 27 to a
young woman
betrothed to a man
named Joseph, a
descendant of King
David, 28 the angel
said to her, "Hello,
you who are
favored by God!
The Lord is with
you!" 29 Mary was
troubled by the
angel's
statement and
wondered what
this greeting
might mean.

2 30 But the angel
said, "Don't
be afraid,
Mary, for you
have found
favor with
God. 31 You
will become
pregnant and
will give
birth to a
son, and you
will name
him Jesus.
32 He will
be great and
will be
called the
Son of the
Most High.
The Lord
God will
give him the
throne of
his ancestor
David, 33
and he will
reign over
the
descendants
of Jacob
forever;
his kingdom
will never
end." 34
Mary asked
the angel,
"How can
this be?
I am a
virgin."
35 The
angel
replied,
"The Holy
Spirit will
come upon
you, and
the power
of the
Most High
will
overshadow
you. So
the holy
child to
be born
will be
called the
Son of
God. 36
Your
relative
Elizabeth
is also
expecting
a baby
even though
she is
old. In
fact, she
is in her
sixth
month
because
nothing is
impossible
with God."
37 Then
Mary said,
"I am the
Lord's
servant.
May your
words to
me be
fulfilled
just as
you have
spoken."
Then the
angel
left her.
38 Mary
immediately
went to
visit her
cousin
Elizabeth
who lived
in the
hill
country of
Judea.
When she
arrived
and
greeted
Zechariah,
39
Elizabeth
immediately
felt the
baby
leaping
within her
womb, and
she
exclaimed
to Mary
with a
loud
voice,
"God has
blessed
you more
than any
other
woman, and
he has
blessed
your
baby
girl.
40 How
wonderful
that the
mother of
my Lord
should
come to
visit me!
41 The
moment I
heard your
greeting,
the baby
inside me
leaped for
joy. 42
Blessed
are you
who believed
that what
the Lord
has told
you will
come true."
43 Mary
then said,
"My soul
magnifies
the Lord,
44 and my
spirit
rejoices
in God my
Savior,
45 for he
has
graciously
remembered
his
humble
servant.
From now
on, all
generations
will call
me blessed,
46 for the
Mighty One
has done
great
things for
me. Holy
is his
name.
47 He
shows
mercy from
generation
to
generation
to those
who fear
him.
48 His
arm has
done
mighty
deeds;
he has
scattered
those who
are proud
in their
secret
thoughts.
49 He has
thrown
down the
mighty
from their
thrones
and lifted
up the
humble.
50 He has
filled the
hungry
with good
things
and sent
the rich
away
empty.
51 He
remembered
to be
merciful
to Israel,
his
servant,
just as
he
promised
our
ancestors,
Abraham
and his
descendants
forever."
52 Mary
stayed
with
Elizabeth
for about
three
months and
then
returned
to her
own home.
53
Meanwhile,
Elizabeth
had her
baby
boy.
54
Elizabeth's
neighbors
and
relatives
heard
that the
Lord had
shown her
great
mercy and
came to
rejoice
with her.
55 When
they came
to
circumcise
the child
on the
eighth
day, they
wanted to
name him
Zechariah
after his
father.
56 But
his mother
said,
"No, his
name is
John."
57 They
argued
with her
because
no one in
the family
had been
named
John.
58 So
they
asked the
father
what he
wanted to
name the
child.
Zechariah
wrote on
a tablet,
"His name
is John."
59 Then
he
suddenly
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
60 Word
of this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
61 People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
62
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
63
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
64
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
65
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
66
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
67
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
68
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
69
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
70
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
71
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
72
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
73
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
74
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
75
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
76
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
77
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
78
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
79
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
80
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
81
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
82
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
83
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
84
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
85
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
86
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
87
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
88
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
89
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
90
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
91
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
92
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
93
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
94
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
95
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
96
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
97
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
98
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
99
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
100
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
101
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
102
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
103
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
104
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
105
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
106
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
107
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
108
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
109
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
110
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
111
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
112
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
113
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
114
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
115
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
116
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
117
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
118
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
119
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
120
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
121
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
122
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
123
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
124
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.
125
Word of
this
spread
throughout
the
hill
country
of Judea,
and
everyone
who heard
about it
was
amazed.
126
People
kept
asking
each
other,
"What
will this
child
become?"
For
everyone
knew that
God was
with
him.
127
Zechariah
and
Elizabeth
had
raised
their
child
well.
128
Zechariah
wrote
on a
tablet,
"His
name is
John."
129
Immediately
he
regained
his
speech
and
hearing,
and he
began
praising
God.

3 1 Then the Lord said to me, Go again, love a woman
who is loved by her friend and is an adulteress,
even as the Lord loves the children of Israel,
who turn to other gods and love the sweet
cakes of grapes. 2 So I bought her for myself
for fifteen pieces of silver and for a measure
of barley and a measure of wine. 3 And I said
to her, You must live with me for many days;
you must not be a woman of evil ways or
be the wife of another man; I will be
with you. 4 For the children of Israel will
be without a king and without a leader
and without a sacrifice and without a
holy place and without a priest and
without a sacred coat. 5 Afterwards the
children of Israel will turn back and
seek the Lord their God and David
their king; and they will come with
fear to the Lord and to his goodness
in the last days.

4 1 Hear the word of the Lord, children
of Israel; for the Lord has a quarrel
against the people of this land, because
there is no truth or mercy or knowledge
of God in the land. 2 There is only
cursing and false oath and killing and
stealing and adultery; they are
violent and there is blood upon
blood. 3 So the land will be
dry because of the evil of its people;
the wild beasts of the field and the
birds of the air and the fish of the
sea will be gone. 4 But let no man
be a judge of others, for my people
are like those who are judged by
a priest. 5 You will be destroyed
in the day of your sin; your false
god will be your destroyer in the
night. 6 My people are destroyed
because they have no knowledge of
God; because you have rejected
knowledge I will reject you from
my priestly work; because you
have forgotten the law of your
God I will forget your children.
7 The more they were priests
the more they sinned against me;
I will change their honour into
shame. 8 They feed on the sin of
my people; they are greedy for
their evil ways. 9 And there will
be the same for priest as for
people; I will punish them for
their ways and give them the
fruit of their evil doings.
10 They will eat but not be
satisfied; they will be adulterers
but not increase; because they
have left the Lord to be
unfaithful to him, 11 Wine and
sweet wine and new wine
have taken away the understanding
of my people. 12 My people
have asked for advice from
their wooden idol, and their
staff gives them the
answer; for the spirit of
adultery has led them
astray, and they have
been unfaithful to their
God. 13 On the top of the
mountains they have
made their sacrifices
and have burnt their
offerings on the hills
under the oak and
the poplar and the
tree of good shade;
because it is good
for the children of
Israel to be in
the shade of
their sacrifices
and their
offerings
made to
other
gods,
14 I will
not punish
your daughters
when they
are adulteresses
or your
wives when
they are
unfaithful;
because
the men
themselves
go with
the
adulteresses
and
sacrifice
with the
women
who are
not
faithful
to God:
and
the
people
who
have
no
understanding
will be
destroyed.
15 Israel,
though you
are an
adulteress
let not
Judah
be
guilty
of
sin;
do not
go to
Gilgal
nor
go up
to
Beth-aven
nor
say
the
Lord
lives.
16 Israel
is
stubborn
like
a
stubborn
cow;
will
the
Lord
feed
them
as
a
lamb
in
a
wide
place?
17 Ephraim
is
joined
to
his
idols:
let
him
be
left
alone.
18 Their
drink
is
sour
wine
and
they
have
given
themselves
to
adultery
and
love
of
evil
ways
more
than
honour.
19 The
wind
has
taken
them
in
its
wings
and
they
will
be
ashamed
because
of
their
sacrifices.

5 1 Hear this, priests;
and
be
on
your
guard,
house
of
Israel;
and
you
who
are
of
the
king's
family,
give
ear
to
my
words;
because
you
are
responsible
for
the
judgment
of
Mizpah
and
a
net
spread
on
Tabor.
2 And
the
evil
ones
have
gone
deep
in
the
sacrifice
of
Shittim;
but
I
will
be
a
punishment
to
them
all.
3 I
have
knowledge
of
Ephraim
and
Israel
is
not
hidden
from
me;
for
now
Ephraim
has
become
a
woman
of
evil
ways
and
Israel
is
defiled.
4 Their
evil
ways
will
not
let
them
turn
to
their
God;
for
the
spirit
of
evil
ways
is
in
them
and
they
have
not
knowledge
of
the
Lord.
5 And
the
pride
of
Israel
will
be
made
low
before
his
face;
Israel
and
Ephraim
will
be
made
low
because
of
their
sin;
Judah
also
will
be
made
low
with
them.
6 With
their
sheep
and
their
cattle
they
will
go
to
the
Lord
to
seek
him;
but
they
will
not
find
him;
he
has
gone
from
them.
7 They
have
been
false
to
the
Lord;
for
they
have
made
children
of
other
men:
now
a
month
will
be
the
portion
of
their
land.
8 Blow
the
horn
in
Gibeah
and
the
trumpet
in
Ramah:
let
the
voice
be
heard
in
Beth-aven
behind
you,
O
Benjamin.
9 Ephraim
will
be
made
a
desolate
place
in
the
day
of
punishment:
among
the
tribes
of
Israel
I
have
made
known
what
will
be
certainly
.
10 The
princes
of
Judah
are
like
those
who
take
away
the
land
of
their
fathers
by
the
line
of
measure:
I
will
pour
my
wrath
like
water
upon
them.
11 Ephraim
is
a
man
of
evil
ways
and
is
broken
in
the
judgment
because
he
was
willing
to
go
after
the
commandment
of
men.
12 But
I
am
like
a
moth
to
Ephraim
and
like
a
worm
in
the
house
of
Israel.
13 When
Ephraim
saw
his
illness
and
Judah
his
wound
he
went
to
Assyria
and
sent
to
the
king
of
Jareb
for
help:
but
he
is
not
able
to
give
you
a
cure
or
to
take
away
your
wound.
14 For
I
will
be
like
a
lion
to
Ephraim
and
like
a
young
lion
to
the
house
of
Judah:
I
myself
will
take
and
go
away;
I
will
take
away
and
there
will
be
no
one
to
make
me
free.
15 I
will
go
back
to
my
place
till
they
have
knowledge
of
their
sin
and
are
seeking
my
face:
in
their
troubles
they
will
be
early
in
seeking
me.

ἐστὶν καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐν τῷ σώματι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ
σώματι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ σώματι
τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς
ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς ἐκκλησίας
καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ
σώματι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ σώματι
τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς

הנה הבא מהר ואין איש אשר יקח
את עטרתך׃ 12 ב׳ מי אתה ומאין
באת ומה שמך ומה מלאכתך׃ 13 ג׳ ויען
ויאמר אליו אני הוא אשר אמרתי
אל אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 14 ד׳ ואני הנני חי
ואהיה מת ובמות אני חי לעולם
ועד׃ 15 ה׳ ואני אחיך אשר אמרתי
אל אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 16 ו׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 17 ז׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 18 ח׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 19 ט׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 20 י׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃ 21 כ׳ ואני אמרתי אל
אחיך אל תירא כי אני ראשון
ואני אחרון׃

10 ב׳ ויהי אחרי אשר הלכו אל
אחיו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 2 ג׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 3 ד׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 4 ה׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 5 ו׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 6 ז׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 7 ח׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 8 ט׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 9 י׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 10 כ׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 11 כא׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 12 כב׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 13 כג׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 14 כד׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 15 כה׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 16 כו׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 17 כז׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 18 כח׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 19 כט׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 20 ל׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃ 21 לא׳ ויהי אחרי אשר
הלכו אל אחיו ויאמר אל אחיו
אל תירא כי אני ראשון ואני
אחרון׃

3 ומלכות אשור ומלכות מצרים ומלכות אדום ומלכות
ארם ומלכות פלשתים ומלכות עמון ומלכות מואב
ומלכות בני עמון ומלכות צור ומלכות צידון
ומלכות הגלים אשר בעבר הים ומלכות כשדים
ומלכות דדן ומלכות תימא ומלכות בוז וכל
נקפי פאה ומלכות כל הערב ומלכות הערב
אשר יושבים במדבר 4 כי כה אמר אדני, מעז אל
אביון אמצו אמרי לבב אל תיראו הנה אלהיכם
נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישיעם
5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה
אז יקפץ כאיל פסח לשון אלם כי נבקעו במדבר
מים ונחלים בערבה 6 והיה שרב לאגם ומצאות
מים לצמאה נוה תנים רבצו חציר לקנה וגומא
7 והיה המצרב לברכה ומוצאי מים לגבול תנים
רבצו נוה לגדה חציר לקנה וגומא 8 ונקרא
שם דרך הקדש לא יעבר בה טמא והוא יהיה
להם הולך דרך ותועים לא יתעו 9 לא יהיה שם
אריה ושקץ חיה לא יעלו בה לא תמצא שם
ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון
ואנחה

13

1 ויהי בשנת ארבע עשרה לחזקיה עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפסם
2 וישלח רב שקה מלכיש ירושלם אל חזקיה
בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה
בדרך שדה כובס 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיה
אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר 4 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא
אל חזקיה כה אמר המלך הגדול מלך אשור
מה הבטחון הזה אשר בטחת בו 5 אמרתי אך
דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה
בטחת כי מרדת בי 6 הנה בטחת לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליה ונבקעה כפו וחדרה אם
לא כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עליו 7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיה את
במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו
8 ועתה התערב נא את אדני מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם 9 ואיך תשיב פני פחת
אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך
מצרים למרכבה ולפרשים 10 ועתה הלא
מעל יהוה הבאתי אל המקום הזה לשחתו
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת
והשחת אתה אמר רב שקה אל חזקיה
11 ויאמר אליקים בן חלקיה ושבנא
ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר
יהודית באזני העם אשר על החומה
12 ויאמר אליהם רב שקה הלאל אדני
שלחני אל אדוניך ואליך לדבר את
הדברים האלה הלא אל האנשים הישבים
על החומה לאכל את צואתם ולשתות
את מימי רגליהם עמכם 13 ויעמד רב
שקה ויקרא בקול יהודית ויאמר שמעו
דברי המלך הגדול מלך אשור 14 כה אמר
המלך אל יטעה אתכם חזקיה כי לא יוכל
להצילכם 15 ואל יבטח חזקיה אתכם
ביהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך אשור 16 אל תשמעו
אל חזקיה כי כה אמר מלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושתו איש מים בורו
17 עד אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים
18 פן יסיתכם חזקיה לאמר יהוה יצילנו
ההצלו אלהי הגוים איש את ארצו מיד
מלך אשור 19 איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים הנה הנם אלהי
הארצות אשר הצילו את ארצם מידי
כי מי אלהי כל הארצות אשר הצילו
את ארצם מידי כי יצילו יהוה את
ירושלם מידי

14

1 ויהי בשנת ארבע עשרה לחזקיה עלה
סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפסם 2 וישלח מלך אשור
את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיה
בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה
3 ויצאו אליו אליקים בן חלקיה אשר על
הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר 4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא
אל חזקיה כה אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון אשר בטחת בו
5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה בטחת כי מרדת בי
6 הנה בטחת לך על משענת הקנה
הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש
עליה ונבקעה כפו וחדרה כן פרעה
מלך מצרים לכל הבטחים עליו
7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיה
את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח
הזה תשתחוו 8 ועתה התערב נא
את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים
סוסים אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם 9 ואיך תשיב פני פחת
אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח
לך מצרים למרכבה ולפרשים
10 ועתה הלא מעל יהוה הבאתי
אל המקום הזה לשחתו יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת
אתה אמר רבשקה אל חזקיה
11 ויאמר אליקים בן חלקיה ושבנא
ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר
יהודית באזני העם אשר על החומה
12 ויאמר אליהם רבשקה הלאל אדני
שלחני אל אדוניך ואליך לדבר את
הדברים האלה הלא אל האנשים
הישבים על החומה לאכל את צואתם
ולשתות את מי רגליהם עמכם
13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול יהודית
ויאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך
אשור 14 כה אמר המלך אל יטעה
אתכם חזקיה כי לא יוכל להצילכם
15 ואל יבטח חזקיה אתכם ביהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך אשור 16 אל
תשמעו אל חזקיה כי כה אמר מלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מים בורו 17 עד אבוא
והלקחתי אתכם אל ארצי ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים 18 פן
יסיתכם חזקיה לאמר יהוה יצילנו
ההצלו אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור 19 איה אלהי חמת
וארפד איה אלהי ספרוים הנה הנם
אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם
מידי כי יצילו יהוה את ירושלם
מידי

12

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה
כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני
2הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה
3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה
4 ואמרתם ביום ההוא הודו יהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
כי נשגב שמו 5 זמרו יהוה כי גאות עשה
מודעת זאת בכל הארץ 6 צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

13

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ
2 על הר נשא הרימו קול אליהם הניפו
יד ויבאו פתחי נדיבים 3 אני צויתי
למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי
גאותי 4 קול המון בהרים דמות עם רב
קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה
צבאות מפקד צבא מלחמה 5 באים
מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי
זעמו לשחת כל הארץ 6 הילילו כי קרוב
יום יהוה כשד יבוא 7 על כן כל ידים
תרפינה וכל לבב אנוש יתמס 8 ונבהלו
צרות וחבלים יאחזון כיולדה יתחילון
איש אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם
9 הנה יום יהוה בא אכזרי וחמה
וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה
יאבד מן הארץ 10 כי כוכבי השמים
וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו
וירח לא יגיה אורו 11 ופקדתי על תבל
רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון
זדים ושפלות עריצים אשפיל 12 אאקיר
אנוש מפז ואדם מכתם אופיר 13 על כן
שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה
בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו
14 והיה כצבי מדוח וכצאן אין מקבץ
איש אל עמו יפנו איש אל ארצו ינוסו
15 כל הנמצא ידקר וכל הנסף יפל בחרב
16 עולליהם יפוצצו לעיניהם שדיהם
תשסינה נשיהם תשכבנה 17 הנני
מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא
יחשבו וזהב לא יחפצו בו 18 וקשתות
נערים תפוצצנה ופרי בטן לא יחוסו
עין על בנים לא תחס עינם 19 והיתה
בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים
כאשר הפך אלהים את סדם ועמרה
20 לא תשב עד נצח ולא תשכן עד דור
ודור לא יאהל שם ערבי ורעים לא
ירבצו שם 21 ורבצו שם ציים ומלאו
בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם 22 ואיים יענו
בארמנותיו ותנים בהיכלי עונג קרוב
לבוא עתה וימיה לא יארכו

1 ههلك ههلك ههلك

הלוים

18

ואחר כי נחלו הכהנים הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה עם ישראל כאשר דבר אליהם
יהוה אל משה ואלה המשפטים לכהנים מאת
העם הזבחים שור או שה ונתן לכהן הזרוע
והלחיים והקיבה ראשית דגן תירשך ויצהרך
וראשית גז צאנך תתן לו כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל הימים ואם יבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא
בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה
ושרת בשם יהוה אלהיו כאחיו הלוים העמדים
שם לפני יהוה חלק כחלק יאכלו לבד
ממכרי אבותיו כי אם לא יבא הלוי מן
הנחלה לנחלת אביו ומכר אביו לא יוכל
לעבד בעבדה אחרת כי אם לא יבא הלוי
מן

21 ܕܟܬܒ ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܩܕܡܝܐ
ܕܥܠ ,ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܬܪܥܘ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܪܥܘ
2 ܕܟܬܒ ܕܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢܝܢ ܕܐܬܪܥܘ ܕܐܬܪܥܘ
ܕܝ ܢܝ ܕܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟ ܡܫܝܚܐ
ܕܥܠ ܕܐܝܬ ܕܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܕܟܬܒ ܕܝ ܕܟܬ ܡܠܐ ܩܕܡܝܐ
3 ܕܡܠܟ ܕܝܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܕܟܬܒ ܕܝ ܕܟܬ ܡܠܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܡܠܟ ܕܝܢ ,ܕܝܢܐ ܡܠܐ ܕܟܬ ܠܘܡ ,ܕܝܢܐ ܕܝܢ ܕܟܬ
ܕܝ ܕܟܬ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝܢ 4 ܕܡܠܟ ܠܘ ܕܝܢܐ ,ܕܝܢ
ܕܟܬ ܕܝ ܕܟܬ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝܢ ,ܕܝܢ ܕܟܬ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝܢ
ܕܟܬ ,ܕܝ ܕܟܬ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝܢ 5 ܡܢܝ ܠܟ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܟܬ ܡܠܐ
ܕܟ ܡܠܐ ܕܝ ܕܟ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝ ,ܕܝ ܕܟ ܠܟ ܡܠܐ ܕܝ
ܕܝ ,ܕܝ ܠ ܐܝܟܢܐ 6 ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܕܟܬ ܡܠܐ
ܕܝ ܠܗ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܠܟ ܕܟܬ ܠܗ ܕܝ ܕܝ ܕܟ ܡܠ
ܡ ܕܝܢ ܕܝ ,ܕܝ ܡܠ ܕܝ ,ܕܝ ܕܝ 7 ܕܝ ,ܕܝ ,ܕܝ ,ܕܝ
ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 8 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,

21 ܗܘܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܗ ܡܫܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܠܡܢܐ ܕܢܬܝܒܘܢ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢܐ ܕܢܬܝܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܢܫܬܠܡ ܠܗ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 20 ܘܠܡܢܐ ܕܢܬܝܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܕܢܬܝܒ ܒܡܫܝܚܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܬ

𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤌𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤕 𐤔𐤋𐤔 𐤀𐤕𐤓𐤕 𐤔𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤔𐤌𐤔𐤉 𐤔𐤄𐤔𐤉𐤌 𐤔𐤄𐤕𐤓𐤄𐤉𐤌 𐤔𐤄𐤕𐤓𐤄𐤉𐤌𐤄
𐤀𐤓𐤄𐤉 𐤔𐤄𐤔𐤌 𐤓𐤔 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤀𐤓𐤄𐤉 𐤀𐤌 𐤉𐤓𐤄𐤉 𐤔𐤄𐤓 𐤔𐤄 𐤀𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤄𐤓𐤄𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤕 𐤔𐤄𐤔𐤄 𐤔𐤄
𐤀𐤋𐤄 𐤓𐤄𐤋 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤄 𐤓𐤄𐤓𐤄𐤕 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤄 𐤓𐤄𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤉 𐤔𐤓𐤄 𐤓𐤄𐤌𐤄 𐤓𐤄𐤓𐤄𐤕

21:2,3 𐤔𐤋𐤓

Reader's Guide

ܥܠܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܐ
1:9 ܫܘܬܐ
2:9 ܫܘܬܐ
11:9 ܫܘܬܐ
7:11 ܫܘܬܐ
8:17 ܫܘܬܐ
1:20 ܫܘܬܐ
3:20 ܫܘܬܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܐ
6:1 ܡܠܘܡ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
19:4 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
14:11 ܥܡܝܩܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܐ
51:6 ܫܡܐ
58:6 ܫܡܐ
35:8 ܫܡܐ
51:8 ܫܡܐ
52:8 ܫܡܐ
32:9 ܫܡܐ
28:10 ܫܡܐ
26:11 ܫܡܐ
34:12 ܫܡܐ
8:13 ܫܡܐ
16:14 ܫܡܐ
21:3 ܫܠܛܢܐ
18:15 ܫܠܛܢܐ
25:1 ܡܬܗܘܡܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܐ
20:1 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
6:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
7:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
8:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
18:3 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
13:8 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
11:10 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
4:4 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
9:9 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
31:11 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܐ
2:2 ܡܣܬܐ
7:2 ܡܣܬܐ
9:3 ܡܣܬܐ
11:3 ܡܣܬܐ
21:3 ܡܣܬܐ
12:6 ܡܣܬܐ
20:4 ܡܣܬܠܝܐ
26:1 ܡܣܬܐ
17:1 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
17:6 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
10:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
12:2 ܥܠܡܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܐ
25:1 ܥܝܠܦ-ܐ
11:4 ܥܝܠܦ-ܐ
11:5 ܥܝܠܦ-ܐ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܪ-ܐ
2:1 ܫܡܪ-ܕ
13:1 ܡܠܘܡ
25:1 ܡܠܘܡ
6:1 ܫܘܬܐ
18:1 ܫܘܬܐ
9:4 ܫܘܬܐ
10:4 ܫܘܬܐ
13:5 ܫܘܬܐ
12:7 ܫܘܬܐ
6:10 ܫܘܬܐ
15:11 ܫܘܬܐ
11:14 ܫܘܬܐ
7:15 ܫܘܬܐ
3:19 ܫܘܬܐ
10:20 ܫܘܬܐ
5:22 ܫܘܬܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
17:10 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܐ
16:3 ܫܡܐ
36:3 ܫܡܐ
14:4 ܫܡܐ
36:4 ܫܡܐ
24:5 ܫܡܐ
39:5 ܫܡܐ
27:6 ܫܡܐ
40:6 ܫܡܐ
47:6 ܫܡܐ
54:6 ܫܡܐ
68:6 ܫܡܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 Samuel 1
6:22 Samuel 2
6:2 Kings 1
9:2 Kings 1
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

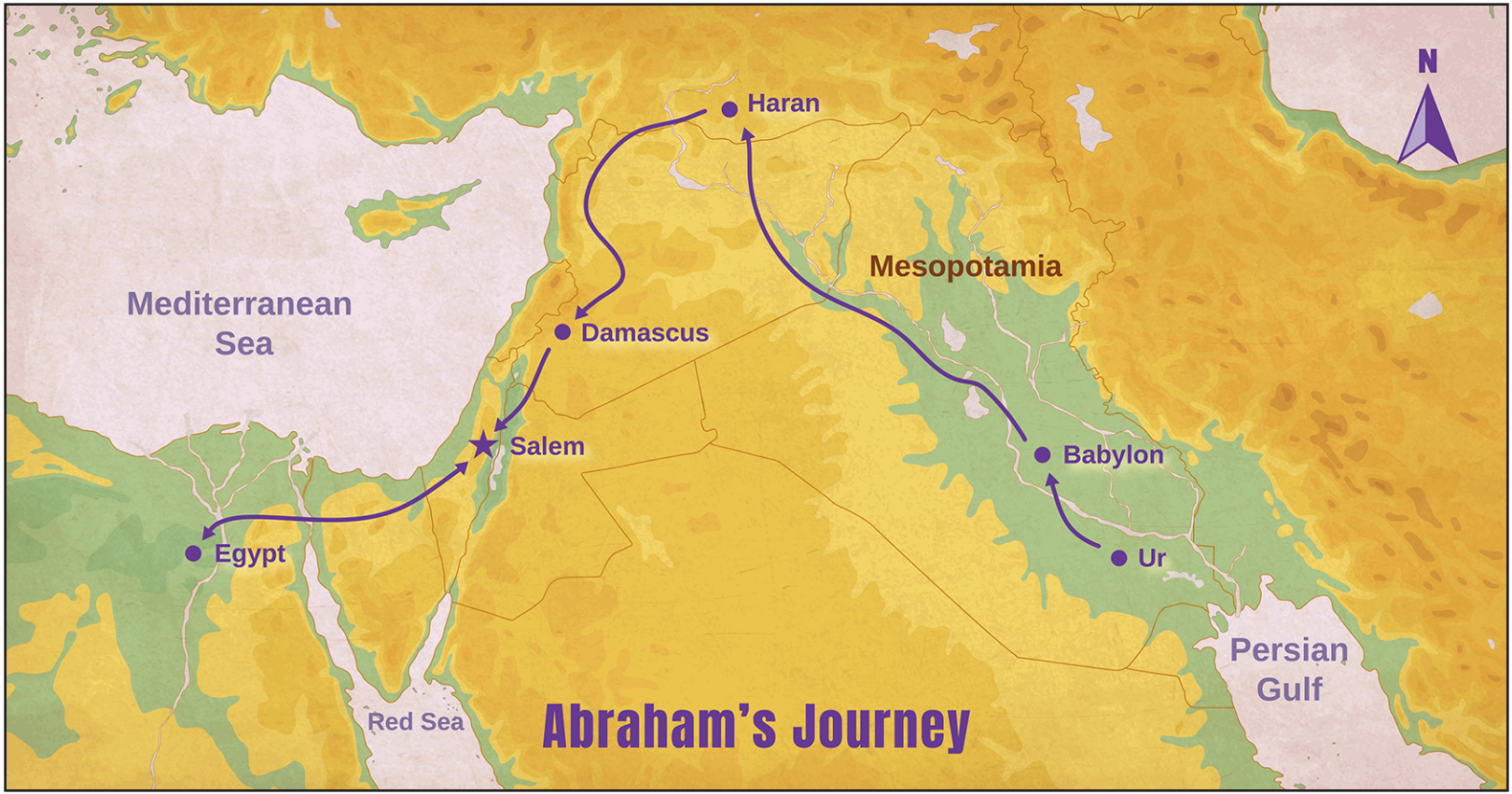

ܡܫܝܚܐ - ܐܝܟ ܡܬܝܠܝܢ ܥܡܝܢ ܒܗ ܕܢܦܠ ܡܫܝܚܐܝܬ ܬܫܝܢ ܥܡܝܢ ܒܫܝܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܦܠܘ ܒܚܕܐ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ 11:8

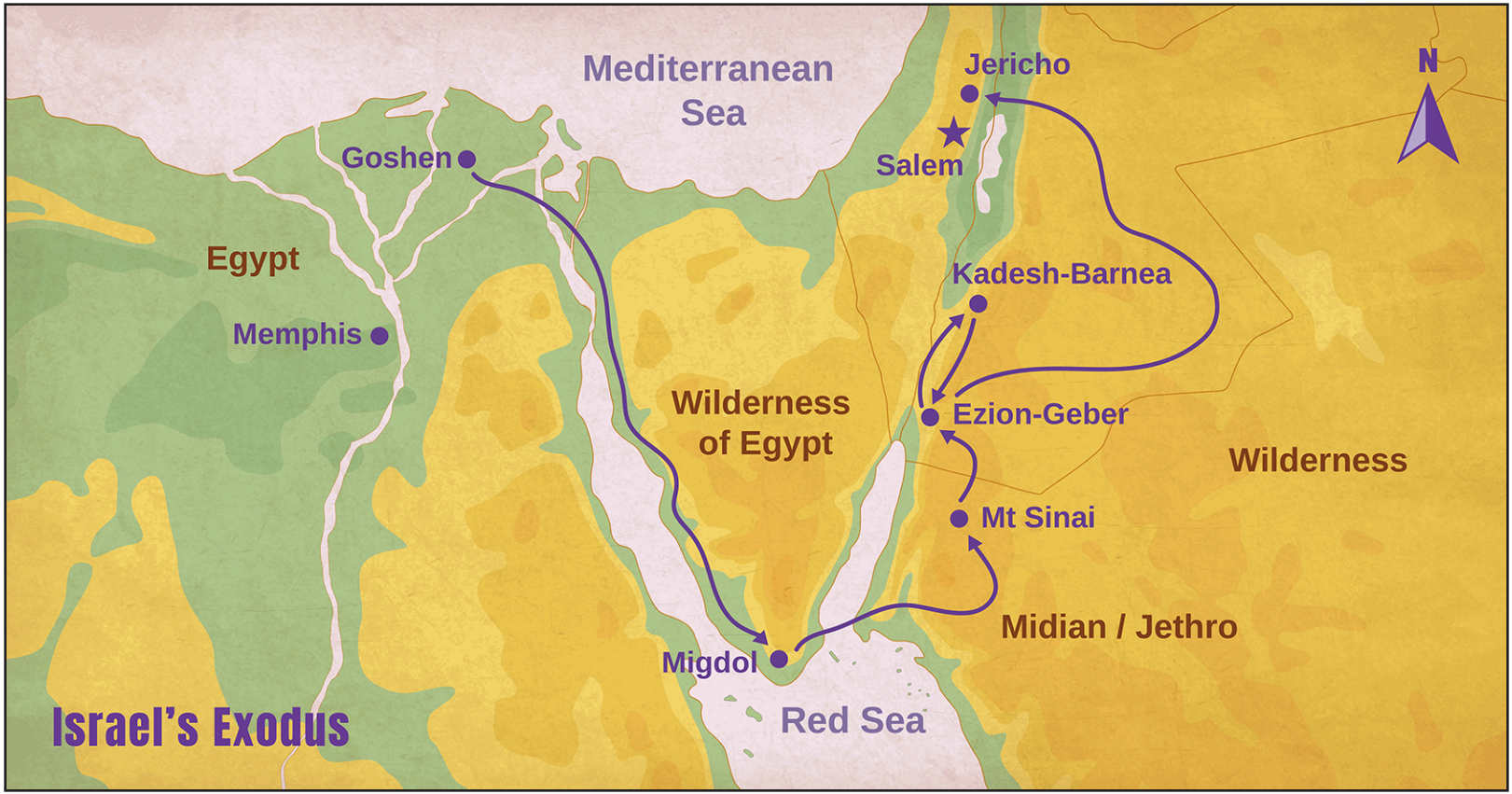

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

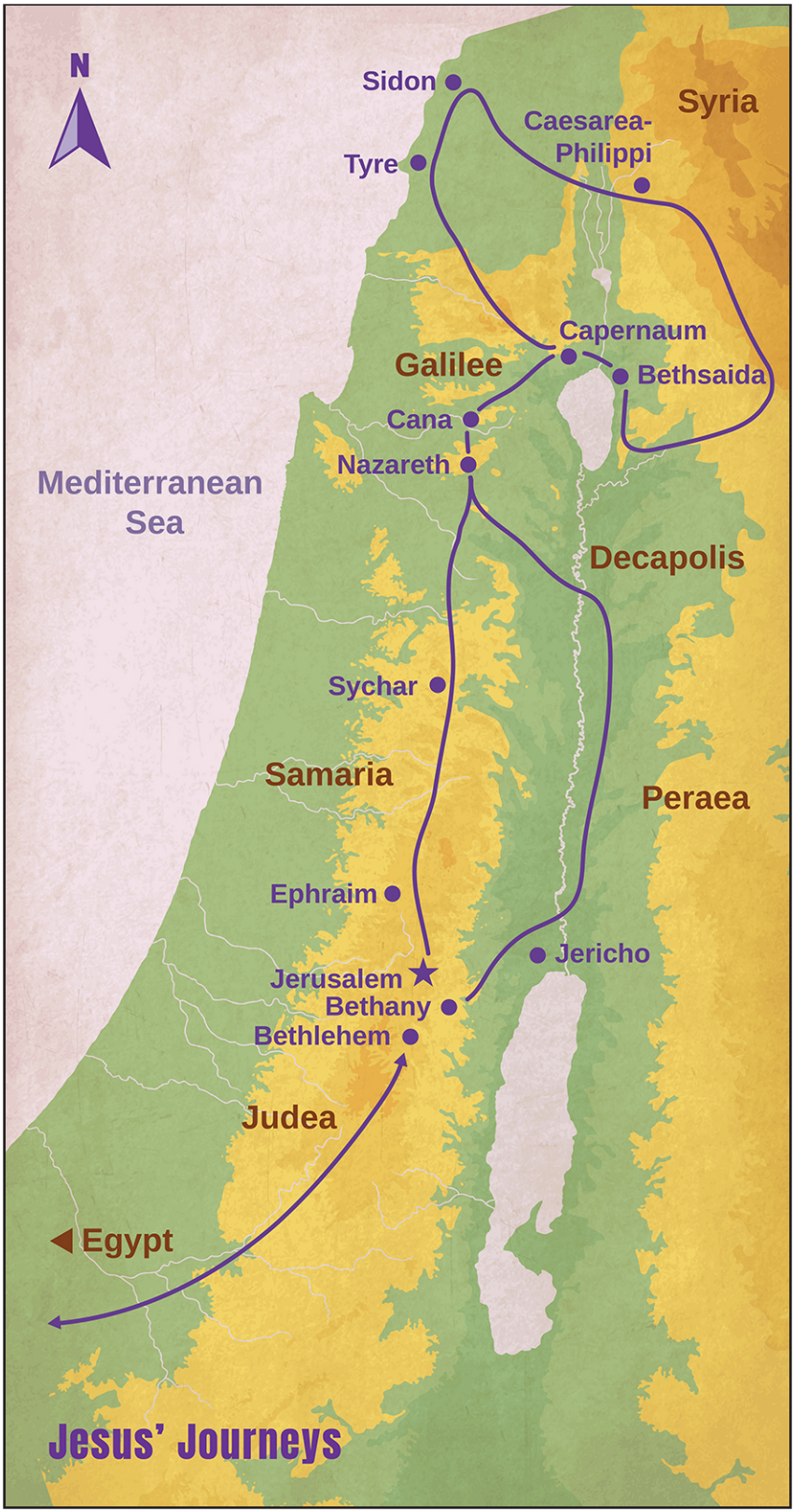

10:45 ՍՈՍԻՆ - ԳՐՔԻՉ ԵՎ ՄԱՐԻԱ ԱՍԱՑ ՅԱՆՈ ԲԱՆԻ ԿԱՐ ԲԱՆԱՅԻ ԳԱՐԻ ԿԱՐԻՆ ԻՆՉ ՊԻՏԻ ԱՐ

1:1 ܡܬܬܝܐ - ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܒܪܗܡ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Destiny

ܡܫܝܚܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

28:19 ,מת - הבגמנו הגוים הנה הכל לבן לבוא בשמו הקדש לאמר הלך הגמלו הגמלים לבנם לו